

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Khuddakanikāye

Khuddakapāṭha-aṭṭhakathā

Ganthārambhakathā

**Buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmi;
Dhammaṃ saraṇaṃ gacchāmi;
Saṅghaṃ saraṇaṃ gacchāmīti.**

Ayaṃ saraṇagamananiddeso khuddakānaṃ ādi.

Imassa dāni atthaṃ paramatthajotikāya khuddakaṭṭhakathāya vivarituṃ vibhajituṃ uttānīkātuṃ idaṃ vuccati –

Uttamaṃ vandaneyyānaṃ, vanditvā ratanattayaṃ;
Khuddakānaṃ karissāmi, kesañci atthavaṇṇanaṃ.

Khuddakānaṃ gambhīrattā, kiñcāpi atidukkarā;
Vaṇṇanā mādisenesā, abodhantena sāsanaṃ.

Ajjāpi tu abbocchinno, pubbācariyanicchayo;
Tatheva ca ṭhitaṃ yasmā, navaṅgaṃ satthusāsanaṃ.

Tasmāhaṃ kātumicchāmi, atthasaṃvaṇṇanaṃ imaṃ;
Sāsanañceva nissāya, porāṇaṅca vinicchayaṃ.

Saddhammabahumānena, nāttukkaṃsanakamyatā;
Nāññesaṃ vambhanatthāya, taṃ suṇātha samāhitāti.

Khuddakavavatthānaṃ

Tattha “**khuddakānaṃ karissāmi, kesañci atthavaṇṇana**”nti vuttattā khuddakāni tāva vavatthapetvā pacchā atthavaṇṇanaṃ karissāmi. Khuddakāni nāma khuddakanikāyassa ekadeso, khuddakanikāyo nāma pañcannaṃ nikāyānaṃ ekadeso. Pañca nikāyā nāma –

Dīghamajjhimasamyutta, ānguttarikakhuddakā;
Nikāyā pañca gambhīrā, dhammato atthato cime.

Tattha brahmajālasuttādīni catuttiṃsa suttāni **dīghanikāyo**. Mūlapariyāyasuttādīni diyaḍḍhasataṃ dve ca suttāni **majjhimanikāyo**. Oghataraṇasuttādīni satta suttasahassāni satta ca suttasatāni dvāsaṭṭhi ca suttāni **saṃyuttanikāyo**. Cittapariyādānasuttādīni nava suttasahassāni pañca ca suttasatāni sattapaññāsañca suttāni **ānguttaranikāyo**. Khuddakapāṭho, dhammapadaṃ, udānaṃ, itivuttakaṃ, suttanipāto, vimānavatthu, petavatthu, theragāthā, therīgāthā, jātakamaṃ, niddeso, paṭisambhidā, apadānaṃ, buddhavaṃso, cariyāpiṭakaṃ, vinayābhidhammapiṭakāni, ṭhapetvā vā cattāro nikāye avasesaṃ buddhavacanaṃ **khuddakanikāyo**.

Kasmā panaesa khuddakanikāyoti vuccati? Bahūnaṃ khuddakānaṃ dhammakkhandhānaṃ samūhato nivāsato ca. Samūhanivāsā hi “nikāyo”ti vuccanti. “Nāhaṃ, bhikkhave, aññaṃ ekanikāyampi samanupassāmi evaṃ cittaṃ, yathayidaṃ, bhikkhave, tiracchānagatā paṇā (saṃ. ni. 3.100). Poṇikanikāyo,

cikkhallikanikāyo’’ti evamādīni cettha sādhakāni sāsano lokato ca. Ayamassa khuddakanikāyassa ekadeso. Imāni suttantapiṭakapariyāpannāni atthato vivarituṃ vibhajituṃ uttānikātuñca adhippetāni khuddakāni, tesampi khuddakānaṃ saraṇasikkhāpadadvattiṃsākārumārapañhamāngalasuttaratanasuttatirokuttānidhikaṇḍamettasuttānaṃ vasena navappabhedo khuddakapāṭho ādi ācariyaparamparāya vācanāmaggaṃ āropitavasena na bhagavatā vuttavasena. Bhagavatā hi vuttavasena –

‘‘Anekajātisaṃsāraṃ, sandhāvissaṃ anibbisāṃ;
Gahakāraṃ gavesanto, dukkhā jāti punappaṇaṃ.

‘‘Gahakāraka diṭṭhosi, puna gehaṃ na kāhasi;
Sabbā te phāsukā bhaggā, gahakūṭaṃ visaṅkhatāṃ;
Visaṅkhāragataṃ cittaṃ, taṇhānaṃ khayamajjhagā’’ti. (dha. pa. 153-154) –

Idaṃ gāthādvayaṃ sabbassāpi buddhavacanassa ādi. Tañca manasāva vuttavasena, na vacībhedaṃ katvā vuttavasena. Vacībhedaṃ pana katvā vuttavasena –

‘‘Yadā have pātubhavanti dhammā,
Ātāpino jhāyato brāhmaṇassa;
Athassa kaṅkhā vapayanti sabbā,
Yato pajānāti sahetudhamma’’nti. (udā. 1; mahāva. 1) –

Ayaṃ gāthā ādi. Tasmā yvāyaṃ navappabhedo khuddakapāṭho imesaṃ khuddakānaṃ ādi, tassa ādito pabhuti atthasaṃvaṇṇanaṃ ārabhissāmi.

Nidānasodhanaṃ

Tassa cāyamādi ‘‘**buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmi, dhammaṃ saraṇaṃ gacchāmi, saṅghaṃ saraṇaṃ gacchāmi**’’ti. Tassāyaṃ atthavaṇṇanāya mātikā –

‘‘Kena kattha kadā kasmā, bhāsitaṃ saraṇattayaṃ;
Kasmā cidhādito vutta, mavuttamapi ādito.

‘‘Nidānasodhanaṃ katvā, evamettha tato paraṃ;
Buddhaṃ saraṇagamaṇaṃ, gamakañca vibhāvaye.

‘‘Bhedābhedaṃ phalañcāpi, gamanīyañca dīpaye;
Dhammaṃ saraṇamiccādi, dvayepesa nayo mato.

‘‘Anupubbavavathāne, kāraṇaṃ viniddise;
Saraṇattayametañca, upamāhi pakāsaye’’ti.

Tattha paṭhamagāthāya tāva idaṃ saraṇattayaṃ kena bhāsitaṃ, kattha bhāsitaṃ, kadā bhāsitaṃ, kasmā bhāsitaṃ avuttamapicādito tathāgatena kasmā idhādito vuttanti pañca pañhā.

Tesaṃ vissajjanā **kena bhāsitaṃ** bhagavatā bhāsitaṃ, na sāvakehi, na isīhi, na devatāhi. **Katthā**ti bārāṇasiyaṃ isipatane migadāye. **Kadāti** āyasmante yase saddhiṃ sahāyakehi arahattaṃ patte ekasaṅgīyā arahantesu bahujaṇahitāya loke dhammadesanaṃ karontesu. Kasmāti pabbajjattañca upasampadatthañca. Yathāha –

‘‘Evañca pana, bhikkhave, pabbājetabbo upasampādetabbo. Paṭhamaṃ kesamassaṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādāpetvā ekamaṃ uttarāsaṅgaṃ kārāpetvā bhikkhūnaṃ pāde vandāpetvā ukkuṭikaṃ nisidāpetvā añjaliṃ paggaṇhāpetvā ‘evaṃ vadehī’’ti vattabbo ‘buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmi, dhammaṃ saraṇaṃ gacchāmi, saṅghaṃ saraṇaṃ gacchāmi’’ti (mahāva. 34).

Kasmā cidhādito vuttanti idañca navaṅgaṃ satthusāsaṇaṃ tīhi piṭakehi saṅgaṇhitvā vācaṇāmaggaṃ āropentehi pubbācariyehi yasmā iminā maggena devamanussā upāsakabhāvena vā pabbajitabhāvena vā sāsaṇaṃ otaranti, tasmā sāsanotārassa maggabhūtattā idha khuddakapāṭhe ādito vuttanti ñātābbaṃ.

Kataṃ nidānasodhanaṃ.

1. Saraṇattayavaṇṇanā

Buddhavibhāvanā

Idāni yaṃ vuttaṃ “**buddhaṃ saraṇagamaṇaṃ, gamakañca vibhāvaye**”ti, tattha sabbadhammesu appaṭihataññānamittānuttaravimokkhādhigamaparibhāvitaṃ khandhasantānamupādāya, paññattito sabbaññūtaññānapadaṭṭhānaṃ vā saccābhisambodhimupādāya paññattito sattaviseso buddho. Yathāha –

“Buddhoti yo so bhagavā sayambhū anācariyako pubbe ananussutesu dhammesu sāmāṃ saccāni abhisambujjhi, tattha ca sabbaññutaṃ patto, balesu ca vasībhāva”nti (mahāni. 192; cūḷani. pārāyanatthutigāthānidessa 97; paṭi. ma. 1.161).

Ayaṃ tāva atthato buddhavibhāvanā.

Byañjanato pana “bujjhitāti buddho, bodhetāti buddho”ti evamādinā nayena vedītabbo. Vuttañcetam –

“Buddhoti kenatthena buddho? Bujjhitā saccānīti buddho, bodhetā pajāyāti buddho, sabbaññūtāya buddho, sabbadassāvitāya buddho, anaññaneyyatāya buddho, vīkasiṭāya buddho, khīṇāsavasāṅkhātena buddho, nirupakkilesasāṅkhātena buddho, ekantavītarāgoti buddho, ekantavītadosoti buddho, ekantavītamohoti buddho, ekantanikkilesoti buddho, ekāyanamaggaṃ gatoti buddho, eko anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambuddhoti buddho, abuddhivīhatattā buddhipaṭilābhā buddho. Buddhoti netam nāmaṃ mātarā kataṃ, na pītarā kataṃ, na bhātarā kataṃ, na bhagīniyā kataṃ, na mittāmaccehi kataṃ, na ñātisālohitehi kataṃ, na samaṇabrāhmaṇehi kataṃ, na devatāhi kataṃ, vimokkhanīkametaṃ buddhānaṃ bhagavantānaṃ bodhiyā mūle saha sabbaññūtaññāṇassa paṭilābhā sacchikā paññatti yadidaṃ buddho”ti (mahāni. 192; cūḷani. pārāyanatthutigāthānidessa 97; paṭi. ma. 1.162).

Ettha ca yathā loke avagantā avagatoti vuccati, evaṃ **bujjhitā saccānīti** buddho. Yathā paṇṇasosā vātā paṇṇasusāti vuccanti, evaṃ **bodhetā pajāyāti** buddho. **Sabbaññūtāya buddhoti** sabbadhammabujjhanasamatthāya buddhiyā buddhoti vuttaṃ hoti. **Sabbadassāvitāya buddhoti** sabbadhammabodhanasamatthāya buddhiyā buddhoti vuttaṃ hoti. **Anaññaneyyatāya buddhoti** aññena abodhito sayameva buddhattā buddhoti vuttaṃ hoti. **Vīkasiṭāya buddhoti** nānāguṇavīkasanato padumamiva vīkasanatthena buddhoti vuttaṃ hoti. **Khīṇāsavasāṅkhātena buddhoti** evamādihi cittasaṅkokakaradhammapahānato niddākkhayavibuddho puriso vīya sabbakilesaniddākkhayavibuddhattā buddhoti vuttaṃ hoti. **Ekāyanamaggaṃ gatoti buddhoti** buddhiyatthānaṃ gamanattapariyāyato yathā maggaṃ gatopi puriso gatoti vuccati, evaṃ ekāyanamaggaṃ gatattāpi buddhoti vuccatīti dassetuṃ vuttaṃ. **Eko anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambuddhoti buddhoti** na parehi buddhattā buddho, kintu sayameva anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambuddhattā buddhoti vuttaṃ hoti. **Abuddhivīhatattā buddhipaṭilābhā buddhoti** buddhi buddhaṃ bodhoti pariyāyavacanametam. Tattha yathā nīlarattaguṇayogato “nīlo paṭo, ratto paṭo”ti vuccati, evaṃ buddhiguṇayogato buddhoti ñāpetuṃ vuttaṃ hoti. Tato paraṃ **buddhoti netam nāmaṃ**ti evamādi atthamanugatā ayaṃ paññattīti bodhanattham vuttanti evarūpena nayena sabbesaṃ padānaṃ buddhasaddassa sādhanasamattho attho vedītabbo.

Ayaṃ byañjanatopi buddhavibhāvanā.

Saraṇagamanagamakavibhāvanā

Idāni **saraṇagamanādīsu** hiṃsatīti saraṇaṃ, saraṇagatānaṃ teneva saraṇagamanena bhayaṃ santāsaṃ dukkhaṃ duggatiṃ parikkilesaṃ hiṃsati vidhamati nīharati nirodhetīti attho. Atha vā hite pavattanena ahitā ca nivattanena sattānaṃ bhayaṃ hiṃsatīti buddho, bhavakantārā uttaraṇena assāsādānena ca dhammo, appakānampi kārānaṃ vipulaphalapaṭilābhakaraṇena saṅgho. Tasmā imināpi pariyāyena taṃ ratanattayaṃ saraṇaṃ. Tappasādāttaggarutāhi vihatavidhamaṃsitakilesaṃ tapparāyaṇatākārappavatto aparappaccayo vā cittuppādo saraṇagamaṇaṃ. Taṃsamaṅgī satto taṃ saraṇaṃ gacchati, vuttappakārena cittuppādena “esa me saraṇaṃ, esa me parāyaṇa”nti evametaṃ upetīti attho. Upento ca “ete mayaṃ, bhante, bhagavantaṃ saraṇaṃ gacchāma, dhammaṇca, upāsake no bhagavā dhāretū”ti tapussabhallikādayo viya samādānena vā, “satthā me, bhante, bhagavā, sāvakoḥasmī”ti (saṃ. ni. 2.154) mahākassapādayo viya sissabhāvūpagamaṇena vā, “evaṃ vutte brahmāyu brāhmaṇo utthāyāsanā ekaṃsaṃ uttarāsaṅgaṃ karitvā yena bhagavā tenañjalim paṇāmetvā tikkhattuṃ udānaṃ udānesi ‘namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa. Namō tassa... pe... sammāsambuddhassa’”ti (ma. ni. 2.388) brahmāyūdayo viya tapponattena vā, kammaṭṭhānānuyogino viya attasanniyyātanena vā, ariyapuggalā viya saraṇagamanupakkilesasamucchadēna vāti anekappakāraṃ visayato kiccato ca upeti.

Ayaṃ saraṇagamaṇassa gamakassa ca vibhāvanā.

Bhedābhedaṃ phalaḍīpanā

Idāni “**bhedābhedaṃ phalaṇcāpi, gamaṇīyaṇca dīpaye**”ti vuttānaṃ bhedaḍīnaṃ ayaṃ dīpanā, evaṃ saraṇagataṃsa puggalaṃsa duvidho saraṇagamaṇabhedo – sāvajjo ca anavajjo ca. Anavajjo kālakiriyaṃ, sāvajjo aññaṃsatthari vuttappakārappavattiyā, tasmīṇca vuttappakāraviparītappavattiyā. So duvidhopi puthujjanānameva. Buddhaguṇesu aññaṇasaṃsayamicchāññaṇappavattiyā anādarādippavattiyā ca teṣaṃ saraṇaṃ saṃkiliṭṭhaṃ hoti. Ariyapuggalā pana abhinnaṣaraṇā ceva asaṃkiliṭṭhasaraṇā ca honti. Yathāha “aṭṭhānametaṃ, bhikkhave, anavakāso, yaṃ diṭṭhisampanno puggalo aññaṃ satthāraṃ uddiseyyā”ti (a. ni. 1.276; ma. ni. 3.128; vibha. 809). Puthujjanā tu yāvadeva saraṇabhedaṃ na pāpuṇanti, tāvadeva abhinnaṣaraṇā. Sāvajjova neṣaṃ saraṇabhedo, saṃkilesaṃ ca aṇiṭṭhaphalado hoti. Anavajjo avipākattā aphalo, abhedo pana phalato iṭṭhameva phalaṃ deti.

Yathāha –

“Yekeci buddhaṃ saraṇaṃ gatāse, na te gamissanti apāyabhūmiṃ;
Pahāya mānusaṃ dehaṃ, devakāyaṃ paripūressanti”ti. (dī. ni. 2.332; saṃ. ni. 1.37);

Tatra ca ye saraṇagamaṇupakkilesasamucchadēna saraṇaṃ gatā, te apāyaṃ na gamissanti. Itare pana saraṇagamaṇena na gamissantīti evaṃ gāthāya adhippāyo veditaḅbo.

Ayaṃ tāva bhedaḅbhedaṃ phalaḍīpanā.

Gamaṇīyaḍīpanā

Gamaṇīyaḍīpanāyaṃ codako āha – “buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmi”ti ettha yo buddhaṃ saraṇaṃ gacchati, esa buddhaṃ vā gaccheyya saraṇaṃ vā, ubhayathāpi ca ekassa vacanaṃ niraṭṭhakaṃ. Kasmā? Gamaṇakiriyaṃ kammaḍvayābhāvato. Na hettha “ajaṃ gāmaṃ neti”tiādīsu viya dvikammaḍattaṃ akkharacintakā icchanti.

“Gacchateva pubbaṃ disaṃ, gacchati pacchimaṃ disa”ntiādīsu (saṃ. ni. 1.159; 3.87) viya sāṭṭhakamevāti ce? Na, buddhasaraṇānaṃ samānādhikaraṇabhāvassānadhippetato. Etesañhi samānādhikaraṇabhāve adhippete paṭihatacittopi buddhaṃ upasaṅkamanto buddhaṃ saraṇaṃ gato siyā. Yañhi taṃ buddhoti viṣetaṃ saraṇaṃ, tamevesa gatoti. “Etaṃ kho saraṇaṃ khemaṃ, etaṃ saraṇamuttama”nti (dha. pa. 192) vacanato samānādhikaraṇattamevāti ce? Na, tattheva tabbhāvato. Tattheva hi gāthāpade etaṃ buddhādiratanattayaṃ saraṇagatānaṃ bhayaharaṇattasaṅkhāte saraṇabhāve abyabhicaraṇato “khemaṃuttamaṇca saraṇa”nti ayaṃ samānādhikaraṇabhāvo adhippeto, aññaṭṭha tu gamisambandhe sati saraṇagamaṇassa appasiddhito anadhippetoti asādhakametaṃ. “Etaṃ saraṇamāgamaṃ, sabbadukkhā

pamuccatī”ti ettha gamisambandhepi saraṇagamanapasiddhito samānādhikaraṇattamevāti ce? Na pubbe vuttadosappasaṅgato. Tatrāpi hi samānādhikaraṇabhāve sati etaṃ buddhadhammasaṅghasaraṇaṃ paṭihatacittopi āgamma sabbadukkhā pamucceyyāti evaṃ pubbe vuttadosappasaṅgo eva siyā, na ca no dosena atthi atthoti asādhakametaṃ. Yathā “mamañhi, ānanda, kalyāṇamittaṃ āgamma jātidhammā sattā jātiyā parimuccantī”ti (saṃ. ni. 1.129) ettha bhagavato kalyāṇamittassa ānubhāvena parimuccamānā sattā “kalyāṇamittaṃ āgamma parimuccantī”ti vuttā. Evamidhāpi buddhadhammasaṅghassa saraṇassānubhāvena muccamāno “etaṃ saraṇamāgamma, sabbadukkhā pamuccatī”ti vuttoti evamettha adhippāyo veditabbo.

Evaṃ sabbathāpi na buddhassa gamanīyattaṃ yujjati, na saraṇassa, na ubhayesaṃ, icchitabbañca gacchāmīti niddiṭṭhassa gamakassa gamanīyaṃ, tato vattabbā ettha yuttīti. Vuccate –

Buddhoyevettha gamanīyo, gamanākāradassanattaṃ tu taṃ saraṇavacanaṃ, buddhaṃ saraṇanti gacchāmi. Esa me saraṇaṃ, esa me parāyaṇaṃ, aghassa, tātā, hitassa ca vidhātāti iminā adhippāyena etaṃ gacchāmi bhajāmi sevāmi payirupāsāmi, evaṃ vā jānāmi bujjhāmīti. Yesañhi dhātūnaṃ gatiattho buddhipi tesam atthoti. Iti-saddassa appayogā ayuttamiti ce? Taṃ na. Tattha siyā – yadi cettha evamattho bhavya, tato “aniccaṃ rūpaṃ aniccaṃ rūpanti yathābhūtaṃ pajānātī”ti evamādisu (saṃ. ni. 3.55, 85) viya iti-saddo payutto siyā, na ca payutto, tasmā ayuttametanti. Tañca na, kasmā? Tadattasambhavā. “Yo ca buddhañca dhammañca saṅghañca saraṇaṃ gato”ti evamādisu (dha. pa. 190) viya idhāpi iti-saddassa attho sambhavati, na ca vijjānāntasambhavā iti-saddā sabbattha payujjanti, appayuttassāpettha payuttassa viya iti-saddassa attho viññātabbo aññesu ca evaṃjātikesu, tasmā adoso eva soti. “Anujānāmi, bhikkhave, tīhi saraṇagamanehi pabbajja”ntiādisu (mahāva. 34) saraṇasseva gamanīyato yaṃ vuttaṃ “gamanākāradassanattaṃ tu saraṇavacana”nti, taṃ na yuttamiti ce. Taṃ nāyuttaṃ. Kasmā? Tadattasambhavā eva. Tatrāpi hi tassa attho sambhavati, yato pubbasadisameva appayuttopi payutto viya veditabbo. Itarathā hi pubbe vuttadosappasaṅgo eva siyā, tasmā yathānusiṭṭhameva gahetabbaṃ.

Ayaṃ gamanīyadīpanā.

Dhammasaṅghasaraṇavibhāvanā

Idāni yaṃ vuttaṃ “**dhammaṃ saraṇamiccādi, dvayepesa nayo mato**”ti ettha vuccate – yvāyaṃ “buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmī”ti ettha atthavaṇṇanāyayo vutto, “dhammaṃ saraṇaṃ gacchāmi, saṅghaṃ saraṇaṃ gacchāmī”ti etasmimpi padadvaye esova veditabbo. Tatrāpi hi dhammasaṅghānaṃ atthato byañjanato ca vibhāvanamattameva asadisam, sesam vuttasadisameva. Yato yadevettha asadisam, taṃ vuccate – maggaphalanibbānāni dhammoti eke. Bhāvitamaggānaṃ sacchikatanibbānānañca apāyesu apatanabhāvena dhāraṇato paramassāsavidhānato ca maggavirāgā eva imasmim atthe dhammoti amhākaṃ khanti, aggappasādasuttañceva sādhaṃ. Vuttañcettha “yāvata, bhikkhave, dhammā saṅkhatā, ariyo atṭhaṅgiko maggo tesam aggamakkhāyatī”ti evamādi (a. ni. 4.34; itivu. 90).

Catubbidhaariyamaggasamaṅgīnaṃ catusāmaññaphalasadhivāsitaṅkhandhasantānānañca puggalānaṃ samūho diṭṭhisīlasaṅghātena saṃhatattā saṅgho. Vuttañcetam bhagavatā –

“Taṃ kiṃ maññasi, ānanda, ye vo mayā dhammā abhiññā desitā, seyyathidaṃ, cattāro satipaṭṭhānā, cattāro sammappadhānā, cattāro iddhipādā, pañcindriyāni, pañca balāni, satta bojjhaṅgā, ariyo atṭhaṅgiko maggo, passasi no tvaṃ, ānanda, imesu dhammesu dvepi bhikkhū nānāvāde”ti (ma. ni. 3.43).

Ayañhi paramatthasaṅgho saraṇanti gamanīyo. Sutte ca “āhuneyyo pāhuneyyo dakkhiṇeyyo añjalikaraṇīyo anuttaraṃ puññakkhettaṃ lokassā”ti (itivu. 90; a. ni. 4.34, 181) vutto. Etaṃ pana saraṇaṃ gatassa aññasmimpi bhikkhusaṅghe vā bhikkhunisaṅghe vā buddhappamukhe vā saṅghe sammutisaṅghe vā catuvaggādibhede ekapuggalepi vā bhagavantam uddissa pabbajite vandanādikiriyāya saraṇagamaṇaṃ neva bhijjati na saṃkilissati, ayamettha viseso. Vuttāvasesantu imassa dutiyassa ca saraṇagamaṇassa bhedaḥbhedaḍividhānaṃ pubbe vuttanayeneva veditabbaṃ. Ayaṃ tāva “dhammaṃ saraṇamiccādi, dvayepesa nayo mato”ti etassa vaṇṇanā.

Anupubbavavatthānakāraṇaniddeso

Idāni **anupubbavavatthāne, kāraṇaṇca viniddiseti** ettha etesu ca tīsu saraṇavacanesu sabbasattānaṃ aggoti katvā paṭhamaṃ buddho, tappabhavato tadupadesitato ca anantaraṃ dhammo, tassa dhammassa ādhārakato tadāsevanato ca ante saṅgho. Sabbasattānaṃ vā hite niyojakoti katvā paṭhamaṃ buddho, tappabhavato sabbasattahitattā anantaraṃ dhammo, hitādhigamāya paṭipanno adhigatahito cāti katvā ante saṅgho saraṇabhāvena vavatthapetvā pakāsitoti evaṃ anupubbavavatthāne kāraṇaṇca viniddise.

Upamāpakāsana

Idāni yampi vuttaṃ “**saraṇattayametaṇca, upamāhi pakāsaye**”ti, tampi vuccate – ettha pana puṇṇacando viya buddho, candakiraṇanikaro viya tena desito dhammo, puṇṇacandakiraṇasamuppāditapīṇito loko viya saṅgho. Bālasūriyo viya buddho, tassa rasmijālamiva vuttapakāro dhammo, tena vihatandhakāro loko viya saṅgho. Vanadāhakapuriso viya buddho, vanadahanaggi viya kilesavanadahano dhammo, daḍḍhavanattā khettabhūto viya bhūmibhāgo daḍḍhakilesattā puññakkhettabhūto saṅgho. Mahāmegho viya buddho, salilavuṭṭhi viya dhammo, vuṭṭhinipātūpasamitareṇu viya janapado upasamitakilesareṇu saṅgho. Susārathi viya buddho, assājānīyavinayūpāyo viya dhammo, suvinītassājānīyasamūho viya saṅgho. Sabbadiṭṭhisalluddharaṇato sallakatto viya buddho, salluddharaṇūpāyo viya dhammo, samuddhaṭasallo viya jano samuddhaṭadiṭṭhisallo saṅgho. Mohapaṭalasanghānupāyo viya dhammo, samuppāṭitapaṭalo vippasannalocano viya jano samuppāṭitamohapaṭalo vippasannañānalocano saṅgho. Sānusakilesabyādhiharaṇasamatthāya vā kusalo vejjo viya buddho, sammā payuttabhesajjamiva dhammo, bhesajjapayogena samupasantabyādhi viya janasanghānupāyo viya dhammo, samuppāṭitapaṭalo vippasannalocano saṅgho. Sānusakilesabyādhiharaṇasamatthāya vā kusalo vejjo viya buddho, sammā payuttabhesajjamiva dhammo, bhesajjapayogena samupasantabyādhi viya janasanghānupāyo viya dhammo, samuppāṭitapaṭalo vippasannalocano saṅgho.

Atha vā sudesako viya buddho, sumaggo viya khemantabhūmi viya ca dhammo, maggappaṭipanno khemantabhūmippatto viya saṅgho. Sunāviko viya buddho, nāvā viya dhammo, pārappatto sampattiko viya jano saṅgho. Himavā viya buddho, tappabhavosadhamiva dhammo, osadhūpabhogena nirāmāyo viya jano saṅgho. Dhanado viya buddho, dhanam viya dhammo, yathādhippāyam laddhadhano viya jano sammāladdhaariyadhano saṅgho. Nidhidassanako viya buddho, nidhi viya dhammo, nidhippato viya jano saṅgho.

Apica abhayado viya vīrapuriso buddho, abhayamiva dhammo, sampattābhayo viya jano accantasabbabhayo saṅgho. Assāsako viya buddho, assāso viya dhammo, assathajano viya saṅgho. Sumitto viya buddho, hitūpadeso viya dhammo, hitūpayogena pattasadattho viya jano saṅgho. Dhanākaro viya buddho, dhanasāro viya dhammo, dhanasārūpabhogo viya jano saṅgho. Rājakumārānāpako viya buddho, sīsanhānasalilam viya dhammo, sunhātarājakumāravaggo viya saddhammasalilasunhāto saṅgho. Alaṅkārakārako viya buddho, alaṅkāro viya dhammo, alaṅkatarājaputtagaṇo viya saddhammālaṅkato saṅgho. Candanarukkho viya buddho, tappabhavagandho viya dhammo, candanupabhogena santapariḷāho viya jano saddhammūpabhogena santapariḷāho saṅgho. Dāyajjasampadānako viya pitā buddho, dāyajjam viya dhammo, dāyajjaharo puttavaggo viya saddhammadāyajjaharo saṅgho. Vikasitapadumam viya buddho, tappabhavamadhu viya dhammo, tadupabhogībhamaragaṇo viya saṅgho. Evaṃ saraṇattayametaṇca, upamāhi pakāsaye.

Ettāvata ca yā pubbe “**kena kattha kadā kasmā, bhāsitaṃ saraṇattaya**”ntiādīhi catūhi gāthāhi atthavaṇṇanāya mātikā nikkhittā, sā atthato pakāsitā hotīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Saraṇattayavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Sikkhāpadavaṇṇanā

Sikkhāpadapāṭhamātikā

Evam saraṇagamehi sāsanoṭāraṃ dassetvā sāsanaṃ otiṇṇena upāsakena vā pabbajitena vā yesu sikkhāpadesu paṭhamam sikkhitabbaṃ, tāni dassetuṃ nikkhittassa sikkhāpadapāṭhassa idāni vaṇṇanattham ayaṃ mātikā –

“Yena yattha yadā yasmā, vuttānetāni taṃ nayaṃ;
Vatvā katvā vavattānaṃ, sādharmaṇavisesato.

“Pakatiyā ca yaṃ vajjaṃ, vajjaṃ paṇṇattiyā ca yaṃ;
Vavattapetvā taṃ katvā, padānaṃ byañjanatthato.

“Sādharmaṇaṃ sabbesaṃ, sādharmaṇavibhāvanam;
Atha pañcasu pubbesu, visesatthappakāsato.

“Pāṇātipātapabhūti-hekatānānatādito;
Ārammaṇādānabhedā, mahāsāvajjato tathā.

“Payogaṅgasamuṭṭhānā, vedanāmūlakammato;
Viramato ca phalato, viññātabbo vinicchayo.

“Yojetabbaṃ tato yuttaṃ, pacchimesvapi pañcasu;
Āveṇikaṅca vattabbaṃ, ñeyyā hīnādītāpi cā”ti.

Tattha etāni pāṇātipātāveramaṇītiādīni dasa sikkhāpadāni bhagavatā eva vuttāni, na sāvakādīhi. Tāni ca sāvattiyam vuttāni jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme āyasmantaṃ rāhulaṃ pabbājetvā kapilavatthuto sāvattim anuppattena sāmaṇeraṇam sikkhāpadavavattāpanattham. Vuttaṃ hetam –

“Atha kho bhagavā kapilavatthusmiṃ yathābhirantaṃ viharitvā yena sāvatti tena cārikam pakkāmi. Anupubbena cārikam caramāno yena sāvatti tadavasari. Tatra sudaṃ bhagavā sāvattiyam viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme. Tena kho pana samayena ...pe... atha kho sāmaṇeraṇam etadahosi – ‘katī nu kho amhākaṃ sikkhāpadāni, kattha ca amhehi sikkhitabba’nti. Bhagavato etamattham ārocesuṃ – ‘anujānāmi, bhikkhave, sāmaṇeraṇam dasa sikkhāpadāni, tesu ca sāmaṇerehi sikkhituṃ, pāṇātipātāveramaṇī...pe... jātarūparajatapaṭiggahaṇā veramaṇī’ti (mahāva. 105).

Tānetāni “samādāya sikkhati sikkhāpadesū”ti (dī. ni. 1.193; ma. ni. 2.24; vibha. 508) suttānusārena saraṇagamesu ca dassitapāṭhānusārena “pāṇātipātā veramaṇisikkhāpadaṃ samādiyāmī”ti evam vācānamaggaṃ āropitānti veditabbāni. Evam tāva “yena yattha yadā yasmā, vuttānetāni taṃ nayaṃ vatvā”ti so nayo daṭṭhabbo.

Sādharmaṇavisesavavattānaṃ

Ettha ca ādito dve catutthapañcamāni upāsakānaṃ sāmaṇeraṇaṅca sādharmaṇāni nicasīlavasena. Uposathasīlavasena pana upāsakānaṃ sattaṃattamaṃ cekaṃ aṅgaṃ katvā sabbapacchimavajjāni sabbānipi sāmaṇerehi sādharmaṇāni, pacchimaṃ pana sāmaṇeraṇameva visesabhūṭanti evam sādharmaṇavisesato vavattānaṃ kātābbaṃ. Purimāni cettha pañca ekantaakusalacittasamuṭṭhānattā pāṇātipātādīnaṃ pakativajjato veramaṇiyā, sesāni paṇṇattivajjatoti evam pakatiyā ca yaṃ vajjaṃ, vajjaṃ paṇṇattiyā ca yaṃ, taṃ vavattapetabbaṃ.

Sādharmaṇavibhāvanā

Yasmā cettha “veramaṇisikkhāpadaṃ samādiyāmī”ti etāni sabbasādharmaṇāni padāni, tasmā etesaṃ padānaṃ byañjanato ca atthato ca ayaṃ sādharmaṇavibhāvanā veditabbā –

Tattha **byañjanato** tāva veraṃ maṇatīti veramaṇī, veraṃ pajahati, vinodeti, byantīkaroti, anabhāvaṃ

gametīti attho. Viramati vā etāya karaṇabhūtāya veramaṇā puggaloti, vikārassa vekāraṃ katvā veramaṇī. Teneva cettha “veramaṇisikkhāpadaṃ viramaṇisikkhāpada”nti dvidhā sajjhāyaṃ karonti. Sikkhitabbāti sikkhā, pajjate anenāti padaṃ. Sikkhāya padaṃ sikkhāpadaṃ, sikkhāya adhigamūpāyoti attho. Atha vā mūlaṃ nissayo patitthāti vuttaṃ hoti. Veramaṇī eva sikkhāpadaṃ veramaṇisikkhāpadaṃ, viramaṇisikkhāpadaṃ vā dutiyena nayena. Sammā ādiyāmi samādiyāmi, avitikkamanādhippāyena akhaṇḍakāritāya acchiddakāritāya asabalakāritāya ca ādiyāmīti vuttaṃ hoti.

Atthato pana veramaṇīti kāmāvacarakusalacittasampayuttā virati, sā pāṇātipātā viramantassa “yā tasmim samaye pāṇātipātā ārati virati paṭivirati veramaṇī akiriya akaraṇaṃ anajjhāpatti velānatikkamo setughāto”ti evamādinā (vibha. 704) nayena vibhaṅge vuttā. Kāmañcesā veramaṇī nāma lokuttarāpi atthi, idha pana samādiyāmīti vuttattā samādānavasena pavattārahā, tasmā sā na hotīti kāmāvacarakusalacittasampayuttā viratīti vuttā.

Sikkhāti tisso sikkhā adhisīlasikkhā, adhiccittasikkhā, adhipaññāsikkhāti. Imasmim panatthe sampattaviratisīlaṃ lokikā vipassanā rūpārūpajhānāni ariyamaggo ca sikkhāti adhippetā. Yathāha –

“Katame dhammā sikkhā? Yasim samaye kāmāvacaraṃ kusalaṃ cittaṃ uppannaṃ hoti, somanassasahagataṃ ñāṇasampayuttaṃ...pe... tasmim samaye phasso hoti...pe... avikkhepo hoti, ime dhammā sikkhā.

“Katame dhammā sikkhā? Yasim samaye rūpūpapattiyā maggaṃ bhāveti vivicceva kāmehi vivicca akusalehi dhammehi...pe... paṭhamaṃ jhānaṃ...pe... pañcamaṃ jhānaṃ upasampajja viharati...pe... avikkhepo hoti, ime dhammā sikkhā.

“Katame dhammā sikkhā? Yasim samaye arūpūpapattiyā...pe... nevasaññānāsaññāyatanasahagataṃ...pe... avikkhepo hoti, ime dhammā sikkhā.

“Katame dhammā sikkhā? Yasim samaye lokuttaraṃ jhānaṃ bhāveti niyyānikaṃ...pe... avikkhepo hoti, ime dhammā sikkhā”ti (vibha. 712-713).

Etāsu sikkhāsu yāya kāyaci sikkhāya padaṃ adhigamūpāyo, atha vā mūlaṃ nissayo patitthāti sikkhāpadaṃ. Vuttañhetam – “sīlaṃ nissāya sīle patitthāya satta bojjhaṅge bhāvento bahulīkaronto”ti evamādi (saṃ. ni. 5.182). Evamettha sādharmaṇaṃ padānaṃ sādharmaṇā byañjanato atthato ca vibhāvanā kātabbā.

Purimapañcasikkhāpadavaṇṇanā

Idāni yaṃ vuttaṃ – “**atha pañcasu pubbesu, visesatthappakāsato...pe... viññātabbo vinicchayo**”ti, tatthetaṃ vuccati – **pāṇātipātoti** ettha tāva **pāṇoti** jīvitindriyappaṭibaddhā khandhasantati, taṃ vā upādāya paññatto satto. Tasmim pana pāṇe pāṇasaññīno tassa pāṇassa jīvitindriyupacchedakaupakkamasamuṭṭhāpikā kāyavacīdvārānaṃ aññataradvārappavattā vadhakacetanā pāṇātipāto. **Adinnādānanti** ettha adinnanti parapariggahitaṃ, yattha paro yathākāmakāritaṃ āpajjanto adaṇḍāraho anupavajjo ca hoti, tasmim parapariggahite parapariggahitasaññīno tadādāyakaupakkamasamuṭṭhāpikā kāyavacīdvārānaṃ aññataradvārappavattā eva theyyacetanā adinnādānaṃ. **Abrahmacariyanti** asetthacariyaṃ, dvayaṃdvayasamāpattimethunappaṭisevanā kāyadvārappavattā asaddhammappaṭisevanatthānavitikkamacetanā abrahmacariyaṃ. **Musāvādoti** ettha **musāti** visaṃvādanapurekkhārassa atthabhañjanako vacīpayogo kāyapayogo vā, visaṃvādanādhippāyena panassa paravisamvādakāyavacīpayogasamuṭṭhāpikā kāyavacīdvārānameva aññataradvārappavattā micchācetanā musāvādo. **Surāmerayamajjapamādatthānanti** ettha pana **surāti** pañca surā – piṭṭhasurā, pūvasurā, odanasurā, kiṇṇapakkhittā, sambhārasaṃyuttā cāti. **Merayampi** pupphāsavo, phalāsavo, gulāsavo, madhvāsavo, sambhārasaṃyutto cāti pañcavidhaṃ. **Majjanti** tadubhayameva madaniyatthena majjaṃ, yaṃ vā panaññampi kiñci atthi madaniyaṃ, yena pītena matto hoti pamatto, idaṃ vuccati majjaṃ. **Pamādatthānanti** yāya cetanāya taṃ pivati ajjhoharati, sā cetanā madappamāda hetuto pamādatthānanti vuccati, yato ajjhoharaṇādhippāyena kāyadvārappavattā surāmerayamajjānaṃ ajjhoharaṇacetanā

“surāmerayamajjapamādaṭṭhāna”nti veditabbā. Evaṃ tāvettha pāṇātipātappabhutīhi viññātabbo vinicchayo.

Ekatānānatādivinichayaṃ

Ekatānānatāditoti ettha āha – kiṃ pana vajjhavadhakappayogacetanādīnaṃ ekatāya pāṇātipātassa aññassa vā adinnādānādino ekattaṃ, nānatāya nānattaṃ hoti, udāhu noti. Kasmā panetaṃ vuccati? Yadi tāva ekatāya ekattaṃ, atha yadā ekaṃ vajjhaṃ bahū vadhakā vadhenti, eko vā vadhako bahuke vajjhe vadheti, ekena vā sāhatthikādīnā payogena bahū vajjhā vadhīyanti, ekā vā cetanā bahūnaṃ vajjhānaṃ jīvitindriyupacchedakapayogaṃ samuṭṭhāpeti, tadā ekena pāṇātipātena bhavitabbaṃ. Yadi pana nānatāya nānattaṃ. Atha yadā eko vadhako ekassatthāya ekaṃ payogaṃ karonto bahū vajjhe vadheti, bahū vā vadhakā devadattayaññadattasomadattādīnaṃ bahūnamatthāya bahū payoge karontā ekameva devadattaṃ yaññadattaṃ somadattaṃ vā vadhenti, bahūhi vā sāhatthikādīhi payogehi eko vajjho vadhīyati. Bahū vā cetanā ekasseva vajjhassa jīvitindriyupacchedakapayogaṃ samuṭṭhāpeti, tadā bahūhi pāṇātipātehi bhavitabbaṃ. Ubhayampi cetamayuttaṃ. Atha neva etesaṃ vajjhādīnaṃ ekatāya ekattaṃ, nānatāya nānattaṃ, aññatheva tu ekattaṃ nānattañca hoti, taṃ vattabbaṃ pāṇātipātassa, evaṃ sesānampīti.

Vuccate – tattha tāva pāṇātipātassa na vajjhavadhakādīnaṃ paccekamekatāya ekatā, nānatāya nānatā, kintu vajjhavadhakādīnaṃ yuganandhamekatāya ekatā, dvinnampi tu tesam, tato aññatarassa vā nānatāya nānatā. Tathā hi bahūsu vadhakesu bahūhi sarakkhepādīhi ekena vā opātakhaṇanādīnā payogena bahū vajjhe vadhentesupi bahū pāṇātipātā honti. Ekasmiṃ vadhake ekena, bahūhi vā payogehi tappayogasamuṭṭhāpikāya ca ekāya, bahūhi vā cetanāhi bahū vajjhe vadhentesupi bahū pāṇātipātā honti, bahūsu ca vadhakesu yathāvuttappakārehi bahūhi, ekena vā payogena ekaṃ vajjhaṃ vadhentesupi bahū pāṇātipātā honti. Esa nayo adinnādānādīsūpīti. Evamettha ekatānānatāditopi viññātabbo vinicchayo.

Ārammaṇatoti pāṇātipāto cettha jīvitindriyārammaṇo.

Adinnādānaabrahmacariyasurāmerayamajjapamādaṭṭhānāni rūpadhammesu rūpāyatanādīnaññatarasañkhārārammaṇāni. Musāvādo yassa musā bhaṇāti, tamārabhitvā pavattanato sattārammaṇo. Abrahmacariyampi sattārammaṇanti eke. Adinnādānañca yadā satto haritabbo hoti, tadā sattārammaṇanti. Api cettha sañkhāraseneva sattārammaṇaṃ, na paṇṇattivaseṇāti. Evamettha ārammaṇatopi viññātabbo vinicchayo.

Ādānatoti pāṇātipātāveramaṇisikkhāpadādīni cetāni sāmaṇerena bhikkhusantike samādinneva samādinne honti, upāsakena pana attanā samādiyantenāpi samādinne honti, parassa santike samādiyantenāpi. Ekajjhaṃ samādinnepi samādinne honti, paccekaṃ samādinnepi. Kintu nānaṃ ekajjhaṃ samādiyato ekāyeva virāti, ekāva cetanā hoti, kiccavasena panetāsaṃ pañcavidhattaṃ viññāyati. Paccekaṃ samādiyato pana pañceva virātiyo, pañca ca cetanā hontīti veditabbā. Evamettha ādānatopi viññātabbo vinicchayo.

Bhedatoti sāmaṇerānañcetta ekasmiṃ bhinne sabbānipi bhinnāni honti. Pārājikaṭṭhāniyāni hi tāni tesam, yaṃ taṃ vītikkantaṃ hoti, teneva kammabaddho. Gahaṭṭhānaṃ pana ekasmiṃ bhinne ekameva bhinnaṃ hoti, yato tesam taṃsamādāneneva puna pañcaṅgikattaṃ sīlassa sampajjati. Apare panāhu – “visuṃ visuṃ samādinnesu ekasmiṃ bhinne ekameva bhinnaṃ hoti, ‘pañcaṅgasamannāgataṃ sīlaṃ samādiyāmī’ti evaṃ pana ekato samādinnesu ekasmiṃ bhinne sesānipi sabbāni bhinnāni honti. Kasmā? Samādinnessa abhinnattā, yaṃ taṃ vītikkantaṃ, teneva kammabaddho”ti. Evamettha bhedatopi viññātabbo vinicchayo.

Mahāsāvajjatoti guṇavirahitesu tiracchānagatādīsū paṇesu khuddake paṇe pāṇātipāto appasāvajjo, mahāsārīre mahāsāvajjo. Kasmā? Payogamahantatāya. Payogasamattepi vatthumahantatāya. Guṇavantesu pana manussādīsū appaṅge pāṇātipāto appasāvajjo, mahāguṇe mahāsāvajjo. Sarīraguṇānantu samabhāve sati kilesānaṃ upakkamānañca mudutāya appasāvajjatā, tibbatāya mahāsāvajjatā ca veditabbā. Esa nayo sesesupi. Api cettha surāmerayamajjapamādaṭṭhānameva mahāsāvajjaṃ, na tathā pāṇātipātādayo. Kasmā? Manussabhūtassāpi ummattakabhāvasaṃvattanena ariyadhammantarāyakaraṇatoti. Evamettha mahāsāvajjatopi viññātabbo vinicchayo.

Payogatoti ettha ca pāṇātipātassa sāhatthiko, āṇattiko, nissaggiyo, thāvaro, vijjāmayo, iddhimayoti chappayogā. Tattha kāyena vā kāyappaṭibaddhena vā paharaṇaṃ sāhatthiko payogo, so uddissānuddissabhedato duvidho hoti. Tattha uddissake yaṃ uddissa paharati, tasseva maraṇena kammunā bajjhati. “Yo koci maratū”ti evaṃ anuddissake pahārapaccayā yassa kassaci maraṇena. Ubhayathāpi ca paharitamatte vā maratu, pacchā vā teneva rogena, paharitakkhaṇe eva kammunā bajjhati. Maraṇādhippāyena ca pahāraṃ datvā tena amatassa puna aññena cittena pahāre dinne pacchāpi yadi paṭhamapahāreneva marati, tadā eva kammunā baddho hoti. Atha dutiyapahārena, natthi pāṇātipāto. Ubhayehi matepi paṭhamapahāreneva kammunā baddho, ubhayehi amate nevatthi pāṇātipāto. Esa nayo bahukehipi ekassa pahāre dinne. Tatrāpi hi yassa pahārena marati, tasseva kammabaddho hoti.

Adhiṭṭhahitvā pana āṇāpanaṃ āṇattiko payogo. Tatthapi sāhatthike payoge vuttanayeneva kammabaddho anussaritabbo. Chabbidho cettha niyamo veditabbo –

“Vatthu kālo ca okāso, āvudhaṃ iriyāpatho;
Kiriyaṅvisesoti ime, cha āṇattiniyamakā”ti. (pāci. aṭṭha. 2.174);

Tattha **vatthūti** māretabbo paṇo. **Kāloti** pubbaṅhasāyanhādikālo ca, yobbanathāvariyaḍikālo ca. **Okāso**ti gāmo vā nigamo vā vanaṃ vā racchā vā siṅghātakamaṃ vāti evamādi. **Āvudhanti** asi vā usu vā satti vāti evamādi. **Iriyāpathoti** māretabbassa mārakassa ca ṭhānaṃ vā nisajjā vāti evamādi.

Kiriyaṅvisesoti vijjhanaṃ vā chedanaṃ vā bhedanaṃ vā saṅkhamuṇḍikaṃ vāti evamādi. Yadi hi vatthumaṃ viṣaṃvādetvā “yaṃ mārehi”ti āṇatto, tato aññaṃ māreti, āṇāpakassa natthi kammabaddho. Atha vatthumaṃ avisaṃvādetvā māreti, āṇāpakassa āṇattikkhaṇe āṇattassa māraṇakkhaṇeti ubhayesampi kammabaddho. Esa nayo kālādisupi.

Māraṇatthantu kāyena vā kāyappaṭibaddhena vā paharaṇanissajjanaṃ nissaggiyo payogo. Sopi uddissānuddissabhedato duvidho eva, kammabaddho cettha pubbe vuttanayeneva veditabbo.

Māraṇatthameva opātakhaṇanaṃ, apassenaupanikkhipanaṃ, bhesajjavisaṃyantaḍippayojanaṃ vā thāvaro payogo. Sopi uddissānuddissabhedato duvidho, yato tatthapi pubbe vuttanayeneva kammabaddho veditabbo. Ayantu viṣeso – mūlaṭṭhena opātādisu paresaṃ mūlena vā mudhā vā dinnesupi yadi tappaccayā koci marati, mūlaṭṭhasseva kammabaddho. Yadihi ca tena aññena vā tattha opāte viṇāsetvā bhūmisame katepi paṃsudhovakā vā paṃsuṃ gaṇhantā, mūlakhaṇakā vā mūlāni khaṇantā āvāṭaṃ karonti, deve vā vassante kaddamo jāyati, tattha ca koci otaritvā vā laggitvā vā marati, mūlaṭṭhasseva kammabaddho. Yadi pana yena laddhaṃ, so añño vā taṃ vitthaṭataraṃ gambhīrataraṃ vā karoti, tappaccayāva koci marati, ubhayesampi kammabaddho. Yathā tu mūlāni mūlehi saṃsandanti, tathā tatra thale kate muccati. Evaṃ apassenādisupi yāva tesāṃ pavatti, tāva yathāsambhavaṃ kammabaddho veditabbo.

Māraṇatthaṃ pana vijjāparijappanaṃ vijjāmayo payogo. Dāṭhāvudhādīnaṃ dāṭhakoṭānādimiva māraṇatthaṃ kammavipākajiddhivikāraṇaṃ iddhimayo payogoti. Adinnādānassa tu theyyapasayhapaṭicchannaparikkappakusāvahāravasappavattā sāhatthikāṇattikādayo payogā, tesampi vuttānusāreneva pabhedo veditabbo. Abrahmacariyādīnaṃ tiṇṇampi sāhatthiko eva payogo labbhatīti. Evamettha payogatopi viññātabbo vinicchayo.

Āṅgatoti ettha ca pāṇātipātassa pañca āṅgāni bhavanti – paṇo ca hoti, pāṇasaññī ca, vadhakacittaṅca paccupaṭṭhitaṃ hoti, vāyamati, tena ca maratīti. Adinnādānassāpi pañceva – parapariggahitaṅca hoti, parapariggahitasaññī ca, theyyacittaṅca paccupaṭṭhitaṃ hoti, vāyamati, tena ca ādātābbaṃ ādānaṃ gacchatīti. Abrahmacariyassa pana cattāri āṅgāni bhavanti – ajjhācariyavatthu ca hoti, tattha ca sevānacittaṃ paccupaṭṭhitaṃ hoti, sevānapaccayā payogaṅca samāpajjati, sādiyati cāti, tathā paresaṃ dvinnampi. Tattha musāvādassa tāva musā ca hoti taṃ vatthu, viṣaṃvādanacittaṅca paccupaṭṭhitaṃ hoti, tajjo ca vāyāmo, paraviṣaṃvādānaṅca viññāpayamānā viññatti pavattatīti cattāri āṅgāni veditabbāni. Surāmerayamaḍḍapaṃādaṭṭhānassa pana surādīnaṅca aññataraṃ hoti madanīyapātukamyatācittaṅca paccupaṭṭhitaṃ hoti, tajjaṅca vāyāmaṃ āpajjati, pīte ca pavisaṭīti imāni cattāri āṅgānīti. Evamettha āṅgatopi viññātabbo vinicchayo.

Samuṭṭhānatoti pāṇātipātaadinnādānamusāvādā cettha kāyacittato, vācācittato, kāyavācācittato cāti tisamuṭṭhānā hontī. Abrahmacariyaṃ kāyacittavasena ekasamuṭṭhānameva. Surāmerayamajjapamādaṭṭhānaṃ kāyato ca, kāyacittato cāti dvisamuṭṭhānanti. Evamettha samuṭṭhānatopi viññātabbo vinicchayo.

Vedanātoti ettha ca pāṇātipāto dukkhavedanāsampayuttova. Adinnādānaṃ tīsu vedanāsu aññataravedanāsampayuttaṃ, tathā musāvādo. Itarāni dve sukhāya vā adukkhamasukhāya vā vedanāya sampayuttāntī. Evamettha vedanātopi viññātabbo vinicchayo.

Mūlatoti pāṇātipāto cettha dosamohamūlo. Adinnādānamusāvādā lobhamohamūlā vā dosamohamūlā vā. Itarāni dve lobhamohamūlāntī. Evamettha mūlatopi viññātabbo vinicchayo.

Kammatoti pāṇātipātaadinnādānaabrahmacariyāni cettha kāyakammameva kammaphappattāneva ca, musāvādo vacīkammameva. Yo pana atthabhañjako, so kammaphappatto. Itaro kammameva. Surāmerayamajjapamādaṭṭhānaṃ kāyakammamevāti. Evamettha kammatotipi viññātabbo vinicchayo.

Viramatoti ettha āha “pāṇātipātādīhi viramanto kuto viramatī”ti? Vuccate – samādānavasena tāva viramanto attano vā paresaṃ vā pāṇātipātādiakusalato viramati. Kimārabhitvā? Yato viramati, tadeva. Sampattavasenāpi viramanto vuttappakārākusalatova. Kimārabhitvā? Pāṇātipātādīnaṃ vuttārammaṇāneva. Keci pana bhañanti “surāmerayamajjasaṅkhāte saṅkhāre ārabhitvā surāmerayamajjapamādaṭṭhānā viramati, sattasaṅkhāresu yaṃ pana avaharitabbaṃ bhañjitabbañca, taṃ ārabhitvā adinnādānā musāvādā ca, satteyevārabhitvā pāṇātipātā abrahmacariyā cā”ti. Tadaññe “evaṃ sante ‘aññaṃ cintento aññaṃ kareyya, yañca pajahati, taṃ na jāneyyā”ti evaṃdiṭṭhikā hutvā anicchamānā yadeva pajahati, taṃ attano pāṇātipātādiakusalamevārabhitvā viramatī”ti vadanti. Tadayuttaṃ. Kasmā? Tassa paccuppannābhāvato bahiddhābhāvato ca. Sikkhāpadānañhi vibhaṅgapāṭhe “pañcannaṃ sikkhāpadānaṃ kati kusalā...pe... kati araṇā”ti pucchitvā “kusalāyeva, siyā sukhāya vedanāya sampayuttā”ti (vibha. 716) evaṃ pavattamāne vissajjane “paccuppannārammaṇā”ti ca “bahiddhārammaṇā”ti ca evaṃ paccuppannabahiddhārammaṇattaṃ vuttaṃ, taṃ attano pāṇātipātādiakusalaṃ ārabhitvā viramantassa na yujjati. Yaṃ pana vuttaṃ – “aññaṃ cintento aññaṃ kareyya, yañca pajahati, taṃ na jāneyyā”ti. Tattha vuccate – na kiccāsādhānavasena pavattento aññaṃ cintento aññaṃ karotīti vā, yañca pajahati, taṃ na jānātīti vā vuccati.

“Ārabhitvāna amatam, jahanto sabbapāpake;
Nidassanañcetta bhava, maggaṭṭhoriyapuggalo”ti.

Evamettha viramatopi viññātabbo vinicchayo.

Phalatoti sabbe eva cete pāṇātipātādayo duggatiphalanibbattakā hontī, sugatiyañca aniṭṭhākantāmanāpavipākanibbattakā hontī, samparāye diṭṭhadhamme eva ca avesārajjādiphalanibbattakā. Apica “yo sabbalahuso pāṇātipātassa vipāko manussabhūtaṃ appāyukasaṃvattaniko hotī”ti (a. ni. 8.40) evamādinā nāyentha phalato viññātabbo vinicchayo.

Api cettha pāṇātipātādiveramaṇīnampi samuṭṭhānavedanāmūlakammaphalato viññātabbo vinicchayo. Tatthāyaṃ viññāpanā – sabbā eva cetā veramaṇīyo catūhi samuṭṭhahanti kāyato, kāyacittato, vācācittato, kāyavācācittato cāti. Sabbā eva ca sukhavedanāsampayuttā vā, adukkhamasukhavedanāsampayuttā vā, alobhādosamūlā vā alobhādosāsamohamūlā vā. Catassopi cettha kāyakammaṃ, musāvādāveramaṇī vacīkammaṃ, maggakkhaṇe ca cittatova samuṭṭhahanti, sabbāpi manokammaṃ.

Pāṇātipātā veramaṇiyā cettha āngapaccāṅgasampannatā ārohapariṇāhasampattitā javasampattitā suppatiṭṭhitapādatā cārutā mudutā sucitā sūratā mahabbalatā vissatthavacanatā lokapiyatā nelatā abhejjaparitatā acchambhitā duppadhamasitā parūpakkamena amaraṇatā anantaparivāratā surūpatā susaṅghānatā appābādhatā asokitā piyehi manāpehi saddhiṃ avippayogatā dīghāyukatāti evamādīni phalāni.

Adinnādānā veramaṇiyā mahaddhanatā pahūtadhanadhaññatā anantabhogātā anuppannabhoguppattitā uppannabhogathāvaratā icchitānaṃ bhogānaṃ khippappaṭilābhītā rājacorudakaggiappiyādehi

asādhāraṇabhogatā asādhāraṇadhanappaṭilābhītā lokuttamatā natthikabhāvassa ajānanatā sukhavīhāritāti evamādīni.

Abrahmacariyā veramaṇiyā vīgatapaccatthikatā sabbajanapiyatā annapānavatthasayanādīnaṃ lābhītā sukhāsayanatā sukhappaṭibujjhanatā apāyabhayavinimuttatā itthibhāvappaṭilābhassa vā napuṃsakabhāvappaṭilābhassa vā abhabbatā akkodhanatā paccakkhakarītā apatitakkhandhatā anadhomukhatā itthipurisānaṃ aññamaññapiyatā paripuṇṇindriyatā paripuṇṇalakkhaṇatā nirāsaṅkatā apposukkataṃ sukhavīhāritā akutobhayatā piyavippayogābhavatāti evamādīni.

Musāvādā veramaṇiyā vippasannindriyatā vīssaṭṭhamadhurabhāṇītā samasitasuddhadantatā nātithūlatā nātikisatā nātirassatā nātīdīghatā sukhāsamphassatā uppalaḡandhamukhatā sussūsakaparijanatā ādeyyavacanatā kamaluppalasadisamudulohitanuḡivhatā anuddhatatā acapalatāti evamādīni.

Surāmerayamajjapamādaṭṭhānā veramaṇiyā atītānāgatapaccuppannesu sabbakiccarāṇīyesu khippaṃ paṭijānanatā sadā upaṭṭhitasatītā anumattakatā ñāṇavantatā analasatā ajaḡatā anelamūgatā amattatā appamattatā asammohatā acchambhitā asārambhītā anussaṅkitā saccavādītā apisuṇāpharusāsampapalāpavādītā rattindivamatanditatā kataññūtā katavedītā amaccharītā cāḡavantatā silavantatā uḡutā akkodhanatā hirimanatā ottappitā uḡuḡiṭṭhikatā mahāpaññatā medhāvītā paṇḡitātā atthānatthakusalatāti evamādīni phalāni. Evamettha paṇātipātādiveramaṇīnaṃ samuṭṭhānavedanāmūlakammaphalatopi viññātabbo vinicchayo.

Pacchimapañcasikkhāpadavaṇṇanā

Idāni yaṃ vuttaṃ –

“Yojetabbaṃ tato yuttaṃ, pacchimesvapi pañcasu;
Āveṇikañca vattabbaṃ, ñeyyā hīnādītāpi cā”ti.

Tassāyaṃ atthavaṇṇanā – etissā purimapañcasikkhāpadavaṇṇanāya yaṃ yujjati, taṃ tato ḡahetvā pacchimesvapi pañcasu sikkhāpadesu yojetabbaṃ. Tatthāyaṃ yojanā – yatheva hi purimasikkhāpadesu **ārammaṇato** ca surāmerayamajjapamādaṭṭhānaṃ rūpāyatanādiaññatarasaṅkhārārammaṇaṃ, tathā idha vikālabhojanaṃ. Etena nayena sabbesaṃ ārammaṇabhedo veditabbo. **Ādānato** ca yathā purimāni sāmaṇerena vā upāsakena vā samādiyantena samādinnaṃ hontī, tathā etānipi. **Āḡatopi** yathā tattha paṇātipātādīnaṃ aḡgabhedo vutto, evamidhāpi vikālabhojanassa cattāri aḡḡāni – vikālo, yāvakālikā, aḡjoharaṇaṃ, anumattakatāti. Etenānusārena sesānampi aḡḡavibhāḡo veditabbo. Yathā ca tattha **samuṭṭhānato** surāmerayamajjapamādaṭṭhānaṃ kāyato ca kāyacittato cāti dvisamuṭṭhānaṃ, evamidha vikālabhojanaṃ. Etena nayena sabbesaṃ samuṭṭhānaṃ veditabbaṃ. Yathā ca tattha **vedanāto** adinnādānaṃ tīsu vedanāsu aññataravedanāsampayuttaṃ, tathā idha vikālabhojanaṃ. Etena nayena sabbesaṃ vedanāsampayogo veditabbo. Yathā ca tattha abrahmacariyaṃ lobhamohamūlaṃ, evamidha vikālabhojanaṃ. Aparāni ca dve etena nayena sabbesaṃ mūlabhedo veditabbo. Yathā ca tattha paṇātipātādayo kāyakammaṃ, evamidhāpi vikālabhojanādīni. Jātarūparajattaḡiggahaṇaṃ pana kāyakammaṃ vā siyā vacīkammaṃ vā kāyadvārādīhi pavattisabbhāvapariyāyena, na kammaḡathavasena. **Vīramatoti** yathā ca tattha vīramanto attano vā paresaṃ vā paṇātipātādiakusalato vīramati, evamidhāpi vikālabhojanādiakusalato, kusalatopi vā ekato. Yathā ca purimā pañca veramaṇīyo catusamuṭṭhānā kāyato, kāyacittato, vācācittato, kāyavācācittato cāti, sabbā sukhavedanāsampayuttā vā adukkhamasukhavedanāsampayuttā vā, alobhādosamūlā vā alobhādosāmahamūlā vā, sabbā ca nānappakāraiṭṭhaphalanibbattakā, tathā idhāpīti.

“Yojetabbaṃ tato yuttaṃ, pacchimesvapi pañcasu;
Āveṇikañca vattabbaṃ, ñeyyā hīnādītāpi cā”ti. –

Ettha pana **vikālabhojananti** majjhanhikavītikkame bhojanaṃ. Etañhi anuññātakāle vītikkante bhojanaṃ, tasmā “vikālabhojana”nti vuccatī, tato vikālabhojanā. **Naccagītavāditavisūkadassananti** ettha **naccaṃ** nāma yaṃkiñci naccaṃ, **gītanti** yaṃkiñci gītaṃ, **vāditanti** yaṃkiñci vāditaṃ. **Visūkadassananti**

kilesupattipaccayato kusalapakkhabhīdanena visūkānaṃ dassanaṃ, visūkabhūtaṃ vā dassanaṃ visūkadassanaṃ. Naccā ca gīta ca vādita ca visūkadassanā ca naccagītavādītavīsūkadassanā. Visūkadassanañcetha brahmajāle vuttanayeneva gahetabbaṃ. Vuttañhi tattha –

“Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni bhujjivā te evarūpaṃ visūkadassanamanuyuttā viharanti, seyyathidaṃ, naccaṃ gītaṃ vāditaṃ pekkhaṃ akkhānaṃ paṇissaraṃ vetālaṃ kumbhathūṇaṃ sobhanakaṃ caṇḍālaṃ vaṃsaṃ dhovanaṃ hatthiyuddhaṃ assayuddhaṃ mahiṃsayuddhaṃ usabhayuddhaṃ ajayuddhaṃ meṇḍayuddhaṃ kukkuṭayuddhaṃ vaṭṭakayuddhaṃ daṇḍayuddhaṃ muṭṭhiyuddhaṃ nibbuddhaṃ uyyodhikaṃ balaggaṃ senābyūhaṃ anīkadassanaṃ iti vā, iti evarūpā visūkadassanā paṭivirato samaṇo gotamo”ti (dī. ni. 1.12).

Atha vā yathāvuttenatthena naccagītavādītāni eva visūkāni naccagītavādītavīsūkāni, tesam dassanaṃ naccagītavādītavīsūkadassanaṃ, tasmā naccagītavādītavīsūkadassanā. “Dassanasavana”ti vattabbe yathā “so ca hoti micchādīṭṭhiko viparītadassano”ti evamādīsu (a. ni. 1.308) acakkhudvārappavattampi visayaggahaṇaṃ “dassana”nti vuccati, evaṃ savanampi “dassana”ntveva vuttaṃ. Dassanakamyatāya upasaṅkamitvā passato eva cetha vītikkamo hoti. Ṭhitanisinnasayanokāse pana āgataṃ gacchantassa vā āpāthagataṃ passato siyā saṃkilesa, na vītikkamo. Dhammūpasamhitampi cetha gītaṃ na vaṭṭati, gītūpasamhito pana dhammo vaṭṭatī vedītabbo.

Mālādīni dhāraṇādīhi yathāsaṅkhaṃ yojetabbāni. Tattha **mālā**ti yaṃkiñci pupphajātaṃ. **Vilepananti** yaṃkiñci vilepanatthaṃ pisitvā paṭiyattaṃ. Avasesaṃ sabbampi vāsacūṇḍhūpanādīkaṃ gandhajātaṃ **gandho**. Taṃ sabbampi maṇḍanavibhūsanatthaṃ na vaṭṭati, bhesajjathantu vaṭṭati, pūjanatthañca abhihaṭṭaṃ sādīyato na kenaci pariyaṇena na vaṭṭati. **Uccāsayananti** pamāṇāṭikkantaṃ vuccati. **Mahāsayananti** akappiyasayanaṃ akappiyattharaṇaṃ. Tadubhayampi sādīyato na kenaci pariyaṇena vaṭṭati. **Jātarūpananti** suvaṇṇaṃ. **Rajatanti** kahāpaṇo, lohamāsakadārūmāsakajatumāsakādi yaṃ yaṃ tattha tattha vohāraṃ gacchati, tadubhayampi jātarūparajataṃ. Tassa yena kenaci pakārena sādīyanaṃ paṭiggaho nāma, so na yena kenaci pariyaṇena vaṭṭatīti evaṃ āveṇikaṃ vattabbaṃ.

Dasapi cetāni sikkhāpadāni hīnena chandena cittavīriyavīmaṃsāhi vā samādinnaṃ hīnāni, majjhimehi majjhimāni, paṇītehi paṇītāni. Taṇhādīṭṭhimānehi vā upakkilīṭṭhāni hīnāni, anupakkilīṭṭhāni majjhimāni, tattha tattha paññāya anuggahītāni paṇītāni. Nāṇavippayuttana vā kusalaṭṭhena samādinnaṃ hīnāni, asaṅkhārikañāṇasampayuttana majjhimāni, asaṅkhārikaṇa paṇītānti evaṃ ñeyyā hīnādītāpi cāti.

Ettāvatā ca yā pubbe “yena yattha yadā yasmā”tiādīhi chahi gāthāhi sikkhāpadapāṭhassa vaṇṇanatthaṃ mātīkā nikkhittā, sā atthato pakāsītā hotīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Sikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Dvattiṃsākāraṇaṇā

Padasambandhavaṇṇanā

Idāni yadidaṃ evaṃ dasahi sikkhāpadehi parisuddhapayogassa sīle patīṭṭhitaṃ kulaputtassa āsayaparisuddhatthaṃ cittabhāvanatthañca aññatra buddhuppādā appavattapubbaṃ sabbatitthiyānaṃ avisayabhūtaṃ tesu tesu suttantesu –

“Ekadhammo, bhikkhave, bhāvito bahulīkato mahato saṃvegāya saṃvattati. Mahato atthāya saṃvattati. Mahato yogakkhemāya saṃvattati. Mahato satisampajaññāya saṃvattati. Nāṇadassanappaṭilābhāya saṃvattati. Dīṭṭhadhammasukhavihārāya saṃvattati. Vijjāvimumtuphalasacchikiriyāya saṃvattati. Katamo ekadhammo? Kāyagatā sati. Amataṃ te, bhikkhave, na paribhuñjanti, ye kāyagatāsatiṃ na paribhuñjanti. Amataṃ te, bhikkhave, paribhuñjanti,

ye kāyagatāsatiṃ paribhuñjanti. Amataṃ tesam, bhikkhave, aparibhuttaṃ paribhuttaṃ, parihīnaṃ aparihīnaṃ, viraddhaṃ āraddhaṃ, yesam kāyagatā sati āraddhā’’ti. (A. ni. 1.564-570) –

Evaṃ bhagavatā anekākārena pasamsitvā –

‘‘Kathaṃ bhāvitā, bhikkhave, kāyagatāsati kathaṃ bahulīkatā mahabbalā hoti mahānisaṃsā? Idha, bhikkhave, bhikkhu araṇṇagato vā’’ti (ma. ni. 3.154) –

Ādinā nayena ānāpānapabbaṃ iriyāpathapabbaṃ catusampajaññapabbaṃ paṭikūlamanasikārapabbaṃ dhātumanasikārapabbaṃ nava sivathikapabbānīti imesaṃ cuddasannaṃ pabbānaṃ vasena kāyagatāsatikammaṭṭhānaṃ niddiṭṭhaṃ. Tassa bhāvanāniddeso anupatto. Tattha yasmā iriyāpathapabbaṃ catusampajaññapabbaṃ dhātumanasikārapabbanti imāni tīṇi vipassanāvasena vuttāni. Nava sivathikapabbāni vipassanāññesuyeva ādināvānupassanāvasena vuttāni. Yāpi cettha uddhumātakādīsu samādhībhāvanā iccheyya, sā visuddhimagge vitthārato asubhabhāvanāniddese pakāsītā eva. Ānāpānapabbaṃ pana paṭikūlamanasikārapabbañceti imānettha dve samādhivasena vuttāni. Tesu ānāpānapabbaṃ ānāpānassativasena viṣuṃ kammaṭṭhānaṃyeva. Yaṃ panetaṃ –

‘‘Puna caparaṃ, bhikkhave, bhikkhu imameva kāyaṃ uddhaṃ pādatalā adho kesamatthakā tacapariyantaṃ pūraṃ nānappakārassa asucino paccavekkhati ‘atthi imasmiṃ kāye kesā, lomā...pe...mutta’’nti (ma. ni. 3.154).

Evaṃ tattha tattha matthaluṅgaṃ aṭṭhimiñjena saṅgahetvā desitaṃ kāyagatāsati koṭṭhāsabhāvanāpariyāyaṃ dvattiṃsākāra kammaṭṭhānaṃ āraddhaṃ, tassāyaṃ atthavaṇṇanā –

Tattha **atthīti** saṃvijjanti. **Imasminti** yvāyaṃ uddhaṃ pādatalā adho kesamatthakā tacapariyanto pūro nānappakārassa asucinoti vuccati, tasmim. **Kāyeti** sarīre. Sarīrañhi asucisañcayato, kucchitānaṃ vā kesādīnañceva cakkhurogādīnañca rogasatānaṃ āyabhūtaṃ kāyoti vuccati. **Kesā...pe... muttanti** ete kesādayo dvattiṃsākārā, tattha ‘‘atthi imasmiṃ kāye kesā atthi lomā’’ti evaṃ sambandho veditabbo. Tena kiṃ kathitaṃ hoti? Imasmiṃ pādatalā paṭṭhāya upari, kesamatthakā paṭṭhāya heṭṭhā, tacato paṭṭhāya paritoti ettake byāmamatte kaḷevare sabbākārenāpi vicinanto na koci kiñci muttaṃ vā mañiṃ vā veḷuriyaṃ vā agaruṃ vā candanaṃ vā kuṅkumaṃ vā kappūraṃ vā vāsacūṇādiṃ vā aṇumattampi sucibhāvaṃ passati, atha kho paramaduggandhajeccchaṃ assirikadassanaṃ nānappakāraṃ kesalomādibhedam asucimeva passatīti.

Ayaṃ tāvettha padasambandhato vaṇṇanā.

Asubhabhāvanā

Asubhabhāvanāvasena panassa evaṃ vaṇṇanā veditabbā – evametasmim pāṇātipātāveramaṇisikkhāpadādibhede sīle patiṭṭhitena payogasuddhena ādikammikena kulaputtana āsayasuddhiyā adhigamanatthaṃ dvattiṃsākāra kammaṭṭhānabhāvanānuyogamanuyuñjitukāmena paṭṭhamam tāvassa āvāsakulalābhagaṇakammaddhānañātigantharogaidhipalibodhena kittipalibodhena vā saha dasa palibodhā honti. Athānena āvāsakulalābhagaṇañātikittīsu saṅgappahānena, kammaddhānaganthesu abyāpārena, rogassa tikicchāyāti evaṃ te dasa palibodhā upacchinditabbā, athānena upacchinnapalibodhena anupacchinnanekhammābhilāsenā koṭṭipattasallekhavuttitaṃ pariggahetvā khuddānukhuddakampi vinayācāraṃ appajahantena āgamādhigamasamannāgato tato aññataraṅgasamannāgato vā kammaṭṭhānadāyako ācariyo vinayānurūpena vidhinā upagantabbo, vattasampadāya ca ārādhita cittaṃ tassa attano adhippāyo nivedetabbo. Tena tassa nimittajjhāsayacariyādhimuttibhedam ñatvā yadi etaṃ kammaṭṭhānāmanurūpaṃ, atha yasmim vihare attanā vasati, yadi tasmimyeva sopi vasitukāmo hoti, tato saṅkhepato kammaṭṭhānaṃ dātābbaṃ. Atha aññatra vasitukāmo hoti, tato pahātabbapariaggahetabbādikathanavasena sapurekkhāraṃ rāgaritānukulādikathanavasena sappabhedam vitthārena kathetābbaṃ. Tena taṃ sapurekkhāraṃ sappabhedam kammaṭṭhānaṃ uggahetvā ācariyaṃ āpucchitvā yāni tāni –

‘‘Mahāvāsaṃ navāvāsaṃ, jarāvāsañca panthaniṃ;

Sonđim paṇṇaṅca pupphaṅca, phalaṃ patthitameva ca.

“Nagaraṃ dārunā khettaṃ, visabhāgena paṭṭanaṃ;
Paccantasīmāpāyaṃ, yattha mitto na labbhati.

“Aṭṭhāresetāni ṭhānāni, itī viññāya paṇḍito;
Ārakā parivajjeyya, maggaṃ sappaṭibhayaṃ yathā”ti. (visuddhi. 1.52) –

Evaṃ aṭṭhārasa senāsanāni parivajjetabbānīti vuccanti. Tāni vajjetvā, yaṃ taṃ –

“Kathaṅca, bhikkhave, senāsaṇaṃ pañcaṅgasamannāgataṃ hoti? Idha, bhikkhave, senāsaṇaṃ nātidūraṃ hoti, naccāsannaṃ, gamaṇāgamaṇasampannaṃ, divā appākiṇṇaṃ, rattiṃ appasaddaṃ appanigghosaṃ appaḍaṃsamakasavātātapasarīsapasaṃphassaṃ. Tasmīṃ kho pana senāsane viharantassa appakasirena uppajjanti cīvarapiṇḍapātasenaṇaṇaṇapaccayabhesajjaparikkhārā. Tasmīṃ kho pana senāsane therā bhikkhū viharanti bahussutā āgatāgamā dhammadharā vinayadharā mātīkādhārā, te kālena kālaṃ upasaṅkamitvā paripucchati paripaṇḍhāti ‘idaṃ, bhante, kathaṃ, imassa ko attho’ti? Tassa, te āyasmanto avivaṭṭāṇeṇa vivaranti, anuttānīkathaṅca uttāniṃ karonti, anekavihitesu ca kaṅkhaṅkhaṇiyesu dhammesu kaṅkhaṃ paṭivinodenti. Evaṃ kho, bhikkhave, senāsaṇaṃ pañcaṅgasamannāgataṃ hoti’ti (a. ni. 10.11). –

Evaṃ pañcaṅgasamannāgataṃ senāsaṇaṃ vuttaṃ. Tathārūpaṃ senāsaṇaṃ upagamma katasabbakiccena kāmesu ādīnaṃ, nekkhamme ca ānisaṃsaṃ paccavekkhitvā buddhasubuddhatāya dhammasudhammatāya saṅghasuppaṭipannaṭāya ca anussaraṇena cittaṃ pasādetvā yaṃ taṃ –

“Vacasā manasā ceva, vaṇṇasaṅṭhānato disā;
Okāsato paricchedā, sattadhuggahaṇaṃ vidū”ti. –

Evaṃ sattavidhaṃ uggahakosallaṃ; anupubbato, nātisīghato, nātisaṅkato, vikkheppaṭṭibāhanato, paṇṇattisamatikkamato, anupubbamuñcanaṭo, appanāto, tayo ca suttantāti evaṃ dasavidhaṃ manasikāraṅkosallaṅca vuttaṃ. Taṃ aparicajantena dvattiṃsākārahāvanā ārabhitabbā. Evañhi ārabhato sabbākārena dvattiṃsākārahāvanā sampajjati no aññathā.

Tattha āditova tacapaṅcakaṃ tāva gahetvā api teṭṭakena “kesā lomā”tiādinā nayena anulomato, tasmīṃ paguṇībhūte “taco dantā”ti evamādinā nayena paṭilomato, tasmīṃ paguṇībhūte tadubhayanayeneva anulomappaṭilomato bahi viṣaṭṭavittakaviccchedanattaṃ pāḷipaguṇībhāvattaṅca vacasā koṭṭhāsasabhāvapariggahattaṃ manasā ca addhamāsaṃ bhāvetabbaṃ. Vacasā hissa bhāvanā bahi viṣaṭṭavittakke vicchinditvā manasā bhāvanāya pāḷipaguṇatāya ca paccayo hoti, manasā bhāvanā asubhavaṇṇalakkhaṇānaṃ aññataravasena pariggahassa, atha teneva nayena vakkapaṅcakaṃ addhamāsaṃ, tato tadubhayaṃaddhamāsaṃ, tato papphāsapaṅcakaṃaddhamāsaṃ, tato taṃ paṅcakatayampi addhamāsaṃ, atha ante avuttampi matthaluṅgaṃ pathaviḍhātuākārehi saddhiṃ ekato bhāvanattaṃ idha pakkhipitvā matthaluṅgapaṅcakaṃ addhamāsaṃ, tato paṅcakatukkampi addhamāsaṃ, atha medachakkamaddhamāsaṃ, tato medachakkena saha paṅcakatukkampi addhamāsaṃ, atha muttachakkamaddhamāsaṃ, tato sabbameva dvattiṃsākāramaddhamāsanti evaṃ cha māse vaṇṇasaṅṭhānadisokāsaparicchedato vavattapentena bhāvetabbaṃ. Etaṃ majjhimaṇṇaṃ puggalaṃ sandhāya vuttaṃ. Mandapaññena tu yāvajjivaṃ bhāvetabbaṃ tikkhapaññassa na cireneva bhāvanā sampajjati.

Etthāha – “kathaṃ paṇāyamimaṃ dvattiṃsākāraṃ vaṇṇādito vavattapetī”ti? Ayañhi “atthi imasmīṃ kāye kesā”ti evamādinā nayena tacapaṅcakaḍivibhāgato dvattiṃsākāraṃ bhāvento **kesā** tāva vaṇṇato kālakāti vavattapeti, yādisakā vānena diṭṭhā honti. Saṅṭhānato dīghavaṭṭalīkā tulādaṇḍamivāti vavattapeti. Disato pana yasmā imasmīṃ kāye nābhito uddhaṃ uparimā disā adho heṭṭhimāti vuccati, tasmā imassa kāyassa uparimāya disāya jātāti vavattapeti. Okāsato nalāṭantakaṇṇacūḷīkagalavāṭakaparicchinne sīsacamme jātāti. Tattha yathā vammikamatthake jātāni kuṇṭhatiṇāni na jānanti “mayāṃ vammikamatthake jātāni”ti; napi vammikamatthako jānāti “mayi kuṇṭhatiṇāni jātāni”ti; evameva na kesā jānanti “mayāṃ sīsacamme jātā”ti, napi sīsacammaṃ jānāti “mayi kesā jātā”ti. Abhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā acetanā abyākātā

suññā paramaduggandhajegucchappaṭikūlā, na satto na puggaloti vavatthapeti. Paricchedatoti duvidho paricchedo sabhāgavisabhāgavasena. Tattha kesā heṭṭhā patiṭṭhitacammatalena tattha vīhaggamattaṃ pavisitvā patiṭṭhitena attano mūlatalena ca upari ākāsenā tiriyaṃ aññamaññena paricchinnāti evaṃ sabhāgaparicchedato, kesā na avasesaekatiṃsākārā. Avasesā ekatiṃsā na kesāti evaṃ visabhāgaparicchedato ca vavatthapeti. Evaṃ tāva kese vaṇṇādito vavatthapeti.

Avasesesu **lomā** vaṇṇato yebhuyyena nīlavaṇṇāti vavatthapeti, yādisakā vānena diṭṭhā honti. Saṅghānato oṇatacāpasanṭhānā, upari vaṅkatālahīrasanṭhānā vā, disato dvīsu disāsu jātā, okāsato hatthatalapādātaḷe ṭhapetvā yebhuyyena avasesasarīracamme jātāti.

Tattha yathā purāṇagāmaṭṭhāne jātāni dabbatiṇāni na jānanti “mayyaṃ purāṇagāmaṭṭhāne jātānī”ti, na ca purāṇagāmaṭṭhānaṃ jānāti “mayi dabbatiṇāni jātānī”ti, evameva na lomā jānanti “mayyaṃ sarīracamme jātā”ti, napi sarīracammaṃ jānāti “mayi lomā jātā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā acetanā abyākātā suññā paramaduggandhajegucchappaṭikūlā, na satto na puggaloti vavatthapeti. Paricchedato heṭṭhā patiṭṭhitacammatalena tattha likkhāmatṭaṃ pavisitvā patiṭṭhitena attano mūlena ca upari ākāsenā tiriyaṃ aññamaññena paricchinnāti vavatthapeti. Ayametesam sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ lome vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ **nakhā** yassa paripuṇṇā, tassa vīsati. Te sabbepi vaṇṇato maṃsavanimuttokāse setā, maṃsasambandhe tambavaṇṇāti vavatthapeti. Saṅghānato yathāsakapatiṭṭhitokāsasanṭhānā, yebhuyyena madhukaphalaṭṭhikasāṅghānā, macchasakalikasāṅghānā vāti vavatthapeti. Disato dvīsu disāsu jātā, okāsato aṅgulīnaṃ aggesu patiṭṭhitāti.

Tattha yathā nāma gāmadārakehi daṇḍakaggesu madhukaphalaṭṭhikā ṭhapitā na jānanti “mayyaṃ daṇḍakaggesu ṭhapitā”ti, napi daṇḍakā jānanti “amhesu madhukaphalaṭṭhikā ṭhapitā”ti; evameva nakhā na jānanti “mayyaṃ aṅgulīnaṃ aggesu patiṭṭhitā”ti, napi aṅguliyo jānanti “amhākaṃ aggesu nakhā patiṭṭhitā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā acetanā...pe... na puggaloti vavatthapeti. Paricchedato heṭṭhā mūle ca aṅgulimaṃsena, tattha patiṭṭhitatalena vā upari agge ca ākāsenā, ubhatopassesu aṅgulīnaṃ ubhatokoṭṭicammaṃ paricchinnāti vavatthapeti. Ayametesam sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ nakhe vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ **dantā** yassa paripuṇṇā, tassa dvattiṃsa. Te sabbepi vaṇṇato setavaṇṇāti vavatthapeti. Yassa samasaṅghitā honti, tassa kharapattacchinnasāṅghapaṭalamiva samaganthitasetakusumamaḷamālā viya ca khāyanti. Yassa visamasaṅghitā, tassa jīṇṇāsanāsālāpīṭhakaṭṭhapaṭī viya nānāsaṅghānāti saṅghānato vavatthapeti. Tesaṃhi ubhayadantapantipariyosānesu heṭṭhato uparito ca dve dve katvā aṭṭha dantā catukoṭṭikā catumūlikā āsandikasāṅghānā, tesam orato teneva kamena sannivīṭṭhā aṭṭha dantā tikoṭṭikā timūlikā siṅghāṭakasaṅghānā. Tesampi orato teneva kamena heṭṭhato uparito ca ekamekaṃ katvā cattāro dantā dvikoṭṭikā dvimūlikā yānakūpatthambhinīsaṅghānā. Tesampi orato teneva kamena sannivīṭṭhā cattāro dāṭhādantā ekakoṭṭikā ekamūlikā mallikāmaḷasaṅghānā. Tato ubhayadantapantivemajjhe heṭṭhā cattāro upari cattāro katvā aṭṭha dantā ekakoṭṭikā ekamūlikā tumbabījasaṅghānā. Disato uparimāya disāya jātā. Okāsato uparimā uparimahanukaṭṭhike adhokoṭṭikā, heṭṭhimā heṭṭhimahanukaṭṭhike uddhamkoṭṭikā hutvā patiṭṭhitāti.

Tattha yathā navakammikapurisena heṭṭhā silātale patiṭṭhāpitā uparimatale pavesitā thambhā na jānanti “mayyaṃ heṭṭhāsīlātale patiṭṭhāpitā, uparimatale pavesitā”ti, na heṭṭhāsīlātaḷaṃ jānāti “mayi thambhā patiṭṭhāpitā”ti, na uparimatalaṃ jānāti “mayi thambhā pavīṭṭhā”ti; evameva dantā na jānanti “mayyaṃ heṭṭhāhanukaṭṭhike patiṭṭhitā, uparimahanukaṭṭhike pavīṭṭhā”ti, napi heṭṭhāhanukaṭṭhikaṃ jānāti “mayi dantā patiṭṭhitā”ti, na uparimahanukaṭṭhikaṃ jānāti “mayi dantā pavīṭṭhā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato heṭṭhā hanukaṭṭhikūpena hanukaṭṭhikaṃ pavisitvā patiṭṭhitena attano mūlatalena ca upari ākāsenā tiriyaṃ aññamaññena paricchinnāti vavatthapeti. Ayametesam sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ dante vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre nānākuṇapasañcayappaṭicchādakaṃ **taco** vaṇṇato setoti vavatthapeti. So hi yadipi chavirāgarañjittattā kālakodātādivaṇṇavasena nānāvaṇṇo viya dissati, tathāpi sabhāgavaṇṇena seto eva. So panassa setabhāvo aggijālābhīghātapaharaṇapahārādīhi viddhamsitāya chavīyā pākāto hoti. Saṅghānato

sañkhepena kañcukasañthāno, vitthārena nānāsañthānoti. Tathā hi pādaṅgulittaco kosakāraḥakosasañthāno, piṭṭhipādattaco puṭabaddhūpāhanasañthāno, jaṅghattaco bhattapuṭakatālapaṅṅasañthāno, ūruttaco taṅḍulabharitadīghatthavikasañthāno, ānisadattaco udakapūritapaṭaparissāvānasañthāno, piṭṭhittaco phalakonaddhacammañthāno, kucchittaco vīṇādoṅikonaddhacammañthāno, urattaco yebhuyyena caturassasañthāno, dvibāhuttaco tūṇīronaddhacammañthāno, piṭṭhihatthattaco khurakosasañthāno phaṇakatthavikasañthāno vā, hatthaṅgulittaco kuñcikaḥakosasañthāno, gīvattaco galakañcukasañthāno, mukhattaco chiddāvachiddakimikulāvakasañthāno, sīsattaco pattatthavikasañthānoti.

Tacapariggaṅhakena ca yogāvacarena uttarotṭhato paṭṭhāya tacassa maṃsassa ca antarena cittam pesentena paṭhamam tāva mukhattaco vavatthapetabbo, tato sīsattaco, atha bahigīvattaco, tato anulomena paṭilomena ca dakkhiṇahatthattaco. Atha teneva kamena vāmahatthattaco, tato piṭṭhittaco, atha ānisadattaco, tato anulomena paṭilomena ca dakkhiṇapādattaco, atha vāmapādattaco, tato vatthiudarahadayaabbhantaragīvattaco, tato heṭṭhimahanukattaco, atha adharotṭhattaco. Evaṃ yāva puna upari oṭṭhattacoti. Disato dvīsu disāsu jāto. Okāsato sakalasarīraṃ pariyoṇandhitvā ṭhitoti.

Tattha yathā allacammaṃ pariyoṇaddhāya peḷāya na allacammaṃ jānāti “mayā peḷā pariyoṇaddhā”ti, napi peḷā jānāti “ahaṃ allacammaṃ pariyoṇaddhā”ti; evameva na tato jānāti “mayā idaṃ cātumahābhūtikaṃ sarīraṃ onaddha”nti, napi idaṃ cātumahābhūtikaṃ sarīraṃ jānāti “ahaṃ tacena onaddha”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Kevalaṃ tu –

“Allacammaṃ paṭicchanno, navadvāro mahāvaṇo;
Samantato paggharati, asucipūtigandhiyo”ti.

Paricchedato heṭṭhā maṃsena tattha paṭiṭṭhitatalena vā upari chaviyā paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ tacam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre navapesisatappabhedam **maṃsam** vaṇṇato rattaṃ pālibhaddakapupphasannibhanti vavatthapeti. Sañthānato nānāsañthānanti. Tathā hi tattha jaṅghamaṃsam tālapattapuṭabhattasañthānaṃ, avikasitaketakīmakuḷasañthānantipi keci. Ūrumaṃsam sudhāpisananisadapotakasañthānaṃ, ānisadamamaṃsam uddhanakoṭisañthānaṃ, piṭṭhimaṃsam tālaguḷapaṭalasañthānaṃ, phāsukadvayamaṃsam vaṃsamayakoṭṭhakucchipadesamhi tanumattikālepasañthānaṃ, thanamaṃsam vaṭṭetvā avakkhittaddhamattikāpiṇḍasañthānaṃ, dvebāhumaṃsam naṅguṭṭhasisapāde chetvā niccammaṃ katvā ṭhapitamahāmūsikasañthānaṃ, maṃsasūnakasañthānantipi eke. Gaṇḍamaṃsam gaṇḍappadese ṭhapitakaraṅjabijasañthānaṃ, maṇḍūkañthānantipi eke. Jivhāmaṃsam nuhīpattasañthānaṃ, nāsāmaṃsam omukhanikkhattapaṅṅakosasañthānaṃ, O.akkhikūpamaṃsam addhapakkaudumbarasañthānaṃ, sīsamaṃsam pattapacanakaṭāhatanulepasañthānanti. Maṃsapariggaṅhakena ca yogāvacarena etāneva oḷārikamaṃsāni sañthānato vavatthapetabbāni. Evañhi vavatthāpayato sukhumāni maṃsāni nīṇassa āpāthaṃ āgacchantīti. Disato dvīsu disāsu jātam. Okāsato sādhiḥkāni tīṇi aṭṭhisatāni anulimpitvā ṭhitanti.

Tattha yathā thūlamattikānulittāya bhittiyā na thūlamattikā jānāti “mayā bhitti anulittā”ti, napi bhitti jānāti “ahaṃ thūlamattikāya anulittā”ti, evamevaṃ na navapesisatappabhedam maṃsam jānāti “mayā aṭṭhisatattayaṃ anulitta”nti, napi aṭṭhisatattayaṃ jānāti “ahaṃ navapesisatappabhedena maṃsena anulitta”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Kevalaṃ tu –

“Navapesisatā maṃsā, anulittā kaḷevaram;
Nānākimikulākiṇṇam, mīḷhaṭṭhānaṃva pūtika”nti.

Paricchedato heṭṭhā aṭṭhisāṅghātena tattha paṭiṭṭhitatalena vā upari tacena tiriyaṃ aññamaññena paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ maṃsam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre navasatappabhedā **nhārū** vaṇṇato setāti vavatthapeti, madhuvaṇṇāntipi eke. Sañthānato

nānāsaṅṭhānāti. Tathā hi tattha mahantā mahantā nhārū kandalamakuḷasaṅṭhānā, tato sukhumatarā sūkaravāgurarajjusaṅṭhānā, tato aṅukatarā pūtilatāsaṅṭhānā, tato aṅukatarā sīhaḷamahāvīṇātantisāṅṭhānā, tato aṅukatarā thūlasuttakasaṅṭhānā, hatthapiṭṭhipādapiṭṭhisu nhārū sakuṇapādasāṅṭhānā, sīse nhārū gāmadārakānaṃ sīse ṭhapitaviraḷataradukūlasāṅṭhānā, piṭṭhiyā nhārū temetvā ātape pasāritamacchajālasāṅṭhānā, avasesā imasmiṃ sarīre taṃtaṃaṅgapaccaṅgānugatā nhārū sarīre paṭimukkajālakaṅcukasaṅṭhānāti. Disato dvīsū disāsū jātā. Tesu ca dakkhiṇakaṅṇacūḷikato paṭṭhāya pañca kaṇḍaranāmakā mahānhārū purato ca pacchato ca vinandhamānā vāmapassaṃ gatā, vāmakaṅṇacūḷikato paṭṭhāya pañca purato ca pacchato ca vinandhamānā dakkhiṇapassaṃ gatā, dakkhiṇagalavāṭakato paṭṭhāya pañca purato ca pacchato ca vinandhamānā vāmapassaṃ gatā, vāmagalavāṭakato paṭṭhāya pañca purato ca pacchato ca vinandhamānā dakkhiṇapassaṃ gatā, dakkhiṇahatthaṃ vinandhamānā purato ca pacchato ca pañca pañcāti dasa kaṇḍaranāmakā eva mahānhārū āruḷhā. Tathā vāmahatthaṃ, dakkhiṇapādaṃ, vāmapādañcāti evamete saṭṭhi mahānhārū sarīradhārakā sarīraniyāmakātipi vavatthapeti. Okāsato sakalasarīre aṭṭhicammānaṃ aṭṭhimaṃsānañca antare aṭṭhīni ābandhamānā ṭhitāti.

Tattha yathā vallisantānabaddhesu kuṭṭadārūsū na vallisantānā jānanti “amhehi kuṭṭadārūni ābaddhāni”ti, napi kuṭṭadārūni jānanti “mayāṃ vallisantānehi ābaddhāni”ti; evameva na nhārū jānanti “amhehi tīni aṭṭhisatāni ābaddhāni”ti, napi tīni aṭṭhisatāni jānanti “mayāṃ nhārūhi ābaddhāni”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Kevalaṃ tu –

“Navanhārusatā honti, byāmamatte kaḷevare;
Bandhanti aṭṭhisāṅghāṭaṃ, agāramiva valliyo”ti.

Paricchedato heṭṭhā tīhi aṭṭhisatehi tattha patiṭṭhitatalehi vā upari tacamaṃsehi tiriyaṃ aññamaññena paricchināti vavatthapeti. Ayametesāṃ sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ nhārū vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre dvattiṃsadantaṭṭhikānaṃ viṣuṃ gahitattā sesāni catusaṭṭhi hatthaṭṭhikāni catusaṭṭhi pādāṭṭhikāni catusaṭṭhi mudukaṭṭhikāni maṃsanissitāni dve paṇhikaṭṭhīni ekekasmīṃ pāde dve dve goppakaṭṭhikāni dve jaṅghaṭṭhikāni ekaṃ jaṅṇukaṭṭhi ekaṃ ūruṭṭhi dve kaṭṭhīni aṭṭhārasa piṭṭhikaṅṭakaṭṭhīni catuvīsati phāsukaṭṭhīni cuddasa uraṭṭhīni ekaṃ hadayaṭṭhi dve akkhakaṭṭhīni dve piṭṭhibāhaṭṭhīni dve bāhaṭṭhīni dve dve aggabāhaṭṭhīni satta gīvaṭṭhīni dve hanukaṭṭhīni ekaṃ nāsikaṭṭhi dve akkhiṭṭhīni dve kaṅṇaṭṭhīni ekaṃ nalāṭṭhi ekaṃ muddhaṭṭhi nava sīsakapālaṭṭhīnīti evamādinā nayena vuttappabhedāni **aṭṭhīni** sabbāneva vaṇṇato setānīti vavatthapeti.

Saṅṭhānato nānāsaṅṭhānāni. Tathā hi tattha aggapādaṅguliyaṭṭhīni katakabījasaṅṭhānāni, tadanantarāni aṅgulīnaṃ majjhapabbāṭṭhīni aparipuṇṇapanasaṭṭhisāṅṭhānāni, mūlapabbāṭṭhīni paṇavasāṅṭhānāni, morasakalisaṅṭhānānītipi eke. Piṭṭhipādaṭṭhīni koṭṭitakandalakandarāsisaṅṭhānāni paṇhikaṭṭhīni ekaṭṭhitāphalabījasaṅṭhānāni, goppakaṭṭhīni ekatobaddhakīḷāgoḷakasaṅṭhānāni, jaṅghaṭṭhikesu khuddakaṃ dhanudaṅḍasaṅṭhānaṃ, mahantaṃ khuppipāsāmilātadhamanipiṭṭhisāṅṭhānaṃ, jaṅghaṭṭhikassa goppakaṭṭhikesu patiṭṭhitatṭhānaṃ apanītatacakhajjūrīkaḷīrasāṅṭhānaṃ, jaṅghaṭṭhikassa jaṅṇukaṭṭhike patiṭṭhitatṭhānaṃ mudīṅgamatthakasaṅṭhānaṃ jaṅṇukaṭṭhi ekapassato ghaṭṭitaphesaṅṭhānaṃ, ūruṭṭhīni duttacchitavāsīpharasudaṅḍasaṅṭhānāni, ūruṭṭhikassa kaṭṭhike patiṭṭhitatṭhānaṃ suvaṇṇakārānaṃ aggijālanakasalākābundisaṅṭhānaṃ, tappatiṭṭhitokāso aggacchinnapunnāgaphalasaṅṭhāno, kaṭṭhīni dve pi ekaḷābaddhāni hutvā kumbhakārehi katacullisaṅṭhānāni, tāpasabhisikāsaṅṭhānānītipi eke. Ānisadaṭṭhīni heṭṭhāmukhaṭṭhāpitasappaphaṇasaṅṭhānāni, sattaṭṭhāṭṭhānesu chiddāvachiddāni aṭṭhārasa piṭṭhikaṅṭakaṭṭhīni abhantārato uparūpari ṭhapitāsīkapatṭaveṭṭhakaṅṭhānāni, bāhirato vaṭṭanāvālisāṅṭhānāni, tesāṃ antarantārā kakacadantasadisāni dve tīni kaṅṭakāni honti, catuvīsatiyā phāsukaṭṭhīsu paripuṇṇāni paripuṇṇasīhaḷadāttasaṅṭhānāni, aparipuṇṇāni aparipuṇṇasīhaḷadāttasaṅṭhānāni, sabbāneva odātakukkuṭṭassa pasāritapakkhadvayasaṅṭhānānītipi eke. Cuddasa uraṭṭhīni jīṇṇasandamānikaphalapakantisāṅṭhānāni, hadayaṭṭhi dabbīphaṇasaṅṭhānaṃ, akkhakaṭṭhīni khuddakalohavāsidaṅḍasaṅṭhānāni, tesāṃ heṭṭhā aṭṭhi addhacandaṅṭhānaṃ, piṭṭhibāhaṭṭhīni pharasuphaṇasaṅṭhānāni, upaḍḍhacchinnasīhaḷakudālasāṅṭhānānītipi eke. Bāhaṭṭhīni ādāsadaṅḍasaṅṭhānāni, mahāvāsidaṅḍasaṅṭhānānītipi eke. Aggabāhaṭṭhīni yamakātālakandaṅṭhānāni, maṇibandhaṭṭhīni ekato alliyāpetvā ṭhapitāsīkapatṭaveṭṭhakaṅṭhānāni, piṭṭhihatthaṭṭhīni koṭṭitakandalakandarāsisaṅṭhānāni, hatthaṅgulimūlapabbāṭṭhīni paṇavasāṅṭhānāni,

majjhapabbatthīni aparipunnapanasatthisaṅghānāni, aggapabbatthīni katakabījasanṅghānāni, satta gīvaṭṭhīni daṇḍe vijjhivā paṭipāṭiyā ṭhapitavamsakāḷirakhaṇḍasaṅghānāni, heṭṭhimahanukaṭṭhi kammārānaṃ ayokūṭayottakasaṅghānaṃ, uparimahanukaṭṭhi avalekhanasatthakasaṅghānaṃ, akkhināsakūpaṭṭhīni apanītamīṅjataruṇatālaṭṭhisaṅghānāni, nalāṭaṭṭhi adhomukhaṭṭhapitabhinnasaṅghakapālasaṅghānaṃ, kaṇṇacūḷikaṭṭhīni nhāpitakhurakosasaṅghānāni, nalāṭakaṇṇacūḷikānaṃ upari paṭṭabandhanokāse aṭṭhibahalaghaṭapunnapaṭapilotikakhaṇḍasaṅghānaṃ, muddhanaṭṭhi mukhacchinnavaṅkanāḷikerasaṅghānaṃ, sīsaṭṭhīni sibbetvā ṭhapitajajarālābukaṭṭhaṅghasaṅghānāni. Disato dvīsu disāsu jātāni.

Okāsato avisesena sakalasarīre ṭhitāni, visesena tu sīsaṭṭhīni gīvaṭṭhikesu paṭiṭṭhitāni, gīvaṭṭhīni piṭṭhikaṅṭakaṭṭhīsu paṭiṭṭhitāni, piṭṭhikaṅṭakaṭṭhīni kaṭiṭṭhīsu paṭiṭṭhitāni, kaṭiṭṭhīni ūruṭṭhikesu paṭiṭṭhitāni, uruṭṭhīni jaṅṅukaṭṭhikesu, jaṅṅukaṭṭhīni jaṅghaṭṭhikesu, jaṅghaṭṭhīni gopphakaṭṭhikesu, gopphakaṭṭhīni piṭṭhipādaṭṭhikesu paṭiṭṭhitāni, piṭṭhipādaṭṭhīkaṅṭa ca gopphakaṭṭhīni ukkhipitvā ṭhitāni, gopphakaṭṭhīni jaṅghaṭṭhīni...pe... gīvaṭṭhīni sīsaṭṭhīni ukkhipitvā ṭhitāni etenānusārena avasesānīpi aṭṭhīni vedītabbāni.

Tattha yathā iṭṭhakagopānasicayādīsu na uparimā iṭṭhakādayo jānanti “mayam heṭṭhimesu paṭiṭṭhitā”ti, napi heṭṭhimā jānanti “mayam uparimāni ukkhipitvā ṭhitā”ti; evameva na sīsaṭṭhīkaṅṭa jānanti “mayam gīvaṭṭhikesu paṭiṭṭhitāni”ti...pe... na gopphakaṭṭhīkaṅṭa jānanti “mayam piṭṭhipādaṭṭhikesu paṭiṭṭhitāni”ti, napi piṭṭhipādaṭṭhīkaṅṭa jānanti “mayam gopphakaṭṭhīni ukkhipitvā ṭhitāni”ti. Abhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Kevalam tu imāni sādhiṅṅāni tīṇi aṭṭhisatāni navahi nhārusatehi navahi ca maṃsapesīsathehi ābaddhānūlittāni, ekaghanacammāpariyonaddhāni, sattarasaharaṇīsaḥṣānugatasinehasinehitāni, navanavutilomakūpasahassaparissavamānasedajallikāni asīṭikimikulāni, kāyotveva saṅkhyam gatāni, yam sabhāvato upaparikkhanto yogāvacarō na kiñci gayhūpagam passati, kevalam tu nhārusambandham nānākuṇapasaṅkiṇṇam aṭṭhisāṅghāṭameva passati. Yam disvā dasabalassa puttabhāvam upeti. Yathāha –

“Paṭipāṭiyatṭhīni ṭhitāni koṭiyā,
Anekasandhiyamito na kehici;
Baddho nahārūhi jarāya codito,
Acetano kaṭṭhakaliṅgarūpamo.

“Kuṇapam kuṇape jātam, asucimhi ca pūṭini;
Duggandhe cāpi duggandham, bhedanamhi ca vayadhammam.

“Aṭṭhipuṭe aṭṭhipuṭo, nibbatto pūṭini pūṭikāyamhi;
Tamhi ca vinetha chandam, hessatha puttā dasabalassā”ti ca.

Paricchato anto aṭṭhimiṅṅena uparito maṃsena agge mūle ca aññamaññena paricchinnāni vavathapeti. Ayametasam sabhāgaparicchato, visabhāgaparicchato pana kesasadiso evāti evam aṭṭhīni vaṇṇādito vavathapeti.

Tato param sarīre yathāvuttappabhedānam aṭṭhīnam abhantaragatam **aṭṭhimiṅṅam** vaṇṇato setanti vavathapeti. Saṅghānato attano okāsasaṅghānanti. Seyyathidaṃ – mahantamahantānam aṭṭhīnam abhantaragatam sedetvā vaṭṭetvā mahantesu vaṃsanaḷakapabbesu pakkhittamahāvetaṅkurasanṅghānam, khuddānukhuddakānam abhantaragatam sedetvā vaṭṭetvā khuddānukhuddakesu vaṃsanaḷakapabbesu pakkhittatanuvetaṅkurasanṅghānanti. Disato dvīsu disāsu jātam. Okāsato aṭṭhīnam abhantare paṭiṭṭhitanti.

Tattha yathā veḷunaḷakādīnam antogatāni dadhiphāṇitāni na jānanti “mayam veḷunaḷakādīnam antogatāni”ti, napi veḷunaḷakādayo jānanti “dadhiphāṇitāni amhākam antogatāni”ti; evameva na aṭṭhimiṅṅam jānāti “aham aṭṭhīnam antogata”nti, napi aṭṭhīni jānanti “aṭṭhimiṅṅam amhākam antogata”nti. Abhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchato aṭṭhīnam abhantaratalehi aṭṭhimiṅṅabhāgena ca paricchinnanti vavathapeti. Ayametassa sabhāgaparicchato, visabhāgaparicchato pana kesasadiso evāti evam aṭṭhimiṅṅam vaṇṇādito vavathapeti.

Tato param sarīrassa abhantare dvigolākapabhedam **vakkam** vaṇṇato mandarattam

pālibhaddakattḥivaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato gāmadārakānaṃ sutāvutakīlāgoḷakasaṅghānaṃ, ekavaṇṇasahakāradvayaṣaṅghānantipi eke. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato galavāṭakā vinikkhantena ekamūlena thokaṃ gantvā dvidhā bhinnena thūlanhārunā vinibaddhaṃ hutvā hadayamaṃsaṃ parikkhipitvā ṭhitanti.

Tattha yathā vaṇṭūpanibaddhaṃ sahakāradvayaṃ na jānāti “ahaṃ vaṇṭena upanibaddha”nti, napi vaṇṭaṃ jānāti “mayā sahakāradvayaṃ upanibaddha”nti; evameva na vakkhaṃ jānāti “ahaṃ thūlanhārunā upanibaddha”nti, napi thūlanhāru jānāti “mayā vakkhaṃ upanibaddha”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato vakkhaṃ vakkabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ vakkhaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrassa abbhantare **hadayaṃ** vaṇṇato rattaṃ rattapadumapattapiṭṭhivaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato bāhirapattāni apānetvā adhomukhaṭṭhapitapadumamakuḷasaṅghānaṃ, tañca aggacchinnapunnāgaphalamiva vivaṭekapassaṃ bahi maṭṭhaṃ anto kosātakīphalassa abbhantarasaḍisaṃ. Paññābahulānaṃ thokaṃ vikaṣitaṃ, mandapaññānaṃ makuḷitameva. Yaṃ rūpaṃ nissāya manodhātu ca manoviññādhātu ca pavattanti, taṃ apānetvā avasesamaṃsapiṇḍasaṅkhātahadayaabbhantare adhdapasatamattaṃ lohitaṃ saṅghāti, taṃ rāgacaritassa rattaṃ, dosaacaritassa kāḷakaṃ, mohacaritassa maṃsadhovanodakasāḍisaṃ, vitakkacaritassa kulatthayūsavaṇṇaṃ, saddhāacaritassa kaṇikārapupphavaṇṇaṃ, paññāacaritassa acchaṃ vipasannamanāvilāsaṃ, niddhotajātimaṇi viya jutimantaṃ khāyati. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato sarīrabbhantare dvinnaṃ thanānaṃ majjhe patiṭṭhitanti.

Tattha yathā dvinnaṃ vātapānakavāṭakānaṃ majjhe ṭhito aggaḷatthambhako na jānāti “ahaṃ dvinnaṃ vātapānakavāṭakānaṃ majjhe ṭhito”ti, napi vātapānakavāṭakāni jānanti “amhākaṃ majjhe aggaḷatthambhako ṭhito”ti; evamevaṃ na hadayaṃ jānāti “ahaṃ dvinnaṃ thanānaṃ majjhe ṭhita”nti, napi thanāni jānanti “hadayaṃ amhākaṃ majjhe ṭhita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato hadayaṃ hadayaabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ hadayaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrassa abbhantare **yakanasaññitaṃ** yamakamaṃsapiṇḍaṃ vaṇṇato rattaṃ rattakumudabāhirapattapiṭṭhivaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato ekamūlaṃ hutvā agge yamakaṃ koviḷārapattasaṅghānaṃ, tañca dandhānaṃ ekaṃyeva hoti mahantaṃ, paññavantaṃ dve vā tīṇi vā khuddakānīti. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato dvinnaṃ thanānaṃ abbhantare dakkhiṇapassaṃ nissāya ṭhitanti.

Tattha yathā piṭharakapasse laggā maṃsapesi na jānāti “ahaṃ piṭharakapasse laggā”ti, napi piṭharakapassaṃ jānāti “mayi maṃsapesi laggā”ti; evameva na yakanāṃ jānāti “ahaṃ dvinnaṃ thanānaṃ abbhantare dakkhiṇapassaṃ nissāya ṭhita”nti, napi thanānaṃ abbhantare dakkhiṇapassaṃ jānāti “maṃ nissāya yakanāṃ ṭhita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato pana yakanāṃ yakanabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ yakanāṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre paṭicchannāpaṭicchannabhedato duvidhaṃ **kilomakaṃ** vaṇṇato setaṃ dukūlapilotikavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato attano okāsasaṅghānaṃ. Disato dvīsu disāsu jātaṃ. Okāsato paṭicchannakilomakaṃ hadayañca vakkañca parivāretvā, appaṭicchannakilomakaṃ sakalasarīre cammassa heṭṭhato maṃsaṃ pariyoandhitvā ṭhitanti.

Tattha yathā pilotikāya paliveṭhite maṃse na pilotikā jānāti “mayā maṃsaṃ paliveṭhita”nti, napi maṃsaṃ jānāti “ahaṃ pilotikāya paliveṭhita”nti; evameva na kilomakaṃ jānāti “mayā hadayaavakkāni sakalasarīre ca cammassa heṭṭhato maṃsaṃ paliveṭhita”nti. Napi hadayaavakkāni sakalasarīre ca maṃsaṃ jānāti “ahaṃ kilomakena paliveṭhita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato heṭṭhā maṃsena upari cammena tiriyaṃ kilomakabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ kilomakaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrassa abbhantare **pihakam** vaṇṇato nīlaṃ mīlātanigguṇḍīpupphavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato yebhuyyena sattaṅgulappamāṇaṃ abandhanaṃ kālavacchakajivhāsaṅghānaṃ. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato hadayassa vāmapasse udarapaṭalassa matthakapassaṃ nissāya ṭhitaṃ, yamhi paharaṇapahārena bahi nikkhante sattānaṃ jīvitakkhayo hotīti.

Tattha yathā koṭṭhakamatthakapassaṃ nissāya ṭhitaṃ na gomayapiṇḍi jānāti “ahaṃ koṭṭhakamatthakapassaṃ nissāya ṭhitaṃ”ti, napi koṭṭhakamatthakapassaṃ jānāti “gomayapiṇḍi maṃ nissāya ṭhitaṃ”ti; evameva na pihakam jānāti “ahaṃ udarapaṭalassa matthakapassaṃ nissāya ṭhitaṃ”nti, napi udarapaṭalassa matthakapassaṃ jānāti “pihakam maṃ nissāya ṭhitaṃ”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato pihakam pihakabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ pihakam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrassa abbhantare dvattiṃsamaṃsakaṇḍappabhedam **papphāsam** vaṇṇato rattaṃ nātiparipakkaudumbaraṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato visamacchinnapūvasaṅghānaṃ, chadaniṭṭhakakhaṇḍapuñjasaṅghānantipi eke. Tadeṭaṃ abbhantare asitapītādīnaṃ abhāve uggatena kammajatejusmanā abbhāhatattā saṅkhāditapālāpiṇḍamiva niraṣaṃ nirojaṃ hoti. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato sarīrabbhantare dvinnaṃ thanānaṃ abbhantare hadayañca yakanañca upari chādetvā olambantaṃ ṭhitanti.

Tattha yathā jiṇṇakoṭṭhabbhantare lambamāno sakuṇakulāvako na jānāti “ahaṃ jiṇṇakoṭṭhabbhantare lambamāno ṭhito”ti, napi jiṇṇakoṭṭhabbhantaram jānāti “sakuṇakulāvako mayi lambamāno ṭhito”ti; evameva na papphāsam jānāti “ahaṃ sarīrabbhantare dvinnaṃ thanānaṃ antare lambamānaṃ ṭhitaṃ”nti, napi sarīrabbhantare dvinnaṃ thanānaṃ antaram jānāti “mayi papphāsam lambamānaṃ ṭhitaṃ”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato papphāsam papphāsabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ papphāsam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre purisassa dvattiṃsahatthaṃ, itthiyā aṭṭhavīsatihatthaṃ, ekavīsatiyā ṭhānesu obhaggaṃ **antaṃ** vaṇṇato setaṃ sakkharasudhāvaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato sīsaṃ chinditvā lohitaḍḍhiyaṃ saṃvelletvā ṭhapitadhammanisaṅghānaṃ. Disato dvīsu disāsu jātaṃ. Okāsato upari galavāṭake heṭṭhā ca karīsamagge vinibandhattā galavāṭakakarīsamaggapariyante sarīrabbhantare ṭhitanti.

Tattha yathā lohitaḍḍhiyaṃ ṭhapitaṃ chinnaśīsaṃ dhammanikaḷevaram na jānāti “ahaṃ lohitaḍḍhiyaṃ ṭhitaṃ”nti, napi lohitaḍḍhiyaṃ jānāti “mayi chinnaśīsaṃ dhammanikaḷevaram ṭhitaṃ”nti; evameva na antaṃ jānāti “ahaṃ sarīrabbhantare ṭhitaṃ”nti, napi sarīrabbhantaram jānāti “mayi antaṃ ṭhitaṃ”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato antaṃ antabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ antaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre antantare **antagunaṃ** vaṇṇato setaṃ dakasītalikamūlavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato dakasītalikamūlasaṅghānamevāti, gomuttasaṅghānantipi eke. Disato dvīsu disāsu jātaṃ. Okāsato kudālapharasukammādīni karontānaṃ yantākaḍḍhanakāle yantasuttakamiva yantaphalakāni antabhoge ekato aggaḷante ābandhitvā pādapuñchanarajjumaṇḍalakassa antarā taṃ sibbitvā ṭhitarajjukā viya ekavīsatiyā antabhogānaṃ antarā ṭhitanti.

Tattha yathā pādapuñchanarajjumaṇḍalakaṃ sibbitvā ṭhitarajjukā na jānāti “mayā pādapuñchanarajjumaṇḍalakaṃ sibbitaṃ”nti, napi pādapuñchanarajjumaṇḍalakaṃ jānāti “rajjukā maṃ sibbitvā ṭhitaṃ”ti, evameva antagunaṃ na jānāti “ahaṃ antaṃ ekavīsati bhogabbhantare ābandhitvā ṭhitaṃ”nti, napi antaṃ jānāti “antagunaṃ maṃ ābandhitvā ṭhitaṃ”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato antagunaṃ antagunabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ antagunaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre **udariyaṃ** vaṇṇato ajjhohaṭṭhāhāraṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato parissāvane sithilabaddhataṇḍulasāṅghānaṃ. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato udare ṭhitanti. Udaraṃ nāma ubhato

nippīliyamānassa allasātakassa majjhe sañjātaphoṭakasadisam antapaṭalam, bahi maṭṭham, anto maṃsakasambupaliveṭhitam, kilīṭṭhapāvārapupphasadisam, kuthitapanasaphalassa abbhantarasadisanti eke. Tattha takkolakā gaṇḍuppadakātālahīrakāsūcimukhakāpaṭatantusuttakāti evamādidvattiṃsakulappabhedā kimayo ākulabyākulā saṇḍasaṇḍacārino hutvā nivasanti, ye pānabhojanādīmhi avijjamāne ullaṅghitvā viravantā hadayamaṃsam abhitudanti pānabhojanādīni ajjhoharaṇavelāyaṇca uddhammukhā hutvā paṭhamajjhohaṭe dve tayo ālope turitaturitā vilumpanti. Yaṃ etesaṃ kimīnaṃ pasūtiḡharaṃ vaccaḡuṭi gilānasālā susānaṇca hoti, yattha seyyathāpi nāma caṇḍālagāmadvāre candanikāya saradasamaye thūlaphusitake deve vassante udakena āvūḷham muttakarīsacammaṭṭhinhārukhaṇḍakheḷasiṅghānikālohitappabhutinānākuṇapajātam nipatitvā kaddamodakālulītam sañjātakimikulākulaṃ hutvā dvīhatīhaccayena sūriyātapasantāpavegakuthitam upari pheṇapupphuḷake muñcantam abhinīlavaṇṇam paramaduggandhajeḡucchaṃ upagantum vā daṭṭhum vā anaraharūpatam āpajjitvā tiṭṭhati, pageva ghāyitum vā sāyitum vā; evameva nānappakārapānabhojanādi dantamusalasaṃcuṇṇitam jivhāhatthasamparivattitam kheḷalālāpalibuddham taṅkhaṇavigatavaṇṇagandharasādisampadam kōliyakhālisuvānavamathusadisam nipatitvā pittasemhāvātapaliveṭhitam hutvā udaragḡisantāpavegakuthitam kimikulākulaṃ uparūpari pheṇapupphuḷakāni muñcantam paramakasambuduggandhajeḡucchabhāvamāpajjitvā tiṭṭhati. Yaṃ sutvāpi pānabhojanādīsū amanuññatā saṇṭhāti, pageva paññācakkhunā oloketvā. Yattha ca patitam pānabhojanādi pañcadhā vivekaṃ gacchati, ekaṃ bhāgaṃ pāṇakā khādanti, ekaṃ bhāgaṃ udaragḡi jhāpeti, eko bhāgo muttam hoti, eko bhāgo karīsam hoti, eko bhāgo rasabhāvaṃ āpajjitvā soṇitamamaṃsādīni upabrūhayatīti.

Tattha yathā paramajeḡucchāya suvānadoṇiyā ṭhito suvānavamathu na jānāti “ahaṃ suvānadoṇiyā ṭhito”ti; napi suvānadoṇi jānāti “mayi suvānavamathu ṭhito”ti. Evameva na udariyaṃ jānāti “ahaṃ imasmiṃ paramaduggandhajeḡucche udare ṭhita”nti; napi udaraṃ jānāti “mayi udariyaṃ ṭhita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato udariyaṃ udariyabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ udariyaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre **karīsam** vaṇṇato yebhuyyena ajjhohaṭāhāraṇṇanti vavatthapeti. Saṇṭhānato okāsasaṇṭhānaṃ, disato heṭṭhimāya disāya jātam, okāsato pakkāsāye ṭhitanti. Pakkāsāyo nāma heṭṭhā nābhipiṭṭhikaṇṭakamūlānaṃ antare antāvasāne ubbedhena aṭṭhaṅgulamatto vaṃsanaḷakabbhantarasadiso padeso, yattha seyyathāpi nāma uparibhūmibhāge patitam vassodakaṃ ogaḷitvā heṭṭhābhūmibhāgaṃ pūretvā tiṭṭhati, evameva yaṃkiñci āmāsāye patitam pānabhojanādikaṃ udaragḡinā pheṇuddehakaṃ pakkam pakkam saṇhakarāṇiyā piṭṭhamiva saṇhabhāvaṃ āpajjitvā antabilena ogaḷitvā omadditvā vaṃsanaḷake pakkhittapaṇḍumattikā viya sannicitaṃ hutvā tiṭṭhati.

Tattha yathā vaṃsanaḷake omadditvā pakkhittapaṇḍumattikā na jānāti “ahaṃ vaṃsanaḷake ṭhitā”ti, napi vaṃsanaḷako jānāti “mayi paṇḍumattikā ṭhitā”ti; evameva na karīsam jānāti “ahaṃ pakkāsāye ṭhita”nti, napi pakkāsāyo jānāti “mayi karīsam ṭhita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato karīsam karīsabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ karīsam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre sīsakaṭāhabbhantare **matthaluṅgaṃ** vaṇṇato setam ahichattakapiṇḍivaṇṇanti vavatthapeti. Pakkuthitaduddhavaṇṇanti eke. Saṇṭhānato okāsasaṇṭhānaṃ. Disato uparimāya disāya jātam. Okāsato sīsakaṭāhassa abbhantare cattāro sibbinimagge nissāya samodhāya ṭhapitā cattāro piṭṭhapiṇḍikā viya samohitam catumatthaluṅgapiṇḍappabhedam hutvā ṭhitanti.

Tattha yathā purāṇalābukaṭāhe pakkhittapiṭṭhapiṇḍi pakkuthitaduddham vā na jānāti “ahaṃ purāṇalābukaṭāhe ṭhita”nti, napi purāṇalābukaṭāham jānāti “mayi piṭṭhapiṇḍi pakkuthitaduddham vā ṭhita”nti; evameva na matthaluṅgaṃ jānāti “ahaṃ sīsakaṭāhabbhantare ṭhita”nti, napi sīsakaṭāhabbhantaram jānāti “mayi matthaluṅgaṃ ṭhita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato matthaluṅgaṃ matthaluṅgabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ matthaluṅgaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre baddhābaddhabhedato duvidhampi **pittam** vaṇṇato bahalamadhukatelavaṇṇanti

vavatthapeti. Abaddhapittam milātabakulapupphavaṇṇantipi eke. Saṅghānato okāsasaṅghānam. Disato dvīsu disāsu jātam. Okāsato abaddhapittam kesalomanakhadantānam maṃsavini muttattāhānam thaddhasukkhacammaṇca vajjetvā udakamiva telabindu avasesasarīram byāpetvā t̥hitam, yamhi kupite akkhīni pītākāni honti bhamanti, gattam kampati kaṇḍūyati. Baddhapittam hadayapapphāsānamantare yakanamaṃsam nissāya patiṭṭhite mahākosātakikosakasadisē pittakosake t̥hitam, yamhi kupite sattā ummattakā honti, vipallatthacittā hirottappam chaḍḍetvā akattabam karonti, abhāsibbam bhāsanti, acintitabam cintenti.

Tattha yathā udakam byāpetvā t̥hitam telam na jānāti “aham udakam byāpetvā t̥hita”nti, napi udakam jānāti “telam maṃ byāpetvā t̥hita”nti; evameva na abaddhapittam jānāti “aham sarīram byāpetvā t̥hita”nti, napi sarīram jānāti “abaddhapittam maṃ byāpetvā t̥hita”nti. Yathā ca kosātakikosake t̥hitam vassodakam na jānāti “aham kosātakikosake t̥hita”nti, napi kosātakikosako jānāti “mayi vassodakam t̥hita”nti; evameva na baddhapittam jānāti “aham pittakosake t̥hita”nti, napi pittakosako jānāti “mayi baddhapittam t̥hita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchato pittam pittabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchato, visabhāgaparicchato pana kesasadiso evāti evam pittam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato param sarīrabhantare ekapattapūrappamānam **semham** vaṇṇato setam kacchakapaṇṇarasavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato okāsasaṅghānam. Disato uparimāya disāya jātam. Okāsato udarapaṭale t̥hitanti. Yam pānabhojanādījjhoharaṇakāle seyyathāpi nāma udae sevālapaṇakam kaṭṭhe vā kathale vā patante chijjivā dvidhā hutvā puna ajjhottharivā tiṭṭhati, evameva pānabhojanādīmhi nipatante chijjivā dvidhā hutvā puna ajjhottharivā tiṭṭhati, yamhi ca mandībhūte pakkamiva gaṇḍam pūtikamiva kukkuṭaṇḍam udarapaṭalam paramajegucchakuṇapagandham hoti. Tato uggatena ca gandhena uggāropi mukhampi duggandham pūtikūṇapasadisam hoti, so ca puriso “apehi duggandham vāyasi”ti vattabtam āpajjati, yaṇca abhivaḍḍhitam bahalattamāpannam paṭikujjanaphalakamiva vaccakuṭiyā udarapaṭalabhantare eva kuṇapagandham sannirumbhitvā tiṭṭhati.

Tattha yathā candanikāya uparipheṇapaṭalam na jānāti “aham candanikāya t̥hita”nti, napi candanikā jānāti “mayi pheṇapaṭalam t̥hita”nti; evameva na semham jānāti “aham udarapaṭale t̥hita”nti, napi udarapaṭalam jānāti “mayi semham t̥hitanti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchato semham semhabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchato, visabhāgaparicchato pana kesasadiso evāti evam semham vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato param sarīre **pubbo** vaṇṇato paṇḍupalāsavaṇṇoti vavatthapeti. Saṅghānato okāsasaṅghāno. Disato dvīsu disāsu jāto. Okāsato pubbassa okāso nāma nibaddho natthi. Yattha pubbo sannicito tiṭṭheyya, yatra yatra khāṇukaṇṭakappaharaṇaggijālādīhi abhigate sarīrappadesē lohitaṃ saṅghahitvā paccati, gaṇḍapiṭakādayo vā uppajjanti, tatra tatra tiṭṭhati.

Tattha yathā rukkhassa tattha tattha pharasudhārādīhi pahatappadesē avagaḷitvā t̥hito niyyāso na jānāti “aham rukkhassa pahatappadesē t̥hito”ti, napi rukkhassa pahatappadeso jānāti “mayi niyyāso t̥hito”ti; evameva na pubbo jānāti “aham sarīrassa tattha tattha khāṇukaṇṭakādīhi abhigatappadesē gaṇḍapiṭakādīnam utt̥hitappadesē vā t̥hito”ti, napi sarīrappadeso jānāti “mayi pubbo t̥hito”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchato pubbo pubbabhāgena paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchato, visabhāgaparicchato pana kesasadiso evāti evam pubbam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato param sarīre sannicalohitaṃ saṃsaraṇalohitanti evam duvidhe **lohite** sannicalohitaṃ tāva vaṇṇato bahalakuthilākhārasavaṇṇanti vavatthapeti, saṃsaraṇalohitaṃ acchalākhārasavaṇṇanti. Saṅghānato sabbampi attano okāsasaṅghānam. Disato sannicalohitaṃ uparimāya disāya jātam, saṃsaraṇalohitaṃ dvīsupīti. Okāsato saṃsaraṇalohitaṃ kesalomanakhadantānam maṃsavini muttattāhānaṇceva thaddhasukkhacammaṇca vajjetvā dhamanijālānūsarena sabbam upādinnakasarīram pharivā t̥hitam. Sannicalohitaṃ yakanassa heṭṭhābhāgam pūretvā ekapattapūraṇamattam vakkahadayapapphāsānam upari thokam thokam bindum pātentaṃ vakkahadayayakanapapphāse tementam t̥hitam, yamhi vakkahadayādīni atemente sattā pipāsītā honti.

Tattha yathā jajjarakapāle t̥hitam udakam heṭṭhā leḍḍukhaṇḍādīni tementam na jānāti “aham jajjarakapāle t̥hitam heṭṭhā leḍḍukhaṇḍādīni tememī”ti, napi jajjarakapālam heṭṭhā leḍḍukhaṇḍādīni vā jānanti “mayi udakam t̥hitam, amhe vā tementam t̥hita”nti; evameva na lohitaṃ jānāti “aham yakanassa heṭṭhābhāge vakkahadayādīni tementam t̥hita”nti, napi yakanassa heṭṭhābhāgaṭṭhānam vakkahadayādīni vā jānanti “mayi lohitaṃ t̥hitam, amhe vā tementam t̥hita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato lohitaṃ lohitaḥāgena paricchinanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ lohitaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato param sarīre **sedo** vaṇṇato pasannatilatelavaṇṇoti vavatthapeti. Saṅghānato okāsasaṅghāno. Disato dvīsu disāsu jāto. Okāsato sedassa okāso nāma nibaddho natthi, yatha sedo lohitaṃ viya sadā tiṭṭheyya. Yasmā vā yadā aggisantāpasūriyasantāpautuvikārādīhi sarīraṃ santapati, atha udakato abbūlhamattavisamacchinnabhisamuḷālakumudanālakalāpaudakamiva sabbakesalomakūpavivarehi paggharati. Tasmā tesam kesalomakūpavivarānaṃ vasena taṃ saṅghānato vavatthapeti. “Sedapariggaṇhakena ca yogāvacarena kesalomakūpavivare pūretvā t̥hitavaseneva sedo manasikātabbo”ti vuttaṃ pubbācariyehi.

Tattha yathā bhisamuḷālakumudanālakalāpavivarehi paggharantaṃ udakam na jānāti “aham bhisamuḷālakumudanālakalāpavivarehi paggharāmī”ti, napi bhisamuḷālakumudanālakalāpavivarā jānanti “amhehi udakam paggharati”ti; evameva na sedo jānāti “aham kesalomakūpavivarehi paggharāmī”ti, napi kesalomakūpavivarā jānanti “amhehi sedo paggharati”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato sedo sedabhāgena paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ sedam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato param sarīre cammamamsantare **medo** vaṇṇato phālitalaliddivaṇṇoti vavatthapeti. Saṅghānato okāsasaṅghāno. Tathā hi sukhino thūlasarīrassa cammamamsantare pharivā t̥hito haliddirattadukūlapilotikasaṅghāno, kisasarīrassa jaṅghamaṃsaūrumaṃsapit̥ṭhikaṇṭakanissitapit̥ṭhimaṃsadarapaṭalamāṃsāni nissāya saṃvelltivā t̥hapitalaliddirattadukūlapilotikakhaṇḍasaṅghāno. Disato dvīsu disāsu jāto. Okāsato thūlasarīrassa sakalasarīraṃ pharivā kisassa jaṅghāmaṃsādīni nissāya t̥hito, yo sinehasaṅkhātōpi hutvā paramajegucchattā na matthakatelatthaṃ na gaṇḍūsatelatthaṃ na dīpajālanatthaṃ saṅgayhati.

Tattha yathā maṃsapuñjam nissāya t̥hitā haliddirattadukūlapilotikā na jānāti “aham maṃsapuñjam nissāya t̥hitā”ti, napi maṃsapuñjo jānāti “haliddirattadukūlapilotikā maṃ nissāya t̥hitā”ti; evameva na medo jānāti “aham sakalasarīraṃ jaṅghādīsu vā maṃsam nissāya t̥hito”ti, napi sakalasarīraṃ jānāti jaṅghādīsu vā maṃsam “medo maṃ nissāya t̥hito”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato medo heṭṭhā maṃsena, upari cammena, samantato medabhāgena paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ medam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato param sarīre **assu** vaṇṇato pasannatilatelavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato okāsasaṅghānaṃ. Disato uparimāya disāya jātam. Okāsato akkhikūpakesu t̥hitanti. Na cetam pittakosake pittamiva akkhikūpakesu sadā sannicitaṃ hutvā tiṭṭhati, kintu yadā somanassajātā sattā mahāhasitaṃ hasanti, domanassajātā rodanti paridevanti, tathārūpaṃ visamāhāraṃ vā haranti, yadā ca tesam akkhīni dhūmarajapaṃsukādīhi abhihaññanti, tadā etehi somanassadomanassavisamāhārādīhi samuṭṭhahitvā assu akkhikūpakesu pūretvā tiṭṭhati paggharati ca. “Assupariggaṇhakena ca yogāvacarena akkhikūpake pūretvā t̥hitavaseneva taṃ manasikātabba”nti pubbācariyā vaṇṇayanti.

Tattha yathā matthakacchinnataruṇatālaṭṭhikūpakesu t̥hitam udakam na jānāti “aham matthakacchinnataruṇatālaṭṭhikūpakesu t̥hita”nti, napi matthakacchinnataruṇatālaṭṭhikūpakā jānanti “amhesu udakam t̥hita”nti; evameva na assu jānāti “aham akkhikūpakesu t̥hita”nti, napi akkhikūpakā jānanti “amhesu assu t̥hita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato assu assubhāgena paricchinanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ assum vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato param sarīre vilīnasinehasaṅkhātā **vasā** vaṇṇato ācāme āsittatelavaṇṇāti vavatthapeti. Saṅghānato

okāsasaṅṭhānā. Disato dvīsu disāsu jātā. Okāsato hatthatalahatthapiṭṭhipādatalapādapiṭṭhināsāpuṭanalātaamsakūṭesu ṭhitāti. Na cesā etesu okāsesu sadā vilīnā eva hutvā tiṭṭhati, kintu yadā aggisantāpasūriyasantāpautuvisabhāgadhātuvisabhāgehi te padesā usmājātā honti, tadā tattha vilīnāva hutvā pasannasālilāsu udakasoṇḍikāsu nīhāro viya sarati.

Tattha yathā udakasoṇḍiyo ajjhottharivā ṭhito nīhāro na jānāti “ahaṃ udakasoṇḍiyo ajjhottharivā ṭhito”ti, napi udakasoṇḍiyo jānanti “nīhāro amhe ajjhottharivā ṭhito”ti; evameva na vasā jānāti “ahaṃ hatthatalādīni ajjhottharivā ṭhitā”ti, napi hatthatalādīni jānanti “vasā amhe ajjhottharivā ṭhitā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato vasā vasābhāgena paricchinnāti vavatthapeti. Ayametissā sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ vasam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre mukhassabbhantare **kheḷo** vaṇṇato seto pheṇavaṇṇoti vavatthapeti. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhānoti, samuddapheṇasaṅṭhānotipi eke. Disato uparimāya disāya jāto. Okāsato ubhohi kapolapassehi orohitvā jivhāya ṭhitoti. Na ceso ettha sadā sannicito hutvā tiṭṭhati, kintu yadā sattā tathārūpaṃ āhāraṃ passanti vā saranti vā, uṇhatittakaṭukaloṇambilānaṃ vā kiñci mukhe ṭhapenti. Yadā ca tesam hadayaṃ āgilāyati, kismiñcīdeva vā jigucchā uppajjati, tadā kheḷo uppajjitvā ubhohi kapolapassehi orohitvā jivhāya saṅṭhāti. Aggajivhāya cesa kheḷo tanuko hoti, mūlajivhāya bahalo, mukhe pakkhittaṇca puthukaṃ vā taṇḍulaṃ vā aññaṃ vā kiñci khādanīyaṃ nadipuline khatakūpasalilamiva parikkhayamagacchantova sadā temanasamattho hoti.

Tattha yathā nadipuline khatakūpatale saṅṭhitaṃ udakaṃ na jānāti “ahaṃ kūpatale saṅṭhita”nti, napi kūpatalaṃ jānāti “mayi udakaṃ ṭhita”nti; evameva na kheḷo jānāti “ahaṃ ubhohi kapolapassehi orohitvā jivhātale saṅṭhito”ti, napi jivhātalaṃ jānāti “mayi ubhohi kapolapassehi orohitvā kheḷo saṅṭhito”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato kheḷo kheḷabhāgena paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ kheḷam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre **siṅghāṇikā** vaṇṇato setā taruṇatālamīṇjvaṇṇāti vavatthapeti. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhānā, sedetvā sedetvā nāsāpuṭe nirantaraṃ pakkhittavettankurasāṅṭhānātipi eke. Disato uparimāya disāya jātā. Okāsato nāsāpuṭe pūretvā ṭhitāti. Na cesā ettha sadā sannicitā hutvā tiṭṭhati, kintu seyyathāpi nāma puriso paduminipatte dadhiṃ bandhitvā heṭṭhā paduminipattaṃ kaṇṭakena vijjheyya, atha tena chiddena dadhipiṇḍaṃ gaḷitvā bahi papateyya; evameva yadā sattā rodanti, visabhāgāhārautuvaseṇa vā saṅjātadhātukkabhā honti, tadā antosīsato pūtiṣemhabhāvaṃ āpannaṃ matthaluṅgaṃ gaḷitvā tālumattakavivareṇa otarivā nāsāpuṭe pūretvā tiṭṭhati.

Tattha yathā sippikāya pakkhittaṃ pūtidadhi na jānāti “ahaṃ sippikāya ṭhita”nti, napi sippikā jānāti “mayi pūtikaṃ dadhi ṭhita”nti; evameva na siṅghāṇikā jānāti “ahaṃ nāsāpuṭesu ṭhitā”ti, napi nāsāpuṭā jānanti “amhesu siṅghāṇikā ṭhitā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato siṅghāṇikā siṅghāṇikabhāgena paricchinnāti vavatthapeti. Ayametissā sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ siṅghāṇikaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre **lasikāti** sarīrasandhīnaṃ abbhantare picchilakuṇapaṃ. Sā vaṇṇato kaṇikāraṇiyyāsavaṇṇāti vavatthapeti. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhānā. Disato dvīsu disāsu jātā. Okāsato aṭṭhisandhīnaṃ abbañjanakiccaṃ sādhayamānā asītisatasandhīnaṃ abbhantare ṭhitāti. Yassa cesā mandā hoti, tassa uṭṭhahantassa nisīdantassa abhikkamantassa paṭikkamantassa samiñjantassa pasārentassa aṭṭhikāni kaṭakaṭāyanti, accharikāsaddaṃ karonto viya vicarati, ekayojanadvijoyanamattampi addhānaṃ gatassa vāyodhātu kuppāti, gattāni dukkhanti yassa pana cesā bahukā hoti, tassa uṭṭhānanisajjādīsu na aṭṭhīni kaṭakaṭāyanti, dīghampi addhānaṃ gatassa na vāyodhātu kuppāti, na gattāni dukkhanti.

Tattha yathā abbañjanatelaṃ na jānāti “ahaṃ akkhaṃ abbañjitvā ṭhita”nti, napi akkho jānāti “maṃ telaṃ abbañjitvā ṭhita”nti; evameva na lasikā jānāti “ahaṃ asītisatasandhiyo abbañjitvā ṭhitā”ti, napi asītisatasandhiyo jānanti “lasikā amhe abbañjitvā ṭhitā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato lasikā lasikabhāgena paricchinnāti vavatthapeti. Ayametissā

sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ lasikaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosaṅgāre **muttaṃ** vaṇṇato māsakhārodakavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato udakaṃ pūretvā adhomukhaṭṭhapitaudakakumbhaantaragataudakasāṅghānaṃ. Disato heṭṭhimāya disāya jātaṃ. Okāsato vatthissabbhantare ṭhitanti. Vatthi nāma vatthipuṭo vuccati, yathā seyyathāpi nāma candanikāya pakkhitte amukhe peḷāghaṭṭe candanikāraso pavasati, na cassa pavisanamaggo paññāyati; evameva sarīrato muttaṃ pavasati, na cassa pavisanamaggo paññāyati nikkhamanamaggo eva tu pākaṭṭo hoti, yamhi ca muttassa bharite “passāvaṃ karomā”ti sattānaṃ āyūhanaṃ hoti. Tattha yathā candanikāya pakkhitte amukhe peḷāghaṭṭe ṭhito candanikāraso na jānāti “ahaṃ amukhe peḷāghaṭṭe ṭhito”ti, napi peḷāghaṭṭo jānāti “mayi candanikāraso ṭhito”ti; evameva muttaṃ na jānāti “ahaṃ vatthimhi ṭhita”nti, napi vatthi jānāti “mayi muttaṃ ṭhita”nti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā...pe... na puggaloti. Paricchedato vatthiabbhantarena ceva muttabhāgena ca paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ muttaṃ vaṇṇādito vavatthapeti. Evamayaṃ imaṃ dvattiṃsākāraṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tassevaṃ imaṃ dvattiṃsākāraṃ vaṇṇādivasena vavatthapentassa taṃ taṃ bhāvanānuyogaṃ āgamma keśādayo paguṇā honti, koṭṭhāsabhāvena upaṭṭhahanti. Tato pabhuti seyyathāpi nāma cakkhumato purisassa dvattiṃsavaṇṇānaṃ pupphānaṃ ekasuttaganthitaṃ mālaṃ oloketassa sabbapupphāni apubbāpariyamiva pākaṭṭāni honti; evameva “atthi imasmiṃ kāye kesā”ti imaṃ kāyaṃ satiyā oloketassa sabbe te dhammā apubbāpariyamiva pākaṭṭā honti. Kesesu āvajjitesu asaṅghahamānāva sati yāva muttaṃ, tāva pavattati. Tato pabhuti tassa āhiṇḍantā manussatiracchānādayo ca sattākāraṃ vijahitvā koṭṭhāsarasivaseneva upaṭṭhahanti, tehi ca ajjhohariyamānaṃ pānabhojanādi koṭṭhāsarasimhi pakkhippamānaṃ upaṭṭhātīti.

Etthāha “athānena tato paraṃ kiṃ kātabba”nti? Vuccate – tadeva nimittaṃ āsevitabbaṃ bhāvetabbaṃ bahulīkātabbaṃ suvavatthitaṃ vavatthapetabbaṃ. Kathaṃ panāyaṃ taṃ nimittaṃ āsevati bhāveti bahulīkaroti suvavatthitaṃ vavatthapetīti? Ayañhi taṃ kesādīnaṃ koṭṭhāsabhāvena upaṭṭhānamittaṃ āsevati, satiyā alliyati bhajati upagacchati, satigabbhaṃ gaṇhāpeti. Tattha laddhaṃ vā satim vaḍḍhento taṃ bhāvetīti vuccati. Bahulīkarotīti punappunaṃ satisampayuttaṃ vitakkavicārabbhāhataṃ karoti. Suvavatthitaṃ vavatthapetīti yathā suṭṭhu vavatthitaṃ hoti, na puna antaradhānaṃ gacchati, tathā taṃ satiyā vavatthapeti, upadhāreti upanibandhati.

Atha vā yaṃ pubbe anupubbato, nātisīghato, nātisaṅkato, vikkhepappahānato, paṇṇattisamatikkamanato, anupubbamuñcanato, lakkhaṇato, tayo ca suttantāti evaṃ dasavidhaṃ manasikāraṃkosallaṃ vuttaṃ. Tattha anupubbato manasikaronto āsevati, nātisīghato nātisaṅkato ca manasikaronto bhāveti, vikkhepappahānato manasikaronto bahulī karoti, paṇṇattisamatikkamanādito manasikaronto suvavatthitaṃ vavatthapetīti veditabbo.

Etthāha “kathaṃ panāyaṃ anupubbādivasena ete dhamme manasi karotī”ti? Vuccate – ayañhi kese manasi karitvā tadanantaraṃ lome manasi karoti, na nakhe. Tathā lome manasi karitvā tadanantaraṃ nakhe manasi karoti, na dante. Esa nayo sabbattha. Kasmā? Uppaṭipāṭiyā hi manasikaronto seyyathāpi nāma akusalo puriso dvattiṃsapadaṃ nissenim uppaṭipāṭiyā ārohanto kilantakāyo tato nissenito papatati, na ārohanaṃ sampādeti; evameva bhāvanāsampattivasena adhigantabbassa assādassa anadhigamanato kilantacitto dvattiṃsākārabhāvanāto papatati, na bhāvanaṃ sampādetīti.

Anupubbato manasikarontopi ca kesā lomāti **nātisīghatopi** manasi karoti. Atisīghato hi manasikaronto seyyathāpi nāma addhānaṃ gacchanto puriso samavisamarukkhathalaninnadvedhāpathādīni magganimitāni upalakkhetuṃ na sakkoti, tato na maggakusalo hoti, addhānañca parikkhayaṃ neti; evameva vaṇṇasaṅghānādīni dvattiṃsākāranimitāni upalakkhetuṃ na sakkoti, tato na dvattiṃsākāre kusalo hoti, kammaṭṭhānañca parikkhayaṃ neti.

Yathā ca nātisīghato, evaṃ **nātisaṅkatopi** manasi karoti. Atisaṅkato hi manasikaronto seyyathāpi nāma puriso addhānamaggaṃ paṭipanno antarāmagge rukkhapabbatataḷākādīsu vilambamāno icchitappadesaṃ apāpuṇanto antarāmaggeyeva sīhabyagghādīhi anayabyasanaṃ pāpuṇāti; evameva dvattiṃsākārabhāvanāsampadaṃ apāpuṇanto bhāvanāvicchedena antarāyeva kāmavitakkādīhi

anayabyasanam pāpuṇāti.

Nāṭisaṅkato manasikarontopi ca **vikkhepappahānato** manasi karoti. Vikkhepappahānato nāma yathā aññesu navakammādīsu cittaṃ na vikkhipati, tathā manasi karoti. Bahiddhā vikkhepamānacitto hi kesādīsveva asamāhitacetovitakko bhāvanāsampadaṃ apāpuṇitvā antarāva anayabyasanam āpajjati takkasīlāgamane bodhisattassa saḥāyakā viya. Avikkhipamānacitto pana kesādīsveva samāhitacetovitakko bhāvanāsampadaṃ pāpuṇāti bodhisatto viya takkasīlārajjasampadanti. Tassevaṃ vikkhepappahānato manasikaroto adhikāracariyādhimuttīnam vasena te dhammā asubhato vā vaṇṇato vā suññato vā upaṭṭhahanti.

Atha paṇṇattisamatikkamanato te dhamme manasi karoti. **Paṇṇattisamatikkamanatoti** kesā lomāti evamādivohāraṃ samatikkamitvā vissajjetvā yathūpaṭṭhītanam asubhādīnamyeva vasena manasi karoti. Kathaṃ? Yathā araṇṇānivāsūpagatā manussā aparicitabhūmibhāgattā udakaṭṭhānasañjānanattham sākḥābhāṅgādinimittam katvā tadanusārena gantvā udakam paribhuñjanti, yadā pana paricitabhūmibhāgā honti, atha taṃ nimittam vissajjetvā amanasikatvāva udakaṭṭhānam upasaṅkamitvā udakam paribhuñjanti, evamevāyam kesā lomātiādinā taṃtaṃvohārasa vasena paṭṭhamam te dhamme manasākāsi, tesu dhammesu asubhādīnam aññataravasena upaṭṭhahantesu taṃ vohāraṃ samatikkamitvā vissajjetvā asubhādītova manasi karoti.

Etthāha ‘‘katham panassa ete dhammā asubhādito upaṭṭhahanti, katham vaṇṇato, katham suññato vā, kathañcāyame te asubhato manasi karoti, katham vaṇṇato, katham suññato vā’’ti? Kesā tāvassa vaṇṇasaṅṭhānagandhāsavāsena pañcadhā asubhato upaṭṭhahanti, pañcadhā eva ayamete asubhato manasi karoti. Seyyathidaṃ – kesā nāmete vaṇṇato asubhā paramappaṭṭikūlajegucchā. Tathā hi manussā divā pānabhojane patitam kesavaṇṇam vākam vā suttaṃ vā disvā kesasaññāya manoramampi pānabhojanam chaḍḍenti vā jigucchanti vā. Saṅṭhānatopi asubhā. Tathā hi rattim pānabhojane patitam kesasaṅṭhānam vākam vā suttaṃ vā phusitvā kesasaññāya manoramampi pānabhojanam chaḍḍenti vā jigucchanti vā. Gandhatopi asubhā. Tathā hi telamakkhanapupphadhūmādisaṅkhārehi virahitānam kesānam gandho paramajeguccho hoti, aggsu pakkhittassa kesassa gandham ghāyitvā sattā nāsikam pidhenti, mukhampi vikujjenti. Āsayatopi asubhā. Tathā hi nānāvīdhena manussāsucinissandena saṅkāraṭṭhāne taṇḍuleyyakādīni viya pīttasemhapubbalohitanissandena te ācītā vuddhim virūḷhim vepullaṃ gamitāti. Okāsatopi asubhā. Tathā hi saṅkāraṭṭhāne viya taṇḍuleyyakādīni paramajegucche lomādiekatim sakūṇaparāsimatthake manussānam sīsapaliveṭṭhake allacamme jātāti. Esa nayo lomādīsu. Evaṃ tāva ayamete dhamme asubhato upaṭṭhahante asubhato manasi karoti.

Yadi panassa vaṇṇato upaṭṭhahanti, atha kesā nīlakasiṇavasena upaṭṭhahanti. Tathā lomā dantā odātakasiṇavasenāti. Esa nayo sabbattha. Taṃtaṃkasiṇavaseneva ayamete manasi karoti, evaṃ vaṇṇato upaṭṭhahante vaṇṇato manasi karoti. Yadi panassa suññato upaṭṭhahanti, atha kesā ghanavinibbhogavavattānena ojaṭṭhamakasaṃmūhavasena upaṭṭhahanti. Tathā lomādayo, yathā upaṭṭhahanti. Ayamete tatheva manasi karoti. Evaṃ suññato upaṭṭhahante suññato manasi karoti.

Evaṃ manasikaronto ayamete dhamme anupubbamuñcanato manasi karoti. **Anupubbamuñcanatoti** asubhādīnam aññataravasena upaṭṭhite kese muñcivā lome manasikaronto seyyathāpi nāma jalūkā naṅguṭṭhena gahitappadese sāpekkhāva hutvā tuṇḍena aññam padesaṃ gaṇhāti, gahite ca tasmim itaram muñcati, evameva kesesu sāpekkhova hutvā lome manasi karoti, lomesu ca paṭiṭṭhite manasikāre kese muñcati. Esa nayo sabbattha. Evaṃ hissa anupubbamuñcanato manasikaroto asubhādīsu aññataravasena te dhammā upaṭṭhahantā anavasesato upaṭṭhahanti, pākāṭatarūpaṭṭhānā ca honti.

Atha yassa te dhammā **asubhato** upaṭṭhahanti, pākāṭatarūpaṭṭhānā ca honti, tassa seyyathāpi nāma makkāto dvattimsatālake tālavane byādhena paripāṭiyamāno ekarukkhepi asaṅṭhahanto paridhāvītvā yadā nivatto hoti kilanto, atha ekameva ghanatālapaṇṇapariveṭṭitam tālasucim nissāya tiṭṭhati; evameva cittamakkāto dvattimsakoṭṭhāsake imasmim kāye teneva yoginā paripāṭiyamāno ekakoṭṭhāsakepi asaṅṭhahanto paridhāvītvā yadā anekārammaṇavidhāvane abhilāsābhāvena nivatto hoti kilanto. Atha yvāssa kesādīsu dhammo paguṇataro caritānurūpataro vā, yattha vā pubbe katādhikāro hoti, taṃ nissāya upacāravasena tiṭṭhati. Atha tameva nimittam punappunam takkāhatam vitakkāhatam karitvā yathākkamam paṭṭhamam jhānam uppādeti, tattha paṭiṭṭhāya vipassanamārabhitvā ariyabhūmim pāpuṇāti.

Yassa pana te dhammā **vaṇṇato** upaṭṭhahanti, tassāpi seyyathāpi nāma makkato...pe... atha yvāssa kesādīsu dhammo paguṇataro caritānurūpataro vā, yattha vā pubbe katādhikāro hoti, taṃ nissāya upacāravasena tiṭṭhati. Atha tameva nimittaṃ punappunaṃ takkāhatam vitakkāhatam karitvā yathākkamaṃ nīlakasiṇavasena pītakasiṇavasena vā pañcapi rūpāvacarajjhānāni uppādeti, tesañca yattha katthaci paṭiṭṭhāya vipassanaṃ ārabhitvā ariyabhūmiṃ pāpuṇāti.

Yassa pana te dhammā **suññato** upaṭṭhahanti, so lakkhaṇato manasi karoti, lakkhaṇato manasikaronto tattha catudhātuvavattānavasena upacārajjhānaṃ pāpuṇāti. Atha manasikaronto te dhamme aniccadukkhānattasuttattayavasena manasi karoti. Ayamassa vipassanānayo. So imaṃ vipassanaṃ ārabhitvā yathākkamañca paṭipajjitvā ariyabhūmiṃ pāpuṇāti.

Ettāvata ca yaṃ vuttaṃ – “kathaṃ pañāyaṃ anupubbādivasena ete dhamme manasi karoti”’ti, taṃ byākataṃ hoti. Yañcāpi vuttaṃ – “bhāvanāvasena panassa evaṃ vaṇṇanā veditabbā”’ti, tassattho pakāsito hotīti.

Pakiṇṇakanayo

Idāni imasmiṃyeva dvattiṃsākāre vaṇṇanāparicayapāṭavattamāyaṃ **pakiṇṇakanayo** veditabbo –

“Nimittato lakkhaṇato, dhātuto suññatopi ca;
Khandhādito ca viññeyyo, dvattiṃsākāranicchayo”’ti.

Tattha **nimittatoti** evaṃ vuttappakāre imasmiṃ dvattiṃsākāre saṭṭhisataṃ nimittāni honti, yesaṃ vasena yogāvacaro dvattiṃsākāraṃ koṭṭhāsato pariggaṇhāti. Seyyathidaṃ – kesassa vaṇṇanimittaṃ, saṅghānanimittaṃ, disānimittaṃ, okāsanimittaṃ, paricchedanimittanti pañca nimittāni honti. Evaṃ lomādīsu.

Lakkhaṇatoti dvattiṃsākāre aṭṭhavīsatisataṃ lakkhaṇāni honti, yesaṃ vasena yogāvacaro dvattiṃsākāraṃ lakkhaṇato manasi karoti. Seyyathidaṃ – kesassa thaddhalakkhaṇaṃ, ābandhanalakkhaṇaṃ, uṇhattalakkhaṇaṃ, samudīraṇalakkhaṇanti cattāri lakkhaṇāni honti. Evaṃ lomādīsu.

Dhātutoti dvattiṃsākāre “chadhāturo, bhikkhave, yaṃ purisapuggalo”’ti (ma. ni. 3.343-344) ettha vuttāsu dhātūsu aṭṭhavīsatisataṃ dhātuyo honti, yāsaṃ vasena yogāvacaro dvattiṃsākāraṃ dhātuto pariggaṇhāti. Seyyathidaṃ – yā kese thaddhatā, sā pathavīdhātu; yā ābandhanatā, sā āpodhātu; yā paripācanatā, sā tejodhātu; yā vitthambhanatā, sā vāyodhātūti catasso dhātuyo honti. Evaṃ lomādīsu.

Suññatoti dvattiṃsākāre aṭṭhavīsatisataṃ suññatā honti, yāsaṃ vasena yogāvacaro dvattiṃsākāraṃ suññato vipassati. Seyyathidaṃ – kese tāva pathavīdhātu āpodhātvdīhi suññā, tathā āpodhātvdāyo pathavīdhātvdīhīti catasso suññatā honti. Evaṃ lomādīsu.

Khandhādītoti dvattiṃsākāre kesādīsu khandhādivasena saṅgayhamānesu “kesā kati khandhā honti, kati āyatanāni, kati dhātuyo, kati saccāni, kati satipaṭṭhānāni”’ti evamādinā nayena vinicchayo veditabbo. Evañcassa vijānato tiṇakaṭṭhasamūho viya kāyo khāyati. Yathāha –

“Natthi satto naro poso, puggalo nūpalabbhati;
Suññābhūto yaṃ kāyo, tiṇakaṭṭhasamūpamo”’ti.

Athassa yā sā –

“Suññāgāraṃ pavīṭṭhassa, santacittassa tādino;
Amānusī rati hoti, sammā dhammaṃ vipassato”’ti. –

Evaṃ amānusī rati vuttā, sā adūratarā hoti. Tato yaṃ taṃ –

“Yato yato sammāsati, khandhānaṃ udayabbayaṃ;
Labhatī pītipāmojjaṃ, amataṃ taṃ vijānata”nti. (dha. pa. 373-374) –

Evaṃ vipassanāmayāṃ pītipāmojjāmatāṃ vuttaṃ. Taṃ anubhavanto na cireneva ariyajanasevitaṃ
ajarāmaraṃ nibbānāmatāṃ sacchikarotīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Dvattiṃsākāraṇaṇā niṭṭhitā.

4. Kumārapañhavaṇṇanā

Aṭṭhuppatti

Idāni **ekaṃ nāma kinti** evamādīnaṃ kumārapañhānaṃ atthavaṇṇanākkamo anuppatto. Tesāṃ
aṭṭhuppattiṃ idha nikkhepappayojanaṅca vatvā vaṇṇanaṃ karissāma –

Aṭṭhuppatti tāva nesaṃ sopāko nāma bhagavato mahāsāvako ahoṣi. Tenāyasmatā jātiyā sattavasseneva
aññā ārādhitā, tassa bhagavā pañhabyākaraṇena upasampadaṃ anuññātukāmo attanā adhippetatthānaṃ
pañhānaṃ byākaraṇasamatthataṃ passanto “**ekaṃ nāma ki**”nti evamādīnā pañhe pucchi. So byākāsi. Tena
ca byākaraṇena bhagavato cittaṃ ārādhesi. Sāva tassāyasmato upasampadā ahoṣi.

Ayaṃ tesāṃ aṭṭhuppatti.

Nikkhepappayojanaṃ

Yasmā pana saraṇagamanehi buddhadhammasaṅghānussativasena cittabhāvanā, sikkhāpadehi
sīlabhāvanā, dvattiṃsākāreṇa ca kāyabhāvanā pakāsitā, tasmā idāni nānappakārato
paññābhāvanāmukhadassanattaṃ ime pañhabyākaraṇā idha nikkhittā. Yasmā vā sīlapadaṭṭhāno samādhi,
samādhipadaṭṭhānā ca paññā; yathāha – “sīle patiṭṭhāya naro sapañño, cittaṃ paññaṅca bhāvaya”nti (saṃ. ni.
1.23, 192), tasmā sikkhāpadehi sīlaṃ dvattiṃsākāreṇa taṃgocaraṃ samādhiṅca dassetvā samāhitacittassa
nānādhammaparikkhārāya paññāya pabhedadassanattaṃ idha nikkhittātipi viññātabbā.

Idaṃ tesāṃ idha nikkhepappayojanaṃ.

Pañhavaṇṇanā

Ekaṃ nāma kintipañhavaṇṇanā

Idāni tesāṃ atthavaṇṇanā hoti – **ekaṃ nāma kinti** bhagavā yasmim ekadhammasmim bhikkhu sammā
nibbindamāno anupubbena dukkhassantakaro hoti, yasmim cāyamāyasmā nibbindamāno anupubbena
dukkhassantamakāsi, taṃ dhammaṃ sandhāya pañhaṃ pucchati. “**Sabbe sattā āharaṭṭhitikā**”ti thero
puggalādhiṭṭhānāya desanāya vissajjeti. “Katamā ca, bhikkhave, sammāsati? Idha, bhikkhave, bhikkhu kāye
kāyānupassī viharatī”ti (saṃ. ni. 5.8) evamādīni cettha suttāni evaṃ vissajjanayuttisambhave sādhakāni.
Ettha yenāhāreṇa sabbe sattā “āharaṭṭhitikā”ti vuccanti, so āhāro taṃ vā nesaṃ āharaṭṭhitikattaṃ “**ekaṃ
nāma ki**”nti puṭṭhena therena niddiṭṭhanti veditabbaṃ. Tañhi bhagavatā idha ekanti adhippettaṃ, na tu sāsane
loke vā aññaṃ ekaṃ nāma natthīti nīpetuṃ vuttaṃ. Vuttañhettaṃ bhagavatā –

“Ekadhamme, bhikkhave, bhikkhu sammā nibbindamāno sammā virajjamāno sammā
vimuccamāno sammā pariyantadassāvī sammattaṃ abhisamecca diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro
hoti. Katamasmiṃ ekadhamme? Sabbe sattā āharaṭṭhitikā. Imasmim kho, bhikkhave, ekadhamme
bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Eko pañho eko uddeso ekaṃ
veyyākaraṇa’nti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vutta’nti (a. ni. 10.27).

Āhāraṭṭhitikāti cettha yathā ‘‘atthi, bhikkhave, subhanimittam. Tattha ayoniso manasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppannassa vā kāmaccchandassa uppādāyā’’ti evamādīsu (saṃ. ni. 5.232) paccayo āhāro ti vuccati, evaṃ paccayaṃ āhārasaddena gahetvā paccayaṭṭhitikā ‘‘āhāraṭṭhitikā’’ti vuttā. Cattāro pana āhāre sandhāya – ‘‘āhāraṭṭhitikā’’ti vuccamāne ‘‘asaññasattā devā ahetukā anāhārā aphassakā avedanakā’’ti vacanato (vibha. 1017) ‘‘sabbe’’ti vacanamayuttam bhaveyya.

Tattha siyā – evampi vuccamāne ‘‘katame dhammā sapaccayā? Pañcakkhandhā – rūpakkhando...pe... viññānakkhandho’’ti (dha. sa. 1089) vacanato khandhānaṃyeva paccayaṭṭhitikattam yuttam, sattānantu ayuttamevetam vacanam bhaveyyāti. Na kho panetam evam daṭṭhabbam. Kasmā? Sattesu khandhopacārasiddhito. Sattesu hi khandhopacāro siddho. Kasmā? Khandhe upādāya paññāpetabbato. Katham? Gehe gāmapacāro viya. Seyyathāpi hi gehāni upādāya paññāpetabbattā gāmassa ekasmimpi dvīsu tīsupi vā gehesu daḍḍhesu ‘‘gāmo daḍḍho’’ti evam gehe gāmapacāro siddho, evameva khandhesu paccayaṭṭhena āhāraṭṭhitikesu ‘‘sattā āhāraṭṭhitikā’’ti ayam upacāro siddhoti veditabbo. Paramatthato ca khandhesu jāyamānesu jīyamānesu mīyamānesu ca ‘‘khaṇe khaṇe tvaṃ bhikkhu jāyase ca jīyase ca mīyase ca’’ti vadatā bhagavatā tesu sattu khandhopacāro siddhoti dassito evāti veditabbo. Yato yena paccayākhyena āhārena sabbe sattā tiṭṭhanti, so āhāro tam vā nesam āhāraṭṭhitikattam ekanti veditabbam. Āhāro hi āhāraṭṭhitikattam vā aniccatākāraṇato nibbidāṭṭhānam hoti. Atha tesu sabbasattasaññitesu saṅkhāresu aniccatādassanena nibbindamāno anupubbena dukkhassantakaro hoti, paramatthavisuddhiṃ pāpuṇāti. Yathāha –

‘‘Sabbe saṅkhārā aniccāti, yadā paññāya passati;
Atha nibbindati dukkhe, esa maggo visuddhiyā’’ti. (dha. pa. 277);

Ettha ca ‘‘ekam nāma ki’’nti ca ‘‘kihā’’ti ca duvidho pāṭho, tattha sīhaḷānam kihāti pāṭho. Te hi ‘‘ki’’nti vattabbe ‘‘kihā’’ti vadanti. Keci bhaṇanti ‘‘ha-iti nipāto, theriyānampi ayameva pāṭho’’ti ubhayathāpi pana ekova attho. Yathā rucati, tathā paṭhitabbam. Yathā pana ‘‘sukhena phuṭṭho atha vā dukhena (dha. pa. 83), dukkham domanassam paṭisamvedetī’’ti evamādīsu katthaci dukhanti ca katthaci dukkhanti ca vuccati, evam katthaci ekanti, katthaci ekkanti vuccati. Idha pana ekam nāmāti ayameva pāṭho.

Dve nāma kintipaṇhavaṇṇanā

Evaṃ iminā paṇhabyākaraṇena āradhacitto satthā purimanayeneva uttarim paṇham pucchati **dve nāma kinti?** Thero **dvēti** paccanubhāsivā ‘‘**nāmañca rūpañcā**’’ti dhammādhittānāya desanāya vissajjeti. Tattha ārammaṇābhikham namanato, cittassa ca natihetuto sabbampi arūpaṃ ‘‘nāma’’nti vuccati. Idha pana nibbidāhetuttā sāsavadhammameva adhippetam ruppanatthena cattāro ca mahābhūtā, sabbañca tadupādāya pavattamānam rūpaṃ ‘‘rūpa’’nti vuccati, tam sabbampi idhādhippetam. Adhippāyavaseneva cettha ‘‘dve nāma nāmañca rūpañcā’’ti vuttam, na aññesam dvinnamabhāvato. Yathāha –

‘‘Dvīsu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu dvīsu? Nāme ca rūpe ca. Imesu kho, bhikkhave, dvīsu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Dve pañhā, dve uddesā, dve veyyākaraṇānī’’ti iti yam tam vuttam, idametam paṭicca vutta’’nti (a. ni. 10.27).

Ettha ca nāmarūpamattadassanena attadiṭṭhiṃ pahāya anattānupassanāmukheneva nibbindamāno anupubbena dukkhassantakaro hoti, paramatthavisuddhiṃ pāpuṇātīti veditabbo. Yathāha –

‘‘Sabbe dhammā anattāti, yadā paññāya passati;
Atha nibbindati dukkhe, esa maggo visuddhiyā’’ti. (dha. pa. 279);

Tīni nāma kintipaṇhavaṇṇanā

Idāni imināpi paṇhabyākaraṇena āradhacitto satthā purimanayeneva uttarim paṇham pucchati **tīni nāma kinti?** Thero **tīṇīti** paccanubhāsivā puna byākariṭṭabbassa atthassa liṅgānurūpaṃ saṅkhyam dassento ‘‘**tisso**

vedanā’ti vissajjeti. Atha vā “yā bhagavatā ‘tisso vedanā’ti vuttā, imāsamatthamaḥaṃ tīṇīti pacceṃī’”ti dassento āhāti evampeṭṭha attho vedītabbo. Anekamukhā hi desanā paṭisambhidāpabhedena desanāvīlāsappattānaṃ. Keci pañāhu “tīṇīti adhipapadamida’”nti. Purimanayeneva cettha “tisso vedanā’”ti vuttaṃ, na aññesaṃ tiṇṇamabhāvato. Yathāha –

“Tīsu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu tīsu? Tīsu vedanāsu. Imesu kho, bhikkhave, tīsu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Tayo pañhā, tayo uddesā, tīṇi veyyākaraṇānī’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vutta’”nti (a. ni. 10.27).

Ettha ca “yaṃkiñci vedayitaṃ, sabbaṃ taṃ dukkhasminti vadāmī’”ti (saṃ. ni. 4.259) vuttasuttānusārena vā. –

“Yo sukhaṃ dukkhato adda, dukkhamaddakkhi sallato;
Adukkhamasukhaṃ santaṃ, addakkhi naṃ aniccato’”ti. (itivu. 53) –

Evam dukkhadukkhataṅvipariṇāmadukkhataṅsañkhāradukkhataṅanusārena vā tissannaṃ vedanānaṃ dukkhabhāvadassanena sukhasaññaṃ pahāya dukkhānupassanāmukhena nibbindamāno anupubbena dukkhassantakaro hoti, paramatthavisuddhiṃ pāpuṇātīti vedītabbo. Yathāha –

“Sabbe sañkhārā dukkhāti, yadā paññāya passati;
Atha nibbindati dukkhe, esa maggo visuddhiyā’”ti. (dha. pa. 278);

Cattāri nāma kintipañhavaṇṇanā

Evam imināpi pañhabyākaraṇena āraddhacitto satthā purimanayeneva uttariṃ pañhaṃ pucchati **cattāri nāma kinti**? Tattha imassa pañhassa byākaraṇapakke katthaci purimanayeneva cattāro āhārā adhippetā. Yathāha –

“Catūsu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu catūsu? Catūsu āhāresu. Imesu kho, bhikkhave, catūsu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Cattāro pañhā cattāro uddesā cattāri veyyākaraṇānī’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vutta’”nti (a. ni. 10.27).

Katthaci yesu subhāvitacitto anupubbena dukkhassantakaro hoti, tāni cattāri satipaṭṭhānāni. Yathāha kajaṅgalā bhikkhunī –

“Catūsu, āvuso, dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto sammā pariyantadassāvī sammattaṃ abhisamecca diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hoti. Katamesu catūsu? Catūsu satipaṭṭhānesu. Imesu kho, āvuso, catūsu dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Cattāro pañhā cattāro uddesā cattāri veyyākaraṇānī’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ bhagavatā, idametaṃ paṭicca vutta’”nti (a. ni. 10.28).

Idha pana yesaṃ catunnaṃ anubodhappaṭivedhato bhavataṅhāchedo hoti, yasmā tāni cattāri ariyasaccāni adhippetāni. Yasmā vā iminā pariyāyena byākataṃ subyākata meva hoti, tasmā thero **cattārīti** paccanubhāsītivā “**ariyasaccānī**”ti vissajjeti. Tattha **cattārīti** gaṇanaparicchedo. **Ariyasaccānīti** ariyāni saccāni, avitathāni avisaṃvādakānīti attho. Yathāha –

“Imāni kho, bhikkhave, cattāri ariyasaccāni tathāni avitathāni anaññathāni, tasmā ariyasaccānīti vuccantī’”ti (saṃ. ni. 5.1097).

Yasmā vā sadevakena lokena araṇīyato abhigamanīyatoti vuttaṃ hoti, vāyamitabbaṭṭhānasaññite aye vā iriyānato, anāyē vā na iriyānato, sattatīmasabodhipakkhiyaariyadhammasamāyogato vā ariyasammatā

buddhapaccekabuddhabuddhasāvakā etāni paṭivijjhanti, tasmāpi ‘‘ariyasaccāni’’ti vuccanti. Yathāha –

‘‘Cattārimāni, bhikkhave, ariyasaccāni...pe... imāni kho, bhikkhave, cattāri ariyasaccāni, ariyā imāni paṭivijjhanti, tasmā ariyasaccānīti vuccantī’’ti.

Apica ariyassa bhagavato saccānītipi ariyasaccāni. Yathāha –

‘‘Sadevake, bhikkhave...pe... sadevamanussāya tathāgato ariyo, tasmā ariyasaccānīti vuccantī’’ti (saṃ. ni. 5.1098).

Atha vā etesaṃ abhisambuddhattā ariyabhāvasiddhitopi ariyasaccāni. Yathāha –

‘‘Imesaṃ kho, bhikkhave, catunnaṃ ariyasaccānaṃ yathābhūtaṃ abhisambuddhattā tathāgato arahaṃ sammāsambuddhoti vuccatī’’ti (saṃ. ni. 5.1093).

Ayametesam padattho. Etesam pana ariyasaccānaṃ anubodhappaṭivedhato bhavataṇhāchedo hoti. Yathāha –

‘‘Tayidaṃ, bhikkhave, dukkhaṃ ariyasaccaṃ anubuddhaṃ paṭividdhaṃ...pe... dukkhanīrodhagāminipaṭipadā ariyasaccaṃ anubuddhaṃ paṭividdhaṃ, ucchinnā bhavataṇhā, khīṇā bhavanetti, natthi dāni punabbhavo’’ti (saṃ. ni. 5.1091).

Pañca nāma kintipaṇhavaṇṇanā

Imināpi paṇhabyākaraṇena āraddhacitto satthā purimanayeneva uttariṃ paṇhaṃ pucchati **pañca nāma kinti?** Thero **pañcāti** paccanubhāsivā ‘‘**upādānakkhandhā**’’ti vissajjeti. Tattha **pañcāti** gaṇanaparicchedo. Upādānanānitā upādānanakā vā khandhā upādānakkhandhā. Yaṃkiñci rūpaṃ, vedanā, saññā, saṅkhārā, viññāṇaṇca sāsavā upādāniyā, etesaṃmetam adhivacanaṃ. Pubbanayeneva cettha ‘‘pañcupādānakkhandhā’’ti vuttaṃ, na aññesaṃ pañcannamabhāvato. Yathāha –

‘‘Pañcasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu pañcasu? Pañcasu upādānakkhandhesu. Imesu kho, bhikkhave, pañcasu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Pañca paṇhā, pañca uddesā, pañca veyyākaraṇāni’’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametam paṭicca vutta’’nti (a. ni. 10.27).

Ettha ca pañcakkhandhe udayabbayavasena sammasanto vipassanāmatam laddhā anupubbena nibbānāmatam sacchikaroti. Yathāha –

‘‘Yato yato sammasati, khandhānaṃ udayabbayaṃ;
Labhatī pītipāmojjaṃ, amataṃ taṃ vijānata’’nti. (dha. pa. 374);

Cha nāma kintipaṇhavaṇṇanā

Evaṃ imināpi paṇhabyākaraṇena āraddhacitto satthā purimanayeneva uttariṃ paṇhaṃ pucchati ‘‘**cha nāma ki**’’nti? Thero **chaiti** paccanubhāsivā ‘‘**ajjhattikāni āyatanāni**’’ti vissajjeti. Tattha **chaiti** gaṇanaparicchedo, ajjhatte niyuttāni, attānaṃ vā adhikatvā pavattāni **ajjhattikāni**. Āyatanato, āyassa vā tananato, āyatassa vā saṃsāradukkassa nayanato āyatanāni, cakkhusotaghānajivhākāyamanānametaṃ adhivacanaṃ. Pubbanayena cettha ‘‘cha ajjhattikāni āyatanāni’’ti vuttaṃ, na aññesaṃ channamabhāvato. Yathāha –

‘‘Chasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu chasu? Chasu ajjhattikesu āyatanesu. Imesu kho, bhikkhave, chasu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Cha paṇhā cha uddesā cha veyyākaraṇāni’’ti iti

yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vutta’nti (a. ni. 10.27).

Ettha ca cha ajjhakkāni āyatanāni, “suñño gāmoti kho, bhikkhave, channetaṃ ajjhakkānaṃ āyatanānaṃ adhivacana’nti (saṃ. ni. 4.238) vacanato suññato pubbuḷakamarīcikādīni viya aciraṭṭhikato tucchato vañcanato ca samanupassaṃ nibbindamāno anupubbena dukkhassantaṃ katvā maccurājassa adassanaṃ upeti. Yathāha –

“Yathā pubbuḷakaṃ passe, yathā passe marīcikaṃ;
Evaṃ lokaṃ avekkhantaṃ, maccurājā na passatī’nti. (dha. pa. 170);

Satta nāma kintipaṇhavaṇṇanā

Imināpi paṇhabyākaraṇena āraddhacitto satthā uttariṃ paṇhaṃ pucchati **satta nāma kinti?** Thero kiñcāpi mahāpaṇhabyākaraṇe satta viññāṇaṭṭhitiyo vuttā, apica kho pana yesu dhammesu subhāvitacitto bhikkhu dukkhassantakaro hoti, te dassento “**satta bojjaṅgā**”ti vissajjeti. Ayampi cattho bhagavatā anumato eva. Yathāha –

“Paṇḍitā gahapatayo kajaṅgalikā bhikkhunī, mahāpaṇhā gahapatayo kajaṅgalikā bhikkhunī, mañcepi tumhe gahapatayo upasaṅkamitvā etamatthaṃ paṭipuccheyyātha, ahampi cetam evameva byākareyyaṃ, yathā taṃ kajaṅgalikāya bhikkhuniyā byākata’nti (a. ni. 10.28).

Tāya ca evaṃ byākataṃ –

“Sattasu, āvuso, dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu sattasu? Sattasu bojjaṅgesu. Imesu kho, āvuso, sattasu dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Satta paṇhā satta uddesā satta veyyākaraṇānī’nti iti yaṃ taṃ vuttaṃ bhagavatā, idametaṃ paṭicca vutta’nti (a. ni. 10.28).

Evamayamattho bhagavatā anumato evāti veditabbo.

Tattha **sattāti** unādhikanivāraṇaṅgaṇanaparicchedo. **Bojjaṅgāti** satiādīnaṃ dhammānametaṃ adhivacanaṃ. Tatrāyaṃ padattho – etāya lokiyalokuttaramaggakkhaṇe uppajjamānāya līnuddhaccapatiṭṭhānāyūhanakāmasukhattakīlamathānuyogaucchedasassatābhinivesādī-anekupaddavappaṭipakkhabhūtāya satidhammavicayavīriyapītipassaddhisamādhupekkhāsāṅkhātāya dhammasāmaggiyā ariyasāvako bujjhatīti katvā **bodhi**, kilesasantānaniddāya utṭhahati, cattāri vā ariyasaccāni paṭivijjhati, nibbānameva vā sacchikarotīti vuttaṃ hoti. Yathāha – “satta bojjaṅge bhāvetvā anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambuddho”ti. Yathāvuttappakārāya vā etāya dhammasāmaggiyā bujjhatīti katvā ariyasāvakopi **bodhi**. Iti tassā dhammasāmaggiyā āṅgabhūtāya bodhiyā āṅgabhūtā **bojjaṅgā** jhānaṅgamaggaṅgāni viya, tassa vā bodhīti laddhavohārassa ariyasāvakassa āṅgabhūtāpi **bojjaṅgā** senaṅgarathaṅgādayo viya.

Apica “**bojjaṅgāti** kenatṭhena bojjaṅgā? Bodhāya saṃvattantīti bojjaṅgā, bujjhantīti bojjaṅgā, anubujjhantīti bojjaṅgā, paṭibujjhantīti bojjaṅgā, sambujjhantīti bojjaṅgā”ti (paṭi. ma. 2.17) imināpi paṭisambhidāyaṃ vuttana vidhinā bojjaṅgānaṃ bojjaṅgaṭṭho veditabbo. Evamime satta bojjaṅge bhāvento bahulīkaronto na cirasseva ekantanibbidādiguṇapaṭilābhī hoti, tena diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hotīti vuccati. Vuttañcetaṃ bhagavatā –

“Sattime, bhikkhave, bojjaṅgā bhāvitā bahulīkatā ekantanibbidāya virāgāya nirodhāya upasāyā abhiññāya sambodhāya nibbānāya saṃvattantī’nti (saṃ. ni. 5.201).

Aṭṭha nāma kintipaṇhavaṇṇanā

Evaṃ imināpi paṇhabyākaraṇena āraddhacitto satthā uttariṃ paṇhaṃ pucchati **aṭṭha nāma kinti?** Thero

kiñcāpi mahāpañhabyākaraṇe aṭṭha lokadhammā vuttā, apica kho pana yesu dhammesu subhāvitacitto bhikkhu dukkhassantakaro hoti, te dassento “ariyāni aṭṭha maggaṅgānī”ti avatvā yasmā aṭṭhaṅgavinimutto maggo nāma natthi, aṭṭhaṅgamattameva tu maggo, tasmā tamatthaṃ sādheṇto desanāvīlāsena **ariyo aṭṭhaṅgiko maggoti** vissajjeti. Bhagavatāpi cāyamatto desanānayo ca anumato eva. Yathāha –

“Paṇḍitā gahapatayo kajaṅgalikā bhikkhunī...pe... ahampi evameva byākareyyaṃ, yathā taṃ kajaṅgalikāya bhikkhuniyā byākata”nti (a. ni. 10.28).

Tāya ca evaṃ byākatam –

“Aṭṭhasu, āvuso, dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Aṭṭha pañhā, aṭṭha uddesā, aṭṭha veyyākaraṇānī’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ bhagavatā, idametaṃ paṭicca vutta”nti (a. ni. 10.28).

Evamayaṃ attho ca desanānayo ca bhagavatā anumato evāti veditabbo.

Tattha **ariyoti** nibbānatthikehi abhigantabbo, apica ārakā kilesehi vattanato, ariyabhāvakaraṇato, ariyaphalapaṭilābhato cāpi ariyoti veditabbo. Aṭṭha aṅgāni assāti **aṭṭhaṅgiko**. Svāyaṃ caturāṅgikā viya senā, pañcaṅgikaṃ viya ca tūriyaṃ aṅgavinibbhogena anupalabbhasabhāvato aṅgamattamevāti veditabbo. Maggati iminā nibbānaṃ, sayam vā maggati, kilese mārento vā gacchatīti **maggo**.

Evamaṭṭhappabhedāñcīmaṃ aṭṭhaṅgikaṃ maggaṃ bhāvento bhikkhu avijjaṃ bhindati, vijjaṃ uppādeti, nibbānaṃ sacchikaroti, tena diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hotīti vuccati. Vuttañhetam –

“Seyyathāpi, bhikkhave, sālisūkaṃ vā yavasūkaṃ vā sammā pañihitaṃ hatthena vā pādena vā akkantaṃ hatthaṃ vā pādaṃ vā bhecchati, lohitaṃ vā uppādessatīti ṭhānametaṃ vijjati. Taṃ kissa hetu? Sammā pañihitattā, bhikkhave, sūkassa, evameva kho, bhikkhave, so vata bhikkhu sammā pañihitāya diṭṭhiyā sammā pañihitāya maggabhāvanāya avijjaṃ bhecchati, vijjaṃ uppādessati, nibbānaṃ sacchikarissatīti ṭhānametaṃ vijjatī”ti (a. ni. 1.42).

Nava nāma kintipañhavaṇṇanā

Imināpi pañhabyākaraṇena āradhacitto satthā uttariṃ pañhaṃ pucchati **nava nāma kinti?** Thero **navaiti** paccanubhāsivā “**sattāvāsā**”ti vissajjeti. Tattha **navāti** gaṇanaparicchedo. **Sattāti** jīvitindriyappaṭibaddhe khandhe upādāya paññattā pañino paṇṇatti vā. **Āvāsāti** āvasanti etesūti āvāsā, sattānaṃ āvāsā sattāvāsā. Esa desanāmaggo, atthato pana navavidhānaṃ sattānametaṃ adhivacanaṃ. Yathāha –

“Santāvuso, sattā nānattakāyā nānattasaññino, seyyathāpi manussā ekacce ca devā ekacce ca vinipātikā, ayaṃ paṭhamo sattāvāso. Santāvuso, sattā nānattakāyā ekattasaññino, seyyathāpi, devā brahmakāyikā, paṭhamābhiniṃbattā, ayaṃ dutiyo sattāvāso. Santāvuso, sattā ekattakāyā nānattasaññino, seyyathāpi, devā ābhassarā, ayaṃ tatiyo sattāvāso. Santāvuso, sattā ekattakāyā ekattasaññino, seyyathāpi, devā subhakiṇhā, ayaṃ catuttho sattāvāso. Santāvuso, sattā asaññino appaṭisaṃvedino, seyyathāpi, devā asaññasattā, ayaṃ pañcamaṃ sattāvāso. Santāvuso, sattā sabbaso rūpasaññānaṃ...pe... ākāsaññāyatanūpagā, ayaṃ chaṭṭho sattāvāso. Santāvuso, sattā...pe... viññānaññāyatanūpagā, ayaṃ sattamo sattāvāso. Santāvuso, sattā...pe... ākiñcaññāyatanūpagā, ayaṃ aṭṭhamo sattāvāso. Santāvuso, sattā...pe... nevasaññānāsaññāyatanūpagā, ayaṃ navamo sattāvāso”ti (dī. ni. 3.341).

Purimanayeneva cettha “nava sattāvāsā”ti vuttaṃ, na aññesaṃ navannamabhāvato. Yathāha –

“Navasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu navasu? Navasu sattāvāsesu. Imesu kho, bhikkhave, navasu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Nava pañhā, nava uddesā, nava veyyākaraṇānī’ti iti

yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vutta’’nti (a. ni. 10.27).

Ettha ca “nava dhammā pariññeyyā. Katame nava? Nava sattāvāsā’’ti (dī. ni. 3.359) vacanato navasu sattāvāsesu ñātapariññāya dhuvassubhasukhattabhāvadassanaṃ pahāya suddhasaṅkhārapuñjamattadassanena nibbindamāno tīraṇapariññāya aniccānupassanena virajjamāno dukkhānupassanena vimuccamāno anattānupassanena sammā pariyaṇṭassāvī pahānapariññāya sammattamabhisamecca diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hoti. Tenetaṃ vuttaṃ –

“Navasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hoti. Katamesu navasu? Navasu sattāvāsesū’’ti (a. ni. 10.27).

Dasa nāma kintipañhavaṇṇanā

Evaṃ imināpi pañhabyākaraṇena āraddhacitto satthā uttariṃ pañhaṃ pucchati **dasa nāma kinti?** Tattha kiñcāpi imassa pañhassa ito aññatra veyyākaraṇesu dasa akusalakammaṃpathā vuttā. Yathāha –

“Dasasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu dasasu? Dasasu akusalakammaṃpathesu. Imesu kho, bhikkhave, dasasu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Dasa pañhā dasa uddesā dasa veyyākaraṇāni’’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vutta’’nti (a. ni. 10.27).

Idha pana yasmā ayamāyasmā attānaṃ anupanetvā aññaṃ byākātukāmo, yasmā vā iminā pariyaṇṭena byākatam subyākatameva hoti, tasmā yehi dasahi aṅgehi samannāgato arahāti pavuccati, tesam adhigamaṃ dīpento **dasahaṅgehi samannāgato arahāti pavuccati**ti puggalādhīṭṭhānāya desanāya vissajjeti. Yato ettha yehi dasahi aṅgehi samannāgato arahāti pavuccati, tāni dasaṅgāni “dasa nāma ki’’nti puṭṭhena therena niddiṭṭhānīti veditabbāni. Tāni ca dasa –

“Asekho asekhōti, bhante, vuccati, kittāvatā nu kho, bhante, bhikkhu asekho hotīti? Idha, bhikkhave, bhikkhu asekhāya sammādiṭṭhiyā samannāgato hoti, asekhena sammāsaṅkappena samannāgato hoti, asekhāya sammāvācāya samannāgato hoti, asekhena sammākammantena samannāgato hoti, asekhena sammājjīvena samannāgato hoti, asekhena sammāvāyāmena samannāgato hoti, asekhāya sammāsatiyā samannāgato hoti, asekhena sammāsamādhinā samannāgato hoti, asekhena sammāññāna samannāgato hoti, asekhāya sammāvīmuttiyā samannāgato hoti. Evaṃ kho, bhikkhave, bhikkhu asekho hotī’’ti (a. ni. 10.111). –

Evamādīsu suttesu vuttanayeneva veditabbānīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Kumārapañhavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Maṅgalasuttavaṇṇanā

Nikkhepappayojanam

Idāni kumārapañhānantaraṃ nikkhittassa maṅgalasuttassa atthavaṇṇanākkamo anuppatto, tassa idha nikkhepappayojanam vatvā atthavaṇṇanam karissāma. Seyyathidaṃ – idaṅhi suttaṃ iminā anukkamena bhagavatā avuttampi yvāyaṃ saraṇagamanehi sāsanoṭāro, sikkhāpadadvattiṃsākārumārapañhehi ca sīlasamādhīpaññāppabhedanayo dassito, sabbopesa paramamaṅgalabhūto, yato maṅgalatthikena ettheva abhiyogo kātabbo, so cassa maṅgalabhāvo iminā suttānusārena veditabboti dassanattam vuttaṃ.

Idamassa idha nikkhepappayojanam.

Paṭhamamahāsaṅgītikathā

Evam nikkhittassa panassa atthavaṇṇanattham ayaṃ mātikā –

“Vuttaṃ yena yadā yasmā, cetam vatvā imaṃ vidhiṃ;
Evamiccādipāṭhassa, attham nānappakārato.

“Vaṇṇayanto samuṭṭhānaṃ, vatvā yaṃ yattha maṅgalaṃ;
Vavatthapetvā taṃ tassa, maṅgalattaṃ vibhāvaye”ti.

Tattha “**vuttaṃ yena yadā yasmā, cetam vatvā imaṃ vidhi**”nti ayaṃ tāva addhagāthā yadidaṃ “evaṃ me sutam ekaṃ samayaṃ bhagavā...pe... bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsī”ti, idaṃ vacanaṃ sandhāya vuttā. Idañhi anussavavasena vuttaṃ, so ca bhagavā sayambhū anācariyako, tasmā nedaṃ tassa bhagavato vacanaṃ arahato sammāsambuddhassa. Yato vattabbametaṃ “idaṃ vacanaṃ kena vuttaṃ, kadā, kasmā ca vutta”nti. Vuccate – āyasmā ānandena vuttaṃ, tañca paṭhamamahāsaṅgītikāle.

Paṭhamamahāsaṅgīti cesā sabbasuttanidānakosallatthamādito pabhuti evaṃ veditabbā. Dhammacakkappavattanañhi ādiṃ katvā yāva subhaddaparibbājakavinayanā, katabuddhacicca kusinārāyaṃ upavattane mallānaṃ sālavane yamakasālānamantare visākhapuṇṇamadivase paccūsasamaye anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbute, bhagavati lokanāthe bhagavato parinibbāne sannipatitānaṃ sattanaṃ bhikkhusatasahassānaṃ saṅghatthero āyasmā mahākassapo sattāhparinibbute bhagavati subhaddena vuḍḍhapabbajitena “alaṃ, āvuso, mā socittha, mā paridevittha, sumuttā mayaṃ tena mahāsamaṇena, upaddutā ca homa ‘idaṃ vo kappatī idaṃ vo na kappatī’ti, idāni pana mayaṃ yaṃ icchissāma taṃ karissāma, yaṃ na icchissāma na taṃ karissāma”ti (cūḷava. 437; dī. ni. 2.232) vuttavacanamanussaranto “ṭhānaṃ kho panetaṃ vijjati yaṃ pāpabhikkhū ‘atītasatthukaṃ pāvavana’nti maññamānā pakkhaṃ labhitvā na cirasseva saddhammaṃ antaradhāpeyyuṃ. Yāva ca dhammavinayo tiṭṭhati, tāva anatītasatthukameva pāvavanaṃ hoti. Yathāha bhagavā –

“Yo vo, ānanda, mayā dhammo ca vinayo ca desito paññatto, so vo mamaccayena satthā”ti (dī. ni. 2.216).

“Yaṃnūnāhaṃ dhammañca vinayañca saṅgāyeyyaṃ, yathayidaṃ sāsanaṃ addhaniyaṃ assa ciraṭṭhitikaṃ”.

Yañcāhaṃ bhagavatā –

“Dhāressasi pana me tvam, kassapa, sāṇāni paṃsukūlāni nibbasanāni”ti vatvā cīvare sādharmaṇaparibhogena ceva –

“Ahaṃ, bhikkhave, yāvade ākaṅkhāmi vivicceva kāmehi...pe... paṭhamaṃ jhānaṃ upasampajja viharāmi, kassapopi, bhikkhave, yāvadeva ākaṅkhati vivicceva kāmehi...pe... paṭhamaṃ jhānaṃ upasampajja viharatī”ti –

Evamādinā nayena navānupubbavihārachaḷabhiññāppabhede uttarimanussadhamme attanā samasamaṭṭhapanena ca anuggahito, tassa me kimaññaṃ āṇaṇyaṃ bhavissati? “Nanu maṃ bhagavā rājā viya sakakavacaissariyānuppadānena attano kulavaṃsappatiṭṭhāpakaṃ puttam ‘saddhammavaṃsappatiṭṭhāpako me ayaṃ bhavissatī’ti mantvā iminā asādhāraṇena anuggahena anuggahesī”ti cintayanto dhammavinayaṃ saṅgāyanattham bhikkhūnaṃ ussāhaṃ janesi? Yathāha –

“Atha kho āyasmā mahākassapo bhikkhū āmantesi – ekamidāhaṃ, āvuso, samayaṃ pāvāya kusināraṃ addhānamaggappaṭipanno mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ pañcamattehi bhikkhusatehī”ti (dī. ni. 2.231; cūḷava. 437) sabbam **subhaddakaṇḍam** vitthāretabbam.

Tato param āha –

“Handa mayaṃ, āvuso, dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāma, pure adhammo dippati, dhammo paṭibāhiyyati, avinayo dippati, vinayo paṭibāhiyyati, pure adhammavādino balavanto honti, dhammavādino dubbalā honti, avinayavādino balavanto honti, vinayavādino dubbalā honti”’ti (cūḷava. 437).

Bhikkhū āhaṃsu “tena hi, bhante, thero bhikkhū uccinatū”’ti. Thero sakalanavaṅgasatthusāsanapariyattidhare puthujjanasotāpannasakadāgāmanāgāmisukkhavipassakakhīṇāsavabhikkhū anekasate anekasahasce ca vajjetvā tipītakasabbapariyattippabhedadhare paṭisambhidāppatte mahānubhāve yebhuyyena bhagavatā etadaggaṃ āropite tevijjādibhede khīṇāsavabhikkhūyeva ekūnapañcasate pariggahesi. Ye sandhāya idaṃ vuttaṃ “atha kho āyasmā mahākassapo ekenūnapañcaarahantatāni uccinī”’ti (cūḷava. 437).

Kissa pana thero ekenūnamakāsīti? Āyasmato ānandattherassa okāsakaraṇatthaṃ. Tena hāyasmatā sahāpi vināpi na sakkā dhammasaṅgīti kātuṃ. So hāyasmā sekho sakaraṇīyo, tasmā saha na sakkā, yasmā panassa kiñci dasabaladesitaṃ suttageyyādikaṃ bhagavato asammukhā paṭiggahitaṃ nāma natthi, tasmā vināpi na sakkā. Yadi evaṃ sekhopi samāno dhammasaṅgītiyā bahūkārattā therena uccinitabbo assa, atha kasmā na uccinitoti? Parūpavādavivajjanato. Thero hi āyasmante ānande ativiya vissattho ahoṣi. Tathā hi naṃ sirasmiṃ palitesu jātesupi “na vāyaṃ kumārako mattamaññāsī”’ti (saṃ. ni. 2.154) kumārakavādena ovadati. Sakyakulappasuto cāyaṃ āyasmā tathāgatassa bhātā cūḷapitu putto, tatra bhikkhū chandāgamaṃ viya maññamānā “bahū asekhapaṭisambhidāppatte bhikkhū ṭhapetvā ānandaṃ sekhapaṭisambhidāppattaṃ thero uccinī”’ti upavadeyyuṃ. Taṃ parūpavādaṃ parivivajjento “ānandaṃ vinā saṅgīti na sakkā kātuṃ, bhikkhūnaṃyeva anumatiyā gahessāmi”’ti na uccini.

Atha sayameva bhikkhū ānandassatthāya therāṃ yāciṃsu. Yathāha –

“Bhikkhū āyasmantaṃ mahākassapaṃ etadavocūṃ – ‘ayaṃ, bhante, āyasmā ānando kiñcāpi sekho, abhabbo chandā dosā mohā bhayā agatiṃ gantuṃ, bahu cānena bhagavato santike dhammo ca vinayo ca pariyatto, tena hi, bhante, thero āyasmantaṃ ānandaṃ uccinatū”’ti. Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantaṃ ānandaṃ uccinī”’ti (cūḷava. 437).

Evaṃ bhikkhūnaṃ anumatiyā uccinitena tenāyasmatā saddhiṃ pañcatherasatāni ahesuṃ.

Atha kho therānaṃ bhikkhūnaṃ etadahosi – “kattha nu kho mayaṃ dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāma”’ti. Atha kho therānaṃ bhikkhūnaṃ etadahosi “rājagahaṃ kho mahāgocaraṃ pahūtasenāsanāṃ, yaṃnūna mayaṃ rājagahe vassaṃ vasantā dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāma, naññe bhikkhū rājagahe vassaṃ upagaccheyyu”’nti. Kasmā pana nesaṃ etadahosi? Idaṃ amhākaṃ thāvarakammaṃ, koci visabhāgapuggalo saṅghamaññāṃ pavisitvā ukkoṭeyyāti. Athāyasmā mahākassapo ñattidutiyaena kammena sāvesi. Taṃ **saṅgītikkhandaḥake** (cūḷava. 437) vuttanayeneva ñāttabbaṃ.

Atha tathāgatassa parinibbānato sattasu sādhuḷānadivasesu sattasu ca dhātupūjādīvasesu vītivattesu “aḍḍhamāso atikkanto, idāni gimhānaṃ diyāḍḍho māso seso, upakaṭṭhā vassūpanāyikā”’ti mantvā mahākassapatthero “rājagahaṃ, āvuso, gacchāmā”’ti upaḍḍhaṃ bhikkhusaṅghaṃ gahetvā ekaṃ maggaṃ gato. Anuruddhattheropi upaḍḍhaṃ gahetvā ekaṃ maggaṃ gato, ānandatthero pana bhagavato pattacīvaraṃ gahetvā bhikkhusaṅghaparivuto sāvattiṃ gantvā rājagahaṃ gantukāmo yena sāvatti, tena cārikaṃ pakkāmi. Ānandattherena gatagataṭṭhāne mahāparidevo ahoṣi, “bhante ānanda, kuhiṃ satthāraṃ ṭhapetvā āgatosī”’ti? Anupubbena sāvattiṃ anuppatte there bhagavato parinibbānasamaye viya mahāparidevo ahoṣi.

Tatra sudaṃ āyasmā ānando aniccatādipaṭisaṃyuttāya dhammiyā kathāya taṃ mahājanaṃ saññāpetvā jetavanaṃ pavisitvā dasabalena vasitagandhakuṭiyā dvāraṃ vivaritvā mañcapīṭhaṃ nīharitvā papphoṭetvā gandhakuṭiṃ sammajjitvā milātamālākacavaraṃ chaḍḍetvā mañcapīṭhaṃ atiharitvā puna yathāṭṭhāne ṭhapetvā bhagavato ṭhitakāle karaṇīyaṃ vattaṃ sabbamakāsi. Atha thero bhagavato parinibbānato pabhuti

thānanisajjabahulattā ussannadhātukaṃ kāyaṃ samassāsetuṃ dutiyadivase khīravirecanaṃ pivitvā vihāreyeva nisīdi, yaṃ sandhāya subhena māṇavena pahitaṃ māṇavakaṃ etadavoca –

“Akālo kho, māṇavaka, atthi me ajja bhesajjamattā pītā, appeva nāma svepi upasaṅkameyyāma”ti (dī. ni. 1.447).

Dutiyadivase cetakattherena pacchāsamaṇena gantvā subhena māṇavena puṭṭho dīghanikāye **subhasuttaṃ** nāma dasamaṃ suttamabhāsi.

Atha kho thero jetavane vihāre khaṇḍaphullappaṭisaṅkharāṇaṃ kārāpetvā upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya rājagahaṃ gato. Tathā mahākassapatthero anuruddhatthero ca sabbaṃ bhikkhusaṅghaṃ gahetvā rājagahameva gatā.

Tena kho pana samayena rājagahe aṭṭhārasa mahāvihārā honti. Te sabbepi chaḍḍitapatitauklāpā ahesuṃ. Bhagavato hi parinibbāne sabbe bhikkhū attano attano pattacīvaraṃ gahetvā vihāre ca pariveṇe ca chaḍḍetvā agamaṃsu. Tattha therā bhagavato vacanapūjanatthaṃ titthiyavādaparimocanattaṃca “paṭhamaṃ māsaṃ khaṇḍaphullappaṭisaṅkharāṇaṃ karomā”ti cintesuṃ. Titthiyā hi vadeyyuṃ “samaṇassa gotamassa sāvakā satthari thiteyeva vihāre paṭijaggiṃsu, parinibbuta chaḍḍesu”nti. Tesam vādaparimocanattaṃca cintesunti vuttaṃ hoti. Vuttampi cetam –

“Atha kho therānaṃ bhikkhūnaṃ etadahosi – bhagavatā kho, āvuso, khaṇḍaphullappaṭisaṅkharāṇaṃ vaṇṇitaṃ, handa mayaṃ, āvuso, paṭhamaṃ māsaṃ khaṇḍaphullappaṭisaṅkharāṇaṃ karoma, majjhimaṃ māsaṃ sannipatitvā dhammaṃca vinayaṃca saṅgāyissāma”ti (cūḷava. 438).

Te dutiyadivase gantvā rājadvāre aṭṭhaṃsu. Ajātasattu rājā āgantvā vanditvā “ahaṃ, bhante, kiṃ karomi, kenattho”ti pavāresi. Therā aṭṭhārasamahāvihārappaṭisaṅkharāṇatthāya hatthakammaṃ paṭivedesuṃ. “Sādhu, bhante”ti rājā hatthakammakārake manusse adāsi. Therā paṭhamaṃ māsaṃ sabbavihāre paṭisaṅkharāpesuṃ.

Atha rañño ārocesuṃ – “niṭṭhitaṃ, mahārāja, vihārappaṭisaṅkharāṇaṃ, idāni dhammavinayaṃsaṅghaṃ karomā”ti. “Sādhu, bhante, vissatthā karotha, mayhaṃ āṇācakkam, tumhākaṃ dhammacakkam hotu. Āṇāpetha, bhante, kiṃ karomī”ti? “Dhammasaṅghaṃ karontānaṃ bhikkhūnaṃ sannisajjaṭṭhānaṃ mahārāja”ti. “Kattha karomi, bhante”ti? “Vebhārapabbatapasse sattapaṇṇiguhādvāre kātuṃ yuttaṃ mahārāja”ti. “Sādhu, bhante”ti kho, rājā ajātasattu, vissakammunā nimmitasadiṣaṃ suvibhattabhittithambhasopānaṃ nānāvidhamālākammalatākammavicitraṃ mahāmaṇḍapaṃ kārāpetvā vividhakusumadāmaolambakaviniggalantacāruvitānaṃ ratanavicitramaṇikoṭṭimatalamiva ca naṃ nānāpuppūpahāravicitraṃ supariniṭṭhitabhūmikammaṃ brahmavimānasadiṣaṃ alaṅkaritvā tasmim mahāmaṇḍape pañcasatānaṃ bhikkhūnaṃ anaggāni pañcakappiyapaccattharaṇasatāni paññāpetvā dakkhiṇabhāgaṃ nissāya uttarābhikhaṃ therāsaṃ, maṇḍapamajjhe puratthābhikhaṃ buddhassa bhagavato āsanārahaṃ dhammāsaṃ paññāpetvā dantakhacitaṃ cittabājaniñcettha thapetvā bhikkhusaṅghassa ārocāpesi “niṭṭhitaṃ, bhante, kicca”nti.

Bhikkhū āyasmantaṃ ānandaṃ āhaṃsu “sve, āvuso ānanda, saṅghasannipāto, tvaṃca sekho sakaraṇīyo, tena te na yuttaṃ sannipātaṃ gantuṃ, appamatto hohī”ti. Atha kho āyasmā ānando “sve sannipāto, na kho pana metaṃ patirūpaṃ, yvāhaṃ sekho samāno sannipātaṃ gaccheyya”nti bahudeva rattim kāyagatāya satiyā vītināmetvā rattiyā paccūsasamaye caṅkamā orohitvā vihāraṃ pavisitvā “nipajjissāmi”ti kāyaṃ āvajjesi. Dve pādā bhūmito muttā, appattaṃca sīsaṃ bimbohanaṃ, etasmim antare anupādāya āsavehi cittaṃ vimucci. Ayañhi āyasmā caṅkamena bahi vītināmetvā visesaṃ nibbattetuṃ asakkonto cintesi “nanu maṃ bhagavā etadavoca – ‘katapuññosi tvaṃ, ānanda, padhānamanuyuñja, khippaṃ hohisi anāsavo’ti (dī. ni. 2.207). Buddhānaṃca kathādosso nāma natthi, mama pana accāraddhaṃ vīriyaṃ, tena me cittaṃ uddhaccāya saṃvattati, handāhaṃ vīriyasamataṃ yojemī”ti caṅkamā orohitvā pādadhovanaṭṭhāne thavā pāde dhovitvā vihāraṃ pavisitvā mañcake nisīditvā “thokaṃ vissamissāmi”ti kāyaṃ mañcake upanāmesi. Dve pādā bhūmito muttā, sīsaṃca bimbohanamasampattaṃ, etasmim antare anupādāya āsavehi cittaṃ vimucci. Catuiriyāpathavirahitaṃ therassa arahattaṃ. Tena “imasmim sāsane anisino anipanno aṭṭhito acaṅkamanto

ko bhikkhu arahattaṃ patto’’ti vutte ‘‘ānandatthero’’ti vattuṃ vaṭṭati.

Atha therā bhikkhū dutiyadivase bhattakiccaṃ katvā pattacīvaraṃ paṭisāmetvā dhammasabhāyaṃ sannipatitā. Ānandatthero pana attano arahattappattiṃ nīpetukāmo bhikkhūhi saddhiṃ na gato. Bhikkhū yathāvuḍḍhaṃ attano attano pattāsane nisīdantā ānandattherassa āsanaṃ ṭhapetvā nisinnā. Tattha kehici ‘‘etaṃāsanāṃ kassā’’ti vutte ānandassāti. ‘‘Ānando pana kuhiṃ gato’’ti. Tasmīṃ samaye thero cintesi ‘‘idāni mayhaṃ gamanakālo’’ti. Tato attano ānubhāvaṃ dassento pathaviyaṃ nimujjivā attano āsaneyeva attānaṃ dassesi. Ākāsenāgantvā nisīdītipi eke.

Evaṃ nisinne tasmīṃ āyasmante mahākassapatthero bhikkhū āmantesi, ‘‘āvuso, kiṃ paṭhamaṃ saṅgāyāma dhammaṃ vā vinayaṃ vā’’ti? Bhikkhū āhaṃsu, ‘‘bhante mahākassapa, **vinayonāmbuddhasāsanassa āyu, vinaye ṭhite sāsanaṃ ṭhitaṃ hoti**, tasmā paṭhamaṃ vinayaṃ saṅgāyāmā’’ti. ‘‘Kaṃ dhuraṃ katvā vinayo saṅgāyitabbo’’ti? ‘‘Āyasmantaṃ upāli’’nti. ‘‘Kiṃ ānando nappahoti’’ti? ‘‘No nappahoti, apica kho pana sammāsambuddho dharamānoyeva vinayapariyattiṃ nissāya āyasmantaṃ upāliṃ etadagge ṭhapesi – ‘etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvākānaṃ bhikkhūnaṃ vinayadharānaṃ yadidaṃ upālī’’ti (a. ni. 1.228). Tasmā upālitheraṃ pucchitvā vinayaṃ saṅgāyāmāti. Tato thero vinayaṃ pucchanaṭṭhāya attanāva attānaṃ sammāni. Upālithero pi vissajjanatthāya sammāni. Tatrāyaṃ pāli –

Atha kho āyasmā mahākassapo saṅghaṃ nīpesi –

‘‘Suṇātu me, āvuso, saṅgho, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ upāliṃ vinayaṃ puccheyya’’nti.

Āyasmāpi upāli saṅghaṃ nīpesi –

‘‘Suṇātu me, bhante, saṅgho, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ āyasmatā mahākassapena vinayaṃ puṭṭho vissajjeyya’’nti.

Evaṃ attanāva attānaṃ sammānitvā āyasmā, upāli, utṭhāyāsanaṃ ekamaṃ cīvaraṃ katvā there bhikkhū vanditvā dhammāsane nisīdi dantakhacitaṃ bījanaṃ gahetvā. Tato mahākassapatthero upālitheraṃ paṭhamapārājikaṃ ādiṃ katvā sabbaṃ vinayaṃ pucchi, upālithero vissajjesi. Sabbe pañcasatā bhikkhū paṭhamapārājikasikkhāpadaṃ sanidānaṃ katvā ekato gaṇasajjhāyamakaṃsu. Evaṃ sesānipīti sabbaṃ vinayaṭṭhakathāya gahetabbaṃ. Etena nayena saubhatovibhaṅgaṃ sakhandhakaparivāraṃ sakalaṃ vinayapīṭhakaṃ saṅgāyitvā upālithero dantakhacitaṃ bījanaṃ nikkhipitvā dhammāsanaṃ orohitvā vuḍḍhe bhikkhū vanditvā attano pattāsane nisīdi.

Vinayaṃ saṅgāyitvā dhammaṃ saṅgāyitukāmo āyasmā mahākassapatthero bhikkhū pucchi – ‘‘dhammaṃ saṅgāyantehi kaṃ puggalaṃ dhuraṃ katvā dhammo saṅgāyitabbo’’ti? Bhikkhū ‘‘ānandattheraṃ dhuraṃ katvā’’ti āhaṃsu.

Atha kho āyasmā mahākassapo saṅghaṃ nīpesi –

‘‘Suṇātu me, āvuso, saṅgho, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ ānandaṃ dhammaṃ puccheyya’’nti.

Atha kho āyasmā ānando saṅghaṃ nīpesi –

‘‘Suṇātu me, bhante, saṅgho, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ āyasmatā mahākassapena dhammaṃ puṭṭho vissajjeyya’’nti.

Atha kho āyasmā ānando utṭhāyāsanaṃ ekamaṃ cīvaraṃ katvā there bhikkhū vanditvā dhammāsane nisīdi dantakhacitaṃ bījanaṃ gahetvā. Atha mahākassapatthero ānandattheraṃ dhammaṃ pucchi – ‘‘brahmajālaṃ, āvuso ānanda, kattha bhāsita’’nti? ‘‘Antarā ca, bhante, rājagahaṃ antarā ca nāḷandaṃ

rājāgarake ambalaṭṭhikāya’’nti. ‘‘Kaṃ ārabbhā’’ti? ‘‘Suppiyañca paribbājakam brahmadattañca māṇavaka’’nti. Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantaṃ ānandaṃ brahmajālassa nidānampi pucchi, puggalampi pucchi. ‘‘Sāmaññaphalaṃ; panāvuso ānanda, kattha bhāsita’’nti? ‘‘Rājagahe, bhante, jīvakambavane’’ti. ‘‘Kena saddhi’’nti? ‘‘Ajātasattunā vedehiputtana saddhi’’nti. Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantaṃ ānandaṃ sāmaññaphalassa nidānampi pucchi, puggalampi pucchi. Eteneva upāyena pañcapi nikāye pucchi, puṭṭho puṭṭho āyasmā ānando vissajjesi. Ayaṃ **paṭhamamahāsaṅgīti** pañcahi therasatehi katā –

‘‘Satehi pañcahi katā, tena pañcasatāti ca;
Thereheva katattā ca, therikāti pavuccatī’’ti.

Imissā paṭhamamahāsaṅgītiyā vattamānāya sabbaṃ dīghanikāyaṃ majjhimanikāyādiñca pucchitvā anupubbena khuddakanikāyaṃ pucchantena āyasmataṃ mahākassapena ‘‘maṅgalasuttaṃ, āvuso ānanda, kattha bhāsita’’nti evamādivacanāvasāne ‘‘nidānampi pucchi, puggalampi pucchi’’ti ettha nidāne pucchite taṃ nidānaṃ vitthāretvā yathā ca bhāsitaṃ, yena ca suttaṃ, yadā ca suttaṃ, yena ca bhāsitaṃ, yattha ca bhāsitaṃ, yassa ca bhāsitaṃ, taṃ sabbaṃ kathetukāmena ‘‘evaṃ bhāsitaṃ mayā suttaṃ, ekaṃ samayaṃ suttaṃ, bhagavatā bhāsitaṃ, sāvatthiyaṃ bhāsitaṃ, devatāya bhāsita’’nti etamatthaṃ dassentena āyasmataṃ ānandena vuttaṃ ‘‘evaṃ me suttaṃ – ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvatthiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme... pe... bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsī’’ti. Evamidam āyasmataṃ ānandena vuttaṃ, tañca pana paṭhamamahāsaṅgītikāle vuttanti veditabbaṃ.

Idāni ‘‘kasmā vutta’’nti ettha vuccate – yasmā ayamāyasmā mahākassapattherena nidānaṃ puṭṭho, tasmānena taṃ nidānaṃ ādito pabhuti vitthāretuṃ vuttaṃ. Yasmā vā ānandaṃ dhammāsane nisinnaṃ vasīgaṇaparivutaṃ disvā ekaccānaṃ devatānaṃ cittamuppannaṃ ‘‘ayamāyasmā vedehamuni pakatīyāpi sakyakulamanvayo bhagavato dāyādo, bhagavatāpi pañcakkhattuṃ etadagge niddiṭṭho, catūhi acchariyaabbhutatthammehi samannāgato, catunnaṃ parisānaṃ piyo manāpo, idāni maññe bhagavato dhammarajjadāyajjaṃ patvā buddho jāto’’ti. Tasmā āyasmā ānando tāsāṃ devatānaṃ cetasā cetoparivitakkamaññāya taṃ abhūtaguṇasambhāvanaṃ anadhivāsento attano sāvakabhāvameva dīpetuṃ āha ‘‘evaṃ me suttaṃ ekaṃ samayaṃ bhagavā ...pe... ajjhabhāsī’’ti. Etthantare pañca arahantasatāni anekāni ca devatāsahassāni ‘‘sādhu sādhu’’ti āyasmantaṃ ānandaṃ abhinandiṃsu, mahābhūmicālo ahosi, nānāvīdhakusumavassaṃ antalikkhato papati, aññāni ca bahūni acchariyāni pāturaheṣuṃ, bahūnañca devatānaṃ saṃvego uppajji ‘‘yaṃ amhehi bhagavato sammukhā suttaṃ, idāneva taṃ parokkhā jāta’’nti. Evamidam āyasmataṃ ānandena paṭhamamahāsaṅgītikāle vadantenāpi iminā kāraṇena vuttanti veditabbaṃ. Ettāvata ca ‘‘**vuttaṃ yena yadā yasmā, cetam vatvā imaṃ vidhi**’’nti imissā addhagāthāya attho pakāsito hoti.

Evamiccā dipāṭhavaṇṇanā

1. Idāni ‘‘**evamiccā dipāṭhassa, atthaṃ nānappakārato**’’ti evamādimātikāya saṅgahitathappakāsanatthaṃ vuccate – evanti ayaṃ saddo upamūpadesasampahaṃsanagaraṇavacanasampañiggahākāranidassanāvadhāraṇādīsu atthesu daṭṭhabbo. Tathā hesa ‘‘evaṃ jātena maccena, kattabbaṃ kusalaṃ bahu’’nti evamādīsu (dha. pa. 53) upamāyaṃ dissati. ‘‘Evaṃ te abhikkamītabbaṃ, evaṃ te paṭikkamītabba’’ntiādīsu (a. ni. 4.122) upadese. ‘‘Evametam bhagavā, evametam sugatā’’ti evamādīsu (a. ni. 3.66) sampahaṃsane. ‘‘Evamevaṃ panāyaṃ vasalī yasmim vā tasmim vā tassa muṇḍakassa samaṇakassa vaṇṇaṃ bhāsati’’ti evamādīsu (saṃ. ni. 1.187) garahaṇe. ‘‘Evaṃ, bhanteti kho te bhikkhū bhagavato paccassosu’’nti evamādīsu (ma. ni. 1.1) vacanasampañiggāhe. ‘‘Evaṃ byā kho ahaṃ, bhante, bhagavatā dhammaṃ desitaṃ ājānāmī’’ti evamādīsu (ma. ni. 1.398) ākāre. ‘‘Ehi tvam, māṇavaka, yena samaṇo ānando tenupasaṅkama, upasaṅkamītvā mama vacanena samaṇaṃ ānandaṃ appābādhaṃ appātāṅkaṃ lahuṭṭhānaṃ balaṃ phāsuvihāraṃ puccha. ‘Subho māṇavo todeyyaputto bhavantaṃ ānandaṃ appābādhaṃ appātāṅkaṃ lahuṭṭhānaṃ balaṃ phāsuvihāraṃ pucchati’’ti, evañca vadehi sādhu kira bhavaṃ ānando yena subhassa māṇavassa todeyyaputtassa nivesanaṃ, tenupasaṅkamatu anukampaṃ upādāyā’’ti evamādīsu (dī. ni. 1.445) nidassane. ‘‘Taṃ kiṃ maññatha kālāmā, ime dhammā kusalā vā akusalā vāti? Akusalā, bhante. Sāvajjā vā anavajjā vāti? Sāvajjā, bhante. Viññugarahitā vā viññuppasatthā vāti? Viññugarahitā, bhante. Samattā samādinnā ahitāya dukkhāya saṃvattanti no vā, kathaṃ vo ettha hotīti?’’

Samattā, bhante, samādinā ahitāya dukkhāya saṃvattanti, evaṃ no ettha hotī’ ti evamādīsu (a. ni. 3.66) avadhāraṇe. Idha pana ākāranidassanāvadhāraṇesu daṭṭhabbo.

Tattha ākāratthena **evaṃ**-saddena etamatthaṃ dīpeti – nānāyanipuṇamanekajjhāsayasamuṭṭhānaṃ atthabyañjanasampannaṃ vividhapāṭihāriyaṃ dhammatthadesanāpaṭivedhagambhīraṃ sabbasattānaṃ sakasakabhāsānurūpato sotapathamāgacchantaṃ tassa bhagavato vacanaṃ sabbappakārena ko samattho viññātuṃ, sabbathāmena pana sotukāmatāṃ janetvāpi evaṃ me sutāṃ, mayāpi ekenākārena sutanti.

Nidassanatthena “nāhaṃ sayambhū, na mayā idaṃ sacchikata” nti attānaṃ parimocento “evaṃ me sutāṃ, mayāpi evaṃ suta” nti idāni vattabbaṃ sakalasuttaṃ nidasseti.

Avadhāraṇatthena “etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakānaṃ bhikkhūnaṃ bahussutānaṃ yadidaṃ ānando, gatimantānaṃ, satimantānaṃ, dhitimantānaṃ, upaṭṭhākānaṃ yadidaṃ ānando” ti (a. ni. 1.219-223) evaṃ bhagavatā pasatthabhāvānurūpaṃ attano dhāraṇabalaṃ dassento sattānaṃ sotukamyataṃ janeti “evaṃ me sutāṃ, tañca kho atthato vā byañjanato vā anūnāmanadhikaṃ, evameva, na aññathā daṭṭhabba” nti.

Me-saddo tīsu atthesu dissati. Tathā hissa “gāthābhigītaṃ me abhojaneyya” nti evamādīsu (su. ni. 81) mayāti attho. “Sādhu me, bhante, bhagavā saṃkhittena dhammaṃ desetū” ti evamādīsu (saṃ. ni. 4.88) mayhanti attho. “Dhammāyādā me, bhikkhave, bhavathā” ti evamādīsu (ma. ni. 1.29) mamāti attho. Idha pana “mayā suta” nti ca “mama suta” nti ca atthadvaye yujjati.

Sutanti ayaṃ sutasaddo saupasaggo anupasaggo ca gamanakhyaṭārāgābhībhūtūpacitānuyogasotaviññeyyasotadvāraviññātādiānekathappabhedo. Tathā hissa “senāya pasuto” ti evamādīsu gacchantoti attho. “Sutadhammassa passato” ti evamādīsu khyātadhammassāti attho. “Avassutā avassutassā” ti evamādīsu (pāci. 657) rāgābhībhūtā rāgābhībhūtassāti attho. “Tumhehi puññaṃ pasutaṃ anappaka” nti evamādīsu (khu. pā. 7.12) upacitanti attho. “Ye jhānappasutā dhīrā” ti evamādīsu (dha. pa. 181) jhānānuyuttāti attho. “Diṭṭhaṃ sutāṃ muta” nti evamādīsu (ma. ni. 1.241) sotaviññeyyanti attho. “Sutadharo sutasannicayo” ti evamādīsu (ma. ni. 1.339) sotadvārānusāraviññātadharoti attho. Idha pana **sutanti** sotaviññānapubbaṅgamāya viññānavīthiyā upadhāritanti vā upadhāraṇanti vāti attho. Tattha yadā me-saddassa mayāti attho, tadā “evaṃ mayā sutāṃ, sotaviññānapubbaṅgamāya viññānavīthiyā upadhārita” nti yujjati. Yadā me-saddassa mamāti attho, tadā “evaṃ mama sutāṃ sotaviññānapubbaṅgamāya viññānavīthiyā upadhāraṇa” nti yujjati.

Evametesu tīsu padesu **evanti** sotaviññānakiccanidassanaṃ. **Meti** vuttaviññānasamaṅgipuggalanidassanaṃ. **Sutanti** assavanabhāvappaṭikkhepato anūnānadhikāvīparītaggahaṇanidassanaṃ. Tathā **evanti** savanādicittānaṃ nānappakārena ārammaṇe pavattabhāvanidassanaṃ. **Meti** attanidassanaṃ. **Sutanti** dhammanidassanaṃ.

Tathā **evanti** niddisittabbadhammanidassanaṃ. **Meti** puggalanidassanaṃ. **Sutanti** puggalakiccanidassanaṃ.

Tathā **evanti** vīthiccittānaṃ ākārapaññattivāsena nānappakāraniddeso. **Meti** kattāraniddeso. **Sutanti** visayaniddeso.

Tathā **evanti** puggalakiccaniddeso. **Sutanti** viññānakiccaniddeso. **Meti** ubhayakiccayuttapuggalaniddeso.

Tathā **evanti** bhāvaniddeso. **Meti** puggalaniddeso. **Sutanti** tassa kiccaniddeso.

Tattha **evanti** ca **meti** ca sacchikaṭṭhaparamatthavasena avijjamānapaññatti. **Sutanti** vijjamānapaññatti. Tathā **evanti** ca **meti** ca taṃ taṃ upādāya vattabbato upādāpaññatti. **Sutanti** diṭṭhādīni upanidhāya vattabbato upanidhāpaññatti.

Ettha ca **evanti** vacanena asammoḥaṃ dīpeti, **sutanti** vacanena sutassa asammosaṃ. Tathā **evanti**

vacanena yonisomanasikāraṃ dīpeti ayoniso manasikaroto nānappakārapaṭivedhābhāvato. **Sutanti** vacanena avikkhepaṃ dīpeti vikkhittacittassa savanābhāvato. Tathā hi vikkhittacitto puggalo sabbasampattiyaṃ vuccamānopi “na mayā sutam, puna bhaṇathā”ti bhaṇati. Yonisomanasikārena cettha attasammāpaṇidhiṃ pubbe katapuññaṭaṅga sādheti, avikkhepena saddhammassavanam sappurisūpanissayaṅga. **Evanti** ca iminā bhaddakena ākārena pacchimakakkadvayasampattiṃ attano dīpeti, **sutanti** savanayogena purimacakkadvayasampattiṃ. Tathā āsayasuddhiṃ payogasuddhiṅga, tāya ca āsayasuddhiyā adhigamabyattiṃ, payogasuddhiyā āgamabyattiṃ.

Evanti ca iminā nānappakārapaṭivedhadīpakena vacanena attano atthapaṭibhānapaṭisambhidāsampadam dīpeti. **Sutanti** iminā sotabbabhedapaṭivedhadīpakena dhammaniruttipaṭisambhidāsampadam dīpeti. **Evanti** ca idaṃ yonisomanasikāradīpakam vacanam bhaṇanto “ete mayā dhammā manasānupekkhitā diṭṭhiyā suppaṭividdhā”ti nīpeti. **Sutanti** idaṃ savanayogadīpakavacanam bhaṇanto “bahū mayā dhammā sutā dhātā vacasā paricitā”ti nīpeti. Tadubhayenapi atthabyañjanapāripūriṃ dīpento savane ādaram janeti.

Evam me sutanti iminā pana sakalenapi vacanena āyasmā ānando tathāgatappaveditam dhammam attano adahanto asappurisabhūmiṃ, atikkamati, sāvakattam paṭijānanto sappurisabhūmiṃ okkamati. Tathā asaddhammā cittaṃ vuṭṭhāpeti, saddhamme cittaṃ paṭiṭṭhāpeti. “Kevalam sutamevetam mayā, tasseva tu bhagavato vacanam arahato sammāsambuddhassā”ti ca dīpento attānam parimoceti, satthāram apadisati, jinavacanam appeti, dhammanettiṃ paṭiṭṭhāpeti.

Apica “evam me suta”nti attanā uppāditabhāvam appaṭijānanto purimassavanam vivaranto “sammukhā paṭiggahitamidaṃ mayā tassa bhagavato catuvesārājjavīsārādassa dasabaladharassa āsabhatthānaṭṭhāyino sīhanādanādino sabbasattuttamassa dhammissarassa dhammarājassa dhammādhipatino dhammadīpassa dhammapaṭisaraṅga saddhammavaracakkavattino sammāsambuddhassa. Na ettha atthe vā dhamme vā pade vā byañjane vā kaṅkhā vā vimati vā kātabbā”ti sabbadevamanussānam imasmim dhamme assaddhiyam vināseti, saddhāsampadam uppādetiṃ veditabbo. Hoti cettha –

“Vināsayati assaddham, saddham vaḍḍheti sāsane;
Evam me sutamiccevam, vadam gotamasāvako”ti.

Ekanti gaṇanaparicchedaniddeso. **Samayanti** paricchinnaniddeso. **Ekam samayanti** aniyamitaparidīpanam. Tattha **samayasaddo** –

Samavāye khaṇe kāle, samūhe hetudiṭṭhisu;
Paṭilābhe pahāne ca, paṭivedhe ca dissati.

Tathā hissa “appeva nāma svepi upasaṅkameyyāma kālaṅga samayaṅga upādāyā”ti evamādīsu (dī. ni. 1.447) samavāyo attho. “Ekova kho, bhikkhave, khaṇo ca samayo ca brahmacariyavāsāyā”ti evamādīsu (a. ni. 8.29) khaṇo. “Uṇhasamayo pariḷāhasamayo”ti evamādīsu (pāci. 358) kālo. “Mahāsamayo pavanasmi”nti evamādīsu samūho. “Samayopi kho te, bhaddāli, appaṭividdho ahosi, bhagavā kho sāvatthiyam viharati, sopi maṃ jānissati, ‘bhaddāli, nāma bhikkhu satthusāsane sikkhāya aparipūrākārī’ti, ayampi kho te bhaddāli samayo appaṭividdho ahosī”ti evamādīsu (ma. ni. 2.135) hetu. “Tena kho pana samayena uggāhamāno paribbājako samaṇamuṇḍikāputto samayappavādake tindukācīre ekasālake mallikāya ārāme paṭivasatī”ti evamādīsu (ma. ni. 2.260) diṭṭhi.

“Diṭṭhe dhamme ca yo attho, yo cattho samparāyiko;
Atthābhisamayā dhīro, paṇḍitoti pavuccatī”ti. (saṃ. ni. 1.129) –

Evamādīsu paṭilābho. “Sammā mānābhisamayā antamakāsi dukkhassā”ti evamādīsu (ma. ni. 1.28) pahānam. “Dukkhassa pīḷanaṭṭho saṅkhataṭṭho santāpaṭṭho vipariṇāmatṭho abhisamayaṭṭho”ti evamādīsu (paṭi. ma. 2.8) paṭivedho. Idha panassa kālo attho. Tena ekam samayanti saṃvaccharautumāsaaḍḍhamāsarattidivapubbaṅgamajjhanhikasāyanhapaṭhamamajjhima-pacchimayāmahuttādīsu kālakhyesu samayesu ekam samayanti dīpeti.

Ye vā ime gabbhokkantisamayo jāṭisamayo saṃvegasamayo abhinikkhamanasamayo dukkarakārikasamayo mārāvijayasamayo abhisambodhisamayo diṭṭhadhammasukhavihārasamayo desanāsamayo parinibbānasamayoti evamādayo bhagavato devamanussesu ativiya pakāsā anekakālakhyā eva samayā. Tesu samayesu desanāsamayasaṅkhātāṃ ekam samayanti vuttaṃ hoti. Yo cāyaṃ ñāṇakaruṇākiccasamayesu karuṇākiccasamayo, attahitaparahitappaṭipattisamayesu parahitappaṭipattisamayo, sannipatitānaṃ karaṇiyadvayasamayesu dhammikathāsamayo, desanāpaṭipattisamayesu desanāsamayo, tesupi samayesu yaṃ kiñci sandhāya “ekam samaya”nti vuttaṃ hoti.

Etthāha – atha kasmā yathā abhidhamme “yasmim samaye kāmāvacara”nti ca ito aññesu suttapadesu “yasmim samaye, bhikkhave, bhikkhu vivicceva kāmehī”ti ca bhumavacanaena niddeso kato, vinaye ca “tena samayena buddho bhagavā”ti karaṇavacanaena, tathā akatvā idha “ekam samaya”nti upayogavacananiddeso katoti. Tattha tathā, idha ca aññathā atthasambhavato. Tattha hi abhidhamme ito aññesu suttapadesu ca adhikaraṇattho bhāvenabhāvalakkhaṇattho ca sambhavati. Adhikaraṇaṅhi kālatho samūhattho ca samayo, tattha vuttānaṃ phassādiddhammānaṃ khaṇasamavāyahetusāṅkhātassa ca samayassa bhāvena tesam bhāvo lakkhīyati, tasmā tadatthajotanattham tattha bhumavacananiddeso kato.

Vinaye ca hetvattho karaṇattho ca sambhavati. Yo hi so sikkhāpadapaññattisamayo sārīputtādīhipi dubbhāṇeyyo, tena samayena hetubhūtena karaṇabhūtena ca sikkhāpadāni paññapento sikkhāpadapaññattihetuṅca apekkhamāno bhagavā tattha tattha vihāsi, tasmā tadatthajotanattham tattha karaṇavacananiddeso kato.

Idha pana aññasmiṅca evaṃjātike suttantapāṭhe accantasam yogattho sambhavati. Yaṅhi samayaṃ bhagavā imaṃ aññaṃ vā suttantaṃ desesi, accantameva taṃ samayaṃ karuṇāvihārena vihāsi. Tasmā tadatthajotanattham idha upayogavacananiddeso katoti viññeyyo. Hoti cettha –

“Taṃ taṃ atthamapekkhitvā, bhummena karaṇena ca;
Aññatra samayo vutto, upayogena so idhā”ti.

Bhagavāti guṇavisiṭṭhasattuttamagarugāravādhivacanametaṃ. Yathāha –

“Bhagavāti vacanaṃ seṭṭhaṃ, bhagavāti vacanamuttamaṃ;
Garu gāravayutto so, bhagavā tena vuccatī”ti.

Catubbidhaṅhi nāmaṃ āvatthikaṃ, liṅgikaṃ, nemittakaṃ, adhiccasamuppananti. Adhiccasamuppannaṃ nāma “yadicchaka”nti vuttaṃ hoti. Tattha vaccho dammo balibaddhoti evamādi āvatthikaṃ, daṇḍī chattī sikhī karīti evamādi liṅgikaṃ, tevijjo chaḷabhiññoti evamādi nemittakaṃ, sirivaḍḍhako dhanavaḍḍhakoti evamādi vacanatthamanapekkhitvā pavattaṃ adhiccasamuppannaṃ. Imaṃ pana bhagavāti nāmaṃ guṇanemittakaṃ, na mahāmāyāya, na suddhodanamahārājena, na asītiyā ñāṭisahasseehi kataṃ, na sakkasantusitādīhi devatāvisesehi kataṃ. Yathāha āyasmā sārīputtatthero “bhagavāti netam nāmaṃ mātaraṃ kataṃ...pe... sacchikā paññatti yadidaṃ bhagavā”ti (mahāni. 84).

Yaṃ guṇanemittakañcetaṃ nāmaṃ, tesam guṇānaṃ pakāsanattham imaṃ gāthaṃ vadanti –

“Bhagī bhajī bhāgī vibhattavā iti,
Akāsi bhagganti garūti bhāgyavā;
Bahūhi ñāyehi subhāvitattano,
Bhavantago so bhagavāti vuccatī”ti.

Niddesādīsu (mahāni. 84; cūḷani. ajitamāṇavapucchānidessa 2) vuttanayeneva cassa attho daṭṭhabbo.

Ayaṃ pana aparo pariyaṃ –

“Bhāgyavā bhaggavā yutto, bhagehi ca vibhattavā;

Bhattavā vantagamano, bhavesu bhagavā tato’’ti.

Tattha ‘‘vaṇṇāgamo vaṇṇavipariyāyo’’ti evaṃ nirutilakkhaṇaṃ gaheṭvā saddanayena vā pisodarādipakkhepalakkhaṇaṃ gaheṭvā yasmā lokiyalokuttarasukhābhiniḃbattakaṃ dānasīlādipārappattaṃ bhāgyamassa atthi, tasmā bhāgyavāti vattabbe bhagavāti vuccatīti nītabbaṃ. Yasmā pana lobhadosamohaviparītamanasikāraahirikānottappakodhūpanāhamakkhapalā-issāmacchariyamāyāsāṭṭheyayathambhasārambhamānātimānamadapamādataṇhāvijjātividhākusalamūladuccarita-saṃkilesamalavisamasaññāvitakkapapañcacatubbidhavipariyesaāsavaganthaoghayogaagatitaṇhupādāna-pañcacetokhilavinibandhanīvaraṇābhinandanachavivādamūlataṇhākāyasattānusaya-atṭhamicchattanavataṇhāmūlakadasākusalakammamapathadvāsaṭṭhidiṭṭhigata-atṭhasatataṇhāvīcaritappabhedasabbadarathaparīlāhakilesasatasahassāni, saṅkhepato vā pañca kilesakkhandhaabhisāṅkhāramaccudevaputtamāre abhañji, tasmā **bhaggattā etesaṃ parissayānaṃ bhaggavāti** vattabbe **bhagavāti** vuccati. Āha cettha –

‘‘Bhaggarāgo bhaggadoso, bhaggamoho anāsavo;
Bhaggāssa pāpakā dhammā, bhagavā tena vuccatī’’ti.

Bhāgyavatāya cassa satapuññalakkhaṇadharassa rūpakāyasampatti dīpitā hoti, bhaggadosatāya dhammakāyasampatti. Tathā lokiyasariḃkhakānaṃ bahumānabhāvo, gahaṭṭhapabbajitehi abhigamanīyatā. Tathā abhigatānañca nesaṃ kāyacittadukkhāpanayane paṭibalabhāvo, āmisadānadhammadānehi upakāritā. Lokiyalokuttarasukhehi ca saṃyojanasamatthā dīpitā hoti.

Yasmā ca loke issariyadhammayasasirikāmapayattesu chasu dhammesu bhagasaddo vattati, paramañcassa sakacitte issariyaṃ, aṇimālaghimādikaṃ vā lokiyasammataṃ sabbākāraparipūraṃ atthi, tathā lokuttaro dhammo, lokattayabyāpako yathābhuccaguṇādhigato ativiya parisuddho yaso, rūpakāyadassanabyāvaṭajanayanamanappasādajananasamatthā sabbākāraparipūrā sabbaṅgapaccaṅgasirī, yaṃ yaṃ anena icchitaṃ patthitaṃ attahitaṃ parahitaṃ vā, tassa tassa tatheva abhinipphannattā icchitathanipphattisaññito kāmo, sabbalokagarubhāvappattihetubhūto sammāvāyāmasāṅkhāto payatto ca atthi, tasmā imehi bhagehi yuttattāpi **bhagā assa santīti** iminā atthena ‘‘bhagavā’’ti vuccati.

Yasmā pana kusalādibhedehi sabbadhamme, khandhāyatanadhātusaccaindriyapaṭiccasamuppādādīhi vā kusalādiddhamme, pīlanasaṅkhatasantāpavipariṇāmatṭhena vā dukkhamariyasaccaṃ, āyūhananidānasamāyogapalibodhatṭhena samudayaṃ, nissaraṇavivekāsaṅkhataamataṭṭhena nirodhaṃ, niyyānikahetudassanādhīpateyyaṭṭhena maggaṃ vibhattavā, vibhajitvā vivaritvā desitavāti vuttaṃ hoti, tasmā **vibhattavāti** vattabbe ‘‘bhagavā’’ti vuccati.

Yasmā ca esa dibbrahmaariyavihāre kāyacittaupadhiviveke suññatāppaṇihitānimittavimokkhe aññe ca lokiyalokuttare uttarimanussadhamme bhaji sevi bahulamakāsi, tasmā **bhattavāti** vattabbe ‘‘bhagavā’’ti vuccati.

Yasmā pana tīsu bhavesu taṇhāsāṅkhātaṃ gamanaṃ anena vantaṃ, tasmā **bhavesu vantagamanoti** vattabbe bhavasaddato bhakāraṃ gamanasaddato gākāraṃ vantasaddato vakārañca dīghaṃ katvā ādāya ‘‘bhagavā’’ti vuccati, yathā loke ‘‘mehanassa khassa mālā’’ti vattabbe ‘‘mekhalā’’ti.

Ettāvatā cettha **evaṃ me sutanti** vacanena yathāsutaṃ yathāpariyattaṃ dhammaṃ desento paccakkhaṃ katvā bhagavato dhammasarīraṃ pakāseti, tena ‘‘nayaīdaṃ atītasatthukaṃ pāvacaṇaṃ, ayaṃ vo satthā’’ti bhagavato adassanena ukkaṇṭhitajanaṃ samassāseti.

Ekam samayaṃ bhagavāti vacanena tasmim samaye bhagavato avijjāmānabhāvaṃ dassento rūpakāyapariniḃbānaṃ dasseti. Tena ‘‘evaṃvidhassa imassa ariyadhammassa desetā dasabaladharo vajjiraṅghātākāyo sopi bhagavā parinibbuto, tattha kenaññena jīvite āsā janetabbā’’ti jīvitamadattaṃ janaṃ saṃvejeti, saddhamme cassa ussāhaṃ janeti.

Evanti ca bhaṅanto desanāsampattiṃ niddisati, **me sutanti** sāvakasampattiṃ, **ekaṃ samayanti** kālasampattiṃ, **bhagavāti** desakasampattiṃ.

Sāvattthiyaṃ viharatīti ettha **sāvattthīti** savatthassa isino nivāsaṭṭhānabhūtaṃ nagaraṃ, yathā kākandī mākandīti, evaṃ itthilingavasena sāvattthīti vuccati, evaṃ akkharacintakā. Aṭṭhakathācariyā pana bhaṅanti “yaṃkiñci manussānaṃ upabhogaparibhogaṃ sabbamettha atthī”ti sāvattthī. Satthasamāyoge ca “kiṃ bhaṅdamatthī”ti pucchite “sabbamatthī”ti vacanamupādāya sāvattthī.

“Sabbadā sabbūpakaraṇaṃ, sāvattthiyaṃ samohitaṃ;
Tasmā sabbamupādāya, sāvattthīti pavuccati.

“Kosalānaṃ puraṃ rammaṃ, dassaneyyaṃ manoramaṃ;
Dasahi saddehi avivittaṃ, annapānasamāyutaṃ.

“Vuḍḍhiṃ vepullataṃ pattaṃ, iddhaṃ phītaṃ manoramaṃ;
Āḷakamandāva devānaṃ, sāvattthipuramuttama”nti. (ma. ni. aṭṭha. 1.14);

Tassaṃ **sāvattthiyaṃ**. Samīpatthe bhummavacanaṃ.

Viharatīti avisesena iriyāpathadibbrahmaariyavihāresu aññataravihārasamaṅgiparidīpanametāṃ. Idha pana ṭhānagamanāsanāsayanappabhedesu iriyāpathesu aññatarairiyāpathasamāyogaparidīpanaṃ, tena ṭhitopi gacchantopi nisinnopi sayānopi bhagavā viharaticceva veditabbo. So hi ekaṃ iriyāpathabādhanāṃ aparena iriyāpathena vicchindītvā aparipatanāṃ attabhāvaṃ harati pavatteti. Tasmā viharatīti vuccati.

Jetavaneti ettha attano paccatthikajanaṃ jinātīti jeto, raññā vā attano paccatthikajane jite jātoti jeto, maṅgalakamyatāya vā tassa evaṃ nāmameva katantipi jeto. Vanayatīti vanaṃ, attasampadāya sattānaṃ bhattiṃ kāreti, attani sinehaṃ uppādetīti attho. Vanute iti vā vanaṃ, nānāvīdhakusumagandhasammodamattakokilādivihaṅgavirutehi mandamālūtacalitarukkhasākhāvīṭapapupphaphalapallavapalāsehi ca “etha maṃ paribhuñjathā”ti pāṇino yācati viyāti attho. Jetassa vanaṃ jetavanaṃ. Tañhi jetena rājakumārena ropitaṃ saṃvaḍḍhitaṃ paripālitaṃ, so ca tassa sāmī ahoṣi, tasmā jetavananti vuccati. Tasmīṃ **jetavane**.

Anāthapiṇḍikassa ārāmeti ettha sudatto nāma so gahapati mātāpitūhi katanāmavasena, sabbakāmasamiddhitāya tu vigatamalamaccheratāya karuṇādiguṇasamaṅgitāya ca niccakālaṃ anāthānaṃ piṇḍaṃ adāsi, tena anāthapiṇḍikoti saṅkhyāṃ gato. Āramanti ettha pāṇino, visesena vā pabbajitāti ārāmo, tassa pupphaphalapallavādisobhanatāya nātidūranāccāsannatādīpañcavidhasenāsanāṅgasampattiyā ca tato tato āgamma ramanti abhiramanti anukkaṅṭhitā hutvā nivasantīti attho. Vuttappakārāya vā sampattiyā tattha tattha gatepi attano abbhantaramyeva ānetvā rametīti ārāmo. So hi anāthapiṇḍikena gahapatīnā jetassa rājakumārassa hatthato aṭṭhārasahiraññakoṭṭisaṅthārena kiṇitvā aṭṭhārasahiraññakoṭṭiṃ senāsanāṃ kārapetvā aṭṭhārasahiraññakoṭṭiṃ vihāramahaṃ niṭṭhāpetvā evaṃ catupaññāsāya hiraññakoṭṭipariccāgena buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa niyyātito, tasmā “anāthapiṇḍikassa ārāmo”ti vuccati. Tasmīṃ **anāthapiṇḍikassa ārāme**.

Ettha ca “jetavane”ti vacanaṃ purimasāmparikkitaṃ, “anāthapiṇḍikassa ārāme”ti pacchimasāmparikkitaṃ. Kimetesāṃ parikkittane payojananti? Vuccate – adhikārato tāva “kattha bhāsita”nti pucchāniyamakaraṇaṃ aññesaṃ puññakāmānaṃ diṭṭhānugatiāpajjane niyojanañca. Tattha hi dvārakoṭṭhakapāsādamāpane bhūmivikkayaladdhā aṭṭhārasa hiraññakoṭṭiyo anekakoṭṭiagghanakā rukkhā ca jetassa pariccāgo, catupaññāsa koṭṭiyo anāthapiṇḍikassa. Yato tesāṃ parikkittanena “evaṃ puññakāmā puññāni karontī”ti dassento āyasmā ānando aññepi puññakāme tesāṃ diṭṭhānugatiāpajjane niyojenti. Evamettha puññakāmānaṃ diṭṭhānugatiāpajjane niyojanaṃ payojananti veditabbaṃ.

Etthāha – “yadi tāva bhagavā sāvattthiyaṃ viharati, ‘jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme’ti na vattabbaṃ. Atha tattha viharati, ‘sāvattthiya’nti na vattabbaṃ. Na hi sakkā ubhayattha ekaṃ samayaṃ viharitu”nti.

Vuccate – nanu vuttametam “samīpatthe bhummavacana”nti, yato yathā gaṅgāyamunādīnaṃ samīpe goyūthāni carantāni “gaṅgāya caranti, yamunāya caranti”ti vuccanti, evamidhāpi yadidaṃ sāvattihīya samīpe jetavanam anāthapiṇḍikassa ārāmo, tattha viharanto vuccati “sāvattihīyam viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme”ti veditabbo. Gocaragāmanidassanattham hissa sāvattihivacanam, pabbajitānurūpanivāsattāhananidassanattham sesavacanam.

Tattha sāvattihikittanena bhagavato gahaṭṭhānuggahakaraṇam dasseti, jetavanādikittanena pabbajitānuggahakaraṇam. Tathā purimena paccayaggahaṇato attakilamathānuyogavivajjanam, pacchimena vatthukāmappahānato kāmasukhallikānuyogavajjanūpāyadassanam. Purimena ca dhammadesanābhīyogam, pacchimena vivekādhimuttim. Purimena karuṇāya upagamanam, pacchimena ca paññāya apagamanam. Purimena sattānam hitasukhanipphādanādhimuttitam, pacchimena parahitasukhakarane nirupalepatam. Purimena dhammikasukhāpariccāganimittam phāsuvihāram, pacchimena uttarimanussadhammānuyoganimittam. Purimena manussānam upakārabahulatam, pacchimena devānam. Purimena loke jātassa loke saṃvaḍḍhabhāvam, pacchimena lokena anupalittatanti evamādi.

Athāti avicchedatthe, **khoti** adhikārantaranidassanatthe nipāto. Tena avicchinneyeva tattha bhagavato vihāre idamadhikārantaram udapādīti dasseti. Kiṃ tanti? **Aññatarā devatāti**adi. Tattha **aññatarāti** aniyamitaniddeso. Sā hi nāmagottato apākaṭā, tasmā “aññatarā”ti vuttā. Devo eva devatā, itthipurisasādhāraṇametam. Idha pana puriso eva, so devaputto kintu, sādharāṇanāmasena devatāti vutto.

Abhikkantāya rattiyāti ettha abhikkantasaddo khayasundarābhirūpaabbhanumodanādīsu dissati. Tattha “abhikkantā, bhante, ratti, nikkhanto paṭhamo yāmo, ciranisino bhikkhusaṅgho, uddisatu, bhante, bhagavā bhikkhūnam pātimokkha”nti evamādīsu (cūlava. 383; a. ni. 8.20) khaye dissati. “Ayaṃ imesaṃ catunnam puggalānam abhikkantataro ca paṇītataro cā”ti evamādīsu (a. ni. 4.100) sundare.

“Ko me vandati pādāni, iddhiyā yasasā jalam;
Abhikkantena vaṇṇena, sabbā obhāsayaṃ disā”ti. (vi. va. 857); –

Evamādīsu abhirūpe. “Abhikkantam, bho gotama, abhikkantam, bho gotamā”ti evamādīsu (a. ni. 2.16; pārā. 15) abbhanumodane. Idha pana khaye. Tena **abhikkantāya rattiyāti** parikkhīṇāya rattiyāti vuttam hoti.

Abhikkantavaṇṇāti ettha abhikkantasaddo abhirūpe, vaṇṇasaddo pana chaviṭhulikulavaggakāraṇasaṅghānapamāṇarūpāyanādīsu dissati. Tattha “suvaṇṇavaṇṇosi bhagavā”ti evamādīsu (ma. ni. 2.399; su. ni. 553) chaviyam. “Kadā saññūḷhā pana te gahapati ime samaṇassa gotamassa vaṇṇā”ti evamādīsu (ma. ni. 2.77) thutiyam. “Cattārome, bho gotama, vaṇṇā”ti evamādīsu (dī. ni. 3.115) kulavagge. “Atha kena nu vaṇṇena, gandhathenoti vuccati”ti evamādīsu (saṃ. ni. 1.234) kāraṇe. “Mahantam hatthirājavaṇṇam abhinimminivā”ti evamādīsu (saṃ. ni. 1.138) saṅghāne. “Tayo pattassa vaṇṇā”ti evamādīsu pamāṇe. “Vaṇṇo gandho raso oḷā”ti evamādīsu rūpāyatane. So idha chaviyam datṭhabbo. Tena **abhikkantavaṇṇāti** abhirūpacchavīti vuttam hoti.

Kevalakappanti ettha kevalasaddo anavasesayebhuyyaabyāmissānatirekadalhatthavisamyoḡādiānekatho. Tathā hissa “kevalaparipuṇṇam parisuddham brahmacariya”nti evamādīsu (pārā. 1) anavasesatā attho. “Kevalakappā ca aṅgamāgadhā pahūtam khādanīyam bhojanīyam ādāya upasaṅkamissanti”ti evamādīsu (mahāva. 43) yebhuyyatā. “Kevalassa dukkhakkhandhassa samudayo hoti”ti evamādīsu (vibha. 225) abyāmissatā. “Kevalam saddhāmatkam nūna ayamāyasmā”ti evamādīsu (mahāva. 244) anatiyekatā. “Āyasmato, bhante, anuruddhassa bāhiyo nāma saddhivihāriko kevalakappam saṅghabhedāya ṭhito”ti evamādīsu (a. ni. 4.243) dalhatthatā. “Kevalī vusitavā uttamapurisoti vuccati”ti evamādīsu (saṃ. ni. 3.57) visamyoḡo. Idha panassa anavasesattamattho adhippeto.

Kappasaddo panāyam abhisaddahanavohārakālapaññattichedanavikappalesasamantabhāvādiānekatho. Tathā hissa “okappaṇīyametaṃ bho gotamassa, yathā taṃ arahato sammāsambuddhassā”ti evamādīsu (ma. ni. 1.387) abhisaddahanamattho. “Anujānāmi, bhikkhave, pañcahi samaṇakappehi phalam paribhuñjitu”nti evamādīsu (cūlava. 250) vohāro. “Yena sudaṃ niccakappam viharāmī”ti evamādīsu (ma. ni. 1.387) kālo.

“Iccāyasmā kappo”ti evamādīsu (su. ni. 1098; cūḷani. kappamāṇavapucchā 117, kappamāṇavapucchānidessa 61) paññatti. “Alaṅkato kappitakesamassū”ti evamādīsu (jā. 2.22.1368) chedanam. “Kappati dvaṅgulakappo”ti evamādīsu (cūḷava. 446) vikappo. “Atthi kappo nipajjitu”nti evamādīsu (a. ni. 8.80) lesa. “Kevalakappam veḷuvanaṃ obhāsetvā”ti evamādīsu (saṃ. ni. 1.94) samantabhāvo. Idha panassa samantabhāvo attho adhippeto. Yato **kevalakappam jetavananti** ettha anavasesam samantato jetavananti evamattho daṭṭhabbo.

Obhāsetvāti ābhāya pharivā, candimā viya sūriyo viya ca ekobhāsam ekapajjotaṃ karitvāti attho.

Yena bhagavā tenupasaṅkamīti bhummatthe karaṇavacanam. Yato yattha bhagavā, tattha upasaṅkamīti evamettha attho daṭṭhabbo. Yena vā karaṇena bhagavā devamanussehi upasaṅkamitabbo, teneva karaṇena upasaṅkamīti evampettha attho daṭṭhabbo. Kena ca karaṇena bhagavā upasaṅkamitabbo? Nānappakāraguṇavisēsādhigamādhippāyena, sādurasaphalūpabhogādhippāyena dijagaṇehi niccaphalitamahārukko viya. **Upasaṅkamīti** ca gatāti vuttaṃ hoti. **Upasaṅkamitvāti** upasaṅkamanapariyosānadīpanam. Atha vā evaṃ gatā tato āsannataram ṭhānam bhagavato samīpasaṅkhātaṃ gantvāti vuttaṃ hoti. **Bhagavantam abhivādetvāti** bhagavantam vanditvā paṇamitvā namassitvā.

Ekamantanti bhāvanapuṃsakaniddeso ekokāsam ekapassanti vuttaṃ hoti. Bhummatthe vā upayogavacanam. **Aṭṭhāsīti** nisajjādipaṭikkhepo, ṭhānam kappesi, ṭhitā ahosīti attho.

Katham ṭhitā pana sā ekamantaṃ ṭhitā ahūti?

“Na pacchato na purato, nāpi āsannadūrato;
Na kacche nopi paṭivāte, na cāpi oṇatunṇate;
Ime dose vivajjetvā, ekamantaṃ ṭhitā ahū”ti.

Kasmā panāyam aṭṭhāsīti eva, na nisīdīti? Lahum nivattitukāmatāya. Devatāyo hi kañcideva atthavasam paṭicca sucipuriso viya vaccaṭṭhānam manussalokaṃ āgacchanti. Pakatiyā pana tāsam yojanasatato pabhuti manussaloko duggandhatāya paṭikūlo hoti, na ettha abhiramanti, tena sā āgatakiccaṃ katvā lahum nivattitukāmatāya na nisīdi. Yassa ca gamanādiiriyāpathaparissamassa vinodanattaṃ nisīdanti, so devānam parissamo natthi, tasmāpi na nisīdi. Ye ca mahāsāvaka bhagavantam parivāretvā ṭhitā, te patimāneti, tasmāpi na nisīdi. Apica bhagavati gāraveneva na nisīdi. Devatānañhi nisīditukāmānam āsanam nibbattati, tam anicchamānā nisajjāya cittampi akatvā ekamantaṃ aṭṭhāsīti.

Ekamantaṃ ṭhitā kho sā devatāti evaṃ imehi karaṇehi ekamantaṃ ṭhitā kho sā devatā. **Bhagavantam gāthāya ajjhabhāsīti** bhagavantam akkharapadaniamitaganthitena vacanena abhāsīti attho. Katham? **Bahū devā manussā ca...pe... brūhi maṅgalamuttamanti.**

Maṅgalapañhasamuṭṭhānakathā

Tattha yasmā “**evamiccādipāṭhassa, attham nānappakārato. Vaṇṇayanto samuṭṭhānam, vatvā**”ti mātikā ṭhapitā, tassa ca samuṭṭhānassa ayam vattabbatāya okāso, tasmā maṅgalapañhasamuṭṭhānam tāva vatvā pacchā imesaṃ gāthāpadānamattham vaṇṇayissāmi. Kiñca maṅgalapañhasamuṭṭhānam? Jambudīpe kira tattha tattha nagaradvārasanthāgārasabhādīsu mahājano sannipatitvā hiraññasuvaṇṇam datvā nānappakāram sītāharaṇādikathaṃ kathāpeti, ekekā kathā catumāsaccayena niṭṭhāti. Tattha ekadivasam maṅgalakathā samuṭṭhāsīti “kiṃ nu kho maṅgalam, kiṃ diṭṭham maṅgalam, sutam maṅgalam, mutam maṅgalam, ko maṅgalam jānāti”ti.

Atha diṭṭhamaṅgaliko nāmeko puriso āha “aham maṅgalam jānāmi, diṭṭham loke maṅgalam diṭṭham nāma abhimaṅgalasammataṃ rūpaṃ. Seyyathidaṃ – idhekacco kālasseva vuṭṭhāya cātakasakuṇam vā passati, beluvalaṭṭhiṃ vā gabbhiniṃ vā kumārake vā alaṅkatapaṭiyatte puṇṇaghaṭe vā allaroḥitamaccham vā ājaññam vā ājaññaratham vā usabham vā gāvim vā kapilam vā, yaṃ vā panaññampi kiñci evarūpaṃ abhimaṅgalasammataṃ rūpaṃ passati, idaṃ vuccati diṭṭhamaṅgala”nti. Tassa vacanam ekacce aggahesum,

ekacce na aggahesum. Ye na aggahesum, te tena saha vivadiṃsu.

Atha sutamaṅgaliko nāma eko puriso āha – “cakkhunāmetam, bho, sucimpi passati asucimpi, tathā sundarampi, asundarampi, manāpampi, amanāpampi. Yadi tena diṭṭham maṅgalaṃ siyā, sabbampi maṅgalaṃ siyā. Tasmā na diṭṭham maṅgalaṃ, apica kho pana sutam maṅgalaṃ. Sutam nāma abhimaṅgalasammato saddo. Seyyathidaṃ? Idhekacco kālasseva vuṭṭhāya vaḍḍhāti vā vaḍḍhamānāti vā puṇṇāti vā phussāti vā sumanāti vā sirīti vā sirivaḍḍhāti vā ajja sunakkhattam sumuhuttam sudivasam sumaṅgalanti evarūpaṃ vā yaṃkiñci abhimaṅgalasammataṃ saddaṃ suṇāti, idaṃ vuccati sutamaṅgala”nti. Tassāpi vacanaṃ ekacce aggahesum, ekacce na aggahesum. Ye na aggahesum, te tena saha vivadiṃsu.

Atha mutamaṅgaliko nāmeko puriso āha “sotampi hi nāmetam, bho, sādhumpi asādhumpi manāpampi amanāpampi saddaṃ suṇāti. Yadi tena sutam maṅgalaṃ siyā, sabbampi maṅgalaṃ siyā. Tasmā na sutam maṅgalaṃ, apica kho pana mutam maṅgalaṃ. Mutam nāma abhimaṅgalasammataṃ gandharasaphoṭṭhabbam. Seyyathidaṃ – idhekacco kālasseva vuṭṭhāya padumagandhādipupphagandham vā ghāyati, phussadantakaṭṭham vā khādāti, pathaviṃ vā āmasati, haritasassaṃ vā allagomayaṃ vā kacchapam vā tilam vā puppham vā phalam vā āmasati, phussamattikāya vā sammā limpati, phussasāṭakaṃ vā nivāseti, phussaveṭṭhanam vā dhāreti. Yam vā panaññampi kiñci evarūpaṃ abhimaṅgalasammataṃ gandham vā ghāyati, rasam vā sāyati, phoṭṭhabbam vā phusati, idaṃ vuccati mutamaṅgala”nti. Tassāpi vacanaṃ ekacce aggahesum, ekacce na aggahesum.

Tattha na diṭṭhamaṅgaliko sutamutamaṅgalike asakkhi nāpetum, na tesam aññataro itare dve. Tesu ca manussesu ye diṭṭhamaṅgalikassa vacanaṃ gaṇhiṃsu, te “diṭṭhamyeva maṅgala”nti gatā. Ye sutamutamaṅgalikānaṃ, te “sutamyeva mutamyeva maṅgala”nti gatā. Evamayaṃ maṅgalakathā sakalajambudīpe pākāṭā jātā.

Atha sakalajambudīpe manussā gumbagumbā hutvā “kiṃ nu kho maṅgala”nti maṅgalāni cintayiṃsu. Tesam manussānaṃ ārakkhadevatā taṃ katham sutvā tatheva maṅgalāni cintayiṃsu. Tāsam devatānaṃ bhummadevatā mittā honti, atha tato sutvā bhummadevatāpi tatheva maṅgalāni cintayiṃsu, tāsam devatānaṃ ākāsaṭṭhadevatā mittā honti, ākāsaṭṭhadevatānaṃ catumahārājikā devatā mittā honti, etenupāyena yāva sudassīdevatānaṃ akaniṭṭhadevatā mittā honti, atha tato sutvā akaniṭṭhadevatāpi tatheva gumbagumbā hutvā maṅgalāni cintayiṃsu. Evaṃ yāva dasasahassacakkavālesu sabbattha maṅgalacintā udapādi. Uppannā ca “idaṃ maṅgalaṃ idaṃ maṅgala”nti vinicchayamānāpi appattā eva vinicchayaṃ dvādasa vassāni aṭṭhāsi. Sabbe manussā ca devā ca brahmāno ca ṭhapetvā ariyasāvake diṭṭhasutamutavasena tidhā bhinnā. Ekopi “idameva maṅgala”nti yathābhuccato niṭṭhaṅgato nāhosi, maṅgalakolāhalaṃ loke uppajji.

Kolāhalaṃ nāma pañcavidham kappakolāhalaṃ, cakkavattikolāhalaṃ, buddhakolāhalaṃ, maṅgalakolāhalaṃ, moneyyakolāhalanti. Tattha kāmāvacaradevā muttasirā vikiṇṇakesā rudammukhā assūni hatthehi puñchamānā rattavatthanivatthā ativiya virūpavesadhārino hutvā “vassasatasahassaccayena kappuṭṭhānaṃ hohiti, ayaṃ loko vinassissati, mahāsamuddo sussissati, ayañca mahāpathavī sineru ca pabbatarājā uḍḍhayhissati vinassissati, yāva brahmalokā lokavināso bhavissati, mettaṃ mārisā bhāvētha, karuṇaṃ muditaṃ upekkhaṃ mārisā bhāvētha, mātaraṃ upaṭṭhahatha, pitaraṃ upaṭṭhahatha, kule jeṭṭhāpacāyino hotha, jāgaratha mā pamādatthā”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **kappakolāhalaṃ** nāma.

Kāmāvacaradevāyeva “vassasatassaccayena cakkavattirājā loke uppajjissatī”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **cakkavattikolāhalaṃ** nāma. Suddhāvāsā pana devā brahmābharaṇena alaṅkaritvā brahmaveṭṭhanaṃ sīse katvā pītisomanassajātā buddhaguṇavādino “vassasahassaccayena buddho loke uppajjissatī”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **buddhakolāhalaṃ** nāma. Suddhāvāsā eva devā devamanussānaṃ cittaṃ ñatvā “dvādasannaṃ vassānaṃ accayena sammāsambuddho maṅgalaṃ kathessatī”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **maṅgalakolāhalaṃ** nāma. Suddhāvāsā eva devā “sattannaṃ vassānaṃ accayena aññataro bhikkhu bhagavatā saddhiṃ samāgamma moneyyappaṭipadaṃ pucchissatī”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **moneyyakolāhalaṃ** nāma. Imesu pañcasu kolāhalesu devamanussānaṃ idaṃ maṅgalakolāhalaṃ loke uppajji.

Atha devesu ca manussesu ca vicinitvā vicinitvā maṅgalāni alabhamānesu dvādasannaṃ vassānaṃ accayena tāvatimsakāyikā devatā saṅgamma samāgamma evaṃ samacintesuṃ “seyyathāpi nāma gharasāmiko antogharajanānaṃ, gāmasāmiko gāmaṃvāsīnaṃ, rājā sabbamanussānaṃ, evameva ayaṃ sakko devānamindo amhākaṃ aggo ca seṭṭho ca yadidaṃ puññaṃ tejena issariyena paññāya dvinnāṃ devalokānaṃ adhipati, yaṃnūna mayaṃ sakkaṃ devānamindaṃ etamatthaṃ puccheyyāma”ti. Tā sakkassa santikaṃ gantvā sakkaṃ devānamindaṃ taṅkhaṇānurūpanivāsānābharaṇasassirikasarīraṃ aḍḍhateyyakoṭīaccharāgaṇaparivutaṃ pāricchattakamūle paṇḍukambalavarāsane nisinnaṃ abhivādetvā ekamantaṃ ṭhatvā etadavocuṃ “yagghe, mārisa, jāneyyāsi, etarahi maṅgalapañhā samuṭṭhitā, eke ‘diṭṭhaṃ maṅgala’nti vadanti, eke ‘sutaṃ maṅgala’nti, eke ‘mutaṃ maṅgala’nti, tattha mayaṃca aññe ca anīṭṭhaṅgatā, sādhu vata no tvaṃ yāthāvato byākarohī”ti. Devarājā pakatiyāpi paññavā “ayaṃ maṅgalakathā kattha paṭhamaṃ samuṭṭhitā”ti āha. “Mayaṃ, deva, cātumahārājikānaṃ assumhā”ti āhaṃsu. Tato cātumahārājikā ākāsaṭṭhadevatānaṃ, ākāsaṭṭhadevatā bhummadevatānaṃ, bhummadevatā manussārakkhadevatānaṃ, manussārakkhadevatā “manussaloke samuṭṭhitā”ti āhaṃsu.

Atha devānamindo “sammāsambuddho kattha vasatī”ti pucchi. “Manussaloke devā”ti āhaṃsu. Taṃ bhagavantaṃ koci pucchīti, na koci devatī. Kinnu nāma tumhe mārisā aggim chaddetvā khajjopanakāṃ ujjāletha, yena tumhe anavasesamaṅgaladesakāṃ taṃ bhagavantaṃ atikkamitvā maṃ pucchitabbāṃ maññatha, āgacchatha mārisā, taṃ bhagavantaṃ pucchāma, addhā sassirikaṃ pañhaveyyākaraṇaṃ labhissāmāti ekaṃ devaputtaṃ āñāpesi “taṃ bhagavantaṃ pucchā”ti. So devaputto taṅkhaṇānurūpena alaṅkārena attānaṃ alaṅkaritvā vijjuriva vijjotamāno devagaṇaparivuto jetavanamahāvihāraṃ gantvā bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ ṭhatvā maṅgalapañhaṃ pucchanto gāthāya ajjhabhāsi “**bahū devā manussā cā**”ti.

Idaṃ maṅgalapañhasamuṭṭhānaṃ.

Bahūdevātigāthāvaṇṇanā

2. Idāni gāthāpadānaṃ atthavaṇṇanā hoti. **Bahūti** aniyamitasāṅkhyāniddeṣo, tena anekasatā anekasahassā anekasatasahassatī vuttaṃ hoti. Dibbantīti **devā**, pañcahi kāmaguṇehi kīlanti, attano vā siriyā jotenti attho. Apica **devatī** tividhā devā sammutiupapattivissuddhivasena. Yathāha –

“Devatī tayo devā – sammutidevā, upapattidevā, visuddhidevā. Tattha sammutidevā nāma rājāno deviyo rājakumārā. Upapattidevā nāma cātumahārājike deve upādāya taduttaridevā. Visuddhidevā nāma arahanto vuccanti”ti (cūḷani. dhotakamaṇavapucchāniddeṣa 32, pārāyanānugītigāthāniddeṣa 119).

Tesu idha upapattidevā adhippetā. Manuno apaccāti **manussā**. Porāṇā pana bhaṇanti – manaso ussannaṭṭāya manussā. Te jambudīpakā, aparagoyānakā, uttarakurukā, pubbavidehakāti catubbidhā, idha jambudīpakā adhippetā. Maṅgalanti mahanti imehi sattāti **maṅgalāni**, iddhiṃ vuddhiṃca pāpuṇantīti attho. **Acintayanti** cintesuṃ **ākaṅkhamānā**ti icchamānā patthayamānā pihayamānā. **Sothānanti** sothibhāvaṃ, sabbesaṃ diṭṭhadhammikasamparāyikānaṃ sobhanānaṃ sundarānaṃ kalyāṇānaṃ dhammānamatthitanti vuttaṃ hoti. **Brūhīti** desehi pakāsehi, ācikkha vivara vibhaja uttānīkarohi. **Maṅgalanti** iddhikāraṇaṃ vuddhikāraṇaṃ sabbasampattikāraṇaṃ. **Uttamanti** visiṭṭhaṃ pavaraṃ sabbalokahitasukhāvahanti ayaṃ gāthāya **anupubbapadavaṇṇanā**.

Ayaṃ pana **piṇḍattho** – so devaputto dasasahassacakkavāḷesu devatā maṅgalapañhaṃ sotukāmatāya imasmiṃ cakkavāḷe sannipatitvā ekavālaggakoṭīokāsamatte dasapi vīsampi tiṃsampi cattālīsampi paññāsampi saṭṭhipi sattatipi asītipi sukhumattabhāve nimminivā sabbadevamābrahmāno siriyā ca tejasā ca adhiggaṃyha virocāmānaṃ paññattavarabuddhāsane nisinnaṃ bhagavantaṃ parivāretvā ṭhitā disvā tasmīṃca samaye anāgatānampi sakalajambudīpakānaṃ manussānaṃ cetasā cetoparivitakkamaññāya sabbadevamanussānaṃ vicikicchāsallasamuddharaṇatthaṃ āha –

“Bahū devā manussā ca, maṅgalāni acintayum;
Ākaṅkhamānā sothānaṃ, brūhi maṅgalamuttama”nti.

Tāsaṃ devatānaṃ anumatiyā manussānañca anuggahena mayā puṭṭho samāno yaṃ sabbesameva amhākaṃ ekantahitasukhāvahato uttamaṃ maṅgalaṃ, taṃ no anukampaṃ upādāya brūhi bhagavāti.

Asevanācātigāthāvaṇṇanā

3. Evametaṃ devaputtassa vacanaṃ sutvā bhagavā “**asevanā ca bālāna**”nti gāthamāha. Tattha **asevanā**ti abhajanā apayirupāsana. **Bālāna**nti balanti assasantīti bālā, assasitapassasitamattena jīvanti, na paññājīvitenāti adhippāyo. Tesam **bālānaṃ. Paṇḍitāna**nti paṇḍantīti paṇḍitā, sandiṭṭhikasamparāyikesu atthesu ñāṇagatiyā gacchantīti adhippāyo. Tesam **paṇḍitānaṃ. Sevanā**ti bhajanā payirupāsana taṃsahāyatā taṃsampaṅkatā taṃsamaṅgitā **pūjā**ti sakkāragarukāramānavandanā. **Pūjaneyyāna**nti pūjārahānaṃ. **Etaṃ maṅgalamuttama**nti yā ca bālānaṃ asevanā, yā ca paṇḍitānaṃ sevanā, yā ca pūjaneyyānaṃ pūjā, taṃ sabbaṃ sampiṇḍetvā āha “etaṃ maṅgalamuttama”nti. Yaṃ tayā puṭṭhaṃ “brūhi maṅgalamuttama”nti, ettha tāva etaṃ maṅgalamuttamaṃ gaṇhāhīti vuttaṃ hoti. Ayametissā gāthāya **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā panassā evaṃ veditabbā – evametaṃ devaputtassa vacanaṃ sutvā bhagavā “asevanā ca bālāna”nti imaṃ gāthamāha. Tattha yasmā catubbidhā gāthā pucchitagāthā, apucchitagāthā, sānusandhikagāthā, ananusandhikagāthāti. Tattha “pucchāmi taṃ, gotama, bhūripaṇṇa, kathaṅkaro sāvako sādhu hotī”ti (su. ni. 378) ca “kathaṃ nu tvam, mārīsa, oghamatarī”ti (saṃ. ni. 1.1) ca evamādīsu pucchitena kathitā pucchitagāthā. “Yaṃ pare sukhatō āhu, tadariyā āhu dukkhato”ti evamādīsu (su. ni. 767) apucchitena attajjhāsaya vasena kathitā apucchitagāthā. Sabbāpi buddhānaṃ gāthā “sanidānāhaṃ, bhikkhave, dhammaṃ desessāmi”ti (a. ni. 3.126; kathā. 806) vacanato sānusandhikagāthā. Ananusandhikagāthā imasmiṃ sāsane natthi. Evametāsu gāthāsu ayaṃ devaputtassa pucchitena bhagavatā kathitattā pucchitagāthā. Ayañca yathā cheko puriso kusalo maggassa kusalo amaggassa maggaṃ puṭṭho paṭhamaṃ vijahitabbaṃ ācikkhitvā pacchā gahetabbaṃ ācikkhati “asukasmiṃ nāma ṭhāne dvedhāpatho hoti, tattha vāmaṃ muñcitvā dakkhiṇaṃ gaṇhathā”ti, evaṃ sevītābbasevītābhesu asevitābbaṃ ācikkhitvā sevītābbaṃ ācikkhati. Bhagavā ca maggakusalapurisasadiso. Yathāha –

“Puriso maggakusaloti kho, tissa, tathāgatassetam adhivacanaṃ arahato sammāsambuddhassa. So hi kusalo imassa lokassa, kusalo parassa lokassa, kusalo maccudheyyassa, kusalo amaccudheyyassa, kusalo mārādhēyyassa, kusalo amārādhēyyassā”ti.

Tasmā paṭhamaṃ asevitābbaṃ ācikkhanto āha – “asevanā ca bālānaṃ, paṇḍitānañca sevanā”ti. Vijahitabbaṃ maggaṃ viya hi paṭhamaṃ bālā na sevītābbaṃ na payirupāsītābbaṃ, tato gahetābbaṃ maggaṃ viya paṇḍitā sevītābbaṃ payirupāsītābbaṃti. Kasmā pana bhagavatā maṅgalaṃ kathentena paṭhamaṃ bālānamasevanā paṇḍitānañca sevanā kathitāti? Vuccate – yasmā imaṃ diṭṭhādīsu maṅgaladiṭṭhiṃ bālasevanāya devamanussā gaṇhiṃsu, sā ca amaṅgalaṃ, tasmā tesam taṃ idhalokaparalokatthabhañjakaṃ akalyāṇamittasamaggam garahantena ubhaya lokatthasādhakañca kalyāṇamittasamaggam pasamsantena bhagavatā paṭhamaṃ bālānamasevanā paṇḍitānañca sevanā kathitāti.

Tattha **bālā** nāma ye keci pāṇātipātādiakusalakammamānāgatā sattā, te tīhākārehi jānitābba. Yathāha “tīṇimāni, bhikkhave, bālāssa bālalakhaṇāni”ti suttaṃ (a. ni. 3.3; ma. ni. 3.246). Apica pūraṇakassapādayo cha satthāro, devadattakokālikakaṭamodakatissakhaṇḍadeviyāputtasamuddadattaciñcamāṇavikādayo atītakāle ca dīghavidassa bhātāti ime aññe ca evarūpā sattā bālāti veditābba.

Te aggipadittamiva agāraṃ attanā duggahitena attānañceva attano vacanakārake ca vināsenti. Yathā dīghavidassa bhātā catubuddhantaram saṭṭhiyojanamattena attabhāvena uttāno patito mahāniraye paccati, yathā ca tassa diṭṭhiṃ abhirucanākaṇi pañca kulasaṭāni tasseva sahaḃyatam upapannāni mahāniraye paccanti. Vuttañcetam bhagavatā –

“Seyyathāpi, bhikkhave, naḷāgārā vā tiṇāgārā vā aggi mutto kūṭāgārānipi ḍahati ullittāvalittāni nivātāni phusitaggālāni pihitavātapānāni, evameva kho, bhikkhave, yāni kānīci bhayāni uppajjanti, sabbāni tāni bālato uppajjanti, no paṇḍitato. Ye keci upaddavā uppajjanti...pe... ye keci upasaggā... pe... no paṇḍitato. Iti kho, bhikkhave, sappātibhayo bālo, appātibhayo paṇḍito. Saupaddavo bālo,

anupaddavo paṇḍito, saupasaggo bālo, anupasaggo paṇḍito’’ti (a. ni. 3.1).

Apica pūtimacchasadiso bālo, pūtimacchabandhapattapuṭasadiso hoti tadupasevī, chaḍḍanīyataṃ jigucchanīyatañca pāpuṇāti viññūnaṃ. Vuttañcetaṃ –

‘‘Pūtimacchaṃ kusaggena, yo naro upanayhati;
Kusāpi pūti vāyanti, evaṃ bālūpasevanā’’ti. (jā. 1.15.183; 2.22.1257);

Akittipaṇḍito cāpi sakkena devānamindena vare diyyamāne evamāha –

‘‘Bālaṃ na passe na suṇe, na ca bālena saṃvase;
Bālenallāpasallāpaṃ, na kare na ca rocaye.

‘‘Kinnu te akaraṃ bālo, vada kassapa kāraṇaṃ;
Kena kassapa bālassa, dassanaṃ nābhikaṅkhasi.

‘‘Anayaṃ nayati dummedho, adhurāyaṃ niyuñjati;
Dunnayo seyyaso hoti, sammā vutto pakuppati;
Vinayaṃ so na jānāti, sādhu tassa adassana’’nti. (jā. 1.13.90-92);

Evaṃ bhagavā sabbākārena bālūpasevanaṃ garahanto ‘‘bālānamasevanā maṅgala’’nti vatvā idāni paṇḍitasevanaṃ pasamsanto ‘‘**paṇḍitānañca sevanā maṅgala**’’nti āha. Tattha **paṇḍitā nāma** ye keci pāṇātipātāveramaṇiādidasakusalakammamāpathasamannāgatā sattā, te tīhākārehi jānitabbā. Yathāha ‘‘tīṇimāni, bhikkhave, paṇḍitassa paṇḍitalakkhaṇāni’’ti (a. ni. 3.3; ma. ni. 3.253) suttaṃ. Apica buddhapaccekabuddhaasītimahāsāvaka aññe ca tathāgatassa sāvakā sunettamahāgovindavidhurasarabhaṅgamahosadhasutasomanimirāja- ayogharakumāraakittipaṇḍitādayo ca paṇḍitāti veditabbā.

Te bhaye viya rakkhā andhakāre viya paḍīpo khuppipāsādidukkhābhībhive viya annapānādippaṭilābho attano vacanakarānaṃ sabbabhayupaddavūpasaggavidhamaṇasamatthā honti. Tathā hi tathāgataṃ āgama asaṅkhyeyyā aparimāṇā devamanussā āsavakkhayaṃ pattā, brahmaloke paṭiṭṭhitā, devaloke paṭiṭṭhitā, sugatiloke uppannā, sārīputtatthere cittaṃ pasādetvā catūhi ca paccaeyhi therāṃ upaṭṭhahitvā asīti kulasahassāni sagge nibbattāni. Tathā mahāmogallānamahākassapappabhūṭisu sabbamahāsāvakesu, sunettassa satthuno sāvakā appekacce brahmaloke uppajjīṃsu, appekacce paranimmitavasavattīnaṃ devānaṃ saḥabyataṃ...pe... appekacce gahapatimahāsālānaṃ saḥabyataṃ upapajjīṃsu. Vuttampi cetāṃ –

‘‘Natthi, bhikkhave, paṇḍitato bhayaṃ, natthi paṇḍitato upaddavo, natthi paṇḍitato upasaggo’’ti (a. ni. 3.1).

Apica tagaramālādīgandhasadiso paṇḍito, tagaramālādīgandhabandhapalivēṭhanapattasadiso hoti tadupasevī, bhāvanīyataṃ manuññatañca āpajjati viññūnaṃ. Vuttampi cetāṃ –

‘‘Tagarañca palāsenā, yo naro upanayhati;
Pattāpi surabhī vāyanti, evaṃ dhīrūpasevanā’’ti. (itivu. 76; jā. 1.15.184; 2.22.1258);

Akittipaṇḍito cāpi sakkena devānamindena vare diyyamāne evamāha –

‘‘Dhīraṃ passe suṇe dhīraṃ, dhīrena saha saṃvase;
Dhīrenallāpasallāpaṃ, taṃ kare tañca rocaye.

‘‘Kinnu te akaraṃ dhīro, vada kassapa kāraṇaṃ;
Kena kassapa dhīrassa, dassanaṃ abhikaṅkhasi.

“Nayaṃ nayati medhāvī, adhurāyaṃ na yuñjati;
Sunayo seyyaso hoti, sammā vutto na kuppatti;
Vinayaṃ so pajānāti, sādhu tena samāgamo”ti. (jā. 1.13.94-96);

Evaṃ bhagavā sabbākārena paṇḍitasevaṇaṃ pasaṃsanto “paṇḍitānaṃ sevanā maṅgala”nti vatvā idāni tāya bālānaṃ asevanāya paṇḍitānaṃ sevanāya ca anupubbena pūjaneyyabhāvaṃ upagatānaṃ pūjaṃ pasaṃsanto “**pūjā ca pūjaneyyānaṃ maṅgala**”nti āha. Tattha **pūjaneyyā** nāma sabbadosavirahitattā sabbaguṇasamannāgatattā ca buddhā bhagavanto, tato pacchā paccekabuddhā, ariyasāvaka ca. Tesaṃhi pūjā appakāpi dīgharattaṃ hitāya sukhāya hoti, sumanamālākāramallikādayo cettha nidassanaṃ.

Tatthekaṃ nidassanamattaṃ bhaṇāma – bhagavā hi ekadivasaṃ pubbaṇhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya rājagahaṃ piṇḍāya pāvīsi. Atha kho sumanamālākāro rañño māgadhassa seniyassa bimbisārassa pupphāni gahetvā gacchanto addasa bhagavantaṃ nagaradvāraṇaṃ upattamaṃ pāsādikamaṃ pasādanīyaṃ dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇāsītānubyañjanappaṭimaṇḍitaṃ buddhasiriyā jalantaṃ, disvānassa etadahosi “rājā pupphāni gahetvā sataṃ vā sahasaṃ vā dadeyya, tañca idhalokamattameva sukhaṃ bhaveyya, bhagavato pana pūjā appameyyaasaṅkhyeyyaphalā dīgharattaṃ hitasukhāvahā hoti, handāhaṃ imehi pupphehi bhagavantaṃ pūjemi”ti pasannacitto ekaṃ pupphamuṭṭhiṃ gahetvā bhagavato paṭimukhaṃ khipi, pupphāni ākāseṇa gantvā bhagavato upari mālāvitānaṃ hutvā aṭṭhaṃsu. Mālākāro tamānubhāvaṃ disvā pasannataracitto puna ekaṃ pupphamuṭṭhiṃ khipi, tānīpi gantvā mālākañcuko hutvā aṭṭhaṃsu. Evaṃ aṭṭha pupphamuṭṭhiyo khipi, tāni gantvā pupphakūṭāgāraṃ hutvā aṭṭhaṃsu.

Bhagavā antokūṭāgāre ahosi, mahājanakāyo sannipati. Bhagavā mālākāraṃ passanto sitaṃ pātīvākāsi. Ānandatthero “na buddhā ahetū apaccayā sitaṃ pātukaronti”ti sitakāraṇaṃ pucchi. Bhagavā āha “eso, ānanda, mālākāro imissā pūjāya ānubhāvena sataśassakappe deveṣu ca manussesu ca saṃsaritvā pariyosāne sumanissaro nāma paccekabuddho bhavissati”ti. Vacanapariyosāne dhammadesanattaṃ imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Tañca kammaṃ kataṃ sādhu, yaṃ katvā nānutappati;
Yassa patīto sumano, vipākaṃ paṭisevati”ti. (dha. pa. 68);

Gāthāvasāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahosi. Evaṃ appakāpi tesam pūjā dīgharattaṃ hitāya sukhāya hotīti veditabbā. Sā ca āmisapūjāva, ko pana vādo paṭipattipūjāya? Yato ye kulaputtā saraṇagamasikkhāpadappaṭiggahaṇena uposathaṅgasamādānena catupārisuddhisīlādīhi ca attano guṇehi bhagavantaṃ pūjenti, ko tesam pūjāphalaṃ vaṇṇayissati? Te hi tathāgataṃ paramāya pūjāya pūjentīti vuttā. Yathāha –

“Yo kho, ānanda, bhikkhu vā bhikkhunī vā upāsako vā upāsikā vā
dhammānudhammappaṭipanno viharati sāmīcippaṭipanno anudhammacārī, so tathāgataṃ sakkaroti
garuṃ karoti māneti pūjeti apacyati paramāya pūjāya”ti (dī. ni. 2.199).

Etenānusārena paccekabuddhaariyasāvakanampi pūjāya hitasukhāvahatā veditabbā.

Apica gahaṭṭhānaṃ kaniṭṭhassa jeṭṭho bhātāpi bhaginīpi pūjaneyyā, puttassa mātāpitaro, kulavadhūnaṃ sāmikasassusurāti evamettha pūjaneyyā veditabbā. Etesampi hi pūjā kusalahammasaṅkhātattā āyuādivuḍḍhihetuttā ca maṅgalameva. Vuttañhetam –

“Te matteyyā bhavissanti petteyyā sāmāññā brahmaññā kule jeṭṭhāpacāyino, idaṃ kusalaṃ
dhammaṃ samādāya vattissanti, te tesam kusalānaṃ dhammānaṃ samādānāhetu āyunāpi
vaḍḍhissanti, vaṇṇenapi vaḍḍhissanti”ti (dī. ni. 3.105).

Idāni yasmā “**yaṃ yattha maṅgalaṃ. Vavatthapetvā taṃ tassa, maṅgalattaṃ vibhāvaye**”ti iti mātikā nikkhittā, tasmā idaṃ vuccati – evametissā gāthāya bālānaṃ asevanā, paṇḍitānaṃ sevanā, pūjaneyyānañca pūjāti tīṇi maṅgalāni vuttāni. Tattha bālānaṃ asevanā bālasevanapaccayabhayādiparittānena ubhayalokatthahetuttā, paṇḍitānaṃ sevanā pūjaneyyānaṃ pūjā ca tāsam phalavibhūtiavaṇṇanāyaṃ

vuttanayeneva nibbānasugatihetuttā maṅgalanti veditabbā. Ito paraṃ tu mātikaṃ adassetvā eva yaṃ yattha maṅgalaṃ, taṃ vavatthapetvā tassa maṅgalattaṃ vibhāvayissāmāti.

Niṭṭhitā asevanā ca bālānanti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Patirūpadesavāsocātigāthāvaṇṇanā

4. Evaṃ bhagavā “brūhi maṅgalamuttama”nti ekaṃ ajjesitopi appaṃ yācito bahudāyako uḷārapuriso viya ekāya gāthāya tīṇi maṅgalāni vatvā tato uttaripe devatānaṃ sotukāmatāya maṅgalānamatthitāya yesaṃ yesaṃ yaṃ yaṃ anukulaṃ, te te satte tattha tattha maṅgale niyojetukāmatāya ca “**patirūpadesavāso cā**”tiādīhi gāthāhi punapi anekāni maṅgalāni vattumāraddho. Tattha paṭhamagāthāya tāva **patirūpoti** anucchaviko. **Desoti** gāmopi nigamopi nagarampi janapadopi yo koci sattānaṃ nivāso okāso. **Vāsoti** tattha nivāso. **Pubbeti** purā atītāsu jātīsu. **Katapuññatāti** upacitakusalatā. **Attāti** cittaṃ vuccati sakalo vā attabhāvo, **sammāpaṇidhīti** tassa attano sammā paṇidhānaṃ niyuñjanaṃ, ṭhapananti vuttaṃ hoti. Sesāṃ vuttanayamevāti. Ayamettha **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā – **patirūpadesavāso** nāma yattha catasso parisā vicaranti, dānādīni puññakiriyavattūni vattanti, navāṅgaṃ satthu sāsanaṃ dibbati, tattha nivāso sattānaṃ puññakiriyāya paccayattā maṅgalanti vuccati. Sīhaḷadīpapaviṭṭhakevaṭṭādayo cettha nidassanaṃ.

Aparo nayo – patirūpadesavāso nāma bhagavato bodhimaṇḍappadeso dhammacakkavattitappadeso dvādasayojanāya parisāya majjhe sabbatitthiyamataṃ bhinditvā yamakapāṭihāriyadassitakaṇḍamba rukkhamaḷappadeso devorohaṇḍappadeso, yo vā panaññopi sāvatthirājagahādi buddhādhivāsappadeso, tattha nivāso sattānaṃ chaanuttariyappaṭilābhapaccayato maṅgalanti vuccati.

Aparo nayo (mahāva. 259) – puratthimāya disāya gajaṅgalaṃ nāma nigamo, tassa parena mahāsālā, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Dakkhiṇapuratthimāya disāya sallavatī nāma nadī, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Dakkhiṇāya disāya setakaṇṇikaṃ nāma nigamo, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Pacchimāya disāya **thūṇaṃ** nāma brāhmaṇagāmo, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Uttarāya disāya usīraddhajo nāma pabbato, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Ayaṃ majjhimadeso āyāmena tīṇi yojanasatāni, viṭṭhārena aḍḍhateyyāni, parikkhepena nava yojanasatāni hontī. Eso patirūpadeso nāma.

Ettha catunnaṃ mahādīpānaṃ dvisahassānaṃ parittadīpānaṃca issariyādhipaccakārakā cakkavattī uppajjanti, ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ kappasatasahassaṅca pāramiyo pūretvā sārīputtamoggallānādayo mahāsāvakaḥ uppajjanti, dve asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅca pāramiyo pūretvā paccekabuddhā, cattāri aṭṭha soḷasa vā asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅca pāramiyo pūretvā sammāsambuddhā uppajjanti. Tattha sattā cakkavattirañño ovādaṃ gahetvā pañcasu sīlesu patitṭhāya saggaparāyaṇā hontī. Tathā paccekabuddhānaṃ ovāde patitṭhāya, sammāsambuddhānaṃ pana buddhasāvakaṇaṃ ovāde patitṭhāya saggaparāyaṇā nibbānaparāyaṇā ca hontī. Tasmā tattha vāso imāsaṃ sampattīnaṃ paccayato maṅgalanti vuccati.

Pubbe katapuññatā nāma atītajātiyaṃ buddhapaccekabuddhakhīṇāsave ārabba upacitakusalatā, sāpi maṅgalaṃ. Kasmā? Buddhapaccekabuddhasammukhato dassetvā buddhānaṃ buddhasāvakaṇaṃ vā sammukhā sutāya catuppakāyapi gāthāya pariyoṣāne arahattaṃ pāpetīti katvā. Yo ca manusso pubbe katādhikāro ussannakusalamūlo hoti, so teneva kusalamūlena vipassanaṃ uppādetvā āsavakkhayaṃ pāpuṇāti yathā rājā mahākappino aggamaheṣī ca. Tena vuttaṃ “pubbe ca katapuññatā maṅgala”nti.

Attasammāpaṇidhi nāma idhekacco attānaṃ dussīlaṃ sīle patitṭhāpeti, assaddhaṃ saddhāsampadāya patitṭhāpeti, macchariṃ cāgasampadāya patitṭhāpeti. Ayaṃ vuccati “attasammāpaṇidhī”ti, eso ca maṅgalaṃ. Kasmā? Diṭṭhadhammikasamparāyikaverappahānavidhānisamāsādhigama hetutoti.

Evaṃ imissāpi gāthāya patirūpadesavāso ca, pubbe ca katapuññatā, attasammāpaṇidhī cāti tīṇiyeva maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattaṅca nesāṃ tattha tattha vibhāvītamevāti.

Niṭṭhitā patirūpadesavāso cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Bāhusaccañcātigāthāvaṇṇanā

5. Idāni **bāhusaccañcāti** ettha **bāhusaccanti** bahussutabhāvo. **Sippanti** yaṃ kiñci hatthakosallaṃ. **Vinayoti** kāyavācācittavinayanaṃ. **Susikkhitoti** suṭṭhu sikkhito. **Subhāsītāti** suṭṭhu bhāsītā. **Yāti** aniyataniddeso. **Vācāti** girā byappatho. Sesamaṃ vuttanayamevāti. Ayamettha **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evamaṃ veditabbā – **bāhusaccaṃ** nāma yaṃ taṃ “sutadharo hoti sutasannicayo”’ti (ma. ni. 1.339; a. ni. 4.22) ca “idhekaccassa bahukaṃ sutamaṃ hoti, sutamaṃ geyyaṃ veyyākaraṇa”’nti ca (a. ni. 4.6) evamādinā nayena satthusāsanadharattaṃ vaṇṇitaṃ, taṃ akusalappahānakusalādhigamahetuto anupubbena paramatthasaccasacchikiriyāhetuto ca maṅgalanti vuccatī. Vuttañhetamaṃ bhagavatā –

“Sutavā ca kho, bhikkhave, ariyasāvako akusalaṃ pajahati, kusalaṃ bhāveti, sāvajjaṃ pajahati, anavajjaṃ bhāveti, suddhamattānaṃ pariharatī”’ti (a. ni. 7.67).

Aparampi vuttaṃ –

“Dhatānaṃ dhammānaṃ atthamupaparikkhati, atthamaṃ upaparikkhato dhammā nijjhānaṃ khamanti, dhammanijjhānakkhantiyā sati chando jāyati, chandajāto ussahati, ussahanto tulayati, tulayanto padahati padahanto kāyena ceva paramatthasaccaṃ sacchikarotī, paññāya ca ativijjha passatī”’ti (ma. ni. 2.432).

Apica agārikabāhusaccampi yaṃ anavajjaṃ, taṃ ubhayalokahitasukhāvahanato maṅgalanti veditabbamaṃ.

Sippamaṃ nāma agārikasippaṃca anagārikasippaṃca. Tattha agārikasippamaṃ nāma yaṃ parūparodhavirahitaṃ akusalavivajjitaṃ maṇikārasuvaṇṇakārammādikamaṃ, taṃ idhalokatthāvahanato maṅgalaṃ. Anagārikasippamaṃ nāma cīvaravicāraṇasibbanādisamaṇaparikkhārābhisaṅkharānaṃ, yaṃ taṃ “idha, bhikkhave, bhikkhu yaṃ tāni sabrahmacārīnaṃ uccāvacaṇi kiṃ karaṇīyāni, tattha dakkho hotī”’tiādinā (dī. ni. 3.345; 360; a. ni. 10.17) nayena tattha tattha samvaṇṇitaṃ, yaṃ “nāthakaro dhammo”’ti ca vuttaṃ, taṃ attano ca paresaṃca ubhayalokahitasukhāvahanato maṅgalanti veditabbamaṃ.

Vinayo nāma agārikavinayo ca anagārikavinayo ca. Tattha agārikavinayo nāma dasaakusalakammaviramaṇaṃ, so tattha susikkhito asaṃkilesāpajjanena ācāraguṇavavattānena ca ubhayalokahitasukhāvahanato maṅgalaṃ. Anagārikavinayo nāma sattāpattikkhandhaanāpajjanaṃ, sopi vuttanayeneva susikkhito, catupārisuddhisīlaṃ vā anagārikavinayo, so yathā tattha patiṭṭhāya arahattaṃ pāpuṇāti, evamaṃ sikkhanena susikkhito lokiyalokuttarasukhādhigamahetuto maṅgalanti veditabbo.

Subhāsītā vācā nāma musāvādādidosavirahitā. Yathāha “catūhi, bhikkhave, aṅgehi samannāgato vācā subhāsītā hotī”’ti (su. ni. subhāsitasuttaṃ). Asamphappalāpā vācā eva vā subhāsītā. Yathāha –

“Subhāsitaṃ uttamamāhu santo,
Dhammaṃ bhaṇe nādhammaṃ taṃ dutiyaṃ;
Piyaṃ bhaṇe nāppiyaṃ taṃ tatiyaṃ,
Saccaṃ bhaṇe nālikaṃ taṃ catuttha”’nti. (su. ni. 452);

Ayampi ubhayalokahitasukhāvahanato maṅgalanti veditabbā. Yasmā ca ayaṃ vinayapariyāpannā eva, tasmā vinayaggahaṇena etaṃ asaṅgaṇhitvā vinayo saṅgahetabbo. Atha vā kiṃ iminā parissamena paresamaṃ dhammadesanādivācā idha subhāsītā vācāti veditabbā. Sā hi yathā patirūpadesavāso, evamaṃ sattānaṃ ubhayalokahitasukhanibbānādhigamapaccayato maṅgalanti vuccatī. Āha ca –

“Yaṃ buddho bhāsati vācaṃ, khemaṃ nibbānapattiyā;
Dukkhasantakiriyāya, sā ve vācānamuttamā”’ti. (su. ni. 456);

Evam imissā gāthāya bāhusaccam, sippam, vinayo susikkhito, subhāsītā vācāti cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā bāhusaccañcāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Mātāpituupaṭṭhānantigāthāvaṇṇanā

6. Idāni **mātāpituupaṭṭhānanti** ettha mātu ca pitu cāti **mātāpitu**. **Upaṭṭhānanti** upaṭṭhahanaṃ. Puttānañca dārānañcāti **puttadārassa** saṅgaṇhanaṃ **saṅgaho**. Na ākulā **anākulā**. Kammāni eva **kammantā**. Sesam vuttanayamevāti ayam **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evam veditabbā – **mātā** nāma janikā vuccati, tathā **pitā**. **Upaṭṭhānaṃ** nāma pādadhovanasambāhanucchādananhāpanehi catupaccayasampadānena ca upakāraṇaṃ. Tattha yasmā mātāpitaro bahūpakārā puttānaṃ atthakāmā anukampakā, ye puttake bahi kīḷitvā paṃsumakkhitasarīrake āgate disvā paṃsum puñchitvā matthakaṃ upasiṅghāyantā paricumbantā ca sinehaṃ uppādentī, vassasatampi mātāpitaro sīsenā pariharantā puttā tesam patikāraṃ kātuṃ asamatthā. Yasmā ca te āpādakā posakā imassa lokassa dassetāro, brahmasammataṃ pubbācariyasammataṃ, tasmā tesam upaṭṭhānaṃ idha pasamsaṃ, pecca saggasukhañca āvāhati. Tena maṅgalanti vuccati. Vuttañhetam bhagavatā –

“Brahmāti mātāpitaro, pubbācariyāti vuccare;
Āhuneyyā ca puttānaṃ, pajāya anukampakā.

“Tasmā hi ne namasseyya, sakkareyya ca paṇḍito;
Annena atha pānena, vatthena sayanena ca;
Ucchādānena nhāpanena, pādānaṃ dhovanena ca.

“Tāya naṃ pāricariyāya, mātāpitūsu paṇḍitā;
Idheva naṃ pasamsanti, pecca sagge pamodati”ti. (itivu. 106; jā. 2.20.181-183);

Aparo nayo – **upaṭṭhānaṃ** nāma bharaṇakiccakaraṇakulavaṃsaṭṭhapanādīpañcavidham, tam pāpanivāraṇādīpañcavidhadīṭṭhadhammikahitasukhahetuto maṅgalanti veditabbam. Vuttañhetam bhagavatā –

“Pañcahi kho, gahapatiputta, ṭhānehi puttana puratthimā disā mātāpitaro paccupaṭṭhātabbā bhato ne bharissāmi, kiccaṃ nesam karissāmi, kulavaṃsam ṭhapessāmi, dāyajjam paṭipajjissāmi, atha vā pana petānaṃ kālakatānaṃ dakkhiṇaṃ anuppadassāmi”ti. Imehi kho, gahapatiputta, pañcahi ṭhānehi puttana puratthimā disā mātāpitaro paccupaṭṭhitā pañcahi ṭhānehi puttam anukampanti, pāpā nivārenti, kalyāṇe nivesenti, sippam sikkhāpentī, patirūpena dārena saṃyojenti, samaye dāyajjam niyyādentī”ti (dī. ni. 3.267).

Apica yo mātāpitaro tīsu vatthūsu pasāduppādanena, sīlasamādāpanena, pabbajjāya vā upaṭṭhahati, ayam mātāpituupaṭṭhākānaṃ aggo. Tassa tam mātāpituupaṭṭhānaṃ mātāpitūhi katassa upakārassa paccupakārabhūtam anekesaṃ diṭṭhadhammikānaṃ samparāyikānañca atthānaṃ padaṭṭhānato maṅgalanti vuccati.

Puttadārassāti ettha attato jātā puttāpi dhītaropi **puttā** icceva saṅkhyam gacchanti. **Dārāti** vīsatiyā bhariyānaṃ yā kāci bhariyā. Puttā ca dārā ca puttadāraṃ, tassa puttadārassa. **Saṅgahoti** sammānanādīhi upakāraṇaṃ. Tam susaṃvihitakammantatādīdiṭṭhadhammikahitasukhahetuto maṅgalanti veditabbam. Vuttañhetam bhagavatā – “pacchimā disā puttadārā veditabbā”ti ettha uddiṭṭham puttadāraṃ bhariyāsaddena saṅgaṇhitvā “pañcahi kho, gahapatiputta, ṭhānehi sāmikena pacchimā disā bhariyā paccupaṭṭhātabbā sammānanāya, anavamānanāya, anati cariyāya, issariyavossaggena, alaṅkāranuppādānena. Imehi kho, gahapatiputta, pañcahi ṭhānehi sāmikena pacchimā disā bhariyā paccupaṭṭhitā pañcahi ṭhānehi sāmikam anukampati, susaṃvihitakammantā ca hoti, saṅgahitaparijanā ca, anaticārinī ca, sambhatañca anurakkhati dakkhā ca hoti analasā sabbakicesū”ti (dī. ni. 3.269).

Ayaṃ vā aparo nayo – **saṅgahoti** dhammikāhi dānapiyavācāthacariyāhi saṅgaṇhanam. Seyyathidaṃ – uposathadivasesu paribbayadānam, nakkhattadivasesu nakkhattadassāpanam, maṅgaladivasesu maṅgalakaraṇam, diṭṭhadhammikasamparāyikesu atthesu ovādānusāsānanti. Taṃ vuttanayeneva diṭṭhadhammikahitahetuto samparāyikahitahetuto devatāhipi namassanīyabhāvahetuto ca maṅgalanti veditabbaṃ. Yathāha sakko devānamindo –

“Ye gahaṭṭhā puññakarā, sīlavanto upāsakā;
Dhammena dāraṃ posenti, te namassāmi mātālī”ti. (saṃ.ni.1.1.264);

Anākulā kammantā nāma kālaññutāya patirūpakāritāya analasatāya uṭṭhānavīriyasampadāya, abyasanīyatāya ca kālātikamanaappatirūpakaraṇasithilakaraṇādiākulabhāvavirahitā kasigorakkhavāñijjādayo kammantā. Ete attano vā puttadārassa vā dāsakammakarānam vā byattatāya evaṃ payojitā diṭṭheva dhamme dhanadhaññavuddhipaṭilābhahetuto maṅgalanti vuccanti. Vuttañhetam bhagavatā –

“Patirūpakārī dhuravā, uṭṭhātā vindate dhana”nti ca (su. ni. 185; saṃ. ni. 1.246).

“Na divā soppasīlena, rattimuṭṭhānadessinā;
Niccaṃ mattenā soṇḍena, sakkā āvasituṃ gharaṃ.

“Atisītam atiuṇham, atisāyamidaṃ ahu;
Iti vissaṭṭhakammante, atthā accenti māṇave.

“Yodha sītañca uṇhañca, tiṇā bhiyyo na maññati;
Karaṃ purisakiccāni, so sukham na viḥayati”ti. (dī. ni. 3.253);

“Bhoge saṃharamānassa, bhamarasseva irīyato;
Bhogā sannicayaṃ yanti, vammikovūpacīyati”ti. ca evamādi (dī. ni. 3.265);

Evaṃ imissā gāthāya mātuupaṭṭhānam, pituupaṭṭhānam, puttadārassa saṅgaho, anākulā ca kammantāti cattārī maṅgalāni vuttāni, puttadārassa saṅgahaṃ vā dvidhā katvā pañca, mātāpituupaṭṭhānam vā ekameva katvā tīṇi. Maṅgalattañca nesam tatha tatha vibhāvītamevāti.

Niṭṭhitā mātāpituupaṭṭhānanti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Dānañcātigāthāvaṇṇanā

7. Idāni **dānañcāti** ettha dīyate imināti dānam, attano santakaṃ parassa paṭipādīyatīti vuttaṃ hoti. Dhammassa cariyā, dhammā vā anapetā cariyā **dhammacariyā**. Nāyante “amhākaṃ ime”ti **ñātakā**. Na avajjāni **anavajjāni**, anindītāni agarahitānīti vuttaṃ hoti. Sesam vuttanayamevāti ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā – **dānam** nāma paraṃ uddissa subuddhipubbikā annādidasadānavatthupariccāgacetanā, taṃsampayutto vā alobho. Alobhena hi taṃ vatthum parassa paṭipādeti, tena vuttaṃ “dīyate imināti dāna”nti. Taṃ bahujanapiyamanāpatādīnam diṭṭhadhammikasamparāyikānam phalavisesānam adhihamahetuto maṅgalanti vuccati. “Dāyako, sīha dānapati, bahuno janassa piyo hoti manāpo”ti evamādīni (a. ni. 5.34) cettha suttāni anussaritabbāni.

Aparo nayo – dānam nāma duvidham āmisadānam, dhammadānañca, tatha **āmisadānam** vuttappakārameva. Idhalokaparalokadukkhakkhayasukhāvahassa pana sammāsambuddhappaveditassa dhammassa paresam hitakāmatāya desanā **dhammadānam**, imesañca dvinnam dānaṃ etadeva aggaṃ. Yathāha –

“Sabbadānam dhammadānam jināti,
Sabbarasaṃ dhammaraso jināti;

Sabbaratiṃ dhammarati jināti,
Taṇhakkhayo sabbadukkhaṃ jinātī’’ti. (dha. pa. 354);

Tattha āmisadānassa maṅgalattaṃ vuttameva. Dhammadānaṃ pana yasmā atthapaṭisaṃveditādānaṃ guṇānaṃ padaṭṭhānaṃ, tasmā maṅgalanti vuccati. Vuttañhettaṃ bhagavatā –

“Yathā yathā, bhikkhave, bhikkhu yathāsuttaṃ yathāpariyattaṃ dhammaṃ vitthārena paresaṃ deseti, tathā tathā so tasmaṃ dhamme atthapaṭisaṃvedī ca hoti dhammapaṭisaṃvedī cā’’ti evamādi (a. ni. 5.26).

Dhammacariyā nāma dasakusalakammaṃ pathacariyā. Yathāha – “tividhā kho gahapatayo kāyena dhammacariyā samacariyā hotī’’ti evamādi. Sā panesā dhammacariyā saggalokūpapattihetuto maṅgalanti veditabbā. Vuttañhettaṃ bhagavatā – “dhammacariyāsamacariyāhetu kho gahapatayo evamidhekacce sattā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatiṃ saggamaṃ lokaṃ upapajjantī’’ti (ma. ni. 1.439).

Ñātakā nāma mātito vā pitito vā yāva sattamā pitāmahayugā sambandhā. Tesamaṃ bhogapārijuṇṇena vā byādhipārijuṇṇena vā abhihatānaṃ attano samīpaṃ āgatānaṃ yathābalaṃ ghāsacchādanadhaññādīhi saṅgaho pasamsādānaṃ diṭṭhadhammikānaṃ sugatigamaṇādīnaṃ samparāyikānaṃ visesādhiḡamaṇaṃ hetuto maṅgalanti vuccati.

Anavajjāni kammāni nāma uposathaṅgasamādānavēyyāvaccakaraṇāārāmavanaropanasetukaraṇādīni kāyavacīmanosucaritakammāni. Tāni hi nānappakārahitasukhādhiḡamahetuto maṅgalanti vuccanti. “Ṭhānaṃ kho panetaṃ, visākhe, vijjati yaṃ idhekacco itthī vā puriso vā aṭṭhaṅgasamannāgataṃ uposathaṃ upavasitvā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā cātumahārājikānaṃ devānaṃ saḡabyataṃ upapajjeyyā’’ti evamādīni cettha suttāni (a. ni. 8.43) anussaritabbāni.

Evaṃ imissā gāthāya dānaṅca, dhammacariyā ca, ñātakānaṅca saṅgaho, anavajjāni kammānīti cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattaṅca nesamaṃ tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā dānaṅcāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Āratīgāthavaṇṇanā

8. Idāni **ārati viratīti** ettha **ārati** āramaṇaṃ, **viratīti** viramaṇaṃ, viramanti vā etāya sattāti virati. **Pāpāti** akusalā. Madanīyatṭhena majjamaṃ, majjassa pānaṃ majjapānaṃ, tato **majjapānā**. Saṃyamaṇaṃ **saṃyamo** appamajjanaṃ **appamādo**. **Dhammesūti** kusalesu. Sesamaṃ vuttanayamevāti ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evamaṃ veditabbā – **ārati** nāma pāpe ādīnavadassāvīno manasā eva anabhirati. **Virati** nāma kammaḡvārasena kāyavācāhi viramaṇaṃ, sā cesā virati nāma sampattavirati, samādānavirati, samucchēdavirati ti vidhā hoti, tattha yā kulaputtassa attano jātiṃ vā kulaṃ vā gottaṃ vā paṭicca “na me etaṃ patirūpaṃ, yvāhaṃ imaṃ pānaṃ haneyyaṃ, adinnaṃ ādiyeyya’’ntiādīnā nayena sampattavatthuto virati, ayaṃ **sampattavirati** nāma. Sikkhāpadasamādānavasena pavattā **samādānavirati** nāma, yassā pavattito pabhuti kulaputto pāṇātipātādīni na karoti. Ariyamaggasampayuttā **samucchēdavirati** nāma, yassā pavattito pabhuti ariyasāvakaṃ paṅca bhayāni verāni vūpasantāni honti. **Pāpaṃ** nāma yaṃ taṃ “pāṇātipāto kho, gahapatiputta, kammakilesa, adinnādānaṃ...pe... kāmesumicchācāro...pe... musāvādo’’ti evamaṃ vitthāretvā –

“Pāṇātipāto adinnādānaṃ, musāvādo ca vuccati;
Paradāragamaṅceva, nappasamsanti paṇḡitā’’ti. (dī. ni. 3.245) –

Evaṃ gāthāya saṅgahitaṃ kammakilesasaṅkhātaṃ catubbidhaṃ akusalaṃ, tato pāpā. Sabbāpesā ārati ca virati ca diṭṭhadhammikasaṃparāyikabhayaverappahānādīnānappakāravisesādhiḡamahetuto maṅgalanti vuccati. “Pāṇātipātā paṭivirato kho, gahapatiputta, ariyasāvako’’tiādīni cettha suttāni anussaritabbāni.

Majjapānā saṃyamo nāma pubbe vuttasurāmerayamajjappamādaṭṭhānā veramaṇiyā evetaṃ adhivacanaṃ. Yasmā pana majjapāyī atthaṃ na jānāti, dhammaṃ na jānāti, mātu antarāyaṃ karoti, pitu buddhapaccekabuddhatathāgatasāvakaṇāmpī antarāyaṃ karoti, diṭṭheva dhamme garaḥaṃ samparāye duggatiṃ aparāpariye ummādañca pāpuṇāti. Majjapānā pana saṃyamo tesam dosānaṃ vūpasamaṃ tabbiparitagūṇasampadañca pāpuṇāti. Tasmā ayaṃ majjapānā saṃyamo maṅgalanti veditabbo.

Kusalesu dhammesu **appamādo** nāma “kusalānaṃ vā dhammānaṃ bhāvanāya asakkaccakiriyatā, asātaccakiriyatā, anaṭṭhitakiriyatā, olīnavuttitā, nikkhattachandatā, nikkhattadhuratā, anāsevanā, abhāvanā, abahulīkammaṃ, anadhiṭṭhānaṃ, ananuyogo, pamādo. Yo evarūpo pamādo pamajjanā pamajjitattaṃ, ayaṃ vuccati pamādo”ti (vibha. 846). Ettha vuttassa pamādassa paṭipakkhavasena atthato kusalesu dhammesu satiyā avippavāso veditabbo. So nānappakārakusalādhiḡamaḡetuto amatādhiḡamaḡetuto ca maṅgalanti vuccati. Tattha “appamattassa ātāpino”ti ca (ma. ni. 2.18; a. ni. 5.26), “appamādo amataṃ pada”nti ca, evamādi (dha. pa. 21) satthu sāsanaṃ anussaritabbaṃ.

Evaṃ imissā gāthāya pāpā virati, majjapānā saṃyamo, kusalesu dhammesu appamādoti tīṇi maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesaṃ tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā āratīti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Gāravocātigāthāvaṇṇanā

9. Idāni **gāravo cāti** ettha **gāravoti** garubhāvo. **Nivātoti** nīcavuttitā. **Santuṭṭhīti** santoso. Katassa jānanatā **kataññūtā**. **Kālenāti** khaṇena samayena. Dhammassa savanaṃ **dhammassavanaṃ**. Sesam vuttanayamevāti ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā – **gāravo** nāma garukārappayogārahesu buddhapaccekabuddhatathāgatasāvakaācariyupajjhāyamātāpitujeṭṭhakabhātikabhaginīādīsū yathānurūpaṃ garukāro garukaraṇaṃ sagāravatā. Sa cāyaṃ gāravo yasmā sugatigamanādīnaṃ hetu. Yathāha –

“Garukātabbaṃ garuṃ karoti, mānetabbaṃ māneti, pūjetabbaṃ pūjeti. So tena kammena evaṃ samattena evaṃ samādinnena kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatiṃ saggaṃ lokaṃ upapajjati. No ce kāyassa...pe... upapajjati, sace manussattaṃ āgacchati, yattha yattha paccājayati, uccākulīno hoti”ti (ma. ni. 3.295).

Yathā cāha – “sattime, bhikkhave, aparihāniyā dhammā. Katame satta? Satthugāravatā”tiādi (a. ni. 7.33), tasmā maṅgalanti vuccati.

Nivāto nāma nīcamanatā nivātavuttitā, yāya samannāgato puggalo nihataṃāno nihataḡappo pādapuñchanakacoḡasadiḡo chinnavisāṇausabhasamo uddhaṭadāṭhasappasamo ca hutvā saṅho sakhilo sukhasambhāso hoti, ayaṃ nivāto. Svāyaṃ yasādiguṇappaṭilābhahetuto maṅgalanti vuccati. Āha ca “nivātavutti atthaddho, tādiḡo labhate yasa”nti evamādi (dī. ni. 3.273).

Santuṭṭhi nāma itarītarapaccayasantoso, so dvādasavidho hoti. Seyyathidaṃ – cīvare yathālābhasantoso, yathābalasantoso, yathāsāruppasantosoti tividho. Evaṃ piṇḡapātādīsū.

Tassāyaṃ pabhedavaṇṇanā – idha bhikkhu cīvaraṃ labhati sundaraṃ vā asundaraṃ vā. So teneva yāpeti, aññaṃ na pattheti, labhantopi na gaṇhāti, ayamassa cīvare **yathālābhasantoso**. Atha pana bhikkhu ābādhiko hoti, garuṃ cīvaraṃ pārupanto oṇamati vā kilamati vā, so sabhāgena bhikkhunā saddhiṃ taṃ parivattetvā lahukena yāpentopi santuṭṭhova hoti, ayamassa cīvare **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu paṇītapaccayaalābhī hoti, so paṭṭacīvarādīnaṃ aññātaraṃ mahaggaṃ cīvaraṃ labhitvā “idaṃ therānaṃ cirapabbajitānaṃ bahussutānañca anurūpa”nti tesam datvā attanā saṅkārakūṭā vā aññato vā kutoci nantakāni uccintivā saṅghāṭiṃ karitvā dhārentopi santuṭṭhova hoti, ayamassa cīvare **yathāsāruppasantoso**.

Idha pana bhikkhu piṇḍapātaṃ labhati lūkhaṃ vā paṇītaṃ vā, so teneva yāpeti, aññaṃ na pattheti, labhantopi na gaṇhāti, ayamassa piṇḍapāte **yathālābhasantoso**. Atha pana bhikkhu ābādhiko hoti, lūkhaṃ piṇḍapātaṃ bhuñjivā gālhaṃ rogātāṅkaṃ pāpuṇāti, so taṃ sabhāgassa bhikkhuno datvā tassa hatthato sappimadhukhīrādīni bhuñjivā samaṇadhammaṃ karontopi santuṭṭhova hoti, ayamassa piṇḍapāte **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu paṇītaṃ piṇḍapātaṃ labhati, so “ayaṃ piṇḍapāto therānaṃ cirapabbajitānaṃ aññesaṅca paṇītapīṇḍapātaṃ vinā ayāpentānaṃ sabrahmacārīnaṃ anurūpo”ti tesāṃ datvā attanā piṇḍāya caritvā missakāhāraṃ bhuñjantopi santuṭṭhova hoti, ayamassa piṇḍapāte **yathāsārappasantoso**.

Idha pana bhikkhuno senāsanaṃ pāpuṇāti. So teneva santussati, puna aññaṃ sundaratarampi pāpuṇantaṃ na gaṇhāti, ayamassa senāsane **yathālābhasantoso**. Atha pana bhikkhu ābādhiko hoti, nivātasenāsane vasanto ativiya pittarogādīhi āturīyati. So taṃ sabhāgassa bhikkhuno datvā tassa pāpuṇane savāte sītalasenāsane vasitvā samaṇadhammaṃ karontopi santuṭṭhova hoti, ayamassa senāsane **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu sundaraṃ senāsanaṃ pattampi na sampaticchati “sundaraseṇāsanaṃ pamādatṭhānaṃ, tatra nisinnassa thinamiddhaṃ okkamati, niddābhibhūtaṃ ca puna paṭibujjhato kāmavitakko samudācaratī”ti. So taṃ paṭikkhipitvā ajjhokāsarukkhamūlapaṇṇakuṭṭisu yattha kathaci nivasantopi santuṭṭhova hoti, ayamassa senāsane **yathāsārappasantoso**.

Idha pana bhikkhu bhesajjaṃ labhati harītakāṃ vā āmalakāṃ vā. So teneva yāpeti, aññehi laddhasappimadhuphāṇitādimpī na pattheti, labhantopi na gaṇhāti, ayamassa gilānapaccaye **yathālābhasantoso**. Atha pana bhikkhu ābādhiko hoti, telenatthiko phāṇitaṃ labhati, so taṃ sabhāgassa bhikkhuno datvā tassa hatthato telena bhesajjaṃ katvā samaṇadhammaṃ karontopi santuṭṭhova hoti, ayamassa gilānapaccaye **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu ekasmiṃ bhājane pūtimuttaharītakāṃ ṭhapetvā ekasmiṃ catumadhuraṃ “gaṇhatha, bhante, yadicchasi”ti vuccamāno sacassa tesāṃ dvinnamaññatārenapi byādhi vūpasammati, atha “pūtimuttaharītakāṃ nāma buddhādīhi vaṇṇita”nti ca “pūtimuttahesajjaṃ nissāya pabbajjā, tattha te yāvajjivaṃ ussāho karaṇīyoti vutta”nti (mahāva. 128) ca cintento catumadhurabhesajjaṃ paṭikkhipitvā pūtimuttaharītakena bhesajjaṃ karontopi paramasantuṭṭhova hoti. Ayamassa gilānapaccaye **yathāsārappasantoso**.

Evamṃpabhedo sabbopeso santoso santuṭṭhīti vuccati. Sā atricchatāmahicchatāpāpicchatādīnaṃ pāpadhammānaṃ pahānādhigamahetuto, sugatihetuto, ariyamaggasambhārabhāvato, cātuddisādibhāvahetuto ca maṅgalanti veditabbā. Āha ca –

“Cātuddiso appaṭigho ca hoti,
Santussamāno itarītarena”ti. evamādi (su. ni. 42);

Kataññutā nāma appassa vā bahussa vā yena kenaci katassa upakārassa punappunaṃ anussaraṇabhāvena jānanatā. Apica nerayikādīdukkhaparittānato puññāni eva pāṇīnaṃ bahūpakārāni, tato tesampi upakārānussaraṇatā kataññutāti veditabbā. Sā sappurisehi pasamsanīyādīnānappakāravisesādhigamahetuto maṅgalanti vuccati. Āha ca “dveme, bhikkhave, puggalā dullabhā lokasmiṃ. Katame dve? Yo ca pubbakārī yo ca kataññū katavedī”ti (a. ni. 2.120).

Kālena dhammassavanaṃ nāma yasmiṃ kāle uddhaccasahagataṃ cittaṃ hoti, kāmavitakkādīnaṃ vā aññatārena abhibhūtaṃ, tasmīṃ kāle tesāṃ vinodanatthaṃ dhammassavanaṃ. Apare āhu “pañcame pañcame divase dhammassavanaṃ kālena dhammassavanaṃ nāma. Yathāha āyasmā anuruddho ‘pañcāhikaṃ kho pana mayaṃ, bhante, sabbarattīṃ dhammiyā kathāya sannisīdāmā”ti (ma. ni. 1.327; mahāva. 466).

Apica yasmiṃ kāle kalyāṇamitte upasaṅkamitvā sakkā hoti attano kaṅkhāvīnodakaṃ dhammaṃ sotuṃ, tasmīṃ kālepi dhammassavanaṃ kālena dhammassavananti veditabbaṃ. Yathāha “te kālena kālaṃ upasaṅkamitvā paripucchati paripaṇhātī”tiādi (dī. ni. 3.358). Tadetaṃ kālena dhammassavanaṃ nīvaraṇappahānacaturānisamsāsavakkhayaḍḍīnānappakāravisesādhigamahetuto maṅgalanti veditabbaṃ. Vuttañhetam –

“Yasmiṃ, bhikkhave, samaye ariyasāvako aṭṭhiṃ katvā manasi katvā sabbaṃ cetasā

samannāharitvā ohiatasoto dhammaṃ suṇāti, pañcassa nīvaraṇā tasmim̐ samaye na hontī’’ti ca (saṃ. ni. 5.219).

‘‘Sotānugatānaṃ, bhikkhave, dhammānaṃ...pe... suppaṭividdhānaṃ cattāro ānisaṃsā pāṭikaṅkhā’’ti ca (a. ni. 4.191).

‘‘Cattārome, bhikkhave, dhammā kālena kālaṃ sammā bhāviyamānā sammā anuparivattiyamānā anupubbena āsavānaṃ khayam̐ pāpentī. Katame cattāro? Kālena dhammassavana’’nti ca evamādi (a. ni. 4.147).

Evaṃ imissā gāthāya gāravo, nivāto, santuṭṭhi, kataññutā, kālena dhammassavananti pañca maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesam̐ tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā gāravo cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Khantīcātigāthāvaṇṇanā

10. Idāni **khantī cāti** ettha khamanaṃ **khanti**. Padakkhiṇaggāhitāya sukhaṃ vaco asminti suvaco, suvacassa kammaṃ sovacassaṃ, sovacassassa bhāvo **sovacassatā**. Kilesānaṃ samitattā **samaṇā**. **Dassananti** pekkhanaṃ. Dhammassa sākacchā **dhammasākacchā**. Sesam̐ vuttanayamevāti. Ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā – **khanti** nāma adhivāsanakkhanti, tāya samannāgato bhikkhu dasahi akkosavatthūhi akkosante vadhabandhādīhi vā vihesante puggale asuṇanto viya apassanto viya ca nibbikāro hoti khantivādī viya. Yathāha –

‘‘Ahu atītamaddhānaṃ, samaṇo khantidīpano;
Taṃ khantiyāyeva ṭhitam̐, kāsirājā achedayī’’ti. (jā. 1.4.51);

Bhadrakato vā manasī karoti tato uttari aparādhābhāvena āyasmā puṇṇatthero viya. Yathāha so –

‘‘Sace maṃ, bhante, sunāparantakā manussā akkosissanti paribhāsissanti, tattha me evaṃ bhavissati ‘bhaddakā vatime sunāparantakā manussā, subhaddakā vatime sunāparantakā manussā, yaṃ me nayime pāṇinā pahāraṃ dentī’’tiādi (ma. ni. 3.396; saṃ. ni. 4.88).

Yāya ca samannāgato isīnampi pasaṃsanīyo hoti. Yathāha sarabhaṅgo isi –

‘‘Kodhaṃ vadhitvā na kadāci socati,
Makkhappahānaṃ isayo vaṇṇayanti;
Sabbesaṃ vuttaṃ pharusam̐ khametha,
Etaṃ khantiṃ uttamamāhu santo’’ti. (jā. 2.17.64);

Devatānampi pasaṃsanīyo hoti. Yathāha sakko devānamindo –

‘‘Yo have balavā santo, dubbalassa titikkhati;
Tamāhu paramaṃ khantiṃ, niccaṃ khamati dubbalo’’ti. (saṃ. ni. 1.250-251);

Buddhānampi pasaṃsanīyo hoti. Yathāha bhagavā –

‘‘Akkosaṃ vadhabandhañca, aduṭṭho yo titikkhati;
Khantībalaṃ balāṅikaṃ, tamahaṃ brūmi brāhmaṇa’’nti. (dha. pa. 399);

Sā panesā khanti etesañca idha vaṇṇitānaṃ aññesañca guṇānaṃ adhigamahetuto maṅgalanti veditabbā.

Sovacassatā nāma sahadhammikaṃ vuccamāne vikkhepaṃ vā tuṅhībhāvaṃ vā guṇadosacintanaṃ vā anāpajjitvā ativiya ādaraṅca gāraṅca nīcamaṇaṅca purakkhatvā sādhiṭi vacanakaraṇatā. Sā sabrahmacārīnaṃ santikā ovādānusāsaniṭṭipāṭilābhahetuto dosappahānaguṇādhigamaṇetuto ca maṅgalanti vuccati.

Samaṇānaṃ dassanaṃ nāma upasamitakilesānaṃ bhāvitakāyavacīcittapaññānaṃ uttamadamathasamathasamannāgatānaṃ pabbajitānaṃ upasaṅkamanupaṭṭhānānussaraṇassavanadassanaṃ, sabbampi omakadesanāya dassananti vuttaṃ, taṃ maṅgalanti veditabbaṃ. Kasmā? Bahūpakārattā. Āha ca “dassanampahaṃ, bhikkhave, tesāṃ bhikkhūnaṃ bahūpakāraṃ vadāmi”tiādi (itivu. 104). Yato hitakāmena kulaputtēna sīlavante bhikkhū gharadvāraṃ sampatte disvā yadi deyyadhammo atthi, yathābalaṃ deyyadhammena patimānetabbā. Yadi natthi, pañcapaṭiṭṭhitāṃ katvā vanditabbā. Tasmimpi asampajjamāne añjalim paggaṇhetvā namassitabbā, tasmimpi asampajjamāne pasannacittēna piyacakkhūhi sampassitabbā. Evaṃ dassanamūlakenapi hi puññēna anekāni jātisahassāni cakkhumhi rogo vā dāho vā ussādā vā piḷakā vā na honti, vipasannaṇapañcavaṇṇasassirikāni honti cakkhūni ratanavimāne ugghāṭitamaṇikavāṭasadisāni, sataśahassakappamattaṃ devesu ca manussesu ca sampattīnaṃ lābhī hoti. Anacchariyañcetāṃ, yaṃ manussabhūto sappaññajātiko sammā pavattitēna samaṇadassanamayena puññēna evarūpaṃ vipākasampattim anubhaveyya, yatha tiracchānagatānaṃpi kevalaṃ saddhāmatkena katassa samaṇadassanassa evaṃ vipākasampattim vaṇṇayanti.

“Ulūko maṇḍalakkhiko, vediyake ciradīghavāsiko;
Sukhito vata kosiyo ayaṃ, kāluṭṭhitāṃ passati buddhavaraṃ.

“Mayi cittaṃ pasādetvā, bhikkhusaṅghe anuttare;
Kappānaṃ sataśahassāni, duggateso na gacchati.

“Sa devalokā cavivā, kusalakammaṇa codito;
Bhavissati anantaññaṇo, somanassoti vissuto”ti. (ma. ni. aṭṭha. 1.144);

Kālena dhammasākacchā nāma padose vā paccūse vā dve suttantikā bhikkhū aññamaññaṃ suttantaṃ sākacchanti, vinayadharā vinayaṃ, ābhidhammikā abhidhammaṃ, jātakabhāṇakā jātaṃ, aṭṭhakathikā aṭṭhakathaṃ, līnuddhatavicikicchāparetacittavisodhanatthaṃ vā tamhi tamhi kāle sākacchanti, ayaṃ kālena dhammasākacchā. Sā āgamabyattiādīnaṃ guṇānaṃ hetuto maṅgalanti vuccatīti.

Evaṃ imissā gāthāya khantī, sovacassatā, samaṇadassanaṃ, kālena dhammasākacchāti cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattaṅca nesaṃ tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā khantī cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Tapocātigāthāvaṇṇanā

11. Idāni tapo cāti ettha pāpake dhamme tapatīti **tapo**. Brahmaṃ cariyaṃ, brahmānaṃ vā cariyaṃ **brahmacariyaṃ**, seṭṭhacariyanti vuttaṃ hoti. Ariyasaccānaṃ dassanaṃ **ariyasaccānadassanaṃ**, ariyasaccāni dassanantipi eke, taṃ na sundaraṃ. Nikkhantaṃ vānatoti nibbānaṃ, sacchikaraṇaṃ sacchikiriyā, nibbānassa sacchikiriyā **nibbānasacchikiriyā**. Sesāṃ vuttanayamevāti ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā – **tapo** nāma abhijjhādomanassādīnaṃ tapanato indriyaṃvaro, kosajjassa vā tapanato vīriyaṃ, tehi samannāgato puggalo ātāpīti vuccati. Svāyaṃ abhijjhādiṭṭipahānādhānādiṭṭipāṭilābhahetuto maṅgalanti veditabbo.

Brahmacariyaṃ nāma methunavīrisamaṇadhammasāsanaṃaggānamadhivacanaṃ. Tathā hi “abrahmacariyaṃ pahāya brahmacārī hoti”ti evamādīsu (dī. ni. 1.194; ma. ni. 1.292) methunavīrati brahmacariyanti vuccati. “Bhagavati no, āvuso, brahmacariyaṃ vussatīti? Evamāvuso”ti evamādīsu (ma. ni. 1.257) samaṇadhammo. “Na tāvāhaṃ, pāpima, parinibbāyissāmi, yāva me idaṃ brahmacariyaṃ na

iddhañceva bhavissati phītañca vitthārikam bāhujañña’’nti evamādīsu (dī. ni. 2.168; saṃ. ni. 5.822; udā. 51) sāsanam. “Ayameva kho, bhikkhu, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo brahmacariyam. Seyyathidam, sammādiṭṭhī’’ti evamādīsu (saṃ. ni. 5.6) maggo. Idha pana ariyasaccadassanena parato maggassa saṅgahitattā avasesam sabbampi vaṭṭati. Tañcetam uparūpari nānappakāravisesādhigamahetuto maṅgalanti veditabbam.

Ariyasaccāna dassanam nāma kumārapañhe vuttānam catunnam ariyasaccānam abhisamayavasena maggadassanam, tam saṃsāradukkhavītikkamahetuto maṅgalanti vuccati.

Nibbānasacchikiriya nāma idha arahattaphalam nibbānanti adhippetam. Tampi hi pañcagativānanena vānasaññitāya taṇhāya nikkhantattā nibbānanti vuccati. Tassa patti vā paccavekkhaṇā vā sacchikiriyaṭi vuccati. Itarassa pana nibbānassa ariyasaccānam dassaneneva sacchikiriya siddhā, tenetam idha nādhippetam. Evamesā nibbānasacchikiriya diṭṭhadhammikasukhavihārādihetuto maṅgalanti veditabbā.

Evam imissā gāthāya tapo brahmacariyam, ariyasaccānam dassanam, nibbānasacchikiriyaṭi cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvītimevāti.

Niṭṭhitā tapo cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Phuṭṭhassalokadhammehītigāthāvaṇṇanā

12. Idāni **phuṭṭhassa lokadhammehī** ettha **phuṭṭhassā** phusitassa chupitassa sampattassa. Loke dhammā **lokadhammā**, yāva lokappavatti, tāva anivattakā dhammāti vuttam hoti. **Cittanti** mano mānasam. **Yassā**ti navassa vā majjhimassa vā therassa vā. **Na kampatī**ti na calati na vedhati. **Asokanti** nissokam abbūlhasokasallam. **Virajanti** vigatarajam viddhamṣitarajam. **Khemanti** abhayam nirupaddavam. Sesam vuttanayamevāti ayam **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evam veditabbā – **phuṭṭhassa lokadhammehi cittam yassa na kampati** nāma yassa lābhālābhādīhi aṭṭhahi lokadhammehi phuṭṭhassa ajjhotthaṭṭassa cittam na kampati na calati na vedhati, tassa tam cittam kenaci akampaṇīyalokuttamabhāvāvahanato maṅgalanti veditabbam.

Kassa ca etehi phuṭṭhassa cittam na kampatīti? Arahato khīṇāsavassa, na aññassa kassaci. Vuttañhetam –

“Selo yathā ekagghano, vātena na samīrati;
Evam rūpā rasā saddā, gandhā phassā ca kevalā.

“Iṭṭhā dhammā aniṭṭhā ca, na pavedhenti tādino;
Ṭṭhitam cittam vippamuttam, vayañcassānupassatī’’ti. (mahāva. 244);

Asokam nāma khīṇāsavasseva cittam. Tañhi yvāyam “soko socanā socitattam antosoko antoparisoko cetaso pariniṭṭhāyitatta’’ntiādinā (vibha. 237) nayena vuccati soko, tassa abhāvato asokam. Keci nibbānam vadanti, tam purimapadena nānusandhiyati. Yathā ca asokam, evam virajam khemantipi khīṇāsavasseva cittam. Tañhi rāgadosamoharajānam vigatattā **virajam**, catūhi ca yogehi khemattā **khemam**, yato etam tena tenākārena tamhi tamhi pavattikkhaṇe gahetvā niddiṭṭhavasena tividhampi appavattakkhandhatādīlokuttamabhāvāvahanato āhuneyyādibhāvāvahanato ca maṅgalanti veditabbam.

Evam imissā gāthāya aṭṭhalokadhammehi akampitacittam, asokacittam, virajacittam, khemacittanti cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvītimevāti.

Niṭṭhitā phuṭṭhassa lokadhammehīti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Etādisānītigāthāvaṇṇanā

13. Evam bhagavā asevanā ca bālānantiādīhi dasahi gāthāhi aṭṭhatimsa mahāmaṅgalāni kathetvā idāni

etāneva attanā vuttamaṅgalāni thunanto “**etādisāni katvānā**”ti avasānagāthamabhāsi.

Tassāyamatthavaṅṅana – **etādisānī**ti etāni idisāni mayā vuttapakārāni bālānaṃ asevanādīni. **Katvānā**ti katvā. Katvāna katvā karitvāti hi atthato anaññaṃ. **Sabbatthamaparājītā**ti sabbattha khandhakilesābhisaṅkhāradevaputtamārappabhedesu catūsu paccatthikesu ekenāpi aparājītā hutvā, sayameva te cattāro māre parājetvāti vuttaṃ hoti. Makāro cettha padasandhikaramattoti viññātabbo.

Sabbattha sotthiṃ gacchantīti etādisāni maṅgalāni katvā catūhi mārehi aparājītā hutvā sabbattha idhalokaparalokesu tñānacaṅkamanādīsu ca sotthiṃ gacchanti, bālasevanādīhi ye uppajjeyyūṃ āsavā vighātapariḷhā, tesam abhāvā sotthiṃ gacchanti, anupaddutā anupasaṅgā khemino appaṭibhaya gacchantīti vuttaṃ hoti. Anunāsiko cettha gāthābandhasukhatthaṃ vuttoti vedītabbo.

Taṃ tesam maṅgalamuttamanti iminā gāthāpadena bhagavā desanaṃ niṭṭhāpesi. Kathaṃ? Evaṃ, devaputta, ye etādisāni karonti, te yasmā sabbattha sotthiṃ gacchanti, tasmā taṃ bālānaṃ asevanādiatṭhatimṣavidhampi tesam etādisakārakānaṃ maṅgalamuttamaṃ seṭṭhaṃ pavaranti gaṇhāhīti.

Evañca bhagavatā niṭṭhāpitāya desanāya pariyosāne koṭisatasahassadevatāyo arahattaṃ pāpuṇiṃsu, sotāpattisakadāgāmanāgāmiṃphalasampattānaṃ gaṇanā asankhyeyyā ahoṣi. Atha bhagavā dutiyadivase ānandattheraṃ āmantesi – “imaṃ pana, ānanda, rattiṃ aññatarā devatā maṃ upasaṅkamitvā maṅgalapañhaṃ pucchi, athassāhaṃ atṭhatimṣa maṅgalāni abhāsiṃ, uggaṇhāhi, ānanda, imaṃ maṅgalapariyāyaṃ, uggaṇhetvā bhikkhū vācehi”ti. Thero uggaṇhetvā bhikkhū vācesi. Tayidaṃ ācariyaparamparāya ābhatam yāvajjatanā pavattati, “evamidaṃ brahmacariyaṃ iddhañceva phītañca vitthārikaṃ bāhujaññaṃ puthubhūtam yāva devamanussehi suppakāsita”nti vedītabbaṃ.

Idāni etesveva maṅgalesu ñāṇaparicayapāṭavattaṃ ayamādito pabhuti yojanā – evamime idhalokaparalokakuttarasukhākāmā sattā bālajanasevanaṃ pahāya, paṇḍite nissāya, pūjaneyye pūjetvā, patirūpadesavāsena pubbe ca katapuññatāya kusalappavattiyam codiyamānā attānaṃ sammā paṇidhāya, bāhusaccasippavinayehi alaṅkatattabhāvā, vinayanurūpaṃ subhāsitaṃ bhāsamānā, yāva gihibhāvaṃ na vijahanti, tāva mātāpitūpaṭṭhānena porāṇaṃ iṇamūlaṃ visodhayamānā, puttadārasaṅgahena navaṃ iṇamūlaṃ payojayamānā, anākulakammantatāya dhanadhaññādisamidhiṃ pāpuṇantā, dānena bhogasāraṃ dhammacariyāya jīvitasārañca gahetvā, ñātisaṅgahena sakajanaḥitaṃ anavaṃjjakammantatāya parajanaḥitañca karontā, pāpaviratiyā parūpaghātaṃ majjapānasamāyamaṇa attūpaghātañca vivajjetvā, dhammesu appamādena kusalapakkhaṃ vaḍḍhetvā, vaḍḍhitakusalatāya gihibyañjanaṃ ohāya pabbajitabhāve tṭhāpi buddhabuddhasāvakuṇḍapajjhāyācariyādīsu gāravena nivātena ca vattasampadaṃ ārādhentvā, santuṭṭhiyā paccayagedhaṃ pahāya, kataññūtāya sappurisabhūmiyaṃ tṭhātvā, dhammassavanena cittalīnataṃ pahāya, khantiyā sabbaparissaye abhībhavitvā, sovacassatāya sanāthaṃ attānaṃ katvā, samaṇadassanena paṭipattipayogaṃ passantā, dhammasākacchāya kaṅkhāṭṭhāniyesu dhammesu kaṅkhaṃ vinodetvā, indriyasamvaratapena silavisuddhiṃ samaṇadhammabrahmacariyena cittavisuddhiṃ tato parā ca catasso visuddhiyo sampādentā, imāya paṭipadāya ariyasaccadassanapariyāyaṃ ñāṇadassanavisuddhiṃ patvā arahattaphalasaṅkhyam nibbānaṃ sacchikaronti, yaṃ sacchikaritvā sinerupabbato viya vātavuṭṭhīhi atṭhahi lokadhammehi avikampamānacittā asokā virajā khemino honti. Ye ca khemino honti, te sabbattha ekenapi aparājītā honti, sabbattha sotthiṃ gacchanti. Tenāha bhagavā –

‘Etādisāni katvāna, sabbatthamaparājītā;
Sabbattha sotthiṃ gacchanti, taṃ tesam maṅgalamuttama’nti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-atṭhakathāya

Maṅgalasuttavaṅṅanaṃ niṭṭhitā.

6. Ratanasuttavaṅṅanaṃ

Nikkhepappayojanaṃ

Idāni **yānīdha bhūtānī**ti evamādinā maṅgalasuttānantaraṃ nikkhittassa ratanasuttassa atthavaṇṇanākkamo anuppatto. Tassa idha nikkhepappayojanam vatvā tato paraṃ suparisuddhena tithena naditaḷākādīsu salilajjhogāhaṇamiva suparisuddhena nidānena imassa suttassa atthajjhogāhaṇam dassetuṃ –

“Yena vuttaṃ yadā yattha, yasmā cetam imaṃ nayaṃ;
Pakāsetvāna etassa, karissāmatthavaṇṇanam”.

Tattha yasmā maṅgalasuttena attarakkhā akalyāṇakaraṇakalyāṇakaraṇapaccayānaṅca āsavānaṃ paṭighāto dassito, imaṅca suttaṃ parārakkhaṃ amanussādīpaccayānaṅca āsavānaṃ paṭighātaṃ sādheti, tasmā tadanantaraṃ nikkhittaṃ siyāti.

Idaṃ tāvassa idha nikkhepappayojanam.

Vesālivatthu

Idāni “**yena vuttaṃ yadā yattha, yasmā ceta**”nti etthāha “kena panetaṃ suttaṃ vuttaṃ, kadā kattha, kasmā ca vutta”nti. Vuccate – idaṅhi bhagavatā eva vuttaṃ, na sāvakādīhi. Taṅca yadā dubbhikkhādīhi upaddavehi upaddutāya vesāliyaṃ licchavīhi rājagahato yācitvā bhagavā vesāliṃ ānīto, tadā vesāliyaṃ tesam upaddavānaṃ paṭighātattāya vuttanti. Ayaṃ tesam pañhānaṃ saṅkhepavissajjanā. Vitthārato pana vesālivatthuto pabhuti porāṇehi vaṇṇiyati.

Tatrāyaṃ **vaṇṇanā** – bārāṇasiraṅṅo kira aggamahesiyā kucchimhi gabbho saṅṭhāsi, sā taṃ ṅatvā raṅṅo nivedesi, rājā gabbhāparihāraṃ adāsi. Sā sammā parihariyamānagabbhā gabbhāparipākakāle vijāyanagharaṃ pāvīsi. Puññavatīnaṃ paccūsasamaye gabbhavuṭṭhānaṃ hoti. Sā ca tāsaṃ aṅṅatarā, tena paccūsasamaye alattakapaṭalabandhujīvakaṃ pupphasadisam maṃsapesiṃ vijāyati. Tato “aṅṅā deviyo suvaṇṇabimbāsādise putte vijāyanti, aggamahesī maṃsapesinti raṅṅo purato mama avaṅṅo uppajjeyyā”ti cintetvā tena avaṅṅabhayena taṃ maṃsapesiṃ ekasmiṃ bhājane pakkhipitvā aṅṅatarena paṭikujjivā rājamuddikāya laṅchitvā gaṅgāya sote pakkhipāpesi. Manussehi chaḍḍitamatte devatā ārakkhaṃ saṃvidahiṃsu. Suvaṇṇapaṭṭakaṅcetha jātihiṅgulakena “bārāṇasiraṅṅo aggamahesiyā pajā”ti likhitvā bandhiṃsu. Tato taṃ bhājanaṃ ūmibhayādīhi anupaddutaṃ gaṅgāsotena pāyāsi.

Tena ca samayena aṅṅataro tāpaso gopālakulaṃ nissāya gaṅgātīre viharati. So pātova gaṅgaṃ otaranto bhājanaṃ āgacchantaṃ disvā paṃsukūlasaṅṅāya aggahehi. Tato tattha taṃ akkharapaṭṭakaṃ rājamuddikālaṅchanaṅca disvā muṅcivā taṃ maṃsapesiṃ addasa, disvānassa etadahosi “siyā gabbho, tathā hissa duggandhapūtibhāvo natthī”ti. Taṃ assamaṃ netvā suddhe okāse ṭhapesi. Atha aḍḍhamāsaccayena dve maṃsapesiyo ahesuṃ. Tāpaso disvā sādhitaraṃ ṭhapesi, tato puna aḍḍhamāsaccayena ekamekissā pesiyā hatthapādasīsānamatthāya paṅca paṅca piḷakā uṭṭhahiṃsu. Tāpaso disvā puna sādhitaraṃ ṭhapesi. Atha aḍḍhamāsaccayena ekā maṃsapesi suvaṇṇabimbāsādiso dārako, ekā dārikā ahoṣi. Tesu tāpasassa puttasiṅheho uppajji. Aṅṅuṭṭhakato cassa khīraṃ nibbatti. Tato pabhuti ca khīrabhattaṃ labhati, so bhattaṃ bhuṅṅitvā khīraṃ dārakānaṃ mukhe āsiṅcati. Tesam yaṃ yaṃ udaraṃ pavitṭhaṃ, taṃ sabbaṃ maṅṅibhājanagataṃ viya dissati. Evaṃ licchavī ahesuṃ. Apare panāhu “sibbetvā ṭhapitā viya nesam aṅṅamaṅṅam līnā chavī ahoṣi”ti. Evaṃ te nicchavitāya vā līnacchavitāya vā **licchavīti** pañṅāyīṃsu.

Tāpaso dārake posento ussūre gāmaṃ piṅḍāya pavisati, atidivā paṭikkamati. Tassa taṃ byāpāraṃ ṅatvā gopālakā āhaṃsu, “bhante, pabbajitānaṃ dārakaposanaṃ palibodho, amhākaṃ dārake detha, mayaṃ posessāma, tumhe attano kammaṃ karoṭhā”ti. Tāpaso “sādhu”ti paṭissuṇi. Gopālakā dutiyadivase maggaṃ samaṃ katvā pupphehi okiritvā dhajapaṭākaṃ ussāpetvā tūriyehi vajjamānehi assamaṃ āgatā. Tāpaso “mahāpuñṅā dārakā, appamādena vaḍḍhetha, vaḍḍhetvā ca aṅṅamaṅṅam āvāhavivāhaṃ karoṭha, paṅcagorasena rājānaṃ tosetvā bhūmibhāgaṃ gahetvā nagaraṃ māpetha, tattha kumāraṃ abhisīcathā”ti vatvā dārake adāsi. Te “sādhu”ti paṭissuṇitvā dārake netvā posesuṃ.

Dārakā vuḍḍhimanvāya kīlāntā vivādaṭṭhānesu aṅṅe gopāladārake hatthenapi pādenapi paharanti, te rodanti. “Kissa rodathā”ti ca mātāpitūhi vuttā “ime nimmātāpitikā tāpasapositā amhe atīva paharanti”ti vadanti. Tato tesam mātāpitāro “ime dārakā aṅṅe dārake vihetṭenti dukkhāpentī, na ime saṅgahetabbā,

vajjitabbā ime’’ti āhaṃsu. Tato pabhuti kira so padeso ‘‘vajjī’’ti vuccati, tiyojanasataṃ parimāṇena. Atha taṃ padesaṃ gopālakā rājānaṃ tosetvā aggahesum. Tattheva nagaraṃ māpetvā soḷasavassuddesikaṃ kumāraṃ abhisīñcitvā rājānaṃ akaṃsu. Tāya cassa dārikāya saddhiṃ vāreyyaṃ katvā katikaṃ akaṃsu ‘‘na bāhirato dārikā ānetabbā, ito dārikā na kassaci dātabbā’’ti. Tesam paṭhamasaṃvāsenā dve dāraḷā jātā dhītā ca putto ca, evaṃ soḷasakkhattuṃ dve dve jātā. Tato tesam dāraḷānaṃ yathākkamaṃ vaḍḍhantānaṃ āramuyyānanivāsattānāparivārasampattiṃ gahetuṃ appahontaṃ taṃ nagaraṃ tikkhattuṃ gāvutantarena gāvutantarena pākārena parikkhipiṃsu, tassa punappunaṃ visālīkatattā **vesālī**veva nāmaṃ jātā. Idam **vesālivatthu**.

Bhagavato nimantaṇaṃ

Ayaṃ pana vesālī bhagavato uppannakāle iddhā vepullappattā ahosi. Tattha hi rājūnaṃyeva satta sahasāni satta satāni satta ca rājāno ahesuṃ. Tathā yuvarājāsenāpatibhaṇḍāgārikappabhutiṇaṃ. Yathāha –

‘‘Tena kho pana samayena vesālī iddhā ceva hoti phītā ca bahujanā ākiṇṇamanussā subhikkhā ca, satta ca pāsādasahassāni satta ca pāsādasatāni satta ca pāsādā, satta ca kūṭāgārasahassāni satta ca kūṭāgārasatāni satta ca kūṭāgārāni, satta ca ārāmasahassāni satta ca ārāmasatāni satta ca ārāmā, satta ca pokkharāṇisahassāni satta ca pokkharāṇisatāni satta ca pokkharāṇiyo’’ti (mahāva. 326).

Sā aparena samayena dubbhikkhā ahosi dubbuṭṭhikā dussassā. Paṭhamaṃ duggatamanussā maranti, te bahiddhā chaḍḍenti. Matamanussānaṃ kuṇapagandhena amanussā nagaraṃ pavisiṃsu, tato bahutarā maranti. Tāya paṭikūlatāya sattānaṃ ahivātārogo uppajji. Iti tīhi dubbhikkhaamanussarogabhayehi upaddutā vesālinagaravāsino upasaṅkamitvā rājānaṃ āhaṃsu, ‘‘mahārāja, imasmiṃ nagare tividhaṃ bhayamuppannaṃ, ito pubbe yāva sattamā rājakulaparivaṭṭā evarūpaṃ anuppannapubbaṃ, tumhākaṃ maññe adhammikattena taṃ etarahi uppanna’’nti. Rājā sabbe santhāgāre sannipātāpetvā ‘‘mayhaṃ adhammikabhāvaṃ vicinathā’’ti āha. Te sabbaṃ paveṇiṃ vicinantā na kiñci addasaṃsu.

Tato rañño dosamadisvā ‘‘idam bhayaṃ amhākaṃ kathaṃ vūpasameyyā’’ti cintesuṃ. Tattha ekacce cha satthāre apadisīṃsu ‘‘etehi okkantaṃmatte vūpasameṣṣatī’’ti. Ekacce āhaṃsu – ‘‘buddho kira loke uppanno, so bhagavā sabbasattahitāya dhammaṃ deseti mahiddhiko mahānubhāvo, tena okkantaṃmatte sabbabhayāni vūpasameyyu’’nti. Tena te attamaṇā hutvā ‘‘kahaṃ pana so bhagavā etarahi viharati, amhehi pesito na āgaccheyyā’’ti āhaṃsu. Athāpare āhaṃsu – ‘‘buddhā nāma anukampakā, kissa nāgaccheyyuṃ, so pana bhagavā etarahi rājagahe viharati, rājā bimbisāro taṃ upaṭṭhahati, so āgantūṃ na dadeyyā’’ti. ‘‘Tena hi rājānaṃ saññāpetvā āneyyāmā’’ti dve licchavirājāno mahatā balakāyena pahūtaṃ paṇṇākāraṃ datvā rañño santikaṃ pesiṃsu ‘‘bimbisāraṃ saññāpetvā bhagavantaṃ ānethā’’ti. Te gantvā rañño paṇṇākāraṃ datvā taṃ pavattiṃ nivedetvā, ‘‘mahārāja, bhagavantaṃ amhākaṃ nagaraṃ pesehī’’ti āhaṃsu. Rājā na sampāṭicchī, ‘‘tumheyyeva jānāthā’’ti āha. Te bhagavantaṃ upasaṅkamitvā vanditvā evamaṃhaṃsu – ‘‘bhante, amhākaṃ nagare tīṇi bhayāni uppannāni, sace bhagavā āgaccheyya, sotthi no bhaveyyā’’ti. Bhagavā āvajjetvā ‘‘vesāliyaṃ ratanasutte vutte sā rakkhā koṭisatasahassaṃ cakkavālānaṃ pharissati, suttapariyosāne caturāsītīyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisaṃmayo bhavissatī’’ti adhvāsesi. Atha rājā bimbisāro bhagavato adhvāsanāṃ sutvā ‘‘bhagavatā vesāligamaṇaṃ adhvāsita’’nti nagare ghoṣanaṃ kārapetvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā āha – ‘‘kiṃ, bhante, sampāṭicchatha vesāligamaṇa’’nti? Āma, mahārājāti. Tena hi, bhante, tāva āgametha, yāva maggaṃ paṭiyādemīti.

Atha kho rājā bimbisāro rājagahassa ca gaṅgāya ca antarā pañcayojanabhūmiṃ samaṃ katvā yojane yojane vihāraṃ māpetvā bhagavato gamanakālaṃ paṭivedesi. Bhagavā pañcahi bhikkhusatehi parivuto pāyāsi. Rājā pañcayojanaṃ maggaṃ pañcavaṇṇehi pupphehi jāṇumattaṃ okirāpetvā dhajapaṭākapaṇṇaghāṭakadalādīni ussāpetvā bhagavato dve setacchattāni ekamekassa ca bhikkhussa ekamekaṃ ukkhipāpetvā saddhiṃ attano parivārena pupphagandhādīhi pūjaṃ karonto ekekasmīṃ vihāre bhagavantaṃ vasāpetvā mahādānāni datvā pañcahi divasehi gaṅgātīraṃ nesi. Tattha sabbālaṅkārehi nāvaṃ alaṅkaronto vesālikānaṃ sāsanaṃ pesesi ‘‘āgato bhagavā, maggaṃ paṭiyādetvā sabbe bhagavato paccuggamaṇaṃ karoṭhā’’ti. Te ‘‘diguṇaṃ pūjaṃ karissāmā’’ti vesāliyaṃ ca gaṅgāya ca antarā tiyojanabhūmiṃ samaṃ katvā bhagavato cattāri ekamekassa ca bhikkhussa dve dve setacchattāni sajjetvā pūjaṃ kurumānā gaṅgātīraṃ āgantvā aṭṭhaṃsu.

Atha bimbisāro dve nāvāyo saṅghaṭetvā maṇḍapaṃ katvā pupphadāmādīhi alaṅkaritvā tattha sabbaratanamayaṃ buddhāsanāṃ paññāpesi, bhagavā tattha nisīdi. Pañca satā bhikkhūpi nāvāṃ āruhitvā yathānurūpaṃ nisīdiṃsu. Rājā bhagavantaṃ anugacchanta galappamāṇaṃ udakaṃ ogāhetvā “yāva, bhante, bhagavā āgacchati, tāvāhaṃ idheva gaṅgātīre vasissāmi”ti vatvā nivatto. Upari devatā yāva akaniṭṭhabhavanaṃ pūjaṃ akaṃsu. Heṭṭhāgaṅgānivāsino kambalassatarādayo nāgarājāno pūjaṃ akaṃsu. Evaṃ mahatiyā pūjāya bhagavā yojanamattaṃ addhānaṃ gaṅgāya gantvā vesālikānaṃ sīmantaraṃ pavitṭho.

Tato licchavirājāno bimbisārena katapūjāya diguṇaṃ karontā galappamāṇe uduke bhagavantaṃ paccugacchiṃsu. Teneva khaṇena tena muhuttena vijjupabhāvinaddhandhakāravisaṭakūṭo gaḷagaḷāyanta catūsu disāsu mahāmegho vuṭṭhāsi. Atha bhagavatā paṭhamapāde gaṅgātīre nikkhittamatte pokkharavassaṃ vassi. Ye temetukāmā, te eva tementi, atemetukāmā na tementi. Sabbattha jāṇumattaṃ ūrumattaṃ kaṭimattaṃ galappamāṇaṃ udakaṃ vahati, sabbakuṇapāni udakena gaṅgaṃ pavesitāni, parisuddho bhūmibhāgo ahoṣi.

Licchavirājāno bhagavantaṃ antarā yojane yojane vāsāpetvā mahādānāni datvā tīhi divasehi diguṇaṃ pūjaṃ karontā vesāliṃ nayiṃsu. Vesāliṃ sampatte bhagavati sakko devānamindo devasaṅghapurakkhato āgacchi. Mahesakkhānaṃ devatānaṃ sannipātena amanussā yebhuyyena palāyiṃsu. Bhagavā nagaradvāre ṭhatvā ānandattheraṃ āmantesi – “imaṃ, ānanda, ratanasuttaṃ uggahetvā balikammūpakaraṇāni gahetvā licchavirājakumārehi saddhiṃ vesāliyā tipākārantare vicaranta parittaṃ karohi”ti ratanasuttaṃ abhāsi. “Evaṃ kena panetaṃ suttaṃ vuttaṃ, kadā, kattha, kasmā ca vutta”nti etesaṃ pañhānaṃ vissajjanā vitthārena vesālivatthuto pabhuti porāṇehi vaṇṇīyati.

Evaṃ bhagavato vesāliṃ anuppattadivaseyeva vesālinagaradvāre tesāṃ upaddavānaṃ paṭighātatthāya vuttamidaṃ ratanasuttaṃ uggahetvā āyasmā ānando parittatthāya bhāsamāno bhagavato pattena udakamādāya sabbanagaraṃ abbhukkiranto anuvaricari. Yaṃ kiñcīti vuttamatte eva therena ye pubbe apalātā saṅkārakūṭabhittipadesādinissitā amanussā, te catūhi dvārehi palāyiṃsu, dvārāni anokāsāni ahesuṃ. Tato ekacce dvāresu okāsaṃ alabhamānā pākāraṃ bhinditvā palātā. Amanussesu gatamattesu manussānaṃ gattesu rogo vūpasanto. Te nikkhamitvā sabbapupphagandhādīhi therāṃ pūjesuṃ. Mahājāno nagaramajjhe santhāgāraṃ sabbagandhehi limpitvā vitānaṃ katvā sabbālaṅkārehi alaṅkaritvā tattha buddhāsanāṃ paññāpetvā bhagavantaṃ ānesi.

Bhagavā santhāgāraṃ pavisitvā paññatte āsane nisīdi. Bhikkhusaṅghopi kho rājāno manussā ca patirūpe patirūpe āsane nisīdiṃsu. Sakkopi devānamindo dvīsu devalokesu devaparisāya saddhiṃ upanisīdi aññe ca devā, ānandattheropi sabbāṃ vesāliṃ anuvaricanto rakkhaṃ katvā vesālinagaravāsīhi saddhiṃ āgantvā ekamantaṃ nisīdi. Tattha bhagavā sabbesaṃ tadeva ratanasuttaṃ abhāsīti.

Ettāvatā ca yā “yena vuttaṃ yadā yattha, yasmā cetāṃ imaṃ nayāṃ. Pakāsetvānā”ti mātikā nikkhittā, sā sabbapakārena vitthāritā hoti.

Yānīdhātīgāthāvaṇṇanā

1. Idāni “etassa karissāmatthavaṇṇana”nti vuttattā **atthavaṇṇanā** ārabhate. Apare pana vadanti “ādito pañceva gāthā bhagavatā vuttā, sesā parittakaraṇasamaye ānandattherenā”ti. Yathā vā tathā vā hotu, kiṃ no imāya parikkhāya, sabbathāpi etassa ratanasuttassa karissāmatthavaṇṇanaṃ.

Yānīdha bhūtānīti paṭhamagāthā. Tattha **yānīti** yādisāni appesakkhāni vā mahesakkhāni vā. **Idhāti** imasmiṃ padese, tasmīṃ khaṇe sannipātattānaṃ sandhāyāha. **Bhūtānīti** kiñcāpi bhūtasaddo “bhūtasmiṃ pācittiya”nti evamādīsu (pāci. 69) vijjamāne. “Bhūtamidanti, bhikkhave, samanupassathā”ti evamādīsu (ma. ni. 1.401) khandhapañcake. “Cattāro kho, bhikkhu, mahābhūtā hetu”ti evamādīsu (ma. ni. 3.86) catubbidhe pathavīdhātīdirūpe. “Yo ca kālaghaso bhūto”ti evamādīsu (jā. 1.2.190) khīṇāsave. “Sabbeva nikkhipissanti, bhūtā loke samussaya”nti evamādīsu (dī. ni. 2.220) sabbasatte. “Bhūtagāmapātabyatāyā”ti evamādīsu (pāci. 90) rukkhādike. “Bhūtaṃ bhūtato sañjānāti”ti evamādīsu (ma. ni. 1.3) cātumahārājikānaṃ heṭṭhā sattānikāyaṃ upādāya vattati. Idha pana avisesato amanussesu datṭhabbo.

Samāgatānīti sannipatitāni. **Bhummānīti** bhūmiyaṃ nibbattāni. **Vā**-iti vikappane. Tena yānīdha

bhum māni vā bhūtāni samāgatānīti imamekaṃ vikappaṃ katvā puna dutiyavikappaṃ kātuṃ “yāni va antalikkhe”ti āha. Antalikkhe vā yāni bhūtāni nibbattāni, tāni sabbāni idha samāgatānīti attho. Ettha ca yāmato yāva akaniṭṭhaṃ, tāva nibbattāni bhūtāni ākāse pātubhūtavimānesu nibbattatā “antalikkhe bhūtāni”ti veditabbāni. Tato heṭṭhā sineruto pabhuti yāva bhūmiyaṃ rukkhalatādīsu adhivatthāni pathaviyañca nibbattāni bhūtāni, tāni sabbāni bhūmiyaṃ bhūmipaṭibaddhesu ca rukkhalatāpabbatādīsu nibbattatā “bhum māni bhūtāni”ti veditabbāni.

Evaṃ bhagavā sabbāneva amanussabhūtāni “bhum māni vā yāni va antalikkhe”ti dvīhi padehi vikappetvā puna ekena padena pariggahetvā dassetuṃ “sabbeva bhūtā sumanā bhavantū”ti āha. Sabbeti anavasesā. Evāti avadhāraṇe, ekampi anapanetvāti adhippāyo. Bhūtāti amanussā. Sumanā bhavantūti sukhitanā pītisomanassajātā bhavantu. Athopīti kiccantarassanīyojanattham vākyopādāne nipātvayaṃ. Sakkacca suṇantu bhāsītanti aṭṭhiṃ katvā manasikatvā sabbaṃ cetasā samannāharitvā dibbasampattilokuttarasukhāvahaṃ mama desanaṃ suṇantu.

Evamettha bhagavā “yānīdha bhūtāni samāgatānī”ti aniyamitavacanena bhūtāni pariggahetvā puna “bhum māni vā yāni va antalikkhe”ti dvidhā vikappetvā tato “sabbeva bhūtā”ti puna ekajjhaṃ katvā “sumanā bhavantū”ti iminā vacanena āsayasampattiyaṃ niyojento “sakkacca suṇantu bhāsita”nti payogasampattiyaṃ, tathā yonisomanasikārasampattiyaṃ paratoghosaṃpattiyañca, tathā attasammāpaṇidhisappurisūpanissayasampattīsu samādhīpaññāhetusampattīsu ca niyojento gāthaṃ samāpesi.

Tasmā hītigāthāvaṇṇanā

2. Tasmā hi bhūtāti dutiyagāthā. Tattha tasmāti kāraṇavacanaṃ. Bhūtāti āmantanavacanaṃ. Nisāmethāti suṇātha. Sabbeti anavasesā. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yasmā tumhe dibbatthānāni tattha upabhogaparibhogasampadañca pahāya dhammassavanattham idha samāgatā, na naṭanaccanādidassanattham, tasmā hi bhūtā nisāmetha sabbeti. Atha vā “sumanā bhavantu, sakkacca suṇantū”ti vacanena tesam sumanabhāvaṃ sakkaccaṃ sotukamyatāñca disvā āha “yasmā tumhe sumanabhāvena attasammāpaṇidhiyonisomanasikārāsayasuddhīhi sakkaccaṃ sotukamyatāya sappurisūpanissayaparatoghosaṃpattāṭṭhānato payogasuddhīhi ca yuttā, tasmā hi bhūtā nisāmetha sabbe”ti. Atha vā yaṃ purimāgāthāya ante “bhāsita”nti vuttaṃ, taṃ kāraṇabhāvena apadisanto āha “yasmā mama bhāsitaṃ nāma atidullabhaṃ aṭṭhakkhaṇaparivajjitassa khaṇassa dullabhata, anekānisamsaṇca paññākaruṇāguṇena pavattatā, tañcāhaṃ vattukāmo ‘suṇantu bhāsita’nti avocaṃ, tasmā hi bhūtā nisāmetha sabbe”ti. Iduṃ iminā gāthāpadena vuttaṃ hoti.

Evametaṃ kāraṇaṃ niropento attano bhāsitanisāmane niyojetvā nisāmetabbaṃ vattumāraddho “mettaṃ karotha mānusiya pajāyā”ti. Tassattho – yāyaṃ tīhi upaddavehi upaddutā mānusi pajā, tassā mānusiya pajāya mettaṃ mittabhāvaṃ hitajjhāsayaṃ paccupaṭṭhapethāti. Keci pana “mānusiyaṃ paja”nti paṭhanti, taṃ bhummatthāsambhavā na yujjati. Yampi aññe atthaṃ vaṇṇayanti, sopi na yujjati. Adhippāyo panettha – nāhaṃ buddhoti issariyabalena vadāmi, api tu yaṃ tumhākañca imissā ca mānusiya pajāya hitattham vadāmi “mettaṃ karotha mānusiya pajāyā”ti. Ettha ca –

“Ye sattasaṇḍaṃ pathaviṃ vijetvā,
Rājīsayo yajamānānupariyagā;
Assamedhaṃ purisamedhaṃ,
Sammāpāsaṃ vājapeyyaṃ niraggaḷaṃ.

“Mettassa cittassa subhāvitassa,
Kalampi te nānubhavanti soḷasiṃ;
Ekampi ce pāṇamadutthacitto,
Mettāyati kusalo tena hoti.

“Sabbe ca paṇe manasānukampī, pahūtāmariyo pakaroti puñña”nti. (itivu. 27; a. ni. 8.1) –

Evamādīnaṃ suttānaṃ ekādasānisamsānañca vasena ye mettaṃ karonti, etesaṃ mettā hitāti veditabbā.

“Devatānukampito poso, sadā bhadrāni passatī”ti. (udā. 76; mahāva. 286) –

Evamādīnaṃ suttānaṃ vasena yesu kayirati, tesampi hitāti veditabbā.

Evaṃ ubhayesampi hitabhāvaṃ dassento “mettaṃ karotha mānusiya”ti vatvā idāni upakāraṃpi dassento āha “**divā ca ratto ca haranti ye baliṃ, tasmā hi ne rakkhatha appamattā**”ti. Tassattho – ye manussā cittakammakattāhakammādīhipi devatā katvā cetiyarukkhadīni ca upasaṅkamitvā devatā uddissa divā baliṃ karonti, kālapakkhādīsu ca rattiṃ baliṃ karonti, salākabhaddādīni vā datvā ārakkhadevatā upādāya yāva brahmadevatānaṃ pattidānaniyyātanena divā baliṃ karonti, chattāropanadīpamālāya sabbarattikadhammassavanādīni kārāpetvā pattidānaniyyātanena ca rattiṃ baliṃ karonti, te kathaṃ na rakkhitabbā? Yato evaṃ divā ca ratto ca tumhe uddissa karonti ye baliṃ, **tasmā hi ne rakkhatha**; tasmā balikammakaraṇāpi te manusse rakkhatha gopayatha, ahitaṃ nesam apanetha, hitaṃ upanetha appamattā hutvā taṃ kataññubhāvaṃ hadaye katvā niccamanussarantāti.

Yaṃkiñcīgāthāvaṇṇanā

3. Evaṃ devatāsu manussānaṃ upakārahāvaṃ dassetvā tesam upaddavavūpasamanatthaṃ buddhādiguṇappakāsanena ca devamanussānaṃ dhammassavanatthaṃ “**yaṃkiñci vitta**”ntīdīnā nayena saccavacaṇaṃ payuñjitumāraddho. Tattha **yaṃkiñcī** aniyamitavasena anavasesaṃ pariyādiyati yaṃkiñci tattha tattha vohārūpaṃ. **Vittanti** dhaṇaṃ. Tañhi vittiṃ janetīti vittaṃ. **Idha vāti** manussalokaṃ niddisati. **Huraṃ vāti** tato paraṃ avasesalokaṃ, tena ca tṭhapetvā manusse sabbalokaggahaṇe patte “saggesu vā”ti parato vuttattā tṭhapetvā manusse ca sagge ca avasesānaṃ nāgasupaṇṇādīnaṃ gahaṇaṃ veditabbāṃ.

Evaṃ imehi dvīhi padehi yaṃ manussānaṃ vohārūpaṃ alaṅkāraparibhogūpaṅgaṇa jātarūparaṅgataṃ muttāmaṇiveḷuriyapavāḷalohitaṅkamasāragallādikaṃ, yañca muttāmaṇivālukatthātāya bhūmiyā ratanamayavimānesu anekayojanasatavithatesu bhavanesu uppanānaṃ nāgasupaṇṇādīnaṃ vittaṃ, taṃ niddiṭṭhaṃ hoti. **Saggesu vāti** kāmāvacararūpāvacaradevalokesu. Te hi sobhanena kammaṇa ajjāntīti saggā. **Suṭṭhu** aggātipi saggā. **Yanti** yaṃ sasāmikaṃ vā asāmikaṃ vā. **Ratananti** ratiṃ nayati vahati janayati vadḍhetīti ratanaṃ. Yaṃkiñci cittikataṃ mahaggaṃ atulaṃ dullabhadassanaṃ anomasattaparibhogaṇa, tassetam adhivacaṇaṃ. Yathāha –

“Cittikataṃ mahaggaṇa, atulaṃ dullabhadassanaṃ;
Anomasattaparibhogaṇa, ratanaṃ tena vuccatī”ti.

Paṇṇitanti uttamaṃ seṭṭhaṃ atappakaṃ. Evaṃ iminā gāthāpadena yaṃ saggesu anekayojanasatappamāṇasabbaratanamayavimānasudhammavejayantappabhutīsū sasāmikaṃ, yañca buddhuppādavirahena apāyameva paripūrentesu sattesu suññavimānappaṭibaddhaṃ asāmikaṃ, yaṃ vā panaññaṃpi pathavimāhāsamuddahimavantādīnissitasāmikaṃ ratanaṃ, taṃ niddiṭṭhaṃ hoti.

Na no samaṃ atthi tathāgatenāti na-iti paṭisedhe. **No-**iti avadhāraṇe. **Samanti** tulyaṃ. **Atthīti** vijjati. **Tathāgatenāti** buddhena. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yaṃ etaṃ vittaṇca ratanaṇca pakāsitaṃ, ettha ekampi buddharatanena sadisaṃ ratanaṃ nevatti. Yampi hi taṃ **cittikataṭṭhena ratanaṃ**, seyyathidaṃ – rañño cakkavattissa cakkaratanaṃ maṇiratanaṇca, yaṃhi uppanne mahājano na aññattha cittikāraṃ karoti, na koci pupphagandhādīni gahetvā yakkaṭṭhānaṃ vā bhūtaṭṭhānaṃ vā gacchati, sabbopi jano cakkaratanaṃ maṇiratanaṃ eva cittikāraṃ karoti pūjeti, taṃ taṃ varaṃ pattheti, patthitapatthitaṇcassa ekaccaṃ samijjhati, tampi ratanaṃ buddharatanena samaṃ natthi. Yadi hi cittikataṭṭhena ratanaṃ, tathāgato va ratanaṃ. Tathāgate hi uppanne ye keci mahesakkhā devamanussā na te aññatra cittikāraṃ karonti, na kañci aññaṃ pūjenti. Tathā hi brahmā sahampati sinerumattena ratanaḍāmena tathāgataṃ pūjesi, yathābalaṇca aññe devā manussā ca bimbisāraḱosalārājānāthapaṇḍikādayo. Parinibbutampi bhagavantaṃ uddissa channavutikoṭidhanaṃ vissajjetvā asokamahārājā sakalajambudīpe caturāsīti vihārasahassāni patiṭṭhāpesi, ko pana vādo aññesaṃ cittikāraṇaṃ. Apica kassaññaṇsa parinibbutassāpi jātibodhidhammacakkappavattanaṃ parinibbānaṭṭhānaṇi paṭimācetiyaḍīni vā uddissa evaṃ cittikāragarukāro pavattati yathā bhagavato. Evaṃcittikataṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **mahaggaṭṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ – kāsikaṃ vatthaṃ. Yathāha – “jiṇṇampi, bhikkhave, kāsikaṃ vatthaṃ vaṇṇavantañceva hoti sukhasamphassaṇca mahaggaṭṭhena”ti (a. ni. 3.100), tampi buddharatanena samaṃ natthi. Yadi hi mahaggaṭṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ. Tathāgato hi yesaṃ paṃsukampi paṭiggaṇhāti, tesam taṃ mahapphalaṃ hoti mahānisaṃsaṃ seyyathāpi asokarañño, idamassa mahaggaṭṭhaya. Evaṃ mahaggaṭṭhaya cetha dosābhāvasādhakaṃ idaṃ suttapadaṃ vedittabbaṃ –

“Yesam kho pana so paṭiggaṇhāti cīvarapiṇḍapātasenāsanagilānapaccayabhesajjaparikkhāraṃ, tesam taṃ mahapphalaṃ hoti mahānisaṃsaṃ. Idamassa mahaggaṭṭhaya vadāmi. Seyyathāpi taṃ, bhikkhave, kāsikaṃ vatthaṃ mahaggaṃ, tathūpamāhaṃ, bhikkhave, imaṃ puggalaṃ vadāmi”ti (a. ni. 3.100).

Evaṃ mahaggaṭṭhenapi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **atulaṭṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ – rañño cakkavattissa **cakkaratanaṃ** uppajjati indanīlamanīmayanābhi sattaratanaṃ mayasahassāraṃ pavālamayanemi rattasuvaṇṇamayasaṃdhi, yassa dasannaṃ dasannaṃ arānamuparī ekaṃ muṇḍāraṃ hoti vātaṃ gahetvā saddakaraṇatthaṃ, yena kato saddo sukusalappatāḷitapañcaṅgikatūriyasaddo viya hoti, yassa nābhiyā ubhosu passesu dve sīhamukhāni honti, abhantaraṃ sakatacakkasseva susiraṃ. Tassa kattā vā kāretā vā natthi, kammaṃpaccayena ututo samuṭṭhāti. Yaṃ rājā dasavidhaṃ cakkavattivattaṃ pūretvā tadahuposathe puṇṇamadivase sīsaṃnhāto uposathiko uparipāsādavaraḅato sīlāni sodhento nisinna puṇṇacandaṃ viya sūriyaṃ viya ca utṭhentaṃ passati, yassa dvādasayojanato saddo suyati, yojanato vaṇṇo dissati, yaṃ mahājanena “dutiyo maññe cando sūriyo vā utṭhito”ti ativiya kotūhalajātena dissamaṇaṃ nagarassa uparī āgantvā rañño antepurassa pācīnapasse nātiuccaṃ nātinīcaṃ hutvā mahājanassa gandhapupphādīhi pūjetaṃ, yuttaṭṭhāne akkhāhataṃ viya tiṭṭhati.

Tadeva anubandhamānaṃ **hatthiratanam** uppajjati, sabbaseto rattapādo sattappatiṭṭho iddhiṃ vahaṅgamo uposathakulā vā chaddantakulā vā āgacchati, uposathakulā ca āgacchanto sabbajetṭho āgacchati, chaddantakulā sabbakaniṭṭho sikkhitasikkho damathūpeto, so dvādasayojanaṃ parisam gahetvā sakalajambudīpaṃ anusaṃyāyitvā purepātarāsameva sakaṃ rājadhāniṃ āgacchati.

Tampi anubandhamānaṃ **assaratanam** uppajjati, sabbaseto rattapādo kālasīso muñjakeso valāhakassarājakulā āgacchati. Sesametta hatthiratanasadisameva.

Tampi anubandhamānaṃ **mañiratanam** uppajjati. So hoti mañi veḷuriyo subho jātimā aṭṭhaṃso suparikammaḅato āyāmato cakkānābhisaḅiso, vepullapabbatā āgacchati. So caturaṅgasamannāgatepi andhakāre rañño dhajaggaṃ gata yojanaṃ obhāseti, yassa bhāsenā manussā “divā”ti maññamānā kammante payojenti, antamaso kunthakipillikaṃ upādāya passanti.

Tampi anubandhamānaṃ **itthiratanam** uppajjati, pakatiaggamaḅesī vā hoti, uttarakuruto vā āgacchati maddarājakulato vā, atidighatādichadosavivajjitā atikkantā mānusaṃvaṇṇaṃ appattā dibbavaṇṇaṃ, yassa rañño sītākāle uṇhāni gattāni honti, uṇhakāle sītāni, satadhā phoṭṭita tūlapicuno viya samphasso hoti, kāyato candanagandho vāyati, mukhato uppalagandho, pubbuṭṭhāyinitādiṅkagūṇasamannāgatā ca hoti.

Tampi anubandhamānaṃ **gahapatiratanam** uppajjati rañño pakatikammaḅaro seṭṭhi, yassa cakkaratane uppannamatte dibbaṃ cakkhu pātubhavati, yena samantato yojanamatte nidhiṃ passati asāṃmikampi sasāṃmikampi, so rājānaṃ upasaṅkamitvā pavāreti “apposukko tvaṃ, deva, hohi, ahaṃ te dhanena dhanakaraṇīyaṃ karissāmi”ti.

Tampi anubandhamānaṃ **pariṇāyakaratanam** uppajjati rañño pakatiḅetṭhaputto. Cakkaratane uppannamatte atirekapaññāveyyattiyena samannāgato hoti, dvādasayojanāya parisāya cetasaṃ cittaṃ pariḅānitvā niggaḅapaggahasamattho hoti, so rājānaṃ upasaṅkamitvā pavāreti “apposukko tvaṃ, deva, hohi, ahaṃ te rajjaṃ anusaṃsissāmi”ti. Yaṃ vā panaññampi evarūpaṃ atulaṭṭhena ratanaṃ, yassa na sakkā tulayitvā tīrayitvā aggho kātuṃ “sataṃ vā saḅassaṃ vā agghati koṭṭiṃ vā”ti. Tattha ekaratanaṃpi buddharatanena samaṃ natthi. Yadi hi atulaṭṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ. Tathāgato hi na sakkā sīlato vā samādhito vā paññādīnaṃ vā aññatarato kenaci tulayitvā tīrayitvā “ettakagūṇo vā iminā samo vā sappaṭṭibhāgo vā”ti

paricchinditum. Evaṃ atulaṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **dullabhadassanaṭṭhena ratanaṃ**, seyyathidaṃ dullabhapātubhāvo rājā cakkavatti, cakkādīni ca tassa ratanāni, tampi buddharatanena samaṃ natthi. Yadi hi dullabhadassanaṭṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ, kuto cakkavattiādīnaṃ ratanattaṃ. Tāni hi ekasmiṃyeva kappe anekāni uppajjanti. Yasmā pana asaṅkhyeyyepi kappe tathāgatasuñño loko hoti, tasmā tathāgatova kadāci karahaci uppajjanato dullabhadassano. Vuttampi cetamaṃ bhagavatā parinibbānasamaye –

“Devatā, ānanda, ujjhāyanti ‘dūrā ca vatamha āgatā tathāgataṃ dassanāya, kadāci karahaci tathāgatā loke uppajjanti arahanto sammāsambuddhā, ajeva rattiyā pacchime yāme tathāgatassa parinibbānaṃ bhavissati, ayañca mahesakkho bhikkhu bhagavato purato ṭhito ovārento, na mayamaṃ labhāma pacchime kāle tathāgataṃ dassanāya’’ti (dī. ni. 2.200).

Evaṃ dullabhadassanaṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **anomasattaparibhogatṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ – rañño cakkavattissa cakkaranādi tañhi koṭisatasahassadhanānampi sattabhūmikapāsādavaratale vasantānampi caṇḍālavēnanesādarathakārapukkusādīnaṃ nīcakulikānaṃ omakapurisānaṃ supinantepi paribhogatṭhāya na nibbattati. Ubhato sujātassa pana rañño khattiyasseva paripūritadasavidhacakkavattivattassa paribhogatṭhāya nibbattanato anomasattaparibhogamaṃyeva hoti, tampi buddharatanasamaṃ natthi. Yadi hi anomasattaparibhogatṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ. Tathāgato hi loke omakasattasammatānaṃ anupanissayasampannānaṃ viparītadassanānaṃ pūraṇakassapādīnaṃ channaṃ satthārānaṃ aññesañca evarūpānaṃ supinantepi aparibhogo. Upanissayasampannānaṃ pana catuppādāyapi gāthāya pariyoṣāne arahattamadhigantaṃ samatthānaṃ nibbedhikaññadassanānaṃ bāhiyadāruccīriyappabhutīnaṃ aññesañca mahākulappasutānaṃ mahāsāvakaṇaṃ paribhogo, te hi taṃ dassanānuttariyasavanānuttariyapāricariyānuttariyādīni sādhentā tathāgataṃ paribhuñjanti. Evaṃ anomasattaparibhogatṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Yampi taṃ avisesato **ratijananaṭṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ – rañño cakkavattissa cakkaranānaṃ. Tañhi disvāva rājā cakkavatti attamano hoti, evampi taṃ rañño ratim janeti. Puna caparam rājā cakkavatti vāmena hatthena suvaṇṇabhikāraṃ gahetvā dakkhiṇena hatthena cakkaranānaṃ abbhukkirati “pavattatu bhavaṃ cakkaranānaṃ, abhivijjīnātu bhavaṃ cakkaranāna’’nti. Tato cakkaranānaṃ pañcaṅgikaṃ viya tūriyaṃ madhurassaraṃ niccharantaṃ ākāseṇa puratthimaṃ disaṃ gacchati, anvadeva rājā, cakkavatti cakkānubhāvena dvādasayojanavithiṇṇāya caturaṅginīyā senāya nātiuccaṃ nātinīcaṃ uccarukkhaṇaṃ heṭṭhābhāgena, nīcarukkhaṇaṃ uparibhāgena, rukkhesu pupphaphalapallavādīpaṇṇākāraṃ gahetvā āgatānaṃ hatthato paṇṇākārañca gaṇhanto “ehi kho, mahārājā’’ti evamādinā paramanipaccakāreṇa āgate paṭirājāno “pāṇo na hantabbo’’tiādīnā nayena anusāsanto gacchati. Yattha pana rājā bhuñjitukāmo vā divāseyyaṃ vā kappetukāmo hoti, tattha cakkaranānaṃ ākāse orohītvā udakādisabbakiccakkhame same bhūmibhāge akkhāhataṃ viya tiṭṭhati. Puna rañño gamanacitte upanne purimanayeneva saddaṃ karontaṃ gacchati, taṃ sutvā dvādasayojanīkāpi parisā ākāseṇa gacchati. Cakkaranānaṃ anupubbena puratthimaṃ samuddaṃ ajjhogāhati, tasmim ajjhogāhante udakaṃ yojanappamaṇaṃ apagantvā bhittīkataṃ viya tiṭṭhati. Mahājano yathākāmaṃ satta ratanāni gaṇhāti. Puna rājā suvaṇṇabhikāraṃ gahetvā “ito paṭṭhāya mama rajja’’nti udakena abbhukkirītvā nivattati. Senā purato hoti, cakkaranānaṃ pacchato, rājā majjhe. Cakkaranānaṃ osakkītosakkītatṭhānaṃ udakaṃ paripūrati. Eteneva upāyena dakkhiṇapacchimuttarepi samudde gacchati.

Evaṃ catuddisaṃ anusaṃyāyītvā cakkaranānaṃ tiyojanappamaṇaṃ ākāsaṃ ārohati. Tattha ṭhito rājā cakkaranānubhāvena vijitavijayo pañcasataparittadīpapaṭīmaṇḍitaṃ sattayojanasahassaparimaṇḍalaṃ pubbavidehaṃ, tathā aṭṭhajojanasahassaparimaṇḍalaṃ uttarakuruṃ, sattayojanasahassaparimaṇḍalamyeva aparagoyānaṃ, dasayojanasahassaparimaṇḍalaṃ jambudīpañcāti evaṃ catumahādīpadvisahassaparittadīpapaṭīmaṇḍitaṃ ekaṃ cakkavālaṃ suphullapūṇḍarīkavanaṃ viya oloketi. Evaṃ olokayato cassa anappakā rati uppajjati. Evampi taṃ cakkaranānaṃ rañño ratim janeti, tampi buddharatanasamaṃ natthi. Yadi hi ratijananaṭṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ, kiṃ karissati etaṃ cakkaranānaṃ? Tathāgato hi yassā dibbāya ratiyā cakkaranādīhi sabbehipi janitā cakkavattirati saṅkhampi kalampi kalabhāgampi na upeti, tatopi ratito uttaritarañca paṇītarañca attano ovādappaṭīkarānaṃ

asañkhyeyyānampi devamanussānaṃ paṭhamajjhānaratiṃ dutiyatatiyacatutthapañcamajjhānaratiṃ, ākāśānañcāyatanaratiṃ, viññānañcāyatanaākiñcaññāyatananevasaññānāsaññāyatanaratiṃ, sotāpattimaggaratiṃ, sotāpattiphalaratiṃ, sakadāgāmiānāgāmiarahattamaggaphalaratiñca janeti. Evaṃ ratijananaṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthīti.

Apica ratanaṃ nāmetaṃ duvidhaṃ hoti saviññānakamaviññānakañca. Tattha aviññānakaṃ cakkaratanaṃ mañiratanāñca, yaṃ vā panaññāmpi anindriyabaddhasuvañṇarajatādi, saviññānakaṃ hatthiratanādipariñāyakaratanapariyosānaṃ, yaṃ vā panaññāmpi evarūpaṃ indriyabaddhaṃ. Evaṃ duvidhe cettha saviññānakaratanāṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā aviññānakaṃ suvañṇarajatamañimuttādiratanaṃ saviññānakānaṃ hatthiratanādīnaṃ alaṅkāratthāya upaṇīyati.

Saviññānakaratanampi duvidhaṃ tiracchānagataratanaṃ, manussaratanañca. Tattha manussaratanaṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā tiracchānagataratanaṃ manussaratanaṃ opavayhaṃ hoti. Manussaratanaṃ duvidhaṃ itthiratanāṃ, purisaratanāñca. Tattha purisaratanāṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā itthiratanāṃ purisaratanassa paricārikattaṃ āpajjati. Purisaratanampi duvidhaṃ agārikaratanaṃ, anagārikaratanañca. Tattha anagārikaratanaṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā agārikaratanesu aggo cakkavattipi sīlādiguṇayuttaṃ anagārikaratanaṃ pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā upaṭṭhahitvā payirupāsītva dībbamānusikā sampattiyo pāpuṇitvā ante nibbānasampattiṃ pāpuṇāti.

Evaṃ anagārikaratanaṃ duvidhaṃ ariyaputhujjanavasena. Ariyaratanaṃ duvidhaṃ sekhāsekhavasena. Asekharatanaṃ duvidhaṃ sukkhavipassakasamathayānikavasena. Samathayānikaratanaṃ duvidhaṃ sāvakaṃ pāramippattamaṃ pattañca. Tattha sāvakaṃ pāramippattaṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Guṇamahantatāya. Sāvakaṃ pāramippattaratanaṃ paccekabuddharatanaṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Guṇamahantatāya. Sāriputtamoggallānasadisāpi hi anekasatā sāvakaṃ ekassa paccekabuddhassa guṇānaṃ satabhāgampi na upenti. Paccekabuddharatanaṃ sammāsambuddharatanaṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Guṇamahantatāya. Sakalampi hi jambudīpaṃ pūretvā pallaṅkena pallaṅkaṃ ghaṭentā nisinnā paccekabuddhā ekassa sammāsambuddhassa guṇānaṃ neva sañkhaṃ na kamaṃ na kalabhāgaṃ upenti. Vuttañhettaṃ bhagavatā – ‘yāvata, bhikkhave, satā apadā vā...pe... tathāgato tesāṃ aggamakkhāyatī’ tiādi (a. ni. 4.34; 5.32; itivu. 90). Evaṃ kenaci pariyāyena tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthī. Tenāha bhagavā – “**na no samaṃ atthi tathāgatenā**” ti.

Evaṃ bhagavā buddharatanaṃ aññehi ratanehi asamattaṃ vatvā idāni tesāṃ sattānaṃ uppannaupaddavavūpasamattaṃ neva jātiṃ na gottaṃ na kolaputtiyaṃ na vañṇapokkharatādiṃ nissāya, apica kho avīcimupādāya bhavaggapariyante loke sīlasamādhikkhandhādīhi guṇehi buddharatanaṃ asadisabhāvaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi buddhe ratanaṃ pañītaṃ, etena saccena suvatthi hotū**” ti.

Tassattho – idampi idha vā huramaṃ vā saggesu vā yaṃkiñci atthi vittaṃ vā ratanaṃ vā, tena saddhiṃ tehi tehi guṇehi asamattā buddhe ratanaṃ pañītaṃ. Yadi hi etaṃ saccaṃ, atha etena saccena imesaṃ pañīnaṃ suvatthi hotu, sobhanānaṃ atthitā hotu arogatā nirupaddavatāti. Ettha ca yathā “cakkhu kho, ānanda, suññaṃ attena vā attaniyena vā” ti evamādisu (saṃ. ni. 4.85) attabhāvena vā attaniyabhāvena vāti attho. Itarathā hi cakkhu attā vā attaniyaṃ vāti appaṭisiddhameva siyā. Evaṃ **ratanaṃ pañītanti** ratanattaṃ pañītaṃ, ratanabhāvo pañītoti ayamattaṃ veditabbo. Itarathā hi buddho neva ratananti sījheyya. Na hi yattha ratanaṃ atthi, taṃ ratananti na sījhati. Yattha pana cittikatādiatthasankhātamaṃ yena vā tena vā vidhinā sambandhagataṃ ratanaṃ atthi, yasmā taṃ ratanattamupādāya ratananti pañīpīyati, tasmā tassa ratanaṃ atthitāya ratananti sījhati. Atha vā **idampi buddhe ratananti** imināpi pakārena buddhova ratananti evamattho veditabbo. Vuttamattāya ca bhagavatā imāya gāthāya rājakulassa sotthi jātā, bhayaṃ vūpasantaṃ. Imissā gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Khayaṃ virāgantigāthāvañṇanā

4. Evaṃ buddhaguṇena saccaṃ vatvā idāni nibbānadhammaguṇena vattumāraddho “**khayaṃ virāga**” nti. Tattha yasmā nibbānasacchikiriyāya rāgādayo khīṇā honti parikkhīṇā, yasmā vā taṃ tesāṃ anuppādanirodhakkhayaṃ mattaṃ, yasmā ca taṃ rāgādivippayuttaṃ sampayogato ca ārammaṇato ca, yasmā vā

tamhi sacchikate rāgādayo accantaṃ virattā honti vigatā viddhastā, tasmā khayanti ca virāganti ca vuccati. Yasmā panassa na uppādo paññāyati, na vayo, na ÷hitassa aññathattaṃ tasmā taṃ na jāyati na jīyati na mīyati katvā **amatanti** vuccati. Uttamatthena pana atappakaṭṭhena ca **pañṭanti**. **Yadajjhagāti** yaṃ ajjhagā vindi paṭilabhi, attano ñāṇabalena sacchākāsi. **Sakyamunī** sakyakulappasutattā sakyō, moneyyadhammasamannāgatattā muni, sakyō eva muni sakyamuni. **Samāhitoti** ariyamaggasamādhinā samāhitacitto. **Na tena dhammena samatthi kiñcīti** tena khayādināmakena sakyamuninā adhigatena dhammena samaṃ kiñcī dhammajātaṃ natthi. Tasmā suttantarepi vuttaṃ – “yāvata, bhikkhave, dhammā saṅkhatā vā asaṅkhatā vā, virāgo tesam aggamakkhāyatī”tiādi (a. ni. 4.34; itivu. 90).

Evaṃ bhagavā nibbānadhammassa aññehi dhammehi asamataṃ vatvā idāni tesam sattānaṃ uppannaupaddavavūpasamattaṃ khayavirāgāmatapañṭatāguṇehi nibbānadhammaratanassa asadisabhāvaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi dhamme ratanaṃ pañṭitaṃ, etena saccena suvatthi hotū**”ti. Tassattho purimagāthāya vuttanayeneva vedītabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Yaṃ buddhaseṭṭhotigāthāvaṇṇanā

5. Evaṃ nibbānadhammaguṇena saccam vatvā idāni maggadhammaguṇena vattumāraddho “**yaṃ buddhaseṭṭho**”ti. Tattha “bujjhita saccānī”tiādinā nayena buddho, uttamo pasaṃsanīyo cāti seṭṭho, buddho ca so seṭṭho cāti buddhaseṭṭho, anubuddhapaccekabuddhasutabuddhakhyesu vā buddhesu seṭṭhoti buddhaseṭṭho. So buddhaseṭṭho yaṃ parivaṇṇayī “aṭṭhaṅgikova maggānaṃ, khemaṃ nibbānapattiyā”ti (ma. ni. 2.215) ca “ariyaṃ vo, bhikkhave, sammāsamādhim desissāmi saupānisaṃ saparikkhāra”nti (ma. ni. 3.136) ca evamādinā nayena tattha tattha pasaṃsi pakāsaya. **Sucinti** kilesamalasamucchedakaraṇato accantavodānaṃ. **Samādhimānantarikaññamāhūti** yañca attano pavattisamanantaraṃ niyameneva phalapadānato “ānantarikasamādhī”ti āhu. Na hi maggasamādhimhi uppanne tassa phaluppattinisedhako koci antarāyo atthi. Yathāha –

“Ayañca puggalo sotāpattiphalasacchikiriyāya paṭipanno assa, kappassa ca uḍḍayhanavelā assa, neva tāva kappo uḍḍayheyya, yāvāyaṃ puggalo na sotāpattiphalaṃ sacchikaroti, ayaṃ vuccati puggalo ÷hitakappī. Sabbepi maggasamaṅgino puggalā ÷hitakappino”ti (pu. pa. 17).

Samādhinā tena samo na vijjatīti tena buddhaseṭṭhaparivaṇṇitena sucinā ānantarikasamādhinā samo rūpāvacarasamādhī vā arūpāvacarasamādhī vā koci na vijjati. Kasmā? Tesam bhāvitattā tattha tattha brahmaloke upapannassāpi puna nirayādīsipi upapattisambhavato, imassa ca arahattasamādhissa bhāvitattā ariyapuggalassa sabbūpapattisamugghātasambhavato. Tasmā suttantarepi vuttaṃ – “yāvata, bhikkhave, dhammā saṅkhatā...pe... ariyo aṭṭhaṅgiko maggo, tesam aggamakkhāyatī”tiādi (a. ni. 4.34; itivu. 90).

Evaṃ bhagavā ānantarikasamādhissa aññehi samādhīhi asamataṃ vatvā idāni purimanayeneva maggadhammaratanassa asadisabhāvaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi dhamme...pe... hotū**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva vedītabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Ye puggalātigāthāvaṇṇanā

6. Evaṃ maggadhammaguṇenāpi saccam vatvā idāni saṅhaguṇenāpi vattumāraddho “**ye puggalā**”ti. Tattha **yeti** aniyametvā uddeso. **Puggalāti** sattā. **Aṭṭhāti** tesam gaṇanaparicchedo. Te hi cattāro ca paṭipannā cattāro ca phale ÷hitāti aṭṭha honti. **Satam pasatthāti** sappurisehi buddhapaccekabuddhabuddhasāvakehi aññehi ca devamanussehi pasatthā. Kasmā? Sahajātasīlādiguṇayogā. Tesāñhi campakavakulakusumādīnaṃ saṅgāhāvaṇṇagandhādayo viya saṅgāhā silasamādhīdayo guṇā, tena te vaṇṇagandhādisampannāni viya pupphāni devamanussānaṃ satam piyā manāpā pasaṃsanīyā ca honti. Tena vuttaṃ “**ye puggalā aṭṭhasatam pasatthā**”ti.

Atha vā **yeti** aniyametvā uddeso. **Puggalāti** sattā. **Aṭṭhasatanti** tesam gaṇanaparicchedo. Te hi ekabījī

kolamkolo sattakkhattuparamoti tayo sotāpannā. Kāmarūpārūpabhavesu adhigataphalā tayo sakadāgāmino. Te sabbehi catunnaṃ paṭipadānaṃ vasena catuvīsati. Antarāparinibbāyī, upahaccaparinibbāyī, sasaṅkhāraparinibbāyī, asaṅkhāraparinibbāyī, uddhamṣoto, akaniṭṭhagāmīti avihesu pañca. Tathā atappasudassasudassīsu. Akaniṭṭhesu pana uddhamṣotavajjā cattāroti catuvīsati anāgāmino. Sukkhavipassako samathayānikoti dve arahanto. Cattāro maggaṭṭhāti catupaññāsa. Te sabbehi saddhādhurapaññādhurānaṃ vasena dīguṇā hutvā aṭṭhasataṃ honti. Sesam vuttanayameva.

Cattāri etāni yugāni hontīti te sabbehi aṭṭha vā aṭṭhasataṃ vāti vitthāravasena uddiṭṭhapuggalā saṅkhepavasena sotāpattimaggaṭṭho phalaṭṭhoti ekaṃ yugaṃ, evaṃ yāva arahattamaggaṭṭho phalaṭṭhoti ekaṃ yuganti cattāri yugāni honti. **Te dakkhiṇeyyāti** ettha **teti** pubbe aniyamētvā uddiṭṭhānaṃ niyamētvā niddeso. Ye puggalā vitthāravasena aṭṭha vā, aṭṭhasataṃ vā, saṅkhepavasena cattāri yugāni hontīti vuttā, sabbehi te dakkhiṇaṃ arahantīti dakkhiṇeyyā. Dakkhiṇā nāma kammañca kammavipākañca saddahitvā “esa me idaṃ vejjakammaṃ vā jaṅghapesanikaṃ vā karissatī”ti evamādīni anapekkhitvā diyyamāno deyyadhammo, taṃ arahanti nāma sīlādiguṇayuttā puggalā, ime ca tādisā, tena vuccanti “te dakkhiṇeyyā”ti.

Sugatassa sāvakāti bhagavā sobhanaena gamanena yuttatā, sobhanañca ṭhānaṃ gatattā, suṭṭhu ca gatattā, suṭṭhu eva ca gadattā sugato, tassa sugatassa. Sabbehi te vacanaṃ suṇantīti sāvakā. Kāmañca aññepi suṇanti, na pana sutvā kattabbakiccaṃ karontī, ime pana sutvā kattabbaṃ dhammānudhammappaṭipattiṃ katvā maggaphalāni pattā, tasmā “sāvakā”ti vuccanti. **Etesu dinnāni mahapphalānīti** etesu sugatasāvakesu appakānīpi dānāni dinnāni paṭiggāhakato dakkhiṇāvisuddhibhāvaṃ upagatattā mahapphalāni honti. Tasmā suttantarepi vuttam –

“Yāvatā, bhikkhave, saṅghā vā gaṇā vā tathāgatasāvakasāṅgho, tesam aggamakkhāyati, yadidaṃ cattāri purisayugāni aṭṭha purisapuggalā, esa bhagavato sāvakasāṅgho...pe... aggo vipāko hotī”ti (a. ni. 4.34; 5.32; itivu. 90).

Evaṃ bhagavā sabbesampi maggaṭṭhaphalaṭṭhānaṃ vasena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi saṅghe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Ye suppayuttātigāthāvaṇṇanā

7. Evaṃ maggaṭṭhaphalaṭṭhānaṃ vasena saṅghaguṇena saccaṃ vatvā idāni tato ekaccānaṃ phalasaṃpattisukhamanubhavantānaṃ khīṇāsavapuggalānaṃyeva guṇena vattumāraddho “**ye suppayuttā**”ti. Tatha **yeti** aniyamituddesavacanaṃ. **Suppayuttāti** suṭṭhu payuttā, anekavihitaṃ anesanaṃ pahāya suddhājīvitaṃ nissāya vipassanāya attānaṃ payuñjitumāraddhāti attho. Atha vā **suppayuttāti** suvisuddhakāyavacīpāyogasamannāgatā, tena tesam sīlakkhandhaṃ dasseti. **Manasā daḷhenāti** daḷhena manasā, thirasamādhīyuttena cetasāti attho. Tena tesam samādhikkhandhaṃ dasseti. **Nikkāminoti** kāye ca jīvite ca anapekkhā hutvā paññādhurena vīriyena sabbakīlesehi katanikkamanā. Tena tesam vīriyasampannaṃ paññakkhandhaṃ dasseti.

Gotamasāsanamhīti gottato gotamassa tathāgatasseva sāsanaṃhi. Tena ito bahiddhā nānappaṅkārampi amaratapaṃ karontānaṃ suppayogādiguṇābhāvato kīlesehi nikkamanābhāvaṃ dasseti. **Teti** pubbe uddiṭṭhānaṃ niddesavacanaṃ. **Pattipattāti** ettha pattabbāti patti, pattabbā nāma pattuṃ arahā, yaṃ patvā accantayogakkhemino honti, arahattaphalassetam adhivacanaṃ, taṃ pattiṃ pattāti pattipattā. **Amatanti** nibbānaṃ. **Vigayhāti** āramaṇavasena vigāhitvā. **Laddhāti** labhitvā. **Mudhāti** abyayena kākaṇikamattampi byayaṃ akatvā. **Nibbutinti** paṭippassaddhakīlesadarathaṃ phalasaṃpattiṃ. **Bhuñjamānāti** anubhavamānā. Kīṃ vuttaṃ hoti? Ye imasmiṃ gotamasāsanamhi sīlasampannattā suppayuttā, samādhisampannattā manasā daḷhena, paññāsampannattā nikkāmino, te imāya sammāpaṭipadāya amataṃ vigayha mudhā laddhā phalasaṃpattisaññitaṃ nibbutiṃ bhuñjamānā pattipattā nāma hontīti.

Evaṃ bhagavā phalasaṃpattisukhamanubhavantānaṃ khīṇāsavapuggalānameva vasena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi saṅghe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi

paṭiggahitāti.

Yathindakhīlotigāthāvaṇṇanā

8. Evaṃ khīṇāsavapuggalānaṃ guṇena saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni bahujanapaccakkhena sotāpannasēva guṇena vattumāraddho “**yathindakhīlo**”ti. Tattha **yathāti** upamāvacaṇaṃ. **Indakhīloti** nagaradvāravivinivāraṇatthaṃ ummārabbhantare aṭṭha vā dasa vā hatthe pathaviṃ khaṇitvā ākoṭitassa sārādārumayathambhassetam adhivacaṇaṃ. **Pathavinti** bhūmiṃ. **Sitoti** anto pavisitvā nissito. **Siyāti** bhaveyya. **Catubbhi vātehīti** catūhi disāhi āgatehi vātehi. **Asampakampiyoti** kampetuṃ vā cāletuṃ vā asakkuṇeyyo. **Tathūpamanti** tathāvidhaṃ. **Sappurisasi** uttamapurisaṃ. **Vadāmīti** bhaṇāmi. **Yo ariyasaccāni avecca passatīti** yo cattāri ariyasaccāni paññāya ajjhogāhetvā passatī. Tattha ariyasaccāni kumārapañhe vuttanayeneva veditabbāni.

Ayaṃ panettha **saṅkhepattho** – yathā hi indakhīlo gambhīranematāya pathavissito catubbhi vātehi asampakampiyo siyā, imampi sappurisaṃ tathūpamameva vadāmi, yo ariyasaccāni avecca passatī. Kasmā? Yasmā sopi indakhīlo viya catūhi vātehi sabbatitthiyavādavātehi asampakampiyo hoti, tamhā dassanā kenaci kampetuṃ vā cāletuṃ vā asakkuṇeyyo. Tasmā suttantarepi vuttaṃ –

“Seyyathāpi, bhikkhave, ayokhīlo vā indakhīlo vā gambhīranemo sunikhāto acalo asampakampī, puratthimāya cepi disāya āgaccheyya bhusā vātavutṭhi, neva naṃ saṅkampeyya na sampakampeyya na sampacāleyya. Pacchimāya...pe... dakkhiṇāya, uttarāyapi ce...pe... na sampacāleyya. Taṃ kissa hetu? Gambhīrattā, bhikkhave, nemassa, sunikhātattā indakhīlassa. Evameva kho, bhikkhave, ye ca kho keci samaṇā vā brāhmaṇā vā ‘idaṃ dukkhanti...pe... paṭipadā’ti yathābhūtaṃ pajānanti, te na aññassa samaṇassa vā brāhmaṇassa vā mukhaṃ oloketi ‘ayaṃ nūna bhavaṃ jānaṃ jānāti, passaṃ passatī’ti. Taṃ kissa hetu? Sudiṭṭhattā, bhikkhave, catunnaṃ ariyasaccāna’nti (saṃ. ni. 5.1109).

Evaṃ bhagavā bahujanapaccakkhassa sotāpannasēva vasena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacaṇaṃ payuñjati “**idampi saṅhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavālesu amanussehi paṭiggahitāti.

Ye ariyasaccānītigāthāvaṇṇanā

9. Evaṃ avisesato sotāpannassa guṇena saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni ye te tayo sotāpannā ekabījī kolaṃkolo sattakkhattuparamoti. Yathāha –

“Idhekacco puggalo tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayā sotāpanno hoti...pe... so ekaṃyeva bhavaṃ nibbattivā dukkhassantaṃ karoti, ayaṃ ekabījī. Tathā dve vā tīni vā kulāni sandhāvitvā saṃsaritvā dukkhassantaṃ karoti, ayaṃ kolaṃkolo. Tathā sattakkhattuṃ devesu ca manussesu ca sandhāvitvā saṃsaritvā dukkhassantaṃ karoti, ayaṃ sattakkhattuparamo”ti (pu. pa. 31-33).

Tesaṃ sabbakaniṭṭhassa sattakkhattuparamassa guṇena vattumāraddho “**ye ariyasaccāni**”ti. Tattha **ye ariyasaccānīti** etaṃ vuttanayameva. **Vibhāvayanti**ti paññāobhāsenā saccapaṭicchādakaṃ kilesandhakāraṃ vidhamitvā attano pakāsāni pākāṇi karonti. **Gambhīrapaññenāti** appameyyapaññatāya sadevakassa lokassa ñāṇena alabbhaneyyappatiṭṭhapaññena, sabbaññunāti vuttaṃ hoti. **Sudesitānīti** samāsabyāsasākalyavekalyādīhi tehi tehi nayehi suṭṭhu desitāni. **Kiñcāpi te honti bhusaṃ pamattāti** te vibhāvitaariyasaccā puggalā kiñcāpi devarajjacakkavattirajjadippamādaṭṭhānaṃ āgamma bhusaṃ pamattā honti, tathāpi sotāpattimaggañāṇena abhisankhāravīññāṇassa nirodhena ṭhapetvā satta bhava anamatagge saṃsāre ye uppajjeyyūṃ nāmañca rūpañca, tesaṃ niruddhattā atthaṅgatattā na aṭṭhamaṃ bhavaṃ ādiyanti, sattamabhava eva pana vipassanaṃ ārabhitvā arahattaṃ pāpuṇanti.

Evaṃ bhagavā sattakkhattuparamavasena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacaṇaṃ payuñjati “**idampi saṅhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavālesu amanussehi paṭiggahitāti.

Sahāvassātigāthāvaṇṇanā

10. Evaṃ sattakkhattuparamassa aṭṭhamam bhavam anādiyanaguṇena saṅghādhiṭṭhānam saccam vatvā idāni tasseva satta bhava ādiyatopi aññehi appahīnabhavādānehi puggalehi visiṭṭhena guṇena vattumāraddho “**sahāvassā**”ti. Tattha **sahāvāti** saddhiṃyeva. **Assāti** “na te bhavam aṭṭhamamādiyantī”ti vuttesu aññatarassa. **Dassanasampadāyāti** sotāpattimaggasampattiya. Sotāpattimaggo hi nibbānam disvā kattabbakiccāsampadāya sabbapaṭhamam nibbānadassanato “dassana”nti vuccati, tassa attani pātubhāvo dassanasampadā, tāya dassanasampadāya saha eva. **Tayassu dhammā jahitā bhavantīti** ettha **assu**-iti padapūraṇamatte nipāto “idaṃ su me, sārīputta, mahāvikaṭabhojanasmim hotī”tiādīsu (ma. ni. 1.156) viya. Yato sahāvassa dassanasampadāya tayo dhammā jahitā bhavanti pahīnā hontīti ayamettha attho.

Idāni jahitadhammadassanatthamāha “**sakkāyadīṭṭhī vicikicchitañca, silabbataṃ vāpi yadatthi kiñci**”ti. Tattha sati kāye vijjamāne upādānakkhandhapañcakākhye kāye vīsativatthukā dīṭṭhi sakkāyadīṭṭhi, satī vā tattha kāye dīṭṭhītipi sakkāyadīṭṭhi, yathāvuttappakāre kāye vijjamānā dīṭṭhīti attho. Satiyeva vā kāye dīṭṭhītipi sakkāyadīṭṭhi, yathāvuttappakāre kāye vijjamāne rūpādisaṅkhāto attāti evaṃ pavattā dīṭṭhīti attho. Tassā ca pahīnattā sabbadīṭṭhigatāni pahīnāneva hontī. Sā hi nesam mūlam. Sabbakilesabyādhivūpasamanato paññā“cīkicchita”nti vuccati, taṃ paññācīkicchitaṃ ito vīgataṃ, tato vā paññācīkicchitā idaṃ vīgataṃ vīgataṃ. “Satthari kaṅkhatī”tiādīnā (dha. sa. 1008; vibha. 915) nayena vuttāya aṭṭhavatthukāya vimatiyā etaṃ adhvācanam. Tassā pahīnattā sabbānīpi vicikicchitāni pahīnāni hontī. Tañhi nesam mūlam. “Ito bahiddhā samaṇabrāhmaṇānam sīlena suddhi vatena suddhī”ti evamādīsu (dha. sa. 1222; vibha. 938) āgataṃ gosīlakukkurāsīlādīkam sīlam govatakukkuravatādīkañca vataṃ sīlabbatanti vuccati, tassa pahīnattā sabbampi naggiyamuṇḍīkādiamaratapaṃ pahīnam hoti. Tañhi tassa mūlam, teneva sabbavasāne vuttaṃ “**yadatthi kiñci**”ti. Dukkhadassanasampadāya cettha sakkāyadīṭṭhi samudayadassanasampadāya vicikicchitaṃ, maggadassananibbānadassanasampadāya sīlabbataṃ pahīyatīti viññātabbam.

Catūhapāyehītigāthāvaṇṇanā

11. Evamassa kilesavaṭṭappahānam dassetvā idāni tasmim kilesavaṭṭe sati yena vipākavaṭṭena bhavitabbam, tappahānā tassāpi pahānam dīpento āha “**catūhapāyehi ca vippamutto**”ti. Tattha cattāro apāyā nāma nirayatiracchānapettivīsayaasurakāyā. Tehi esa satta bhava ādiyantopi vippamuttoti attho.

Evamassa vipākavaṭṭappahānam dassetvā idāni yamassa vipākavaṭṭassa mūlabhūtaṃ kammavaṭṭam, tassāpi pahānam dassento āha “**chaccābhīṭṭhānāni abhabba kātu**”nti. Tattha **abhiṭṭhānāni** oḷārikatṭhānāni, tāni esa cha abhabbo kātuṃ. Tāni ca “aṭṭhānametaṃ, bhikkhave, anavakāso, yaṃ dīṭṭhisampanno puggalo mātaram jīvītā voropeyyā”tiādīnā (a. ni. 1.271; ma. ni. 3.128; vibha. 809) nayena ekakanipāte vuttāni mātughātapitughātaarahantaghātalohituppādasaṅghabhedaaññasatthāruddesakammānīti vedītabbāni. Tāni hi kiñcāpi dīṭṭhisampanno ariyasāvako kunthakīpillikampi jīvītā na voropeti, apica kho pana puthujjanabhāvassa vīgараṇattham vuttāni. Puthujjano hi adīṭṭhisampannattā evamāhāsāvajjāni abhiṭṭhānānīpi karoti, dassanasampanno pana abhabbo tāni kātunti. Abhabbaggaṇaṇcetta bhavantarepi akaraṇadassanattham. Bhavantarepi hi esa attano ariyasāvabhāvam ajānantopi dhammatāya eva etāni vā cha pakatipāṇātipātādīni vā pañca verāni aññasatthāruddhesena saha cha ṭhānāni na karoti, yāni sandhāya ekacce “cha chābhīṭṭhānāni”tipi paṭhanti. Matamacchaggāhādayo cettha ariyasāvakaḡamadāraṇānam nidassanam.

Evaṃ bhagavā satta bhava ādiyatopi ariyasāvakaḡa aññehi appahīnabhavādānehi puggalehi visiṭṭhaguṇavasena saṅgharatanassa guṇam vatvā idāni tameva guṇam nissāya saccavacanam payuñjati “**idampi saṅhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva vedītabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭīsasahasasakkavālesu amanussehi paṭiggahitāti.

Kiñcāpi sotīgāthāvaṇṇanā

12. Evaṃ satta bhava ādiyatopi aññehi appahīnabhavādānehi puggalehi visiṭṭhaguṇena saṅghādhiṭṭhānam saccam vatvā idāni na kevalam dassanasampanno cha abhiṭṭhānāni abhabbo kātuṃ, kintu appamattakampi pāpakammam katvā tassa paṭicchādanāyapi abhabboti pamādavīhārinopi dassanasampannassa katappaṭicchādanābhāvaguṇena vattumāraddho “**kiñcāpi so kamma karoti pāpaka**”nti.

Tassattho – so dassanasampanno kiñcāpi satisammosena pamādavihāraṃ āgamma yaṃ taṃ bhagavatā lokavajjaṃ sañciccātikkaṃamaṃ sandhāya vuttaṃ “yaṃ mayā sāvakaṇaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ, taṃ mama sāvakaṃ jīvita hetupi nātikkaṃanti”ti (cūḷava. 385; udā. 45) taṃ tṭhāpetvā aññaṃ kuṭikārasahaseyyādiṃ paṇṇattivajjavittikkamasankhātāṃ buddhappatikuṭṭhaṃ **kāyena** pāpakammaṃ karoti, padasodhammauttarichappañcavācādhammadesanasamphappalāpapharusavacanādiṃ vā **vācāya**, **uda cetasā** vā katthaci lobhadossuppadānaṃ jātarūpādisādiyaṃ cīvarādi paribhogesu apaccavekkhaṇādiṃ vā pāpakammaṃ karoti. **Abhabbo so tassa paṭicchādāya** na so taṃ “idaṃ akappiyamakaraṇīya”nti jānitvā muhuttampi paṭicchādeti, taṃkhaṇaṃ eva pana satthari vā viññūsu vā sabrahmacārīsu āvi katvā yathādhammaṃ paṭīkaroti, “na puna karissāmī”ti evaṃ saṃvaritabbaṃ vā saṃvarati. Kasmā? Yasmā **abhabbatā diṭṭhapadassa vuttā**, evarūpampi pāpakammaṃ katvā tassa paṭicchādāya diṭṭhanibbānapadassa dassanasampannassa puggalassa abhabbatā vuttāti attho.

Kathaṃ?

“Seyyathāpi, bhikkhave, daharo kumāro mando uttānaseyyako hatthena vā pādena vā aṅgāraṃ akkamitvā khippameva paṭisaṃharati, evameva kho, bhikkhave, dhammatā esā diṭṭhisampannassa puggalassa, kiñcāpi tathārūpiṃ āpattiṃ āpajjati, yathārūpāya āpattiyā vuṭṭhānaṃ paññāyati. Atha kho naṃ khippameva satthari vā viññūsu vā sabrahmacārīsu deseti vivarati uttānīkaroti, desetvā vivaritvā uttānīkatvā āyatīṃ saṃvaraṃ āpajjati”ti (ma. ni. 1.496).

Evaṃ bhagavā pamādavihārinopi dassanasampannassa katappaṭicchādānābhāvaguṇena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanāṃ payuñjati “**idampi saṅghe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Vanappagumbetigāthāvaṇṇanā

13. Evaṃ saṅghapariyāpannānaṃ puggalānaṃ tena tena guṇappakārena saṅghādhīṭṭhānaṃ saccāṃ vatvā idāni yvāyaṃ bhagavatā ratanattayaguṇaṃ dīpentena idha saṅkhepena aññaṃ ca vitthārena pariyaṭṭidhammo desito, tampi nissāya puna buddhādhīṭṭhānaṃ saccāṃ vattumāraddho “**vanappagumbe yathā phussitagge**”ti. Tattha āsannasannivesavavatthitānaṃ rukkhānaṃ samūho vanaṃ, mūlasārappheggutacasākhāpalāsehi pavuddho gumbo pagumbo, vanassa, vane vā pagumbo **vanappagumbo**. Svāyaṃ “vanappagumbe”ti vutto, evampi hi vattum labbhati “atthi savitakkasavicāre, atthi avitakkavicāramatte, sukhe dukkhe jīve”tiādīsu (dī. ni. 1.174; ma. ni. 2.228) viya. **Yathāti** upamāvacanaṃ. Phussitāni aggāni assāti **phussitaggo**, sabbasākhāpasākhāsu sañjātapupphoti attho. So pubbe vuttanayeneva “phussitagge”ti vutto. **Gimhānamāse paṭhamasmiṃ gimheti** ye cattāro gimhānaṃ māsā, tesāṃ catunnaṃ gimhāmāsānaṃ ekasmiṃ māsē. Katarasmiṃ māsē iti ce? **Paṭhamasmiṃ gimhe**, citramāseti attho. So hi “paṭhamagimho”ti ca “bālavasanto”ti ca vuccati. Tato paraṃ padatthato pākāṭameva.

Ayaṃ panettha **piṇḍattho** – yathā paṭhamagimhanāmake bālavasante nānāvidharukkhagahane vane supupphitaggasākho taruṇarukkhagacchāpariyāyanāmo pagumbo ativiya sassiriko hoti, evameva khandhāyatanādīhi satipaṭṭhānasammappadhānādīhi sīlasamādhikkhandhādīhi vā nānappakārehi atthappabhedapupphehi ativiya sassirikattā tathūpamaṃ nibbānagāmiṃ maggadīpanato nibbānagāmiṃ pariyaṭṭidhammavaraṃ neva lābhahetu na sakkārādihetu, kevalantu mahākaruṇāya abhussāhitahadayo sattānaṃ paramahitāya adesayīti. **Paramaṃ hitāyāti** ettha ca gāthābandhasukhatthaṃ anuṇāsiko. Ayaṃ panattho – paramahitāya nibbānāya adesayīti.

Evaṃ bhagavā imaṃ supupphitagavanappagumbasadiṣaṃ pariyaṭṭidhammaṃ vatvā idāni tameva nissāya buddhādhīṭṭhānaṃ saccavacanāṃ payuñjati “**idampi buddhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Kevalaṃ pana idampi yathāvuttapakārapariyaṭṭidhammasankhātāṃ buddhe ratanaṃ paṇṭanti evaṃ yojetabbaṃ. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Varo varaññūtigāthāvaṇṇanā

14. Evaṃ bhagavā pariyattidhammena buddhādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni lokuttaradhammena vattumāraddho “**varo varaññū**”ti. Tattha varoti paṇītādhimuttikehi icchito “aho vata mayampi evarūpā assāmā”ti, varaguṇayogato vā varo uttamo seṭṭhoti attho. **Varaññū**ti nibbānaññū. Nibbānañhi sabbadhammānaṃ uttamattṭhena varaṃ, tañcesa bodhimūle sayāṃ paṭivijjhivā aññāsi. **Varadoti** pañcavaggiyabhaddavaggiyajaṭilādīnaṃ aññesañca devamanussānaṃ nibbedhabhāgiyavāsanañbhāgiyavaradhammadāyīti attho. **Varāharoti** varassa maggassa āhaṭṭā varāharoti vuccati. So hi bhagavā dīpaṅkarato pabhuti samatiṃsa pāramiyo pūrento pubbakehi sammāsambuddehi anuyātaṃ purāṇamaggavaramāhari, tena “varāharo”ti vuccati.

Apica sabbaññutaññāpapaṭilābhena varo, nibbānasacchikiriyāya varaññū, sattānaṃ vimuttisukhadānena varado, uttamaṭṭipadāharaṇena varāharo. Etehi lokuttaraguṇehi adhikassa kassaci guṇassa abhāvato anuttaro.

Aparo nayo – varo upasamādhiṭṭhānaparipūraṇena, varaññū paññādhiṭṭhānaparipūraṇena, varado cāgādhiṭṭhānaparipūraṇena, varāharo saccādhiṭṭhānaparipūraṇena, varaṃ maggasaccamāharīti. Tathā varo puññussayena, varaññū paññussayena, varado buddhabhāvattṭhikānaṃ tadupāyasampadānena, varāharo paccekabuddhabhāvattṭhikānaṃ tadupāyāharaṇena, anuttaro tattha tattha asadisatāya, attanā vā anācariyako hutvā paresaṃ ācariyabhāvena, dhammavaraṃ adesayī sāvakañbhāvattṭhikānaṃ tadattṭhāya svākkhātādiguṇayuttassa dhammavarassa desanato. Sesāṃ vuttanayamevāti.

Evaṃ bhagavā navavidhena lokuttaradhammena attano guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya buddhādhiṭṭhānaṃ saccavacanaṃ payuñjati “**idampi buddhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Kevalaṃ pana yaṃ varaṃ lokuttaradhammaṃ esa aññāsi, yañca adāsi, yañca āhari, yañca desesi, idampi buddhe ratanaṃ paṇītanti evaṃ yojetabbaṃ. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavālesu amanussehi paṭiggahitāti.

Khīṇantigāthāvaṇṇanā

15. Evaṃ bhagavā pariyattidhammañca navalokuttaradhammañca nissāya dvīhi gāthāhi buddhādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni ye taṃ pariyattidhammaṃ assosum, sutānusārena ca paṭipajjitvā navappakāraṃpi lokuttaradhammaṃ adhigamiṃsu, tesāṃ anupādisesanibbānapattiguṇaṃ nissāya puna saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vattumāraddho “**khīṇaṃ purāṇa**”nti. Tattha khīṇanti samucchinnaṃ. **Purāṇanti** purātaṃ. **Navanti** sampati vattamānaṃ. **Natthi sambhavanti** avijjamānapātubhāvaṃ. **Virattacittāti** vītarāgacittā. **Āyatike bhavasminti** anāgatamadhdhānaṃ punabbhave. **Teti** yesaṃ khīṇaṃ purāṇaṃ navaṃ natthi sambhavaṃ, ye ca āyatike bhavasmim virattacittā, te khīṇāsavā bhikkhū. **Khīṇabijāti** ucchinnabijā. **Avirūlhichandāti** virūlhichandavirahitā. **Nibbantīti** vijjhāyanti. **Dhīrāti** dhitisampannā. **Yathāyaṃ padīpoti** ayaṃ padīpo viya.

Kim vuttaṃ hoti? Yaṃ taṃ sattānaṃ uppajjitvā niruddhampi purāṇaṃ atītakālikāṃ kammaṃ taṇhāsinehassa appahīnattā paṭisandhiāharaṇasamatthātāya akhīṇaṃyeva hoti, taṃ purāṇaṃ kammaṃ yesaṃ arahattamaggena taṇhāsinehassa sosittā agginā daḍḍhabījāyā āyatim vipākādānāsamatthātāya khīṇaṃ. Yañca nesaṃ buddhapūjādivasena idāni pavattamānaṃ kammaṃ navanti vuccati, tañca taṇhāpahāneneva chinnamūlapādapapupphamiva āyatim phaladānāsamatthātāya yesaṃ natthi sambhavaṃ, ye ca taṇhāpahāneneva āyatike bhavasmim virattacittā, te khīṇāsavā bhikkhū “kammaṃ khettaṃ viññānaṃ bīja”nti (a. ni. 3.77) ettha vuttassa paṭisandhiviññānaṃ kammakkhayeneva khīṇattā khīṇabijā. Yopi pubbe punabbhavaśākhātāya virūlhiyā chando ahosi. Tassapi samudayappahāneneva pahīnattā pubbe viya cutikāle asambhavana avirūlhichandā dhitisampannattā dhīrā carimaviññānanirodhena yathāyaṃ padīpo nibbuto, evaṃ nibbanti, puna “rūpino vā arūpino vā”ti evamādiṃ paññattipathaṃ accentīti. Tasmim kira samaye nagaradevatānaṃ pūjanattṭhāya jālitesu padīpesu eko padīpo vijjhāyi, taṃ dassento āha “yathāyaṃ padīpo”ti.

Evaṃ bhagavā ye taṃ purimāhi dvīhi gāthāhi vuttaṃ pariyattidhammaṃ assosum, sutānusārena ca paṭipajjitvā navappakāraṃpi lokuttaradhammaṃ adhigamiṃsu, tesāṃ anupādisesanibbānapattiguṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saṅghādhiṭṭhānaṃ saccavacanaṃ payuñjanto desanaṃ samāpesi “**idampi saṅghe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Kevalaṃ pana idampi yathāvuttana pakārena khīṇāsavabhikkhūnaṃ nibbānaśākhātāṃ saṅghe ratanaṃ paṇītanti evaṃ yojetabbaṃ. Imissāpi gāthāya āṇā

koṭṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Desanāpariyosāne rājakulassa sotthi ahosi, sabbūpaddavā vūpasamimṣu, caturāsītiyā pānasahassānaṃ dhammābhisamayo ahosi.

Yānīdhātīgāthāttayavaṇṇanā

16. Atha sakko devānamindo “bhagavatā ratanattayaguṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjamānena nāgarassa sotthi katā, mayāpi nāgarassa sotthitthaṃ ratanattayaguṇaṃ nissāya kiñci vattabba”nti cintetvā avasāne gāthāttayaṃ abhāsi “**yānīdha bhūtāni**”ti tattha yasmā buddho yathā lokahitattāya ussukkaṃ āpannehi āgantabbaṃ, tathā āgatato yathā ca tehi gantabbaṃ, tathā gatato yathā ca tehi ājānitabbaṃ, tathā ājānato, yathā ca jānitabbaṃ, tathā jānato, yañca tatheva hoti, tassa gadanato ca “tathāgato”ti vuccati. Yasmā ca so devamanussehi pupphagandhādīnā bahi nibbattena upakārakena, dhammānudhammapaṭipattādīnā ca attani nibbattena ativiya pūjito, tasmā sakko devānamindo sabbāṃ devaparisaṃ attanā saddhiṃ sampiṇḍetvā āha “**tathāgataṃ devamanussapūjitaṃ, buddhaṃ namassāma suvatthi hotū**”ti.

17. Yasmā pana dhamme maggadhammo yathā yuganaddhasamathavipassanābalena gantabbaṃ kilesapakkhaṃ samucchindantena, tathā gatoti tathāgato. Nibbānadhammopi yathā gato paññāya paṭividdho sabbadukkhapaṭivighātāya sampajjati, buddhādīhi tathā avagato, tasmā “tathāgato”tveva vuccati. Yasmā ca saṅghopi yathā attahitāya paṭipannehi gantabbaṃ tena tena maggena, tathā gatoti “tathāgato”tveva vuccati. Tasmā avasesagāthādvayepi **tathāgataṃ dhammaṃ namassāma suvatthi hotu, tathāgataṃ saṅghaṃ namassāma suvatthi hotū**ti vuttaṃ. Sesāṃ vuttanayamevāti.

Evaṃ sakko devānamindo imaṃ gāthāttayaṃ bhāsivā bhagavantaṃ padakkhiṇaṃ katvā devapurameva gato saddhiṃ devaparisāya. Bhagavā pana tadeva ratanasuttaṃ dutiyadvasepi desesi, puna caturāsītiyā pānasahassānaṃ dhammābhisamayo ahosi, evaṃ yāva sattamadivasāṃ desesi, divase divase tatheva dhammābhisamayo ahosi. Bhagavā aḍḍhamāsameva vesāliyaṃ viharitvā rājūnaṃ “gacchāmā”ti paṭivedesi. Tato rājāno diguṇena sakkārena puna tīhi divasehi bhagavantaṃ gaṅgātīraṃ nayimṣu. Gaṅgāya nibbattā nāgarājāno cintesum “manussā tathāgatassa sakkāraṃ karonti, mayaṃ kiṃ na karissāmā”ti suvaṇṇarajatamaṇimayā nāvāyo māpetvā suvaṇṇarajatamaṇimaye eva pallaṅke pañṇapetvā pañcavaṇṇapadumasañchannaṃ udakaṃ karitvā “amhākaṃ anuggahaṃ karoṭhā”ti bhagavantaṃ yācimṣu. Bhagavā adhvāsetvā ratananāvamārūḷho, pañca ca bhikkhusatāni pañcasataṃ nāvāyo abhirūḷhā. Nāgarājāno bhagavantaṃ saddhiṃ bhikkhusaṅghena nāgabhavanaṃ pavesesum. Tatra sudaṃ bhagavā sabbarattim nāgaparīsāya dhammaṃ desesi. Dutiyadvase dibbehi khādanīyabhojanīyehi mahādānaṃ akaṃsu, bhagavā anumoditvā nāgabhavanā nikkhami.

Bhūmatṭhā devā “manussā ca nāgā ca tathāgatassa sakkāraṃ karonti, mayaṃ kiṃ na karissāmā”ti cintetvā vanappagumbarukkhapabbatādīsū chattātichattāni ukkhipimṣu. Eteneva upāyena yāva akaniṭṭhabrahmabhavanaṃ, tāva mahāsakkāraviseso nibbatti. Bimbisāropi licchavīhi āgatakāle katasakkārato diguṇamakāsi. Pubbe vuttanayeneva pañcahi divasehi bhagavantaṃ rājagahaṃ ānesi.

Rājagahamanupatte bhagavati pacchābhattaṃ maṇḍalamāḷe sannipatitānaṃ bhikkhūnaṃ ayamantarakathā udapādi “aho buddhassa bhagavato ānubhāvo, yaṃ uddissa gaṅgāya orato ca pārato ca aṭṭhajojano bhūmibhāgo ninnañca thalañca samaṃ katvā vālukāya okiritvā pupphehi sañchanno, yojanappamaṇaṃ gaṅgāya udakaṃ nānāvaṇṇehi padumehi sañchannaṃ, yāva akaniṭṭhabhavanaṃ, tāva chattātichattāni ussitāni”ti. Bhagavā taṃ pavattim ṇātvā gandhakuṭṭito nikkhamitvā taṅkhaṇānurūpena pāṭihāriyena gantvā maṇḍalamāḷe pañṇattavarabuddhāsane nisīdi. Nisajja kho bhagavā bhikkhū āmantesi – “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti. Bhikkhū sabbāṃ ārocesum bhagavā etadavoca – “na, bhikkhave, ayaṃ pūjāviseso mayhaṃ buddhānubhāvena nibbatto, na nāgadevabrahmānubhāvena, apica kho pubbe appamattakapariccāgānubhāvena nibbatto”ti. Bhikkhū āhaṃsu “na mayaṃ, bhante, taṃ appamattakaṃ pariccāgaṃ jānāma, sādhu no bhagavā tathā kathetu, yathā mayaṃ taṃ jāneyyāmā”ti.

Bhagavā āha – bhūtapubbaṃ, bhikkhave, takkasilāyaṃ saṅkho nāma brāhmaṇo ahosi. Tassa putto

susīmo nāma māṇavo soḷasavassuddesiko veyena. So ekadivasam pitaram upasaṅkamtivā abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Atha taṃ pitā āha “kiṃ, tāta, susīmā”ti? So āha “icchāmahaṃ, tāta, bārāṇasiṃ gantvā sippaṃ uggahetu”nti. “Tena hi, tāta, susīma, asuko nāma brāhmaṇo mama sahāyako, tassa santikaṃ gantvā uggaṇhāhī”ti kahāpaṇasahassaṃ adāsi. So taṃ gahetvā mātāpitāro abhivādetvā anupubbena bārāṇasiṃ gantvā upacārayuttēna vidhinā ācariyaṃ upasaṅkamtivā abhivādetvā attānaṃ nivedesi. Ācariyo “mama sahāyakassa putto”ti māṇavaṃ sampaṭicchitvā sabbaṃ pāhuneyyavattamakāsi. So addhānakilamathaṃ vinodetvā taṃ kahāpaṇasahassaṃ ācariyassa pādamūle ṭhapetvā sippaṃ uggahetuṃ okāsaṃ yāci. Ācariyo okāsaṃ katvā uggaṇhāpesi.

So lahuṅca gaṇhanto, bahuṅca gaṇhanto, gahitagahitaṅca suvaṇṇabhājane pakkhittatelaṃmiva avinassamānaṃ dhārento, dvādasavassikaṃ sippaṃ katipayamāseneva pariyosāpesi. So sajjhāyaṃ karonto ādimajjhaṃyeva passati, no pariyosānaṃ. Atha ācariyaṃ upasaṅkamtivā āha “imassa sippassa ādimajjhameva passāmi, no pariyosāna”nti. Ācariyo āha “ahampi, tāta, evamevā”ti. Atha ko, ācariya, imassa sippassa pariyosānaṃ jānātīti? Isipatane, tāta, isayo atthi, te jāneyyunti. Te upasaṅkamtivā pucchāmi, ācariyāti? Puccha, tāta, yathāsukhanti. So isipatanaṃ gantvā paccekabuddhe upasaṅkamtivā pucchi “api, bhante, pariyosānaṃ jānāthā”ti? Āma, āvuso, jānāmāti. Taṃ mampi sikkhāpethāti. Tena hāvuso, pabbajāhi, na sakkā apabbajitena sikkhāpetunti. Sādhu, bhante, pabbājetha vā maṃ, yaṃ vā icchatha, taṃ katvā pariyosānaṃ jānāpethāti. Te taṃ pabbājetvā kammaṭṭhāne niyojetuṃ asamattā “evaṃ te nivāsetabbaṃ, evaṃ pārupitabba”ntiādinā nayena ābhisamācārikaṃ sikkhāpesuṃ. So tattha sikkhanto upanissayasampannatā na cireneva paccekabodhiṃ abhisambujjhi. Sakalabārāṇasiyaṃ “susīmapaccekabuddho”ti pākaṭo ahoṣi lābhaggayasaggappatto sampannaparivāro. So appāyukasaṃvattanikassa kammaṃsa katattā na cireneva parinibbāyi. Tassa paccekabuddhā ca mahājanakāyo ca sarīrakiccaṃ katvā dhātuyo gahetvā nagaradvāre thūpaṃ patiṭṭhāpesuṃ.

Atha kho saṅkho brāhmaṇo “putto me ciragato, na cassa pavattim jānāmī”ti puttaṃ daṭṭhukāmo takkasilāya nikkhamitvā anupubbena bārāṇasiṃ gantvā mahājanakāyaṃ sannipatitaṃ disvā “addhā bahūsu ekopi me puttassa pavattim jānissatī”ti cintento upasaṅkamtivā pucchi “susīmo nāma māṇavo idha āgato atthi, api nu tassa pavattim jānāthā”ti? Te “āma, brāhmaṇa, jānāma, imasmim nagare brāhmaṇassa santike tiṇṇaṃ vedānaṃ pāragū hutvā paccekabuddhānaṃ santike pabbajitvā paccekabuddho hutvā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyi, ayamassa thūpo patiṭṭhāpito”ti āhaṃsu. So bhūmim hatthēna paharivā roditvā ca paridevitvā ca taṃ cetiyaṅgaṇaṃ gantvā tiṇṇāni uddharitvā uttarasāṭakena vālukaṃ ānetvā paccekabuddhacetiyaṅgaṇe okiritvā kamaṇḍaluto udakena samantato bhūmim paripphosivā vanapupphehi pūjaṃ katvā uttarasāṭakena paṭākāṃ āropetvā thūpassa upari attano chattaṃ bandhitvā pakkāmīti.

Evaṃ atītaṃ desetvā jātaṃ paccuppannaṃ anusandhento bhikkhūnaṃ dhammakathaṃ kathesi. “Siyā kho pana vo, bhikkhave, evamassa ‘aṅṅi nūna tena samayena saṅkho brāhmaṇo ahoṣi’ti, na kho panetaṃ evaṃ daṭṭhabbaṃ, ahaṃ tena samayena saṅkho brāhmaṇo ahoṣim, mayā susīmassa paccekabuddhassa cetiyaṅgaṇe tiṇṇāni uddhātāni, tassa me kammaṃsa nissandena aṭṭhayaṃjanamaggaṃ vigatakhāṇukaṇṭakaṃ katvā samaṃ suddhamakaṃsu. Mayā tattha vālukā okiṇṇā, tassa me nissandena aṭṭhayaṃjanamagge vālukaṃ okiriṃsu. Mayā tattha vanakusumehi pūjā katā, tassa me nissandena navayoṃjane magge thale ca udae ca nānāpupphehi pupphasantharamakaṃsu. Mayā tattha kamaṇḍaludakena bhūmi paripphositā, tassa me nissandena vesāliyaṃ pokkharavassaṃ vassī. Mayā tasmim cetiye paṭākā āropitā, chattaṅca baddhaṃ, tassa me nissandena yāva akaniṭṭhabhavanā paṭākā ca āropitā, chattaṅcattāni ca ussitāni. Iti kho, bhikkhave, ayaṃ mayhaṃ pūjāviseso neva buddhānubhāvena nibbatta, na nāgadevabrahmānubhāvena, apica kho appamattakapariccāgānubhāvena nibbatta”ti. Dhammakathāpariyosāne imaṃ gāthamabhāsi –

“Mattāsukhapariccāgā, passe ce vipulaṃ sukhaṃ;
Caje mattāsukhaṃ dhīro, sampassaṃ vipulaṃ sukha”nti. (dha. pa. 290);

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Ratanasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Tirokuṭṭasuttavaṇṇanā

Nikkheppappayojanam

Idāni “**tirokuṭṭesu tiṭṭhanti**”tiādinā ratanasuttānantaram nikkhittassa tirokuṭṭasuttassa atthavaṇṇanākkamo anuppatto, tassa idha nikkheppappayojanam vatvā atthavaṇṇanam karissāma.

Tattha idaṅhi tirokuṭṭam iminā anukkamena bhagavatā avuttampi yāyam ito pubbe nānappakārena kusalakammaṭṭipatti dassitā, tattha pamādam āpajjamāno nirayatiracchānayanōhi visiṭṭhatarepi ṭhāne uppajjamāno yasmā evarūpesu petesu uppajjati, tasmā na ettha pamādo karaṇīyoti dassanattham, yehi ca bhūtehi upaddutāya vesāliyā upaddavavūpasamanattham ratanasuttam vuttam, tesu ekaccāni evarūpānti dassanattham vā vuttanti.

Idamassa idha nikkheppappayojanam veditabbam.

Anumodanākathā

Yasmā panassa atthavaṇṇanā –

“Yena yattha yadā yasmā, tirokuṭṭam pakāsitam;
Pakāsetvāna tam sabbam, kayiramānā yathākkamam;
Sukatā hoti tasmāham, karissāmi tatheva tam”.

Kena panetam pakāsitam, kattha kadā kasmā cāti? Vuccate – bhagavatā pakāsitam, tam kho pana rājagahe dutiyadivase raṅṅo māgadhasa anumodanattham. Imassa catthassa vibhāvanattham ayamettha vitthārakathā kathetabbā –

Ito dvānavutikappe kāsī nāma nagaram ahosi. Tattha jayaseno nāma rājā. Tassa sirimā nāma devī, tassā kucchiyam phusso nāma bodhisatto nibbattivā anupubbena sammāsambodhiṃ abhisambujjhi. Jayaseno rājā “mama putto abhinikkhamitvā buddho jāto, mayhameva buddho, mayham dhammo, mayham saṅgho”ti mamattam uppādetvā sabbakālam sayameva upaṭṭhahati, na aññesam okāsam deti.

Bhagavato kaniṭṭhabhātaro vemātikā tayo bhātaro cintesum – “buddhā nāma sabbalokahitāya uppajjanti, na cekassevatthāya, amhākaṅca pitā aññesam okāsam na deti, katham nu mayam labheyyāma bhagavantam upaṭṭhātu”nti. Tesam etadahosi – “handa mayam kiṅci upāyam karomā”ti. Te paccantam kupitam viya kārāpesum. Tato rājā “paccanto kupito”ti sutvā tayopi putte paccantavūpasamanattham pesesi. Te vūpasametvā āgatā, rājā tuṭṭho varam adāsi “yam icchatha, tam gaṇhathā”ti. Te “mayam bhagavantam upaṭṭhātum icchāmā”ti āhaṃsu. Rājā “etaṃ ṭhapetvā aññam gaṇhathā”ti āha. Te “mayam aññena anattikā”ti āhaṃsu. Tena hi paricchedam katvā gaṇhathāti. Te satta vassāni yācīṃsu, rājā na adāsi. Evam cha, pañca, cattāri, tīṇi, dve, ekam, satta māsāni, cha, pañca, cattārīti yāva temāsam yācīṃsu. Rājā “gaṇhathā”ti adāsi.

Te varam labhitvā paramatutthā bhagavantam upasaṅkamitvā vanditvā āhaṃsu – “icchāma mayam, bhante, bhagavantam temāsam upaṭṭhātum, adhivāsetu no, bhante, bhagavā imam temāsam vassāvāsa”nti. Adhivāsesi bhagavā tuṅṅhābhāvena. Tato te attano janapade niyuttakapurisassa lekham pesesum “imam temāsam amhehi bhagavā upaṭṭhātabbo, vihāram ādiṃ katvā sabbam bhagavato upaṭṭhānasambhāram karohī”ti. So tam sabbam sampādetvā paṭinivedesi. Te kāsāvatthanivatthā hutvā aḍḍhateyyehi purisahasahesi veyyāvaccakarehi bhagavantam sakkaccaṃ upaṭṭhahamānā janapadam netvā vihāram niyyātetvā vasāpesum.

Tesam bhaṅḍāgāriko eko gahapatiputto sapajāpatiko saddho ahosi pasanno. So buddhappamukhassa saṅghassa dānavattam sakkaccaṃ adāsi. Janapade niyuttakapuriso tam gahetvā jānapadehi ekādasamattehi purisahasahesi saddhiṃ sakkaccameva dānam pavattāpesi. Tattha keci jānapadā paṭihatacittā ahesum. Te

dānassa antarāyaṃ katvā deyyadhamme attanā khādiṃsu, bhattachālaṅka agginā dahiṃsu. Pavārite rājaputtā bhagavato mahantaṃ sakkāraṃ katvā bhagavantaṃ purakkhatvā pituno sakāsameva agamaṃsu. Tattha gantvā eva bhagavā parinibbāyi. Rājā ca rājaputtā ca janapade niyuttakapuriso ca bhaṇḍāgāriko ca anupubbena kālaṃ katvā saddhiṃ parisāya sagge uppajjimsu, paṭihatacittajanā nirayesu nibbattiṃsu. Evaṃ tesam dvinnam gaṇānam saggato saggam, nirayato nirayaṃ upapajjantānam dvānavutikappā vītivattā.

Atha imasmiṃ bhaddakappe kassapabuddhassa kāle te paṭihatacittajanā petesu uppannā. Tadā manussā attano nītakānaṃ petānaṃ atthāya dānaṃ datvā uddisanti “idaṃ amhākaṃ nītānaṃ hotū”ti. Te sampattiṃ labhanti. Atha imepi petā taṃ disvā bhagavantaṃ kassapaṃ upasaṅkamitvā pucchimsu – “kiṃ nu kho, bhante, mayampi evarūpaṃ sampattiṃ labheyyāma”ti? Bhagavā āha – “idāni na labhatha, apica anāgate gotamo nāma buddho bhavissati, tassa bhagavato kāle bimbisāro nāma rājā bhavissati, so tumhākaṃ ito dvānavutikappe nīti ahoṣi, so buddhassa dānaṃ datvā tumhākaṃ uddisissati, tadā labhissathā”ti. Evaṃ vutte kira tesam petānaṃ taṃ vacanaṃ “sve labhissathā”ti vuttaṃ viya ahoṣi.

Atha ekasmiṃ buddhantare vītivatte amhākaṃ bhagavā loke uppajji. Tepi tayo rājaputtā tehi aḍḍhateyyehi purisasahashehi saddhiṃ devaḷokā cavitvā magadharaṭṭhe brāhmaṇakule uppajjitvā anupubbena isipabbajjaṃ pabbajitvā gayāsīse tayo jaṭilā ahesuṃ, janapade niyuttakapuriso, rājā ahoṣi bimbisāro, bhaṇḍāgāriko, gahapati visākho nāma mahāsetthi ahoṣi, tassa pajāpati dhammadinnā nāma setthidhītā ahoṣi. Evaṃ sabbāpi avasesā parisā rañño eva parivārā hutvā nibbattā.

Amhākaṃ bhagavā loke uppajjitvā sattasattāhaṃ atikkamitvā anupubbena bārāṇasiṃ āgamma dhammacakkaṃ pavattetvā pañcavaggiye ādiṃ katvā yāva aḍḍhateyyasahasaparivāre tayo jaṭile vinetvā rājagahaṃ agamāsi. Tattha ca tadahupasaṅkamantaṃyeva rājānaṃ bimbisāraṃ sotāpattiphale paṭiṭṭhāpesi ekādasaṃvutehi māgadhaṃkehi brāhmaṇagahapatikehi saddhiṃ. Atha rañña svātanāya bhattena nimantito bhagavā adhvāsetvā dutiyadivase sakkena devānamindena purato purato gacchantena –

“Danto dantehi saha purāṇajaṭilehi, vipparamutto vipparamuttehi;
Sīgīnikkhasavaṇṇo, rājagahaṃ pāvīsi bhagavā”ti. (mahāva. 58) –

Evaṃādīhi gāthāhi abhiththaviyamāno rājagahaṃ pavisitvā rañño nivesane mahādānaṃ sampaṭicchi. Te petā “idāni rājā amhākaṃ dānaṃ uddisissati, idāni uddisissati”ti āsāya parivāretvā aṭṭhaṃsu.

Rājā dānaṃ datvā “kattha nu kho bhagavā vihareyyā”ti bhagavato vihāraṭṭhānameva cintesi, na taṃ dānaṃ kassaci uddisi. Petā chinnāsā hutvā rattiṃ rañño nivesane ativiya bhīṃsanakaṃ vissaramakaṃsu. Rājā bhayaṃvegasantāsamāpajji, tato pabhātāya rattiya bhagavato ārocesi – “evarūpaṃ saddamassosiṃ, kiṃ nu kho me, bhante, bhavissati”ti. Bhagavā āha – “mā bhāyi, mahārāja, na te kiñci pāpakaṃ bhavissati, apica kho te purāṇānītakā petesu uppannā santi, te ekaṃ buddhantaṃ tameva paccāsīsamānā vicaranti ‘buddhassa dānaṃ datvā amhākaṃ uddisissati’ti, na tesam tvaṃ hiyyo uddisi, te chinnāsā tathārūpaṃ vissaramakaṃsū”ti.

So āha “idāni pana, bhante, dinne labheyyu”nti? “Āma, mahārāja”ti. “Tena hi me, bhante, adhvāsetu bhagavā ajjatanāya dānaṃ, tesam uddisissāmi”ti? Bhagavā adhvāsesi. Rājā nivesanaṃ gantvā mahādānaṃ paṭiyādetvā bhagavato kālaṃ ārocāpesi. Bhagavā rājantepuraṃ gantvā paññatte āsane nisīdi saddhiṃ bhikkhusaṅghena. Tepi kho petā “api nāma ajja labheyyāma”ti gantvā tirokuṭṭādīsu aṭṭhaṃsu. Bhagavā tathā akāsi, yathā te sabbeva rañño pākāṭā ahesuṃ. Rājā dakkhiṇodakaṃ dento “idaṃ me nītānaṃ hotū”ti uddisi, taṅkhaṇaṇīeva tesam petānaṃ padumasaṅchannā pokkharāṇiyo nibbattiṃsu. Te tattha nhatvā ca pivitvā ca paṭippassaddhadarathakilamathapipāsā suvaṇṇavaṇṇā ahesuṃ. Rājā yāgukhajjakabhōjanāni datvā uddisi, taṅkhaṇaṇīeva tesam dibbayāgukhajjakabhōjanāni nibbattiṃsu. Te tāni paribhuñjitvā pīṇdriyā ahesuṃ. Atha vatthasēnāsanāni datvā uddisi. Tesam dibbavattadibbayānadibbapāsādadibbapaccattharaṇadibbaseyyādiānākaravidhāyo nibbattiṃsu. Sāpi tesam sampatti yathā sabbāva pākāṭā hoti, tathā bhagavā adhiṭṭhāsi. Rājā ativiya attamaṇo ahoṣi. Tato bhagavā bhuttāvī pavārito rañño māgadhaṃsa anumodanattamaṃ “tirokuṭṭesu tiṭṭhanti”ti imā gāthā abhāsi.

Ettāvata ca “yena yattha yadā yasmā, tirokuṭṭam pakāsitam, pakāsetvāna taṃ sabba”nti ayaṃ mātikā saṅkhepato vitthārato ca vibhattā hoti.

Paṭhamagāthāvaṇṇanā

1. Idāni imassa tirokuṭṭassa yathākkamaṃ **atthavaṇṇanaṃ** karissāma. Seyyathidaṃ – paṭhamagāthāya tāva **tirokuṭṭā**ti kuṭṭānaṃ parabhāgā vuccanti. **Tiṭṭhantī**ti nisajjādippaṭikkhepato ṭhānakappanavacanamaṃ. Tena yathā pākāraparabhāgaṃ pabbataparabhāgañca gacchantāṃ “tiropākāraṃ tiroppabbatāṃ asajjamāno gacchatī”ti vadanti, evamidhāpi kuṭṭassa parabhāgesu tiṭṭhante “tirokuṭṭesu tiṭṭhantī”ti āha. **Sandhisīṅghāṭakesu cāti** ettha **sandhiyoti** catukkoṇaracchā vuccanti gharasandhibhittisandhiālokasandhiyo cāpi. **Sīṅghāṭakā**ti tikoṇaracchā vuccanti, tadekajjhaṃ katvā purimena saddhiṃ saṅghaṭento “sandhisīṅghāṭakesu cā”ti āha. **Dvārabāhāsu tiṭṭhantī**ti nagaradvāragharadvārānaṃ bāhā nissāya tiṭṭhanti. **Āgantvāna sakamaṃ gharanti** ettha sakamaṃ gharaṃ nāma pubbañātigharampi attanā sāmikabhāvena ajjhāvutthapubbagharampi. Tadubhayampi yasmā te sakagharasaññāya āgacchanti, tasmā “āgantvāna sakamaṃ ghara”nti āha.

Dutiyagāthāvaṇṇanā

2. Evaṃ bhagavā pubbe anajjhāvutthapubbampi pubbañātigharam bimbisāranivesanaṃ sakagharasaññāya āgantvā tirokuṭṭasandhisīṅghāṭakadvārabāhāsu ṭhite issāmacchariyaphalaṃ anubhavante, appekacce dīghamassukesavikāradhare andhakāramukhe sithilabandhanavilambamānakisapharusakāḷakaṅgapaccaṅge tattha tattha ṭhitavanadāhadaddhatālarukkhasadise, appekacce jighacchāpipāsāraṇinimmathanena udarato utthāya mukhato viniccharantāya aggijālāya pariḍayhamānasarīre, appekacce sūcichiddānumattakaṅṭhābilatāya pabbatākārakucchitāya ca laddhampi pānabhojanaṃ yāvadatthaṃ bhujjituṃ asamatthāya khuppiṭāsāparete aññaṃ rasamavindamāne, appekacce aññaṃaññaṃ aññesaṃ vā sattānaṃ pabhinnagaṇḍapiḷakamukhā paggharitarudhirapubbalsikādīṃ laddhā amatamiva sāyamāne ativiya duddasikavirūpabhayānakasarīre bahū pete rañño nidassento –

“Tirokuṭṭesu tiṭṭhanti, sandhisīṅghāṭakesu ca;
Dvārabāhāsu tiṭṭhanti, āgantvāna sakamaṃ ghara”nti. –

Vatvā puna tehi katassa kammaṃ dāruṇabhāvaṃ dassento “**pahūte annapānamhī**”ti dutiyagāthamāha.

Tattha **pahūte**ti anappake bahumhī, yāvadatthiketī vuttaṃ hotī. Bha-kārassa hi ha-kāro labbhati “pahu santo na bharaṭī”tiādīsu (su. ni. 98) viya. Keci pana “bahūte” itī ca “bahūke” itī ca paṭhanti. Pamādapāṭhā ete. Anne ca pānamhī ca **annapānamhī**. Khajje ca bhojje ca **khajjabhojje**, etena asitapītakhāyitasāyītasena catubbidhaṃ āhāraṃ dasseti. **Upaṭṭhiteti** upagamma ṭhite, sajjite paṭiyatte samohiteti vuttaṃ hotī. **Na tesam koci sarati, sattānanti** tesam pettivisaye uppanānaṃ sattānaṃ koci mātā vā pitā vā putto vā na sarati. Kim kāraṇā? **Kammaṃpaccayā**, attanā katassa adānadānappaṭisedhanādibhedassa kadariyakammaṃ paccayā. Tañhi tesam kammaṃ nātīnaṃ sarituṃ na detī.

Tatiyagāthāvaṇṇanā

3. Evaṃ bhagavā anappakepi annapānādīmi paccupaṭṭhite “api nāma amhe uddissa kiñci dadeyyu”nti nātī paccāsīsanānaṃ vicarataṃ tesam petānaṃ tehi katassa atikaṭukavipākakarassa kammaṃ paccayena kassaci nātīno anussaraṇamattābhāvaṃ dassento –

“Pahūte annapānamhī, khajjabhojje upaṭṭhite;
Na tesam koci sarati, sattānaṃ kammaṃpaccayā”nti. –

Vatvā puna rañño pettivisayūpappanne nātīke uddissa dīnaṃ dānaṃ pasamsanto “**evaṃ dadanti nātīna**”nti tatiyagāthamāha.

Tattha **evanti** upamāvacanaṃ. Tassa dvidhā sambandho – tesam sattānaṃ kammaṃpaccayā asaranteṭṭe kismiñci dadanti, nātīnaṃ, ye evaṃ anukampakā hontīti ca yathā tayā, mahārāja, dīnaṃ, evaṃ suciṃ

paṇītaṃ kālena kappiyaṃ pānabhojanaṃ dadanti ñātīnaṃ, ye honti anukampakāti ca. **Dadantī** denti uddisanti niyyāntenti. **Ñātīnanti** mātito ca pitito ca sambandhānaṃ. **Yeti** ye keci puttā vā dhītarō vā bhātaro vā **hontī** bhavanti. **Anukampakāti** atthakāmā hitesino. **Sucinti** vimalaṃ dassaneyyaṃ manoramaṃ dhammikaṃ dhammaladdhaṃ. **Paṇītanti** uttamaṃ seṭṭhaṃ. **Kālenāti** ñātīpetānaṃ tirokuṭṭādīsu āgantvā ṭhitakālena. **Kappiyanti** anucchavikaṃ patirūpaṃ ariyānaṃ paribhogārahaṃ. **Pānabhojananti** pānañca bhōjanañca. Idha pānabhojanamukhena sabbopi deyyadhammo adhippeto.

Catutthagāthāpubbaddhavaṇṇanā

4. Evaṃ bhagavā raññā māgadheṇa petabhūtānaṃ ñātīnaṃ anukampāya dinnāṃ pānabhojanaṃ pasamsanto –

“Evaṃ dadanti ñātīnaṃ, ye honti anukampakā;
Sucim paṇītaṃ kālena, kappiyaṃ pānabhojana”nti. –

Vatvā puna yena pakāreṇa dinnāṃ tesāṃ hoti, taṃ dassento “**idaṃ vo ñātīnaṃ hotū**”ti catutthagāthāya pubbaddhamāha taṃ tatiyagāthāya pubbaddheṇa sambandhitabbaṃ –

“Evaṃ dadanti ñātīnaṃ, ye honti anukampakā;
Idaṃ vo ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo”ti.

Tena “idaṃ vo ñātīnaṃ hotūti evaṃ dadanti, no aññathā”ti ettha ākāratthēna evaṃsaddena dātabbākāranidassanaṃ kataṃ hoti.

Tattha **idanti** deyyadhammanidassanaṃ. **Voti** “kacci pana vo anuruddhā samaggā sammodamānā”ti ca (ma. ni. 1.326; mahāva. 466), “yehi vo ariyā”ti ca evamādīsu viya kevalaṃ nipātamattaṃ, na sāmivacanaṃ. **Ñātīnaṃ hotūti** pettivisaye uppanānaṃ ñātākānaṃ hotu. **Sukhitā hontu ñātayo** te pettivisayūpapannā ñātayo idaṃ paccanubhavantaṃ sukhitā hontūti.

Catutthagāthāparaddhapañcamagāthāpubbaddhavaṇṇanā

4-5. Evaṃ bhagavā yena pakāreṇa pettivisayūpapannānaṃ ñātīnaṃ dātabbaṃ, taṃ dassento “idaṃ vo ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo”ti vatvā puna yasmā “idaṃ vo ñātīnaṃ hotū”ti vuttepi na aññēna kataṃ kammaṃ aññassa phaladaṃ hoti, kevalantu tathā uddissa diyyamānaṃ taṃ vatthu ñātīnaṃ kusalakammaṃ paccayo hoti. Tasmā yathā tesāṃ tasmimyeva vatthusmiṃ taṅkhaṇe phalanibbattaṃ kusalakammaṃ hoti, taṃ dassento “**te ca tatthā**”ti catutthagāthāya pacchimaddhaṃ “**pahūte annapānamhī**”ti pañcamagāthāya pubbaddhañca āha.

Tesāṃ attho – te ñātīpetā yattha taṃ dānaṃ dīyati, tattha samantato āgantvā samāgantvā, samodhāya vā ekajjhaṃ hutvāti vuttaṃ hoti, sammā āgatā samāgatā “ime no ñātayo amhākaṃ atthāya dānaṃ uddisanti”ti etadatthaṃ sammā āgatā hutvāti vuttaṃ hoti. **Pahūte annapānamhī** tasmim attano uddissamāne pahūte annapānamhī. Sakkaccaṃ **anumodareti** abhisaddahantā kammaphalaṃ avijahantā cittikāraṃ avikkhittacittā hutvā “idaṃ no dānaṃ hitāya sukhāya hotū”ti modanti anumodanti, pītisomanassajātā hontīti.

Pañcamagāthāparaddhachāṭṭhagāthāpubbaddhavaṇṇanā

5-6. Evaṃ bhagavā yathā pettivisayūpapannānaṃ taṅkhaṇe phalanibbattaṃ kusalaṃ kammaṃ hoti, taṃ dassento –

“Te ca tattha samāgantvā, ñātīpetā samāgatā;
Pahūte annapānamhī, sakkaccaṃ anumodare”ti. –

Vatvā puna ñātāke nissāya nibbattakusalakammaphalaṃ paccanubhontānaṃ tesāṃ ñātī ārabha

thomanākāraṃ dassento “**ciraṃ jīvantū**”ti pañcamagāthāya pacchimaddhaṃ “**amhākañca katā pūjā**”ti chaṭṭhagāthāya pubbaddhañca āha.

Tesaṃ attho – **ciraṃ jīvantū**ti cirajīvino dīghāyukā hontu. **No ñātī**ti amhākaṃ ñatakā. **Yesaṃ hetū**ti ye nissāya yesaṃ kāraṇā. **Labhāmaseti** labhāma. Attanā tañkhaṇaṃ paṭiladdhasampattiṃ apadisantā bhaṇanti. Petānañhi attano anumodanena, dāyakānaṃ uddesena, dakkhiṇeyyasampadāya cāti tīhi aṅgehi dakkhiṇā samijjhati, tañkhaṇe phalanibbattikā hoti. Tattha dāyakā visesahetu. Tenāhaṃsu “yesaṃ hetu labhāmasē”ti. **Amhākañca katā pūjāti** “idaṃ vo ñātīnaṃ hotū”ti evaṃ imaṃ dānaṃ uddisantehi amhākañca pūjā katā. **Dāyakā ca anipphalāti** yamhi santāne pariccāgamayaṃ kammaṃ kataṃ, tassa tattheva phaladānato dāyakā ca anipphalāti.

Etthāha – “kiṃ pana pettivisayūpapannā eva ñātayo labhanti, udāhu aññepi labhanti”ti? Vuccate – bhagavatā evetaṃ byākataṃ jāṇussoṇinā brāhmaṇena puṭṭhena, kimettha amhehi vattabbaṃ atthi. Vuttaṃ hetam –

“Mayamassu, bho gotama, brāhmaṇā nāma dānāni dema, saddhāni karoma ‘idaṃ dānaṃ petānaṃ ñātīsālohitānaṃ upakappatu, idaṃ dānaṃ petā ñātīsālohitā paribhuñjantū’ti, kacci taṃ, bho gotama, dānaṃ petānaṃ ñātīsālohitānaṃ upakappati, kacci te petā ñātīsālohitā taṃ dānaṃ paribhuñjantīti. Ṭhāne kho, brāhmaṇa, upakappati, no aṭṭhāneti.

“Katamaṃ pana taṃ, bho gotama, ṭhānaṃ, katamaṃ aṭṭhānanti? Idha, brāhmaṇa, ekacco pāṇātipātī hoti...pe... micchādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā nirayaṃ upapajjati. Yo nerayikānaṃ sattānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idam kho, brāhmaṇa, aṭṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ na upakappati.

“Idha pana, brāhmaṇa, ekacco pāṇātipātī hoti...pe... micchādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā tiracchānayaṇiṃ upapajjati. Yo tiracchānayaṇikānaṃ sattānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idampi kho, brāhmaṇa, aṭṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ na upakappati.

“Idha pana, brāhmaṇa, ekacco pāṇātipātī paṭivirato hoti...pe... sammādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā manussānaṃ saḥabyataṃ upapajjati...pe... devānaṃ saḥabyataṃ upapajjati. Yo devānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idampi kho, brāhmaṇa, aṭṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ na upakappati.

“Idha pana, brāhmaṇa, ekacco pāṇātipātī hoti...pe... micchādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā pettivisayaṃ upapajjati. Yo pettivisayikānaṃ sattānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Yaṃ vā panassa ito anupaveccanti mittāmaccā vā ñātīsālohitā vā, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idam kho, brāhmaṇa, ṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ upakappatīti.

“Sace pana, bho gotama, so peto ñātīsālohitō taṃ ṭhānaṃ anupapanno hoti, ko taṃ dānaṃ paribhuñjatīti? Aññepissa, brāhmaṇa, petā ñātīsālohitā taṃ ṭhānaṃ upapannā honti, te taṃ dānaṃ paribhuñjantīti.

“Sace pana, bho gotama, so ceva peto ñātīsālohitō taṃ ṭhānaṃ anupapanno hoti, aññepissa petā ñātīsālohitā taṃ ṭhānaṃ upapannā honti, ko taṃ dānaṃ paribhuñjatīti? Aṭṭhānaṃ kho etaṃ brāhmaṇa anavakāso, yaṃ taṃ ṭhānaṃ vivittaṃ assa iminā dīghena addhunā yadidaṃ petehi ñātīsālohitehi. Apica brāhmaṇa dāyakopi anipphalo”ti (a. ni. 10.177).

Chaṭṭhagāthāparaddhasattamagāthāvaṇṇanā

6-7. Evaṃ bhagavā rañño māgadhasa pettivisayūpapannānaṃ pubbañātīnaṃ sampattiṃ nissāya thomento “ete te, mahārāja, ñātī imāya dānasampadāya attamaṇā evaṃ thomentī”ti dassento –

“Ciraṃ jīvantu no ñātī, yesaṃ hetu labhāmase;
Amhākañca katā pūjā, dāyakā ca anipphalā”ti. –

Vatvā puna tesam pattivisaṃyūpapannānaṃ aññassa kasigorakkhādino sampattiṭṭhāyāpacchimaṃ abhāvaṃ ito dinnena yāpanabhāvañca dassento “**na hi tattha kasī atthi**”ti chaṭṭhagāthāya pacchimaṃ “**vañijjā tādisī**”ti imaṃ sattamaḡāhañca āha.

Tatrāyaṃ atthavañṇanā – na hi, mahārāja, tattha pattivisaṃyeyya kasi atthi, yaṃ nissāya te petā sampattiṃ ṭṭhāyāpacchimaṃ. **Gorakkhettha na vijjati**ti na kevalaṃ kasi eva, gorakkhāpi ettha pattivisaṃyeyya na vijjati, yaṃ nissāya te sampattiṃ ṭṭhāyāpacchimaṃ. **Vañijjā tādisī natthi**ti vāñijjāpi tādisī natthi, yā tesam sampattiṭṭhāyāpacchimaṃ bhavēyya. **Hiraññena kayā**yaṃ hiraññena kayavikkayaṃpi tattha tādisaṃ natthi, yaṃ tesam sampattiṭṭhāyāpacchimaṃ bhavēyya. **Ito dinnena yāpenti, petā kālagatā** tahinti kevalaṃ pana ito ñātīhi vā mittāmaccehi vā dinnena yāpenti, attabhāvaṃ gamenti. **Petā**ti pattivisaṃyūpapannā sattā. **Kālagatā**ti attano maraṇakālena gatā, “kālakatā”ti vā pāṭho, katakālā katamaṇaṇāti attho. **Tahinti** tasmaṃ pattivisaṃyeyya.

Aṭṭhamanavamagāthādvayaṃvañṇanā

8-9. Evaṃ “ito dinnena yāpenti, petā kālagatā tahi”nti vatvā idāni upamāhi tamatthaṃ pakāseto “**unname udakaṃ vuṭṭha**”nti idaṃ gāthādvayaṃvañṇanā.

Tassattho – yathā unnate thale ussāde bhūmibhāge meghehi abhivuṭṭhaṃ udakaṃ ninnāṃ pavattati, yo yo bhūmibhāgo ninno oṇato, taṃ taṃ pavattati gacchati pāpuṇāti, evameva ito dinnāṃ dānaṃ petānaṃ upakappati nibbattati, pātubhavaṃti attho. Ninnamiva hi udakappavattiyā ṭṭhāyāpacchimaṃ dānaṃ upakappanāya. Yathāha – “idaṃ kho, brāhmaṇa, ṭṭhāyāpacchimaṃ, yattha ṭṭhāyāpacchimaṃ dānaṃ upakappati”ti (a. ni. 10.177). Yathā ca kandarapadarasākhāpasākhakusobbhamahāsobbhasannipātehi vārivahā mahānājjo pūrā hutvā sāgaraṃ paripūrenti, evampi ito dinnadānaṃ pubbe vuttanayeneva petānaṃ upakappati.

Dasamagāthāvañṇanā

10. Evaṃ bhagavā “ito dinnena yāpenti, petā kālagatā tahi”nti imaṃ atthaṃ upamāhi pakāsetvā puna yasmā te petā “ito kiñci lacchāmā”ti āsābhībhūtā ñātigharaṃ āgantvāpi “idaṃ nāma no dethā”ti yācituṃ asamatthā, tasmā tesam imāni anussaraṇavatthūni anussaranto kulaputto dakkhiṇaṃ dajjāti dassento “**adāsi me**”ti imaṃ gāthāvañṇanā.

Tassattho – “idaṃ nāma me dhanāṃ vā dhaññaṃ vā adāsi”ti ca, “idaṃ nāma me kiccaṃ attanā uyyogamāpajjanto akāsi”ti ca, “amu me mātito vā pitito vā sambandhattā ñātī”ti ca sinehavasena tānasamatthāyā “mittā”ti ca, “asuko me saha paṃsukīlako sakhā”ti ca evaṃ sabbamanussaranto petānaṃ dakkhiṇaṃ dajjā, dānaṃ niyyāteyyāti. Aparo pāṭho “**petānaṃ dakkhiṇā dajjā**”ti. Tassattho – dātābātī dajjā. Kā sā? Petānaṃ dakkhiṇā, teneva “adāsi me”tiādīnā nayena pubbe katamanussaraṃ anussaratāti vuttaṃ hoti. Karaṇavacanappasaṅge paccattavacanāṃ vedītabbaṃ.

Ekādasamagāthāvañṇanā

11. Evaṃ bhagavā petānaṃ dakkhiṇāniyyātane kāraṇabhūtāni anussaraṇavatthūni dassento –

“Adāsi me akāsi me, ñātimitthā sakhā ca me;
Petānaṃ dakkhiṇaṃ dajjā, pubbe katamanussara”nti. –

Vatvā puna ye ñātīmaraṇena ruñṇasokādīparā eva hutvā ṭṭhānti, na tesam atthāya kiñci denti, tesam taṃ ruñṇasokādī kevalaṃ attaparitāpanameva hoti, na petānaṃ kiñci atthaṃ nipphādetīti dassento “**na hi ruñṇaṃ vā**”ti imaṃ gāthāvañṇanā.

Tattha **ruñṇanti** rodanā roditattaṃ assupātaṃ, **etena** kāyaparissamaṃ dasseti. **Sokoti** socanā

socitattam, etena cittaparissamaṃ dasseti. **Yā caññāti** yā ca ruṇṇasokehi aññā. **Paridevanāti** ñātibyasanena phuṭṭhassa lālappanā, ‘‘kahaṃ ekaputtaka piya manāpā’’ti evamādinā nayena guṇasaṃvaṇṇanā, etena vacīparissamaṃ dasseti.

Dvādasamagāthāvaṇṇanā

12. Evaṃ bhagavā ‘‘ruṇṇaṃ vā soko vā yā caññā paridevanā, sabbampi taṃ petānaṃ atthāya na hoti, kevalantu attānaṃ paritāpanamattameva, evaṃ tiṭṭhanti ñātayo’’ti ruṇṇādīnaṃ niratthakabhāvaṃ dassetvā puna māgadharājena yā dakkhiṇā dinnā, tassā sātthakabhāvaṃ dassento ‘‘**ayañca kho dakkhiṇā**’’ti imaṃ gāthamāha.

Tassattho – ayañca kho, mahārāja, dakkhiṇā tayā ajja attano ñātigaṇaṃ uddissa dinnā, sā yasmā saṅgho anuttaraṃ puññakkhettaṃ lokassa, tasmā saṅghamhi suppatiṭṭhitā assa petajanassa dīgharattaṃ hitāya upakappatī sampajjati phalatīti vuttaṃ hoti. **Upakappatīti** ca ṭhānaso upakappatī, taṃkhaṇaṃyeva upakappatī, na cirena. Yathā hi taṃkhaṇaññeva paṭibhantaṃ ‘‘ṭhānasovetaṃ tathāgataṃ paṭibhātī’’ti vuccati, evamidhāpi taṃkhaṇaṃyeva upakappantā ‘‘ṭhānaso upakappatī’’ti vuttā. Yaṃ vā taṃ ‘‘idaṃ kho, brāhmaṇa, ṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ upakappatī’’ti (a. ni. 10.177) vuttaṃ, tattha khuppiṇāpāsikavantaṃsaparadattūpajīvinijjhāmatāṃhikādībhedaḥhinne ṭhāne upakappatīti vuttaṃ yathā kahāpaṇaṃ dento ‘‘kahāpaṇaso detī’’ti loke vuccati. Imasmiñca atthavikappe **upakappatīti** pātubhavati, nibbattatīti vuttaṃ hoti.

Terasamagāthāvaṇṇanā

13. Evaṃ bhagavā raññā dinnāya dakkhiṇāya sātthakabhāvaṃ dassento –

‘‘Ayañca kho dakkhiṇā dinnā, saṅghamhi suppatiṭṭhitā;
Dīgharattaṃ hitāyassa, ṭhānaso upakappatī’’ti. –

Vatvā puna yasmā imaṃ dakkhiṇaṃ dentena ñātīnaṃ ñātīhi kattabbakiccakaraṇavasena ñātīdhammo nidassito, bahujanassa pākaṭīkato, nidassanaṃ vā kato, tumhehipi ñātīnaṃ evameva ñātīhi kattabbakiccakaraṇavasena ñātīdhammo paripūretabbo, na niratthakehi ruṇṇādīhi attā paritāpetabboti ca pete dibbasampattiṃ adhigamentena petānaṃ pūjā katā uḷārā, buddhappamukhañca bhikkhusaṅghaṃ annapānādīhi santappentena bhikkhūnaṃ balaṃ anupadinnaṃ, anukampādiguṇaparivārañca cāgacetanaṃ nibbattentena anappakaṃ puññaṃ pasutaṃ, tasmā bhagavā imehi yathābhuccaguṇehi rājānaṃ sampahaṃsento –

‘‘So ñātīdhammo ca ayaṃ nidassito,
Petāna pūjā ca katā uḷārā;
Balañca bhikkhūnāmanuppadinnaṃ,
Tumhehi puññaṃ pasutaṃ anappaka’’nti. –

Imāya gāthāya desanaṃ pariyosāpeti.

Atha vā ‘‘**so ñātīdhammo ca ayaṃ nidassito**’’ti iminā gāthāpadena bhagavā rājānaṃ dhammiyā kathāya sandasseti. Ñātīdhammanidassanameva hi ettha sandassanaṃ **petāna pūjā ca katā uḷārā**ti iminā samādapeti. Uḷārāti pasamsanameva hi ettha punappunaṃ pūjākaraṇe samādapanaṃ. **Balañca bhikkhūnāmanuppadinnanti** iminā samuttejeti. Balānuppadānameva hi ettha evaṃ dānaṃ, balānuppadānatīti tassa ussāhavaḍḍhanena samuttejanaṃ. **Tumhehi puññaṃ pasutaṃ anappakanti** iminā sampahaṃseti. Puññappasutakittanameva hi ettha tassa yathābhuccaguṇasaṃvaṇṇanabhāvena sampahaṃsanajanānato sampahaṃsananti vedītabbaṃ.

Desanāpariyosāne ca pettivisayūpapattiādīnavasaṃvaṇṇanena saṃviggānaṃ yoniso padahataṃ caturāsītiyā pānasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Dutiyadvasepi bhagavā devamanussānaṃ idameva tirokuṭṭaṃ desesi, evaṃ yāva sattamadivasā tādiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Tirokuṭṭasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Nidhikaṇḍasuttavaṇṇanā

Nikkhepakāraṇaṃ

Idāni yadidaṃ tirokuṭṭānantaraṃ “**nidhiṃ nidheti puriso**”tiādinā nidhikaṇḍaṃ nikkhittaṃ, tassa –

“Bhāsivā nidhikaṇḍassa, idha nikkhepakāraṇaṃ;
Aṭṭhuppattiṅca dīpetvā, karissāmatthavaṇṇanaṃ”.

Tattha idha nikkhepakāraṇaṃ tāvassa evaṃ veditabbaṃ. Idañhi nidhikaṇḍaṃ bhagavatā iminā anukkamena avuttampi yasmā anumodanasena vuttassa tirokuṭṭassa mithunabhūtaṃ, tasmā idha nikkhittaṃ. Tirokuṭṭena vā puññavirahitānaṃ vipattiṃ dassetvā iminā katapuññānaṃ sampattidassanattampi idaṃ idha nikkhittanti veditabbaṃ. Idamassa idha nikkhepakāraṇaṃ.

Suttaṭṭhuppatti

Aṭṭhuppatti panassa – sāvatthiyaṃ kira aññataro kuṭumbiko aḍḍho mahaddhano mahābhogo. So ca saddho hoti pasanno, vigatamalamaccherena cetasā agāraṃ ajjhāvasati. So ekasmiṃ divase buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa dānaṃ deti. Tena ca samayena rājā dhanatthiko hoti, so tassa santike purisaṃ pesesi “gaccha, bhaṇe, itthannāmaṃ kuṭumbikaṃ ānehi”ti. So gantvā taṃ kuṭumbikaṃ āha “rājā taṃ gahapati āmanteti”ti. Kuṭumbiko saddhādiguṇasamannāgatena cetasā buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ parivisanto āha “gaccha, bho purisa, pacchā āgamissāmi, idāni tāvamhi nidhiṃ nidhento ṭhito”ti. Atha bhagavā bhuttāvī pavārīto tameva puññasampadaṃ paramatthato nidhīti dassetuṃ tassa kuṭumbikassa anumodanattamaṃ “**nidhiṃ nidheti puriso**”ti imā gāthāyo abhāsi. Ayamassa aṭṭhuppatti.

Evamassa –

“Bhāsivā nidhikaṇḍassa, idha nikkhepakāraṇaṃ;
Aṭṭhuppattiṅca dīpetvā, karissāmatthavaṇṇanaṃ”.

Paṭhamagāthavaṇṇanā

1. Tattha **nidhiṃ nidheti purisoti** nidhīyatīti nidhi, ṭhapīyati rakkhīyati gopīyatīti attho. So catubbidho thāvaro, jaṅgamo, aṅgasamo, anugāmikoti. Tattha **thāvaro** nāma bhūmigataṃ vā vehasatṭhaṃ vā hiraññaṃ vā suvaṇṇaṃ vā khettaṃ vā vatthu vā, yaṃ vā panaññaṃ evarūpaṃ iriyāpathavirahitaṃ, ayaṃ thāvaro nidhi. **Jaṅgamo** nāma dāsīdāsaṃ hatthigavassavaḷavaṃ ajeḷakaṃ kukkuṭasūkaraṃ yaṃ vā panaññaṃ evarūpaṃ iriyāpathapaṭisaṃyuttaṃ. Ayaṃ jaṅgamo nidhi **aṅgasamo** nāma kammāyatanaṃ, sippāyatanaṃ, vijjāṭṭhānaṃ, bāhusaccaṃ, yaṃ vā panaññaṃ evarūpaṃ sikkhitvā gahitaṃ aṅgapaccaṅgamiva attabhāvappaṭibaddhaṃ, ayaṃ aṅgasamo nidhi. **Anugāmiko** nāma dānamayaṃ puññaṃ sīlamayaṃ bhāvanāmayam dhammassavanamayaṃ dhammadesanāmayam, yaṃ vā panaññaṃ evarūpaṃ puññaṃ tattha tattha anugantvā viya iṭṭhaphalamanuppadeti, ayaṃ anugāmiko nidhi. Imasmiṃ pana ṭhāne thāvaro adhippeto.

Nidhetīti ṭhapeti paṭisāmeti gopeti. **Purisoti** manusso. Kāmañca purisopi itthīpi paṇḍakopi nidhiṃ nidheti, idha pana purisasīsenā desanā katā, atthato pana tesampi idha samodhānaṃ daṭṭhabbaṃ. **Gambhīre odakantiketi** ogāhetabbaṭṭhena gambhīraṃ, udakassa antikabhāvena odakantikaṃ. Atthi gambhīraṃ na odakantikaṃ jaṅgale bhūmibhāge satikapuriso āvāto viya, atthi odakantikaṃ na gambhīraṃ ninne pallale ekadvividatthiko āvāto viya, atthi gambhīrañceva odakantikañca jaṅgale bhūmibhāge yāva idāni udakaṃ āgamissatīti, tāva khato āvāto viya. Taṃ sandhāya idaṃ vuttaṃ “gambhīre odakantike”ti. **Atthe kicce samuppanneti** atthā anapetanti atthaṃ, atthāvahaṃ hitāvahanti vuttaṃ hoti. Kātabbanti kiccaṃ, kiñcīdeva

karaṇīyanti vuttaṃ hoti. Uppannaṃ eva samuppannaṃ, kattabbabhāvena upaṭṭhitanti vuttaṃ hoti. Tasmim atthe kicce samuppanne. **Atthāya me bhavissatī**ti nidhānappayojananidassanametaṃ. Etadatthañhi so nidheti “atthāvahe kismiñcideva karaṇīye samuppanne atthāya me bhavissati, tassa me kiccassa nipphattiyā bhavissatī”ti. Kiccanipphattiyeva hi tassa kicce samuppanne atthoti veditabbo.

Dutiyagāthāvaṇṇanā

Evaṃ nidhānappayojanaṃ dassento atthādhigamādhippāyaṃ dassetvā idāni anathāpagamādhippāyaṃ dassetumāha –

2. “Rājato vā duruttassa, corato pīlītassa vā.

Ṇassa vā pamokkhāya, dubbhikkhe āpadāsu vā”ti.

Tassattho “atthāya me bhavissatī”ti ca “Ṇassa vā pamokkhāyā”ti ca ettha vuttehi dvīhi bhavissatipamokkhāya-padehi saddhiṃ yathāsambhavaṃ yojetvā veditabbo.

Tatthāyaṃ yojanā – na kevalaṃ atthāya me bhavissatīti eva puriso nidhiṃ nidheti, kintu “ayaṃ coro”ti vā “pāradāriko”ti vā “suṅkaghātakō”ti vā evamādīnā nayena paccatthikehi paccāmittehi duruttassa me sato rājato vā pamokkhāya bhavissati, sandhicchedādīhi dhanaharaṇena vā, “ettakaṃ hiraññasuvaṇṇaṃ dehī”ti jīvaggāhena vā corehi me pīlītassa sato corato vā pamokkhāya bhavissati. Santi me Ṇāyikā, te maṃ “Ṇaṃ dehī”ti codessanti, tehi me codiyamānassa Ṇassa vā pamokkhāya bhavissati. Hoti so samayo, yaṃ dubbhikkhaṃ hoti dussassaṃ dullabhapiṇḍaṃ, tattha na sukaraṃ appadhanena yāpetuṃ, tathāvidhe āgate dubbhikkhe vā me bhavissati. Yathārūpā āpadā uppajjanti aggito vā udakato vā appiyadāyādato vā, tathārūpāsu vā uppānāsu āpadāsu me bhavissatītipi puriso nidhiṃ nidhetīti.

Evaṃ atthādhigamādhippāyaṃ anathāpagamādhippāyañcāti dvīhi gāthāhi duvidhaṃ nidhānappayojanaṃ dassetvā idāni tameva duvidhaṃ payojanaṃ nigamento āha –

“Etadatthāya lokasmiṃ, nidhi nāma nidhīyatī”ti.

Tassattho – yvāyaṃ “atthāya me bhavissatī”ti ca “rājato vā duruttassā”ti evamādīhi ca atthādhigamo anathāpagamo ca dassito. **Etadatthāya** etesaṃ nipphādanatthāya imasmiṃ okāsaloke yo koci hiraññasuvaṇṇādibhedo **nidhi nāma nidhīyati** ṭhapīyati paṭisāmīyatīti.

Tatiyagāthāvaṇṇanā

Idāni yasmā evaṃ nihitopi so nidhi puññavataṃyeva adhippetatthasādhako hoti, na aññesaṃ, tasmā tamatthaṃ dīpento āha –

3. “Tāvassunihito santo, gambhīre odakantike.

Na sabbo sabbadā eva, tassa taṃ upakappatī”ti.

Tassattho – so nidhi **tāva sunihito santo**, tāva suṭṭhu nikhaṇitvā ṭhapito samānoti vuttaṃ hoti. Kīva suṭṭhūti? **Gambhīre odakantike**, yāva gambhīre odakantike nihitoti saṅkhaṃ gacchati, tāva suṭṭhūti vuttaṃ hoti. **Na sabbo sabbadā eva, tassa taṃ upakappatī**ti yena purisena nihito, tassa sabbopi sabbakālaṃ na upakappati na sampajjati, yathāvuttakiccakaraṇasamattho na hotīti vuttaṃ hoti. Kintu kocideva kadācideva upakappati, neva vā upakappatīti. Ettha ca nti padapūraṇamatte nipāto daṭṭhabbo “yathā taṃ appamattassa ātāpino”ti evamādīsu (ma. ni. 2.18-19; 3.154) viya. Liṅgabhedam vā katvā “so”ti vattabbe “ta”nti vuttaṃ. Evaṃ hi vuccamāne so attho sukhaṃ bujjhatīti.

Catutthapañcamagāthāvaṇṇanā

Evam “na sabbo sabbadā eva, tassa taṃ upakappatī”ti vatvā idāni yehi kāraṇehi na upakappati, tāni dassento āha –

4. “Nidhi vā ṭhānā cavati, saññā vāssa vimuyhati.

Nāgā vā apanāmenti, yasmā vāpi haranti naṃ.

5. “Appiyā vāpi dāyādā, uddharanti apassato”ti.

Tassattho – yasmim ṭhāne sunihito hoti nidhi, so vā **nidhi** tamhā **ṭhānā cavati** apeti vigacchati, acetanopi samāno puññakkhayavasena aññaṃ ṭhānaṃ gacchati. **Saññā vā assa vimuyhati**, yasmim ṭhāne nihito nidhi, taṃ na jānāti, assa puññakkhayacoditā **nāgā vā** taṃ nidhim **apanāmenti** aññaṃ ṭhānaṃ gamenti. **Yakkhā vāpi haranti** yenicchakaṃ ādāya gacchanti. **Apassato** vā assa **appiyā vā dāyādā** bhūmim khaṇitvā taṃ nidhim **uddharanti**. Evamassa etehi ṭhānā cavanādīhi kāraṇehi so nidhi na upakappatī.

Evam ṭhānā cavanādīni lokasammatāni anupakappanakāraṇāni vatvā idāni yaṃ taṃ etesampi kāraṇānaṃ mūlabhūtaṃ ekaññeva puññakkhayasaññitaṃ kāraṇaṃ, taṃ dassento āha –

“Yadā puññakkhayo hoti, sabbametam vinassatī”ti.

Tassattho – yasmim samaye bhogasampattinipphādakassa puññassa khayō hoti, bhogapārijuññasamvattanikamapuññamokāsaṃ katvā ṭhitaṃ hoti, atha yaṃ nidhim nidhentena nihitaṃ hiraññasuvaṇṇādīhanajātaṃ, sabbametam vinassatīti.

Chaṭṭhagāthāvaṇṇanā

Evam bhagavā tena tena adhippāyena nihitampi yathādhippāyaṃ anupakappantaṃ nānappakārehi nassanadhammaṃ lokasammatam nidhim vatvā idāni yaṃ puññasampadaṃ paramatthato nidhīti dassetuṃ tassa kuṭumbikassa anumodanattamidaṃ nidhikaṇḍamāraddhaṃ, taṃ dassento āha –

6. “Yassa dānena sīlena, saṃyamena damena ca.

Nidhī sunihito hoti, itthiyā purisassa vā”ti.

Tattha dānanti “dānañca dhammacariyā cā”ti ettha vuttanayeneva gahetabbaṃ. **Sīlanti** kāyikavācasiko avītikamo. Pañcaṅgadasaṅgapātīmokkhasaṃvarādi vā sabbampi sīlaṃ idha sīlanti adhippetam. **Saṃyamoti** saṃyamaṃ saṃyamo, cetaso nānārammaṇagatinivāraṇanti vuttaṃ hoti, samādhissetam adhivacanaṃ. Yena saṃyamena samannāgato “hatthasaṃyato, pādasamṃyato, vācāsaṃyato, saṃyatuttamo”ti ettha saṃyatuttamoti vutto. Apare āhu “saṃyamaṃ saṃyamo, saṃvaraṇanti vuttaṃ hoti, indriyasaṃvarassetam adhivacana”nti. **Damoti** damanaṃ, kilesūpasamananti vuttaṃ hoti, paññāyetaṃ adhivacanaṃ. Paññā hi katthaci paññātveva vuccati “sussūsā labhate pañña”nti evamādīsu (saṃ. ni. 1.246; su. ni. 188). Katthaci dhammoti “saccaṃ dhammo dhiti cāgo”ti evamādīsu. Katthaci damoti “yadi saccā damā cāgā, khantiyā bhīyyo na vijjatī”tiādīsu.

Evam dānādīni nātva idāni evam imissā gāthāya sampiṇḍetvā attho veditabbo – yassa itthiyā vā purisassa vā dānena sīlena saṃyamena damena cāti imehi catūhi dhammehi yathā hiraññena suvaṇṇena muttāya maṇinā vā dhanamayo nidhi tesam suvaṇṇādīnaṃ ekattha pakkhipanena nidhīyati, evam puññamayo nidhi tesam dānādīnaṃ ekacittasantāne cetiyādīmhi vā vatthumhi suṭṭhu karaṇena sunihito hotīti.

Sattamagāthāvaṇṇanā

Evam bhagavā “yassa dānenā”ti imāya gāthāya puññasampadāya paramatthato nidhibhāvaṃ dassetvā idāni yattha nihito, so nidhi sunihito hoti, taṃ vatthum dassento āha –

7. “Cetiyamhi ca saṅghe vā, puggale atithīsu vā.

Mātari pitari cāpi, atho jeṭṭhamhi bhātari’’ti.

Tattha cayitabbanti **cetiyam**, pūjetabbanti vuttaṃ hoti, citattā vā cetiyam. Taṃ panetaṃ cetiyam tividhaṃ hoti paribhogacetiyam, uddissakacetiyam, dhātukacetiyanti. Tattha bodhirukkho paribhogacetiyam, buddhapaṭimā uddissakacetiyam, dhātugabbhathūpā sadhātukā dhātukacetiyam. **Saṅghoti** buddhappamukhādīsu yo koci. **Puggaloti** gahaṭṭhapabbajitesu yo koci. Natthi assa tithi, yamhi vā tamhi divase āgacchatīti **atithi**. Taṅkhaṇe āgatapāhunakassetam adhivacanaṃ. Sesam vuttanayameva.

Evaṃ cetiyādīni ṇatvā idāni evaṃ imissā gāthāya sampiṇḍetvā attho veditabbo – yo so nidhi “sunihito hoti’’ti vutto, so imesu vatthūsu sunihito hoti. Kasmā? Dīgharattaṃ iṭṭhaphalānuppadānasamatthatāya. Tathā hi appakampi cetiyamhi datvā dīgharattaṃ iṭṭhaphalalābhino honti. Yathāha –

“Ekapupphaṃ yajitvāna, asītikappakoṭṭiyo;
Duggatiṃ nābhijānāmi, pupphadānassidaṃ phala’’nti ca.

“Mattāsukhapariccāgā, passe ce vipulaṃ sukha’’nti ca. (dha. pa. 290);

Evaṃ dakkhiṇāvisuddhivelāmasuttādīsu vuttanayena saṅghādivatthūsupi dānaphalavibhāgo veditabbo. Yathā ca cetiyādīsu dānassa pavatti phalavibhūti ca dassitā, evaṃ yathāyogaṃ sabbattha taṃ taṃ ārabhitvā cārittavārittavasena sīlassa, buddhānussativasena saṃyamassa, tabbatthukavipassanāmanasikārapaccavekkhaṇavasena damassa ca pavatti tassa tassa phalavibhūti ca veditabbā.

Aṭṭhamagāthāvaṇṇanā

Evaṃ bhagavā dānādīhi nidhīyamānassa puññamayanidhino cetiyādibhedaṃ vatthum dassetvā idāni etesu vatthūsu sunihitassa tassa nidhino gambhīre odakantike nihitanidhito visesaṃ dassento āha –

8. “Eso nidhi sunihito, ajeyyo anugāmiko.

Pahāya gamanīyesu, etaṃ ādāya gacchatī’’ti.

Tattha pubbapadena taṃ dānādīhi sunihitanidhiṃ niddisati “**eso nidhi sunihito**’’ti. **Ajeyyoti** parehi jetvā gahetuṃ na sakkā, acceyyotipi pāṭho, tassa accitabbo accanāraho hitasukhatthikena upacitabboti attho. Etasmiṇca pāṭhe eso nidhi acceyyoti sambandhitvā puna “kasmā’’ti anuyogaṃ dassetvā “yasmā sunihito anugāmiko’’ti sambandhitabbaṃ. Itarathā hi sunihitassa acceyyattaṃ vuttaṃ bhavēyya, na ca sunihito accanīyo. Accito eva hi soti. Anugacchatīti **anugāmiko**, paralokaṃ gacchantampi tattha tattha phaladānena na vijahatīti attho.

Pahāya gamanīyesu etaṃ ādāya gacchatīti maraṇakāle paccupaṭṭhite sabbabhogesu pahāya gamanīyesu etaṃ nidhiṃ ādāya paralokaṃ gacchatīti ayaṃ kira etassa attho. So pana na yujjati. Kasmā? Bhogānaṃ agamanīyato. Pahātābbā eva hi te te bhogā, na gamanīyā, gamanīyā pana te te gativisesā. Yato yadi esa attho siyā, pahāya bhoge gamanīyesu gativisesesu itī vadeyya. Tasmā evamettha attho veditabbo – “nidhi vā ṭhānā cavatī’’ti evamādinā pakārena pahāya maccaṃ bhogesu gacchantesu etaṃ ādāya gacchatīti. Eso hi anugāmikattā taṃ nappajahatīti.

Tattha siyā “gamanīyesūti ettha gantabbesūti attho, na gacchantesū’’ti. Taṃ na ekaṃsato gahetabbaṃ. Yathā hi “ariyā niyyānikā’’ti (dī. ni. 2.141) ettha niyyantāti attho, na niyyātābbāti, evamidhāpi gacchantesūti attho, na gantabbesūti.

Atha vā yasmā esa maraṇakāle kassaci dātukāmo bhoge āmasitumpi na labhati, tasmā tena te bhogā

pubbaṃ kāyena pahātabbā, pacchā vihatāsenā cetasā gantabbā, atikkamitabbāti vuttaṃ hoti. Tasmā pubbaṃ kāyena pahāya pacchā cetasā gamanīyesu bhogesūti evamettha attho daṭṭhabbo. Purimasmiṃ atthe niddhāraṇe bhummavacanaṃ, pahāya gamanīyesu bhogesu ekamevettaṃ puññanidhivibhavaṃ tato nīharitvā ādāya gacchatīti. Pacchime atthe bhāvenabhāvalakkhaṇe bhummavacanaṃ. Bhogānañhi gamanīyabhāvena etassa nidhissa ādāya gamanīyabhāvo lakkhīyatīti.

Navamagāthāvaṇṇanā

Evam bhagavā imassa puññanidhino gambhīre odakantike nihitanidhito visesaṃ dassetvā puna attano bhaṇḍaguṇasaṃvaṇṇanena kayajanassa ussāhaṃ janento uḷārabhaṇḍavāṇiyo viya attanā desitapuññanidhiguṇasaṃvaṇṇanena tasmīṃ puññanidhimhi devamanussānaṃ ussāhaṃ janento āha –

9. “Asādhāraṇamaññesaṃ, acorāharaṇo nidhi.

Kayirātha dhīro puññāni, yo nidhi anugāmiko”’ti.

Tattha **asādhāraṇamaññesaṃ** asādhāraṇo aññesaṃ, **makāro** padasandhikaro “adukkhamasukhāya vedanāya sampayuttā”’tiādīsu viya. Na corehi āharaṇo **acorāharaṇo**, corehi ādātabbo na hotīti attho. Nidhāttabboti **nidhi**. Evam dvīhi padehi puññanidhiguṇaṃ saṃvaṇṇetvā tato dvīhi tattha ussāhaṃ janeti “**kayirātha dhīro puññāni, yo nidhi anugāmiko**”’ti. Tassattho – yasmā puññāni nāma asādhāraṇo aññesaṃ, acorāharaṇo ca nidhi hoti. Na kevalaṇca asādhāraṇo acorāharaṇo ca nidhi, atha kho pana “eso nidhi sunihito, ajeyyo anugāmiko”’ti ettha vutto yo nidhi anugāmiko. So ca yasmā puññāniyeva, tasmā kayirātha kareyya dhīro buddhisampanno dhisampanno ca puggalo puññānīti.

Dasamagāthāvaṇṇanā

Evam bhagavā guṇasaṃvaṇṇanena puññanidhimhi devamanussānaṃ ussāhaṃ janetvā idāni ye ussahitvā puññanidhikiriyaṃ sampādentī, tesaṃ so yaṃ phalaṃ deti, taṃ saṅkhepato dassento āha –

10. “Esa devamanussānaṃ, sabbakāmadado nidhī”’ti.

Idāni yasmā patthanāya paṭibandhitassa sabbakāmadadattaṃ, na vinā patthanaṃ hoti. Yathāha –

“Ākaṅkheyya ce gahapatayo dhammacārī samacārī ‘aho vatāhaṃ kāyassa bhedā paraṃ maraṇā khattiyamahāsālānaṃ saḥabyataṃ upapajjeyya’nti, thānaṃ kho panetaṃ vijjati yaṃ so kāyassa bhedā paraṃ maraṇā khattiyamahāsālānaṃ saḥabyataṃ upapajjeyya. Taṃ kissa hetu? Tathā hi so dhammacārī samacārī” (ma. ni. 1.442).

Evam “anāsavaṃ cetovimuttiṃ paññāvimuttiṃ diṭṭheva dhamme sayam abhiññā sacchikatvā upasampajja vihareyya. Taṃ kissa hetu? Tathā hi so dhammacārī samacārī”’ti (ma. ni. 1.442).

Tathā cāha –

“Idha, bhikkhave, bhikkhu saddhāya samannāgato hoti, sīlena, sutena, cāgena, paññāya samannāgato hoti, tassa evaṃ hoti ‘aho vatāhaṃ kāyassa bhedā paraṃ maraṇā khattiyamahāsālānaṃ saḥabyataṃ upapajjeyya’nti. So taṃ cittaṃ padahati, taṃ cittaṃ adhiṭṭhāti, taṃ cittaṃ bhāveti. Tassa te saṅkhārā ca vihārā ca evaṃ bhāvitā evaṃ bahulīkatā tatrūpapattiyā saṃvattanti”’ti (ma. ni. 3.161) evamādi.

Tasmā taṃ tathā tathā ākaṅkharīyaṃ cittaḥpadahanādhiṭṭhānabhāvanāparikkhāraṃ patthanaṃ tassa sabbakāmadadatte hetuṃ dassento āha –

“Yaṃ yadevābhīpatthenti, sabbametenā labbhatī”’ti.

Ekādasamagāthāvaṇṇanā

11. Idāni yaṃ taṃ sabbaṃ etena labbhati, taṃ odhiso odhiso dassento “**suvanṇatā susaratā**”ti evamādigāthāyo āha.

Tattha paṭhamagāthāya tāva **suvanṇatā** nāma sundaracchavivaṇṇatā kañcanasannibhattacatā, sāpi etena puññanidhinā labbhati. Yathāha –

“Yampi, bhikkhave, tathāgato purimaṃ jātiṃ...pe... pubbe manussabhūto samāno akkodhano ahosi anupāyāsabahulo, bahumpi vutto samāno nābhisajji na kuppi na byāpajji na patitthīyi, na kopañca dosañca appaccayañca pātvākāsi, dātā ca ahosi sukhumānaṃ mudukānaṃ attharaṇānaṃ pāvuraṇānaṃ khomasukhumānaṃ kappāsika...pe... koseyya...pe... kambalasukhumānaṃ. So tassa kammaṃsa katattā upacittā...pe... itthattaṃ āgato samāno imaṃ mahāpurisalakkhaṇaṃ paṭilabhati. Suvanṇavaṇṇo hoti kañcanasannibhattaco”ti (dī. ni. 3.218).

Susaratā nāma brahmassaratā karavīkabhāṇitā, sāpi etena labbhati. Yathāha –

“Yampi, bhikkhave, tathāgato purimaṃ jātiṃ...pe... pharusam vācam pahāya pharusāya vācāya paṭivirato ahosi, yā sā vācā nelā kaṇṇasukhā...pe... tathārūpiṃ vācam bhāsītā ahosi. So tassa kammaṃsa katattā upacittā...pe... itthattaṃ āgato samāno imāni dve mahāpurisalakkhaṇāni paṭilabhati. Pahutajivho ca hoti brahmassarō ca karavīkabhāṇī”ti (dī. ni. 3.236).

Susanṭhānāti suṭṭhu saṅṭhānatā, samacitavattitayuttaṭṭhānesu aṅgapaccaṅgānaṃ samacitavattitabhāvena sannivesoti vuttaṃ hoti. Sāpi etena labbhati. Yathāha –

“Yampi, bhikkhave, tathāgato purimaṃ jātiṃ...pe... pubbe manussabhūto samāno bahujaṇassa atthakāmo ahosi hitakāmo phāsukāmo yogakkhemakāmo ‘kinti me saddhāya vaḍḍheyyuṃ, sīlena sutena cāgena paññāya dhanadhañña khattavatthunā dvipadacatuppadehi puttadārehi dāsakammakaraporisehi ñātīhi mittehi bandhavehi vaḍḍheyyu’nti, so tassa kammaṃsa...pe... samāno imāni tīṇi mahāpurisalakkhaṇāni paṭilabhati, sīhapubbaḍḍhakāyo ca hoti citantaraṃso ca samavaṭṭakkhandho cā”ti (dī. ni. 3.224) evamādi.

Iminā nayena ito paresampi iminā puññanidhinā paṭilābhasādhakāni suttapadāni tato tato ānetvā vattabbāni. Ativittārabhayena tu saṃkhittam, idāni avasesapadānaṃ vaṇṇanaṃ karissāmi.

Surūpatāti ettha sakalasarīraṃ rūpanti veditabbaṃ “ākāso parivārito rūpaṃtveva saṅkhaṃ gacchatī”tiādīsu (ma. ni. 1.306) viya, tassa rūpassa sundaratā surūpatā nātidiḅhatā nātirassatā nātikisatā nātithūlatā nātikālatā naccodātātī vuttaṃ hoti. **Ādhipaccanti** adhipatibhāvo, khattiyamahāsālādibhāvena sāmikabhāvoti attho. **Parivāroti** agārikānaṃ sajanaparijanasampatti, anagārikānaṃ parisasampatti, ādhipaccañca parivāro ca **ādhipaccaparivāro**. Ettha ca suvaṇṇatādīhi sarīrasampatti, ādhipaccena bhogasampatti, parivārena sajanaparijanasampatti vuttāti veditabbā. **Sabbametena labbhatī**ti yaṃ taṃ “yaṃ yadevābhipatthenti, sabbametena labbhatī”ti vuttaṃ, tattha idampi tāva paṭhamaṃ odhiso vuttasuvanṇatādi sabbametena labbhatīti veditabbanti dasseti.

Dvādasamagāthāvaṇṇanā

12. Evamimāya gāthāya puññānubhāvena labhitabbaṃ rajjasampattito oraṃ devamanussasampattim dassetvā idāni tadubhayarajjasampattim dassento “**padesarajja**”nti imaṃ gāthamāha.

Tattha **padesarajjanti** ekadīpampi sakalam apāpuñitvā pathaviyā ekamekasmim padese rajjam. Issarabhāvo **issariyam**, iminā dīpacakkavattirajjam dasseti. **Cakkavattisukham piyanti** itthaṃ kantaṃ manāpaṃ cakkavattisukham. Iminā cāturantacakkavattirajjam dasseti. Devesu rajjam **devarajjam**, etena mandhātādīnampi manussānaṃ devarajjam dassitaṃ hoti. **Api dibbesūti** iminā ye te divi bhavattā “dibbā”ti

vuccanti, tesu dibbesu kāyesu uppannānampi devarajjam dasseti. **Sabbametena labbhatīti** yaṃ taṃ “yaṃ yadevābhipatthenti, sabbametena labbhatī”ti vuttaṃ, tattha idampi dutiyaṃ odhiso padesarajjādi sabbametena labbhatīti veditabbanti dasseti.

Terasamagāthavaṇṇanā

13. Evamimāya gāthāya puññānubhāvena labhitabbaṃ devamanussarajjasampattiṃ dassetvā idāni dvīhi gāthāhi vuttaṃ sampattiṃ samāsato purakkhatvā nibbānasampattiṃ dassento “**mānussikā ca sampatti**”ti imaṃ gāthamāha.

Tassāyaṃ **padavaṇṇanā** – manussānaṃ ayanti mānussī, mānussī eva **mānussikā**. Sampajjanaṃ **sampatti**. Devānaṃ loko devaloko. Tasmim **devaloke**. **Yāti** anavasesapariyādānaṃ, ramanti etāya ajjhattaṃ uppannāya bahiddhā vā upakaraṇabhūtāyāti **rati**, sukhasa sukhavatthuno cetaṃ adhivacanaṃ. **Yāti** aniyatavacanaṃ **casaddo** pubbasampattiyā saha sampiṇḍanatto. Nibbānaṃyeva **nibbānasampatti**.

Ayaṃ pana **atthavaṇṇanā** – yā esā “suvaṇṇatā”tiādīhi padehi mānussikā ca sampatti devaloke ca yā rati vuttā, sā ca sabbā, yā cāyamaṃparā saddhānusārībhāvādivasena pattabbā nibbānasampatti, sā cāti idaṃ tatiyaṃ odhiso sabbametena labbhatīti.

Atha vā yā pubbe suvaṇṇatādīhi avuttā “sūrā satimanto idha brahmacariyavāso”ti evamādinā (a. ni. 9.21) nayena niddiṭṭhā paññāveyyattiyādibhedā ca mānussikā sampatti, aparā devaloke ca yā jhānādiratī, yā ca yathāvuttappakārā nibbānasampatti cāti idampi tatiyaṃ odhiso sabbametena labbhatīti. Evampettha atthavaṇṇanā veditabbā.

Cuddasamagāthavaṇṇanā

14. Evamimāya gāthāya puññānubhāvena labhitabbaṃ saddhānusārībhāvādivasena pattabbaṃ nibbānasampattimpi dassetvā idāni tevijjaubhatobhāgavimuttabhāvavasenapi pattabbaṃ tameva tassa upāyañca dassento “**mittasampadamāgammā**”ti imaṃ gāthamāha.

Tassāyaṃ **padavaṇṇanā** – sampajjati etāya guṇavibhūtiṃ pāpuṇātīti sampadā, mitto eva sampadā mittasampadā, taṃ **mittasampadam**. **Āgammā**ti nissāya. **Yonisoti** upāyena. **Payuñjatoti** yogānuttānaṃ karoto. Vijjānāti etāyāti vijjā, vimuccati etāya, sayam vā vimuccatīti vimutti, vijjā ca vimutti ca vijjāvimuttiyo, vijjāvimuttiṃsu vasībhāvo **vijjāvimuttivasībhāvo**.

Ayaṃ pana **atthavaṇṇanā** – yvāyaṃ mittasampadamāgammā satthāraṃ vā aññataraṃ vā garuṭṭhāniyaṃ sabrahmacāriṃ nissāya tato ovādañca anusāsaniñca gahetvā yathānusiṭṭhaṃ paṭipattiyā yoniso payuñjato pubbenivāsādisu tisu vijjāsu “tattha katamā vimutti? Cīttassa ca adhimutti nibbānañcā”ti (dha. sa. 1381) evaṃ āgatāya aṭṭhasamāpattinibbānabhedāya vimuttiyā ca tathā tathā adandhāyitattena vasībhāvo, idampi catutthaṃ odhiso sabbametena labbhatīti.

Pannarasamagāthavaṇṇanā

15. Evamimāya gāthāya pubbe kathitavijjāvimuttivasībhāvabhāgiyapuññānubhāvena labhitabbaṃ tevijjaubhatobhāgavimuttabhāvavasenapi pattabbaṃ nibbānasampattiṃ dassetvā idāni yasmā vijjāvimuttivasībhāvappattā tevijjā ubhatobhāgavimuttāpi sabbe paṭisambhidādiguṇavibhūtiṃ labhanti, imāya puññasampadāya ca tassā guṇavibhūtiyā padaṭṭhānavasena tathā tathā sāpi labbhati, tasmā tampi dassento “**paṭisambhidā vimokkhā cā**”ti imaṃ gāthamāha.

“Yato sammā katena yā cāyaṃ dhammatthaniruttiṭṭhānesu pabhedagatā paññā paṭisambhidā”ti vuccati, ye cime “rūpī rūpāni passatī”tiādinā (dī. ni. 2.129; 3.339) nayena aṭṭha vimokkhā, yā cāyaṃ bhagavato sāvakehi pattabbā sāvakasampattisādhikā sāvakaṃpāramī, yā ca sayambhuhāvasādhikā paccakabodhi, yā ca sabbasattuttabhāvasādhikā buddhabhūmi, idampi pañcamaṃ odhiso sabbametena

labbhatīti veditabbaṃ.

Soḷasamaḡāthavaṇṇanā

16. Evaṃ bhagavā yaṃ taṃ “yaṃ yadevābhīpatthenti, sabbametenā labbhatī”ti vuttaṃ, taṃ imāhi pañcahi ḡāthāhi odhiso odhiso dassetvā idāni sabbamevidaṃ sabbakāmadadanidhisaññītaṃ puññasampadaṃ pasamsanto “**evaṃ mahatthikā esā**”ti imāya ḡāthāya desanaṃ niṭṭhapesi.

Tassāyaṃ **padavaṇṇanā** – evanti atītatthanidassanaṃ. Mahanto attho assāti **mahatthikā**, mahato atthāya saṃvattatīti vuttaṃ hoti, mahiddhikātipi pāṭho. **Esāti** uddeśavacanaṃ, tena “yassa dānena sīlenā”ti ito pabhūti yāva “kayirātha dhīro puññānī”ti vuttaṃ puññasampadaṃ uddisati. **Yadidanti** abhimukhakarāṇatthe nipāto, tena esāti uddiṭṭhaṃ niddisituṃ yā esāti abhimukhaṃ karoti. Puññānaṃ sampadā **puññasampadā**. **Tasmāti** kāraṇavacanaṃ. **Dhīrāti** dhītimanto. **Pasamsantīti** vaṇṇayanti. **Paṇḍitāti** paññasampannā. **Katapuññatanti** katapuññabhāvaṃ.

Ayaṃ pana **atthavaṇṇanā** – iti bhagavā suvaṇṇatādiṃ buddhabhūmipariyosānaṃ puññasampadānubhāvena adhigantabbamatthaṃ vaṇṇayitvā idāni tamevatthaṃ sampiṇḍetvā dassento tenevatthena yathāvuttappakārāya puññasampadāya mahatthikattaṃ thunanto āha – evaṃ mahato atthassa āvahanena mahatthikā esā, yadidaṃ mayā “yassa dānena sīlenā”tiādīnā nayena desitā puññasampadā, tasmā mādisā sattānaṃ hitasukhāvahāya dhammadesanāya akilāsutāya yathābhūtaguṇena ca dhīrā paṇḍitā “asādhāraṇamaññesaṃ, acorāharaṇo nidhī”tiādīhi idha vuttehi ca, avuttehi ca “mā, bhikkhave, puññānaṃ bhāyittha, sukhassetaṃ, bhikkhave, adhivacanaṃ, yadidaṃ puññānī”tiādīhi (a. ni. 7.62; itivu. 22; netti. 121) vacanehi anekākāravokāraṃ katapuññataṃ pasamsanti, na pakkhapātenāti.

Desanāpariyosāne so upāsako bahujaṇena saddhiṃ sotāpattiṃphale patiṭṭhāsi, rañño ca pasenadikosalassa santikaṃ gantvā etamatthaṃ ārocesi, rājā ativiya tuṭṭho hutvā “sādhū, gahapati, sādhū kho tvaṃ, gahapati, mādisehipi anāharaṇīyaṃ nidhiṃ nidhesi”ti saṃrādhettvā mahatiṃ pūjamaḡāsīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Nidhikaṇḍasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Mettasuttavaṇṇanā

Nikkheppayojanaṃ

Idāni nidhikaṇḍānantaraṃ nikkhittassa mettasuttassa vaṇṇanākkamo anuppatto. Tassa idha nikkheppayojanaṃ vatvā tato paraṃ –

“Yena vuttaṃ yadā yattha, yasmā cetesa dīpanā;
Nidānaṃ sodhayitvāssa, karissāmatthavaṇṇanaṃ”.

Tattha yasmā nidhikaṇḍena dānasīlādipuññasampadā vuttā, sā ca sattesu mettāya katāya mahapphalā hoti yāva buddhabhūmiṃ pāpetuṃ samatthā, tasmā tassā puññasampadāya upakāradassanatthaṃ, yasmā vā saraṇehi sāsane otarivā sikkhāpadehi sīle patiṭṭhitānaṃ dvattiṃsākārena rāgappahānasamatthaṃ, kumārapañhena mohappahānasamatthaṃ kammatṭhānaṃ dassetvā, maṅgalasuttena tassa pavattiyā maṅgalabhāvo attarakkhā ca, ratanasuttena tassānurūpā pararakkhā, tirokuṭṭena rattanasutte vuttabhūtesu ekaccabhūtaḡānaṃ vuttappakārāya puññasampattiyā pamajjantānaṃ vipatti ca, nidhikaṇḍena tirokuṭṭe vuttavipattiṃpattipakkabhūtaṃ sampatti ca dassitā, dosappahānasamatthaṃ pana kammatṭhānaṃ adassitameva, tasmā taṃ dosappahānasamatthaṃ kammatṭhānaṃ dassetuṃ idaṃ mettasuttaṃ idha nikkhittaṃ. Evañhi supariṃpūro hoti khuddakapāṭhoti idamassa idha nikkheppayojanaṃ.

Nidānasodhanaṃ

Idāni yāyaṃ –

“Yena vuttaṃ yadā yattha, yasmā cetesa dīpanā;
Nidānaṃ sodhayitvāssa, karissāmatthavaṇṇana”nti. –

Mātikā nikkhittā, tattha idaṃ mettasuttaṃ bhagavatāva vuttaṃ, na sāvakādīhi, tañca pana yadā himavantapassato devatāhi ubbāḷhā bhikkhū bhagavato santikaṃ āgatā, tadā sāvattiyāṃ tesāṃ bhikkhūnaṃ parittatthāya kammaṭṭhānatthāya ca vuttanti evaṃ tāva saṅkhepato etesaṃ padānaṃ dīpanā nidānasodhanā veditabbā.

Vitthārato pana evaṃ veditabbā – ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvattiyāṃ viharati upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya, tena kho pana samayena sambahulā nānāverajjakā bhikkhū bhagavato santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā tattha tattha vassaṃ upagantukāmā bhagavantaṃ upasaṅkamanti. Tatra sudāṃ bhagavā rāgacaritānaṃ saviññākaaviññākaavasena ekādasavidhaṃ asubhakammaṭṭhānaṃ, dosacaritānaṃ catubbidhaṃ mettādikammaṭṭhānaṃ, mohacaritānaṃ maraṇassatikammaṭṭhānādīni, vitakkacaritānaṃ ānāpānassatipathavikasiṇādīni, saddhācaritānaṃ buddhānussatikammaṭṭhānādīni, buddhicaritānaṃ catudhātuvavatthānādīni iminā nayena caturāsītisahassappabhedacaritānukūlāni kammaṭṭhānāni katheti.

Atha kho pañcamattāni bhikkhusatāni bhagavato santike kammaṭṭhānaṃ uggahetvā sappāyaseṇāsanañca gocaragāmañca pariyesamānāni anupubbena gantvā paccante himavantaena saddhiṃ ekābaddhaṃ nīlakācamaṇisannibhasilātaṃ sītalaghanacchāyanīlavanasaṇḍamaṇḍitaṃ muttājālarajatapattasadisavālukākiṇṇabhūmibhāgaṃ sucisātasītalajālāsayaaparivāritaṃ pabbatamaddasaṃsu. Atha te bhikkhū tatthekarattiṃ vasitvā pabhātāya rattiyā sarīraparikammaṃ katvā tassa avidūre aññataraṃ gāmaṃ piṇḍāya pavisiṃsu. Gāmo ghananivesanasannivṛttakulasahassayutto, manussā cettha saddhā pasannā te paccante pabbajitadassanassa dullabhatāya bhikkhū disvā eva pītisomanassajātā hutvā te bhikkhū bhojetvā “idheva, bhante, temāsaṃ vasathā”ti yācitvā pañca padhānakuṭṭisatāni kāretvā tattha mañcapīṭhapānīyaparibhojanīyaghaṭṭādīni sabbūpakaraṇāni paṭiyādesuṃ.

Bhikkhū dutiyadvase aññaṃ gāmaṃ piṇḍāya pavisiṃsu. Tatthapi manussā tatheva upaṭṭhahitvā vassāvāsaṃ yāciṃsu. Bhikkhū “asati antarāye”ti adhivāsetvā taṃ vanasaṇḍaṃ pavisitvā sabbarattindivaṃ āraddhavīriyā yāmaghaṇḍikaṃ koṭṭetvā yonisomanasikārabahulā viharantā rukkhamūlāni upagantvā nisīdiṃsu. Sīlavantānaṃ bhikkhūnaṃ tejena vihatatejā rukkhadevatā attano attano vimānā oruyha dārake gahetvā ito cito vicaranti. Seyyathāpi nāma rājūhi vā rājamahāmattehi vā gāmakāvāsaṃ gatehi gāmaṃvāsinaṃ ghāresu okāse gahite ghāmanussakā gharā nikkhamitvā aññatra vasantā “kadā nu gamissanti”ti dūratova olokeṇti, evameva devatā attano attano vimānāni chaḍḍetvā ito cito ca vicarantiyo dūratova olokeṇti “kadā nu bhādanā gamissanti”ti. Tato evaṃ samacintesuṃ “paṭhamavassūpagatā bhikkhū avassaṃ temāsaṃ vasissanti, mayaṃ pana tāva ciraṃ dārake gahetvā okkamma vasituṃ na sakkoma, handa mayaṃ bhikkhūnaṃ bhayānaṃ ārammaṇaṃ dasemā”ti. Tā rattiyā bhikkhūnaṃ samaṇadhammakaraṇavelāya bhīṃsanakāni yakkharūpāni nimminivā purato purato tiṭṭhanti, bheravasaddaṃ karonti. Bhikkhūnaṃ tāni rūpāni disvā tañca saddaṃ sutvā hadayaṃ phandī, dubbaṇṇā ca ahesuṃ uppaṇḍuppaṇḍukajātā. Tena te bhikkhū cittaṃ ekaggaṃ kātuṃ nāsakkhiṃsu, tesāṃ anekaggacittānaṃ bhayena ca punappunaṃ saṃviggānaṃ sati sammussi, tato tesāṃ muṭṭhasatīnaṃ duggandhāni ārammaṇāni payojesuṃ, tesāṃ tena duggandhena nimmathiyamānamiva matthaluṅgaṃ ahoṣi, gāḷhā sīsavedanā uppajjiṃsu, na ca taṃ pavattiṃ aññamaññassa ārocesuṃ.

Athekadvasaṃ saṅghattherassa upaṭṭhānakāle sabbesu sannipatitesu saṅghatthero pucchi “tumhākaṃ, āvuso, imaṃ vanasaṇḍaṃ pavitṭhānaṃ katipāhaṃ ativiya parisuddho chavivaṇṇo ahoṣi pariyoḍāto, vippasannāni ca indriyāni, etarahi panattha kisā dubbaṇṇā uppaṇḍuppaṇḍukajātā, kiṃ vo idha asappāya”nti. Tato eko bhikkhu āha – “ahaṃ, bhante, rattiyā idisañca idisañca bheravārammaṇaṃ passāmi ca suṇāmi ca, idisañca gandhaṃ ghāyāmi, tena me cittaṃ na samādhīyatī”ti, eteneva upāyena sabbeva te taṃ pavattiṃ ārocesuṃ. Saṅghatthero āha – “bhagavatā, āvuso, dve vassūpanāyikā paññattā, amhākañca idaṃ senāsaṃ asappāyaṃ, āyāmāvuso, bhagavato santikaṃ gantvā aññaṃ sappāyaseṇāsanaṃ pucchāmā”ti. “Sādhu, bhante”ti te bhikkhū therassa paṭissuṇitvā sabbeva senāsaṃ saṃsāmetvā pattacīvaramādāya anupalittattā kulesu kañci anāmantetvā eva yena sāvattī tena cārikaṃ pakkamiṃsu. Anupubbena sāvattiyā gantvā

bhagavato santikaṃ āgamimsu.

Bhagavā te bhikkhū disvā etadavoca – “na, bhikkhave, antovassaṃ cārikā caritabbāti mayā sikkhāpadaṃ paññattaṃ, kissa tumhe cārikaṃ carathā”ti. Te bhagavato sabbamārocesuṃ. Bhagavā āvajjento sakalajambudīpe antamaso catupādapīṭhakaṭṭhānamattampi tesam sappāyaseṇāsanam nāddasa. Atha te bhikkhū āha – “na, bhikkhave, tumhākaṃ aññaṃ sappāyaseṇāsanam atthi, tattheva tumhe viharantā āsavakkhayaṃ pāpuṇissatha, gacchatha, bhikkhave, tameva seṇāsanam upanissāya viharatha, sace pana devatāhi abhayaṃ icchatha, imaṃ parittaṃ uggaṇhatha. Etañhi vo parittaṃ kammaṭṭhānaṃ bhavissati”ti idaṃ suttamabhāsi.

Apare panāhu – “gacchatha, bhikkhave, tameva seṇāsanam upanissāya viharathā”ti idaṃca vatvā bhagavā āha – “apica kho āraññakena pariharaṇam nītabbam. Seyyathidaṃ – sāyam pātaṃ karaṇavasena dve mettā dve parittā dve asubhā dve maraṇassati atṭhamahāsamvegavatthusamāvajjanaṃca, atṭha mahāsamvegavatthūni nāma jātijarābyādhimaraṇam cattāri apāyadukkhānīti, atha vā jātijarābyādhimaraṇāni cattāri, apāyadukkham pañcamam, atīte vaṭṭamūlakam dukkham, anāgate vaṭṭamūlakam dukkham, paccuppanne āhārapariyeyṭṭhimūlakam dukkha”nti. Evaṃ bhagavā pariharaṇam ācikkhitvā tesam bhikkhūnam mettatthaṃca parittatthaṃca vipassanāpādakajjhānatthaṃca idaṃ suttamabhāsīti. Evaṃ vitthāratopi “yena vuttam yadā yattha, yasmā ce”ti etesaṃ padānam dīpanā nidānasodhanā veditabbā.

Ettāvatā ca yā sā “**yena vuttam yadā yattha, yasmā cetesa dīpanā. Nidānam sodhayitvā**”ti mātikā ṭhapitā, sā sabbākārena vitthāritā hoti.

Paṭhamagāthāvaṇṇanā

1. Idāni “**assa karissāmatthavaṇṇana**”nti vuttatā evaṃ katanidānasodhanassa assa suttassa **atthavaṇṇanā** ārabhate. Tattha **karaṇīyamatthakusalena**ti imissā paṭhamagāthāya tāva ayam **padavaṇṇanā** – **karaṇīyanti** kātabbam, karaṇārahanti attho. **Atthoti** paṭipadā, yaṃ vā kiñci attano hitam, tam sabbam araṇīyato atthoti vuccati, araṇīyato nāma upagantabbato. Atthe kusalena **atthakusalena** atthachekenāti vuttam hoti. **Yanti** aniyamitapaccattam. Nti niyamitapayogaṃ, ubhayampi vā **yaṃ tanti** paccattavacanam. **Santam padanti** upayogavacanam, tattha lakkhaṇato santam, pattabbato padaṃ, nibbānassetam adhivacanam. **Abhisameccāti** abhisamāgantvā. Sakkotīti **sakko**, samattho paṭibaloti vuttam hoti. **Ujūti** ajjavayutto. Suṭṭhu ujūti **suhuju**. Sukham vaco tasminti **suvaco**. **Assāti** bhaveyya. **Mudūti** maddavayutto. Na atimānīti **anatimāni**.

Ayam panettha **atthavaṇṇanā** – **karaṇīyamatthakusalena, yantam santam padaṃ abhisameccāti** ettha tāva atthi karaṇīyam, atthi akaraṇīyam. Tattha saṅkhepatō sikkhattayam **karaṇīyam**. Sīlavipatti, diṭṭhivipatti, ācāravipatti, ājīvavipattīti evamādi **akaraṇīyam**. Tathā atthi atthakusalo, atthi anattakusalo. Tattha yo imasmim sāsane pabbajitvā na attānam sammā payojeti, khaṇḍasīlo hoti, ekavīsatividham anesam nissāya jīvikam kappeti. Seyyathidaṃ – veludānam pattadānam pupphadānam phaladānam dantakaṭṭhadānam mukhodakadānam sinānadānam cuṇṇadānam mattikādānam cātukamyatam muggasūpyatam pāribhaṭayatam jaṅghapesanikam vejjakammaṃ dūtakammaṃ pahīṇagamanaṃ piṇḍapaṭipīṇḍam dānānuppadaṇam vatthuvijjam nakkhattavijjam aṅgavijjanti. Chabbidhe ca agocare carati. Seyyathidaṃ – vesiyāgocare vidhavathullakumārikapaṇḍakabhikkhunīpānāgāragocareti. Saṃsaṭṭho ca viharati rājūhi rājamahāmattehi titthiyehi titthiyasāvakehi ananulomikena gihisaṃsaggena, yāni vā pana tāni kulāni assaddhāni appasannāni anopānabhūtāni akkosakaparibhāsakāni anattakāmāni ahitaaphāsukayogakkhemakāmāni bhikkhūnam...pe... upāsikānam, tathārūpāni kulāni sevati bhajati payirupāsati. Ayam **anattakusalo**.

Yo pana imasmim sāsane pabbajitvā attānam sammā payojeti, anesam pahāya catupārisuddhisīle patitṭhātukāmo saddhāsīsenā pātimokkhasamvaram satisīsenā indriyasamvaram vīriyasīsenā ājīvapārisuddhim, paññāsīsenā paccayapaṭisevanam pūreti. Ayam **atthakusalo**.

Yo vā sattāpattikkhandhasodhanavasena pātimokkhasamvaram, chadvāre ghaṭṭitārammaṇesu abhijjhādīnam anuppattivasena indrisamvaram, anesaparivajjanavasena viññūpasatthabuddhabuddhasāvakaṇṇitapaccayapaṭisevanena ca ājīvapārisuddhim,

yathāvuttapaccavekkhaṇavasena paccayaapaṭisevanam, catuiriyāpathaparivattane sātthakatādiṭṭhāpaccavekkhaṇavasena sampajaññaṇa sodheti. Ayampi **atthakusalo**.

Yo vā yathā ūsodakaṃ paṭicca saṃkiliṭṭhaṃ vatthaṃ pariyodāpayati, chārikaṃ paṭicca ādāso, ukkāmaṃ paṭicca jātarūpaṃ, tathā ñāṇaṃ paṭicca sīlaṃ vodāyatīti ñatvā ñāṇodakena dhovanto sīlaṃ pariyodāpeti. Yathā ca kīkā sakunīkā aṇḍaṃ, camarī migo vāladhiṃ, ekaputtikā nārī piyaṃ ekaputtakaṃ, ekanayano puriso taṃ ekanayanaṇa rakkhati, tathā ativiya appamatto attano sīlakkhandhaṃ rakkhati, sāyaṃ pātaṃ paccavekkhamāno aṇumattampi vajjaṃ na passati. Ayampi **atthakusalo**.

Yo vā pana avippaṭisārakare sīle paṭiṭṭhāya kilesavikkhambhanaṇapaṭipadaṃ paggaṇhāti, taṃ paggaṇhitvā kasiṇaparikkammaṃ karoti, kasiṇaparikkammaṃ katvā samāpattiyo nibbatteti. Ayampi **atthakusalo**.

Yo vā pana samāpattito vuṭṭhāya saṅkhāre sammasitvā arahattaṃ pāpuṇāti, ayaṃ atthakusalānaṃ aggo. Tattha ye ime yāva avippaṭisārakare sīle paṭiṭṭhānena yāva vā kilesavikkhambhanaṇapaṭipadāyapaggaṇhāna vaṇṇitā atthakusalā, te imasmiṃ atthe **atthakusalāti** adhippetā. Tathā vidhā ca te bhikkhū. Tena bhagavā te bhikkhū sandhāya ekapuggalādhīṭṭhānāya desanāya “karaṇīyamatthakusalenā”ti āha.

Tato “kiṃ karaṇīya”nti tesam sañjātakāṅkhānaṃ āha “**yantaṃ santaṃ padaṃ abhisameccā**”ti. Ayamettha adhippāyo – taṃ buddhānubuddhehi vaṇṇitaṃ santaṃ nibbānapadaṃ paṭivedhavasena abhisamecca viharitukāmena yaṃ karaṇīyanti. Ettha ca yanti imassa gāthāpadassa ādito vuttameva karaṇīyanti adhiṅgato anuvattati, taṃ santaṃ padaṃ abhisameccāti. Ayaṃ pana yasmā sāvasesapāṭho attho, tasmā viharitukāmenāti vuttanti vedītabbaṃ.

Atha vā **santaṃ padaṃ abhisameccāti** anussavādivasena lokiyapaññāya nibbānapadaṃ “santa”nti ñatvā taṃ adhiṅgātukāmena yantaṃ karaṇīyanti adhiṅgato anuvattati, taṃ karaṇīyamatthakusalenāti evampettha adhippāyo vedītabbo. Atha vā “karaṇīyamatthakusalenā”ti vutte “ki”nti cintitānaṃ āha “**yantaṃ santaṃ padaṃ abhisameccā**”ti. Tassevaṃ adhippāyo vedītabbo – lokiyapaññāya santaṃ padaṃ abhisamecca yaṃ karaṇīyaṃ kātābbaṃ, taṃ karaṇīyaṃ, karaṇārahameva tanti vuttaṃ hoti.

Kiṃ pana tanti? Kimaññaṃ siyā aññaṭṭa tadadhigamupāyato, kāmañcetaṃ karaṇārahātṭhena sikkhattayaṇāpakena ādipadeneva vuttaṃ. Tathā hi tassa atthavaṇṇanāyaṃ avocumhā “atthi karaṇīyaṃ, atthi akaraṇīyaṃ. Tattha saṅkhepato sikkhattayaṃ karaṇīya”nti. Atisaṅkhepena desitattā pana tesam bhikkhūnaṃ kehici viññātaṃ, kehici na viññātaṃ. Tato yehi na viññātaṃ, tesam viññāpanatthaṃ yaṃ visesato āraññaṇa bhikkhūnā kātābbaṃ, taṃ vitthārento “**sakko ujū ca suhujū ca, suvaco cassa mudu anatiṃānī**”ti imaṃ tāva upaḍḍhagāthamāha.

Kiṃ vuttaṃ hoti? Santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmo, lokiyapaññāya vā taṃ abhisamecca tadadhigamāya paṭipajjamāno āraññaṇo bhikkhu dutiyacattutthapadhāniyaṅgasamannāgamena kāye ca jīvite ca anapekkho hutvā saccapaṭivedhāya paṭipajjituṃ sakko assa, tathā kasiṇaparikkammavattasamādānādisu attano pattaṭvarappaṭisaṅkharaṇādisu ca yāni tāni sabrahmacārīnaṃ uccāvacāni kiṃ karaṇīyāni, tesu aññesu ca evarūpesu sakko assa dakkho analaso samattho. Sakko hontopī ca tatiyapadhāniyaṅgasamannāgamena uju assa. Uju hontopī ca sakkiṃ ujubhāvena daharakāle vā ujubhāvena santosaṃ anāpajjivā yāvajjivaṃ punappunaṃ asithilakaraṇena suṭṭhutaṃ uju assa. Asaṭhatāya vā uju, amāyāvītāya suhujū. Kāyavacīvaṅkappahānena vā uju, manovaṅkappahānena suhujū. Asantaṅgaṇassa vā anāvīkaraṇena uju, asantaṅgaṇena uppannassa lābhassa anadhivāsanena suhujū. Evaṃ ārammaṇalakkhaṇūpanijjhānehi purimadvayatīyasikkhāhi payogaśayasuddhīhi ca uju ca suhujū ca assa.

Na kevalaṇca uju ca suhujū ca, apica pana **suvaco ca assa**. Yo hi puggalo “idaṃ na kattabba”nti vutto “kiṃ te diṭṭhaṃ, kiṃ te suttaṃ, ko me sutvā vadasi, kiṃ upajjhāyo ācariyo sandiṭṭho sambhatto vā”ti vadeti, tuṅhībhāvena vā taṃ viheseti, sampaṭicchitvā vā na tathā karoti, so visesādhigamassa dūre hoti. Yo pana ovadiyamāno “sādhū, bhante suṭṭhu vuttaṃ, attano vajjaṃ nāma duddasaṃ hoti, punapi maṃ evarūpaṃ disvā vadeyyātha anukampaṃ upādāya, cirassaṃ me tumhākaṃ santikā ovādo laddho”ti vadati, yathānusiṭṭhaṇa paṭipajjati, so visesādhigamassa avidūre hoti. Tasmā evaṃ parassa vacanaṃ sampaṭicchitvā karonto suvaco ca assa.

Yathā ca suvaco, evaṃ **mudu assa**. **Mudūti** gahaṭṭhehi dūtagamanapahiṇagamanādīsū niyuḷḷamāno tattha mudubhāvaṃ akatvā thaddho hutvā vattapaṭipattiyāṃ sakalabrahmacariye ca mudu assa suparikammakatasuvaṇṇaṃ viya tattha tattha viniyogakkhāmo. Atha vā mudūti abhākuṭṭiko uttānamukho sukhasambhāso paṭisanthāravutti sutitthaṃ viya sukhāvagāho assa. Na kevalaṅca mudu, apica pana **anātimānī assa**, jātigottādīhi atimānavatthūhi pare nātimaññeyya, sāriputtatthero viya caṇḍālakumārakasamena cetasā vihareyyāti.

Dutiyagāthavaṇṇanā

2. Evaṃ bhagavā santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmassa tadadhigamāya vā paṭipajjamānassa visesato āraññakassa bhikkhuno ekaccaṃ karaṇīyaṃ vatvā puna tatuttaripi vattukāmo “**santussako cā**”ti dutiyagāthamāha.

Tattha “santuṭṭhī ca kataññutā”ti ettha vuttappabhedena dvādasavidhena santosena santussatīti **santussako**. Atha vā tussatīti tussako, sakena tussako, santena tussako, samena tussakoti santussako. Tattha **sakaṃ** nāma “piṇḍiyālopabhōjanaṃ nissāyā”ti evaṃ upasampadamaṇḍale uddiṭṭhaṃ attanā ca sampaṭicchitaṃ catupaccayaḷātāṃ, tena sundarena vā asundarena vā sakkaccaṃ vā asakkaccaṃ vā dinnena paṭiggahaṇakāle paribhogakāle ca vikāraṃ adassetvā yāpento “sakena tussako”ti vuccati. **Santaṃ** nāma yaṃ laddhaṃ hoti attano ‘vijjamānaṃ, tena santeneva tussanto tato paraṃ na patthento atricchataṃ pajahanto “santena tussako”ti vuccati. **Samaṃ** nāma iṭṭhāniṭṭhesu anunayapaṭighappahānaṃ, tena samena sabbārammaṇesu tussanto “samena tussako”ti vuccati.

Sukhena bharīyatīti **subhāro**, suposoti vuttaṃ hoti. Yo hi bhikkhu manussehi sālīmaṃsodanādīnaṃ patte pūretvā dinnepi dummukhabhāvaṃ anattamanabhāvameva ca dasseti, tesāṃ vā sammukhāva taṃ piṇḍapātaṃ “kiṃ tumhehi dinna”nti apasādentō sāmaṇeragahaṭṭhādīnaṃ deti, esa dubbhāro. Etaṃ disvā manussā dūratova parivajjenti “dubbhāro bhikkhu na sakkā posetu”nti. Yo pana yaṃ kiṅci lūkhaṃ vā paṇītaṃ vā appaṃ vā bahuṃ vā labhitvā attamano vipasannaṃ mukho hutvā yāpeti, esa subhāro. Etaṃ disvā manussā ativiya vissatthā honti, “amhākaṃ bhādanto subhāro, thokathokenāpi tussati, mayameva naṃ posessāmā”ti paṭiññaṃ katvā posenti. Evarūpo idha subharoti adhippeto.

Appaṃ kiccamaṃ assāti **appakicco**, na kammārāmatābhassārāmatāsaṅgaṇīkārāmatādiānekakiccabyāvaṭo, aha vā sakalavihāre navakammaṃ saṅghaparibhogasāmaṇeraārāmikavosāsanādīkiccavirahito, attano kesanakhacchedanapattacīvarakammādiṃ katvā samaṇadhammakiccaparo hotīti vuttaṃ hoti.

Sallahukā vutti assāti **sallahukavutti**. Yathā ekacco bahubhaṇḍo bhikkhu disāpakkamanakāle bahuṃ pattacīvarapaccattharaṇatelaḷuḷādiṃ mahājanena sīsabhāraḷaṭṭhārahādīhi ubbahāpetvā pakkamati, evaṃ ahutvā yo appaparikkhāro hoti, pattacīvarādiṭṭhasamaṇaparikkhāramattameva pariharati, disāpakkamanakāle pakkhī sakūṇo viya samādāyeva pakkamati, evarūpo idha sallahukavuttīti adhippeto. Santāni indriyāni assāti **santindriyo**, iṭṭhārammaṇādīsū rāgādivasena anuddhatindriyoti vuttaṃ hoti. **Nipakoti** viññū vibhāvī paññāvā, sīlānurakkhaṇapaññāya cīvarādivicāraṇapaññāya āvāsādisattasappāyaparījānanapaññāya ca samannāgatoti adhippāyo.

Na pagabbhoti **appagabbho**, aṭṭhaṭṭhānena kāyapāgabbhiyena catuṭṭhānena vacīpāgabbhiyena anekena ṭhānena manopāgabbhiyena ca virahitoti attho.

Aṭṭhaṭṭhānaṃ kāyapāgabbhiyaṃ (mahāni. 87) nāma saṅghaṇaṇapuggalabhōjanasālājantāgharanhānatitthabhikkhācāramaggaantaragharappavesanesu kāyena appatirūpakaraṇaṃ. Seyyathidaṃ – idhekacco saṅghamajjhe pallatthikāya vā nisīdati pāde pādmodahitvā vāti evamādi. Tathā gaṇamaḷjje catuparisasannipāte, tathā vuḍḍhatare puggale. Bhōjanasālāyaṃ pana vuḍḍhānaṃ āsanaṃ na deti, navānaṃ āsanaṃ paṭibāhati. Tathā jantāghare, vuḍḍhe cetha anāpucchā aggījālanādīni karoti. Nhānatitthe ca yadidaṃ “daharo vuḍḍhoti pamāṇaṃ akatvā āgataṭṭhāpāṭiyā nhāyitabba”nti vuttaṃ, tampi anādiyanto pacchā āgantvā udakaṃ otarivā vuḍḍhe ca nave ca bādheti. Bhikkhācāramagge pana aggāsanaaggodakaaggapiṇḍatthaṃ vuḍḍhānaṃ purato purato yāti, bāhāya bāhaṃ paharanto. Antaragharappavesane vuḍḍhānaṃ paṭhamataraṃ pavasati, daharehi kāyakīḷanaṃ karotīti evamādi.

Catuṭṭhānaṃ vacīpāgabbhiyaṃ (mahāni. 87) nāma saṅghagaṇapuggalaantaragharesu appatirūpavācānicchāraṇaṃ. Seyyathidaṃ – idhekacco saṅghamajjhe anāpucchā dhammaṃ bhāsati, tathā pubbe vuttappakāre gaṇe vuḍḍhatare puggale ca, tattha manussehi pañhaṃ puṭṭho vuḍḍhataraṃ anāpucchā vissajjeti, antaraghaṇe pana “itthannāme kiṃ atthi, kiṃ yāgu udāhu khādanīyaṃ vā bhojanīyaṃ vā, kiṃ me dassasi, kiṃ ajja khādisāmi, kiṃ bhujjissāmi, kiṃ pivissāmi”ti evamādiṃ bhāsati.

Anekattāhānaṃ manopāgabbhiyaṃ (mahāni. 87) nāma tesu tesu ṭhānesu kāyavācāhi ajjhācāraṃ anāpajjitvāpi manasā eva kāmavitakkādīnānappakāraṃ appatirūpavitakkanaṃ.

Kulesvananugiddhoti yāni tāni kulāni upasaṅkamati, tesu paccayataṇhāya vā ananulomikagihisaṃsaggavasena vā ananugiddho, na sahasokī, na sahanandī, na sukhitesu sukhito, na dukkhitesu dukkhito, na uppannesu kiccakaraṇīyesu attanā vā uyyogamāpajjitāti vuttaṃ hoti. Imissāya ca gāthāya yaṃ “suvaco cassā”ti ettha vuttaṃ assāti vacanaṃ, taṃ sabbapadehi saddhiṃ santussako ca assa, subharo ca assāti evaṃ yojetabbaṃ.

Tatīyagāthāvaṇṇanā

3. Evaṃ bhagavā santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmassa tadadhigamāya vā paṭipajjitukāmassa visesato āraññakassa bhikkhuno taduttaripi karaṇīyaṃ ācikkhitvā idāni akaraṇīyampi ācikkhitukāmo “**na ca khuddamācare kiñci, yena viññū pare upavadeyyu**”nti imaṃ upaḍḍhagāthamāha.

Tassattho – evamimaṃ karaṇīyaṃ karonto yaṃ taṃ kāyavacīmanoduccaritaṃ khuddaṃ lāmakanti vuccati, taṃ na ca khuddaṃ samācare, asamācaranto ca na kevalaṃ oḷārikaṃ, kintu kiñci na samācare, appamattakampi aṇumattakampi na samācāretī vuttaṃ hoti.

Tato tassa samācāre sandiṭṭhikamevādīnavaṃ dasseti “**yena viññū pare upavadeyyu**”nti. Ettha ca yasmā aviññū pare appamaṇaṃ. Te hi anavajjaṃ vā sāvajjaṃ karonti, appasāvajjaṃ vā mahāsāvajjaṃ. Viññū eva pana pamāṇaṃ. Te hi anuvicca pariyogāhetvā avaṇṇārahassa avaṇṇaṃ bhāsanti, vaṇṇārahassa vaṇṇaṃ bhāsanti. Tasmā “viññū pare”ti vuttaṃ.

Evaṃ bhagavā imāhi aḍḍhateyyāhi gāthāhi santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmassa tadadhigamāya vā paṭipajjitukāmassa visesato āraññakassa, āraññakasīsenā ca sabbesampi kammaṭṭhānaṃ gahetvā viharitukāmānaṃ karaṇīyākaraṇīyabhedāṃ kammaṭṭhānūpacāraṃ vatvā idāni tesāṃ bhikkhūnaṃ tassa devatābhayassa paṭighātāya parittatthaṃ vipassanāpādakajjhānavasena kammaṭṭhānatthaṃca “**sukhinova khemino hontū**”tiādīnā nayena mettakathaṃ kathetumāraddho.

Tattha **sukhinoti** sukhasampannā. **Kheminoti** khemavanto, abhayā nirupaddavāti vuttaṃ hoti. **Sabbeti** anavasesā. **Sattāti** pañino. **Sukhitattāti** sukhitacittā. Ettha ca kāyikena sukkena sukhino, mānasena sukhittā, tadubhayenāpi sabbabhayupaddavavigamena vā kheminoti vedītabbo. Kasmā pana evaṃ vuttaṃ? Mettābhāvanākāradassanattāṃ. Evañhi mettā bhāvetabbā “sabbe sattā sukhino hontū”ti vā, “khemino hontū”ti vā, “sukhitattā hontū”ti vā.

Catutthagāthāvaṇṇanā

4. Evaṃ yāva upacārato appanākoṭi, tāva saṅkhepena mettābhāvanaṃ dassetvā idāni vitthāratopi taṃ dassetuṃ “**ye kecī**”ti gāthādvayamāha. Atha vā yasmā puthuttārammaṇe paricitaṃ cittaṃ na ādikeneva ekatte saṅghāti ārammaṇappabhedāṃ pana anugantvā anugantvā kamena saṅghāti, tasmā tassa tasathāvarādīdukatikappabhede ārammaṇe anugantvā anugantvā saṅghānatthampi “ye kecī”ti gāthādvayamāha. Atha vā yasmā yassa yaṃ ārammaṇaṃ vibhūtaṃ hoti, tassa tattha cittaṃ sukhaṃ tiṭṭhati, tasmā tesāṃ bhikkhūnaṃ yassa yaṃ vibhūtaṃ ārammaṇaṃ, tassa tattha cittaṃ saṅghāpetukāmo tasathāvarādīdukatikārammaṇabhedadīpakāṃ “ye kecī”ti imaṃ gāthādvayamāha.

Ettha hi tasathāvaradukaṃ diṭṭhādīṭṭhadukaṃ dūrasantikadukaṃ bhūtasambhavesidukanti cattāro duke,

dīghādīhi ca chahi padehi majjhimapadassa tīsu añukapadassa ca dvīsu tikesu atthasambhavato dīgharassamajjhimatikaṃ mahantāñukamajjhimatikaṃ thūlāñukamajjhimatikanti tayo tike ca dīpeti. Tattha **ye kecīti** anavasesavacanaṃ. Pāṇā eva bhūtā **pāṇabhūtā**. Atha vā pāṇantīti pāṇā, etena assāsapassāsappaṭibaddhe pañcavokārasatte gaṇhāti. Bhavantīti bhūtā, etena ekavokāracatuvokārasatte gaṇhāti. **Atthīti** santi saṃvijjanti.

Evaṃ “**ye keci pāṇabhūtatti**”ti iminā vacanena dukatikehi saṅghetabbe sabbasatte ekato dassetvā idāni sabbepi te **tasā vā thāvarā va navasesā**ti iminā dukena saṅghetvā dasseti.

Tattha tasantīti **tasā**, sataṇhānaṃ sabhayaṇaṇicetaṃ adhivacanaṃ. Tiṭṭhantīti **thāvarā**, pahīnataṇhābhayānaṃ arahataṃ etaṃ adhivacanaṃ. Natthi tesam avasesanti **anavasesā**, sabbepīti vuttam hoti. Yaṅca dutiyagāthāya ante vuttam, taṃ sabbadukatikehi sambandhitabbaṃ “ye keci pāṇabhūtatti tasā vā thāvarā vā anavasesā, imepi sabbe sattā bhavantu sukhittā. Evaṃ yāva bhūtā vā sambhavesī vā, imepi sabbe sattā bhavantu sukhittā”ti.

Idāni dīgharassamajjhimāditikattayadīpakesu **dīghā vā**tiādīsu chasu padesu **dīghā**ti dīghattabhāvā nāgamacchagodhādayo. Anekabyāmasatappamāṇāpi hi mahāsamudde nāgānaṃ attabhāvā anekayojanappamāṇā ca macchagodhādīnaṃ attabhāvā honti. **Mahantā**ti mahantattabhāvā jale macchakacchapādayo, thale hatthināgādayo, amanussesu dānavādayo. Āha ca “rāhuggaṃ attabhāvīna”nti (a. ni. 4.15). Tassa hi attabhāvo ubbedhena cattāri yojanasahassāni aṭṭha ca yojanasatāni, bāhū dvādasayojanasataparimāṇā, paññāsayojanaṃ bhamukantaraṃ, tathā aṅgulantarikā, hatthatalāni dve yojanasatāntīti. **Majjhimā**ti assagoṇamahimsasūkarādīnaṃ attabhāvā. **Rassakā**ti tāsū tāsū jātīsu vāmanādayo dīghamajjhimehi omakappamāṇā sattā. **Añukā**ti maṃsacakkhussa agocarā dibbacakkhuvīsaya udakādīsu nibbattā sukhumattabhāvā sattā ukādayo vā. Apica ye tāsū tāsū jātīsu mahantamajjhimehi thūlamajjhimehi ca omakappamāṇā sattā, te añukāti vedittabbā. **Thūlā**ti parimaṇḍalattabhāvā sippikasambukādayo sattā.

Pañcamagāthāvaṇṇanā

5. Evaṃ tīhi tikehi anavasesato satte dassetvā idāni “**diṭṭhā vā ye va aditṭhā**”tiādīhi tīhi dukehipi te saṅghetvā dasseti.

Tattha **diṭṭhā**ti ye attano cakkhussa āpāthamāgatavasena diṭṭhapubbā. **Aditṭhā**ti ye parasamuddaparaselaparacakkavāḷādīsu ṭhitā. “Ye vā dūre vasanti avidūre”ti iminā pana dukena attano attabhāvassa dūre ca avidūre ca vasante satte dasseti, te apadadvipadavasena vedittabbā. Attano hi kāye vasantā sattā avidūre, bahikāye vasantā sattā dūre. Tathā antoupacāre vasantā avidūre, bahiupacāre vasantā dūre. Attano vihāre gāme janapade dīpe cakkavāḷe vasantā avidūre, paracakkavāḷe vasantā dūre vasantīti vuccanti.

Bhūtāti jātā abhinibbattā. Ye bhūtā eva, na puna bhavissantīti saṅkhyam gacchanti, tesam khīṇāsavānaṃ etaṃ adhivacanaṃ. Sambhavamesantīti **sambhavesī**. Appahīnabhavasamyojanattā āyatīpi sambhavam esantānaṃ sekhaputhujjanānametaṃ adhivacanaṃ. Atha vā catūsū yonīsū aṇḍajalābujā sattā yāva aṇḍakosaṃ vatthikosañca na bhindanti, tāva sambhavesī nāma, aṇḍakosaṃ vatthikosañca bhinditvā bahi nikkhantā bhūtā nāma. Saṃsedajā opapātikā ca paṭhamacittakkaṇe sambhavesī nāma, dutiyacittakkaṇato pabhuti bhūtā nāma. Yena vā iriyāpathena jāyanti, yāva tato aññaṃ na pāpuṇanti, tāva sambhavesī nāma, tato paraṃ bhūtāti.

Chaṭṭhagāthāvaṇṇanā

6. Evaṃ bhagavā “sukhino vā”tiādīhi aḍḍhateyyāhi gāthāhi nānappakārato tesam bhikkhūnaṃ hitasukhāgamapattanāvasena sattesu mettābhāvanaṃ dassetvā idāni ahitadukkhānāgamapattanāvasenāpi taṃ dassento āha “**na paro paraṃ nikubbethā**”ti. Esa porāṇo paṭṭho, idāni pana “paraṃ hī”tipi paṭṭhanti, ayaṃ na sobhano.

Tattha **paroti** parajano. **Paranti** parajanaṃ. Na **nikubbethā**ti na vañceyya. **Nātimaññethā**ti na atikkamitvā maññeyya. **Katthacī**ti katthaci okāse, gāme vā gāmakhette vā ñātimajjhe vā pūgamajjhe vātiādi. **Nanti** etaṃ. **Kañcī**ti yaṃ kañci khattiyaṃ vā brāhmaṇaṃ vā gahaṭṭhaṃ vā pabbajitaṃ vā sukkhitaṃ vā dukkhitaṃ vātiādi. **Byārosanā paṭighasaññā**ti kāyavacīvikārehi byārosanāya ca manovikārena paṭighasaññāya ca. “Byārosanāya paṭighasaññāya”ti hi vattabbe “byārosanā paṭighasaññā”ti vuccati, yathā “sammadaññāya vimuttā”ti vattabbe “sammadaññā vimuttā”ti, yathā ca “anupubbasicckhāya anupubbakiriyaṃ anupubbapaṭipadāya”ti vattabbe “anupubbasicckhā anupubbakiriyaṃ anupubbapaṭipadā”ti. **Nāññamaññassa dukkhamiccheyyā**ti aññamaññassa dukkhaṃ na iccheyya. Kiṃ vuttaṃ hoti? Na kevalaṃ “sukhino vā khemino vā hontū”tiādimanasikāravaseneva mettaṃ bhāveyya, kintu “ahovata yo koci parapuggalo yaṃ kañci parapuggalaṃ vañcanādihi nikaṭihi na nikubbetha, jātiādīhi ca navahi mānavatthūhi katthaci padese kañci parapuggalaṃ nātimaññeyya, aññamaññassa ca byārosanāya vā paṭighasaññāya vā dukkhaṃ na iccheyyā”ti evampi manasikaronto bhāveyyāti.

Sattamagāthāvaṇṇanā

7. Evaṃ ahitadukkhānāgamapathanāvasena atthato mettābhāvanaṃ dassetvā idāni tameva upamāya dassento āha “**mātā yathā niyaṃputta**”nti.

Tassattho – yathā mātā niyaṃputtaṃ attani jātaṃ orasaṃputtaṃ, tañca ekaputtameva āyusā anurakkhe, tassa dukkhāgamappaṭibāhanatthaṃ attano āyumpi cajiṭvā taṃ anurakkhe, evampi sabbabhūtesu idaṃ mettākhaṃ mānasaṃ bhāvaye, punappunaṃ janaye vaḍḍhaye, tañca aparimāṇasattārammaṇavasena ekasmiṃ vā satte anavasesapharaṇavasena aparimāṇaṃ bhāvayeti.

Aṭṭhamagāthāvaṇṇanā

8. Evaṃ sabbākārena mettābhāvanaṃ dassetvā idāni tasseva vaḍḍhanaṃ dassento āha “**mettañca sabbalokasmī**”ti.

Tattha mijjati tāyati cāti mitto, hitajjhāsayaṭāya siniyhati, ahitāgamato rakkhati cāti attho. Mittassa bhāvo **mettaṃ. Sabbalokasmī**ti anavasese sattaloke. Manasi bhavanti **mānasaṃ**. Tañhi cittaṃ sampayuttatā evaṃ vuttaṃ. **Bhāvayeti** vaḍḍhaye. Na assa parimāṇanti **aparimāṇaṃ**, appamāṇasattārammaṇatāya evaṃ vuttaṃ. **Uddhanti** upari, tena arūpabhavaṃ gaṇhāti. **Adhoti** heṭṭhā, tena kāmabhavaṃ gaṇhāti. **Tiriyanti** vemaṃjhaṃ, tena rūpabhavaṃ gaṇhāti. **Asambādhanti** sambādhavirahitaṃ, bhinnasīmanti vuttaṃ hoti. Sīmā nāma paccatthiko vuccati, tasmimpi pavattanti attho. **Averanti** veravirahitaṃ, antarantarāpi veracetanāpātubhāvavirahitanti attho. **Asapattanti** vigatapaccatthikaṃ. Mettāvihārī hi puggalo manussānaṃ piyo hoti, amanussānaṃ piyo hoti, nāssa koci paccatthiko hoti, tenassa taṃ mānasaṃ vigatapaccatthikatā asapattanti vuccati. Pariyāyavacanañhi etaṃ, yadidaṃ paccatthiko sapattoti. Ayaṃ anupadato **atthavaṇṇanā**.

Ayaṃ panettha **adhippetatthadīpanā** – yadidaṃ “evampi sabbabhūtesu mānasaṃ bhāvaye aparimāṇa”nti vuttaṃ, tañcetanaṃ aparimāṇaṃ mettaṃ mānasaṃ sabbalokasmiṃ bhāvaye vaḍḍhaye, vuḍḍhiṃ virūḷhiṃ vepullaṃ gamaye pāpaye. Kathaṃ? Uddhaṃ adho ca tiriyañca, uddhaṃ yāva bhavaggā, adho yāva avācīto, tiriyaṃ yāva avasesadisā. Uddhaṃ vā āruppaṃ, adho kāmādhātuṃ, tiriyaṃ rūpadhātuṃ anavasesaṃ pharanto. Evaṃ bhāventopi ca taṃ yathā asambādhaṃ averaṃ asapattañca hoti, tathā sambādhaverasapattānaṃ abhāvaṃ karonto bhāvaye. Yaṃ vā taṃ bhāvanāsampadaṃ pattaṃ sabbattha okāsalokavasena asambādhaṃ, attano paresu āghātappaṭivinyānena averaṃ, attani ca paresaṃ āghātavināyanaṃ asapattaṃ hoti. Taṃ asambādhamaṃ averamaṃ asapattaṃ aparimāṇaṃ mettaṃ mānasaṃ uddhaṃ adho tiriyañcāti tividhaparicchede sabbalokasmiṃ bhāvaye vaḍḍhayeti.

Navamagāthāvaṇṇanā

9. Evaṃ mettābhāvanāya vaḍḍhanaṃ dassetvā idāni taṃ bhāvanamanuyuttassa viharato iriyāpathaniyamābhāvaṃ dassento āha “**tiṭṭhaṃ caraṃ...pe... adhiṭṭheyyā**”ti.

Tassattho – evametam mettam mānasam bhāvento so “nisīdati pallankam ābhujitvā ujum kāyam pañidhāyā” tiādīsu viya iriyāpathaniyamam akatvā yathāsukham aññataraññatarairiyāpathabādhanavinodanam karonto tiṭṭham vā caram vā nisinno vā sayāno vā yāvata vīgatamiddho assa, atha etam mettājānasatim adhiṭṭheyya.

Atha vā evam mettābhāvanāya vadḍhanam dassetvā idāni vasībhāvam dassento āha “**tiṭṭham cara**”nti. Vasippatto hi tiṭṭham vā caram vā nisinno vā sayāno vā yāvata iriyāpathena etam mettājānasatim adhiṭṭhātukāmo hoti, atha vā tiṭṭham vā caram vā...pe... sayāno vāti na tassa ṭhānādīni antarāyakarāni honti, apica kho yāvata etam mettājānasatim adhiṭṭhātukāmo hoti, tāvatā vīgatamiddho hutvā adhiṭṭhāti, natthi tassa tattha dandhāyitattam. Tenāha “**tiṭṭham caram nisinno** va, sayāno yāvataṣṣa vītamiddho. Etam satim adhiṭṭheyyā”ti.

Tassāyamadhippāyo – yam tam “mettañca sabbalokasmi, mānasam bhāvaye”ti vuttam, tam yathā bhāveyya, yathā ṭhānādīsu yāvata iriyāpathena ṭhānādīni vā anādiyitvā yāvata etam mettājānasatim adhiṭṭhātukāmo assa, tāvatā vīgatamiddhova hutvā etam satim adhiṭṭheyyāti.

Evam mettābhāvanāya vasībhāvam dassento “etam satim adhiṭṭheyyā”ti tasmim mettāvihāre niyojetvā idāni tam vihāram thunanto āha “**brahmametam vihāramidhamāhū**”ti.

Tassattho – yvāyam “sukhino vā khemino vā hontū”tiādi katvā yāva “etam satim adhiṭṭheyyā”ti vaṇṇito mettāvihāro. Etam catūsu dibbabrahmaariyairiyāpathavihāresu niddosattā attanopi paresampi atthakarattā ca idha ariyassa dhammavinaye brahmavīhāramāhu seṭṭhavīhāramāhūti, yato satatam samitam abbokiṇṇam tiṭṭham caram nisinno vā sayāno vā yāvataṣṣa vīgatamiddho, etam satim adhiṭṭheyyāti.

Dasamagāthavaṇṇanā

10. Evam bhagavā tesam bhikkhūnam nānappakārato mettābhāvanam dassetvā idāni yasmā mettā sattārammaṇattā attadiṭṭhiyā āsannā hoti, tasmā diṭṭhigahananisedhanamukhena tesam bhikkhūnam tadeva mettājānam pādakam katvā ariyabhūmippattim dassento “**diṭṭhiñca anupaggammā**”ti imāya gāthāya desanam samāpesi.

Tassattho – yvāyam “brahmametam vihāramidhamāhū”ti saṃvaṇṇito mettājānavihāro, tato vuṭṭhāya ye tattha vitakkavicārādayo dhammā, te tesañca vatthādiānusārena rūpadhamme pariggahetvā iminā nāmarūpaparicchedena “suddhasaṅkhārapuñjōyam, nayidha sattūpalabbhātī”ti (saṃ. ni. 1.171; mahāni. 186) evam diṭṭhiñca anupaggamma anupubbena lokuttarasīlena sīlavā hutvā lokuttarasīlasampayutteneva sotāpattimaggasammādiṭṭhisaññitena dassanena sampanno, tato param yopāyam vatthukāmesu gedho kilesakāmo appahīno hoti, tampi sakadāgāmianāgāmimaggehi tanubhāvena anavasesappahānena ca kāmesu gedham vineyya vinayitvā vūpasametvā **na hi jātu gabbhaseyyam puna reti** ekamseneva puna gabbhaseyyam na eti. Suddhāvāsesu nibbattitvā tattheva arahattam pāpuṇitvā parinibbātīti.

Evam bhagavā desanam samāpetvā te bhikkhū āha – “gacchatha, bhikkhave, tasmimyeva vanasaṇḍe viharatha, imañca suttam māssa aṭṭhasu dhammassavanadivasesu ghaṇḍim ākoṭetvā ussāretha, dhammakatham karotha sākacchatha anumodatha, idameva kammaṭṭhānam āsevatha bhāvetha bahulīkarotha, tepi vo amanussā tam bheravārammaṇam na dassessanti, aññadatthu atthakāmā hitakāmā bhavissanti”ti. Te “sādhū”ti bhagavato paṭissuṇitvā uṭṭhāyāsana bhagavantam abhivādetvā padakkhiṇam katvā tattha gantvā tathā akāmsu. Devatāyo ca “bhādanā amhākam atthakāmā hitakāmā”ti pītisomanassajātā hutvā sayameva senāsanam sammajjanti, uṇhodakam paṭiyādenti, piṭṭhiparikammaṃ pādāparikammaṃ karonti, ārakkham saṃvidahanti. Tepi bhikkhū tameva mettam bhāvetvā tameva ca pādakam katvā vipassanam ārabhitvā sabbe tasmimyeva antotemāse aggaphalam arahattam pāpuṇitvā mahāpavāraṇāya visuddhipavāraṇam pavāresunti.

Evampi atthakusalena tathāgatena,
Dhammissarena kathitam karaṇiyamattham;
Katvānubhuyya paramam hadayassa santim,
Santam padaṃ abhisamenti samattapaññā.

Tasmā hi taṃ amatamabbhutamariyakantaṃ,
Santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmo;
Viññū jano vimalasīlasamādhipaññā-
Bhedaṃ kareyya satataṃ karaṇīyamattthanti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Mettasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

Nigamanakathā

Ettāvata ca yaṃ vuttaṃ –

“Uttamaṃ vandaneyyānaṃ, vanditvā ratanattayaṃ;
Khuddakānaṃ karissāmi, kesañci atthavaṇṇana’nti.

Tattha

saraṇasikkhāpadadvattiṃsākāraṃkumārappañhamāṅgalasuttaratanasuttatirokuttānidhikaṇḍamettasuttavasena
navappabhedassa **khuddakapāṭhassa** tāva atthavaṇṇanā katā hoti. Tenetaṃ vuccati –

“Imaṃ khuddakapāṭhassa, karontenatthavaṇṇanaṃ;
Saddhammaṭṭhitikāmena, yaṃ pattaṃ kusalaṃ mayā.
Tassānubhāvato khippaṃ, dhamme ariyappavedite;
Vuddhiṃ virūḷhiṃ vepullaṃ, pāpuṇātu ayaṃ jano’nti.

Paramavisuddhasaddhābuddhivīriyaguṇappaṭimaṇḍitena

sīlācārājjavamaddavādiguṇasamudayasamuditena sakasamayasamayantaragahanajjhogāhaṇasamatthena
paññāveyyattiyasamannāgatena tipīṭakapariyattidhammappabhede sātṭhakathe satthusāsane
appaṭihataññāppabhāvena chamahāveyyākaraṇenachamahāveyyākaraṇena
karaṇasampattijanitasukhavinīggatamadhurodāravacanalāvaṇṇayuttena yuttamuttavādīnā vādīvarena
mahākavinā chaḷabhiññāpaṭisambhidādiṭṭhapabbhedaguṇappaṭimaṇḍite uttarimanussadhamme
suppaṭiṭṭhitabuddhīnaṃ theravaṃsappadīpānaṃ therānaṃ mahāvihāravāsīnaṃ vaṃsālaṅkārabhūtena
vipulavisuddhabuddhīnā **buddhaghosoti** garūhi gahitanāmadheyyena therena katā ayaṃ **paramatthajotikā**
nāma khuddakapāṭhavaṇṇanā –

Tāva tiṭṭhatu lokasmim, lokanittaraṇesinaṃ;
Dassenti kulaputtānaṃ, nayaṃ sīlādisuddhiyā.

Yāva buddhoti nāmampi, suddhacittassa tādino;
Lokamhi lokajeṭṭhassa, pavattati mahesinoti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Khuddakapāṭhavaṇṇanā niṭṭhitā.